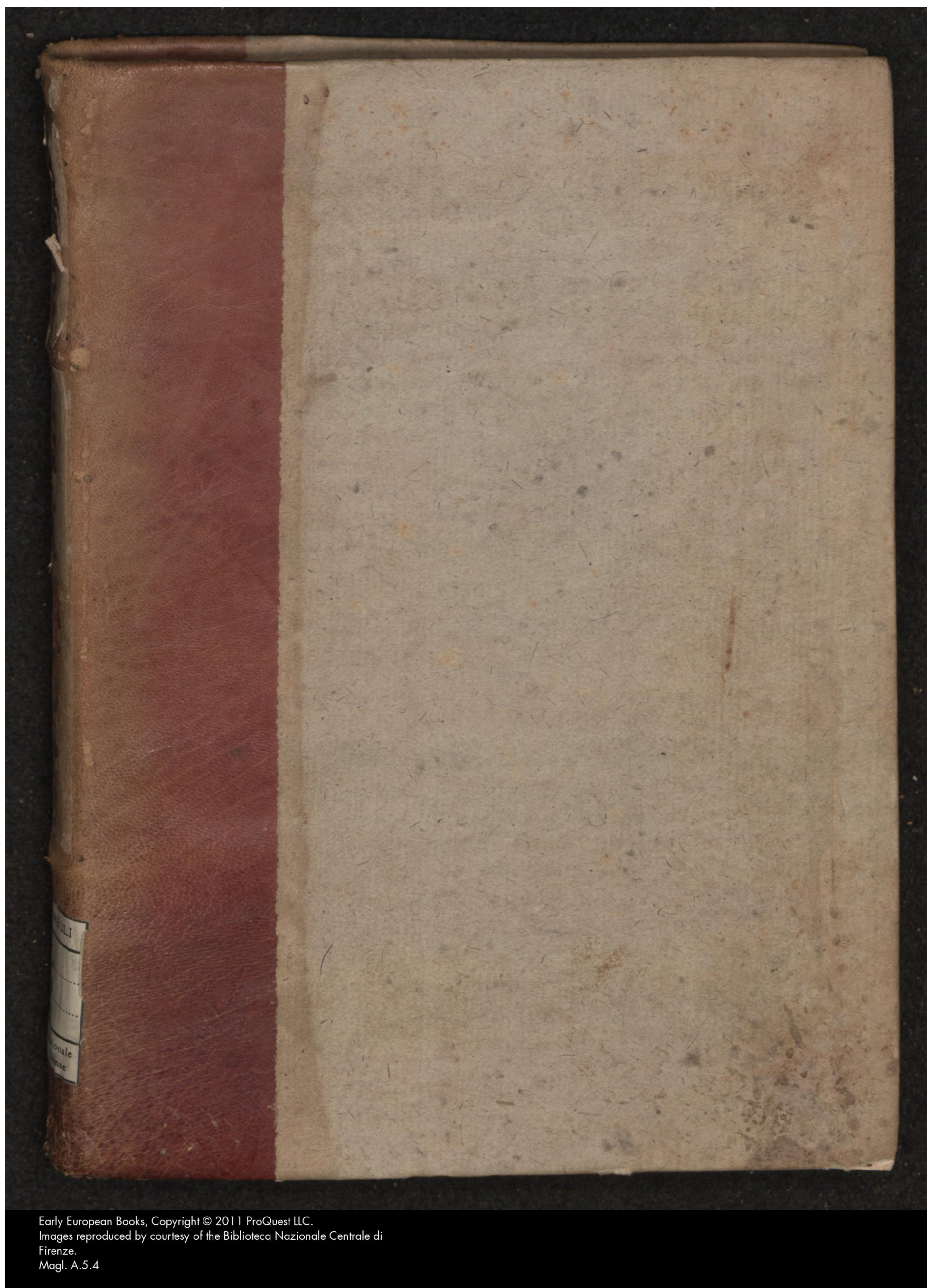
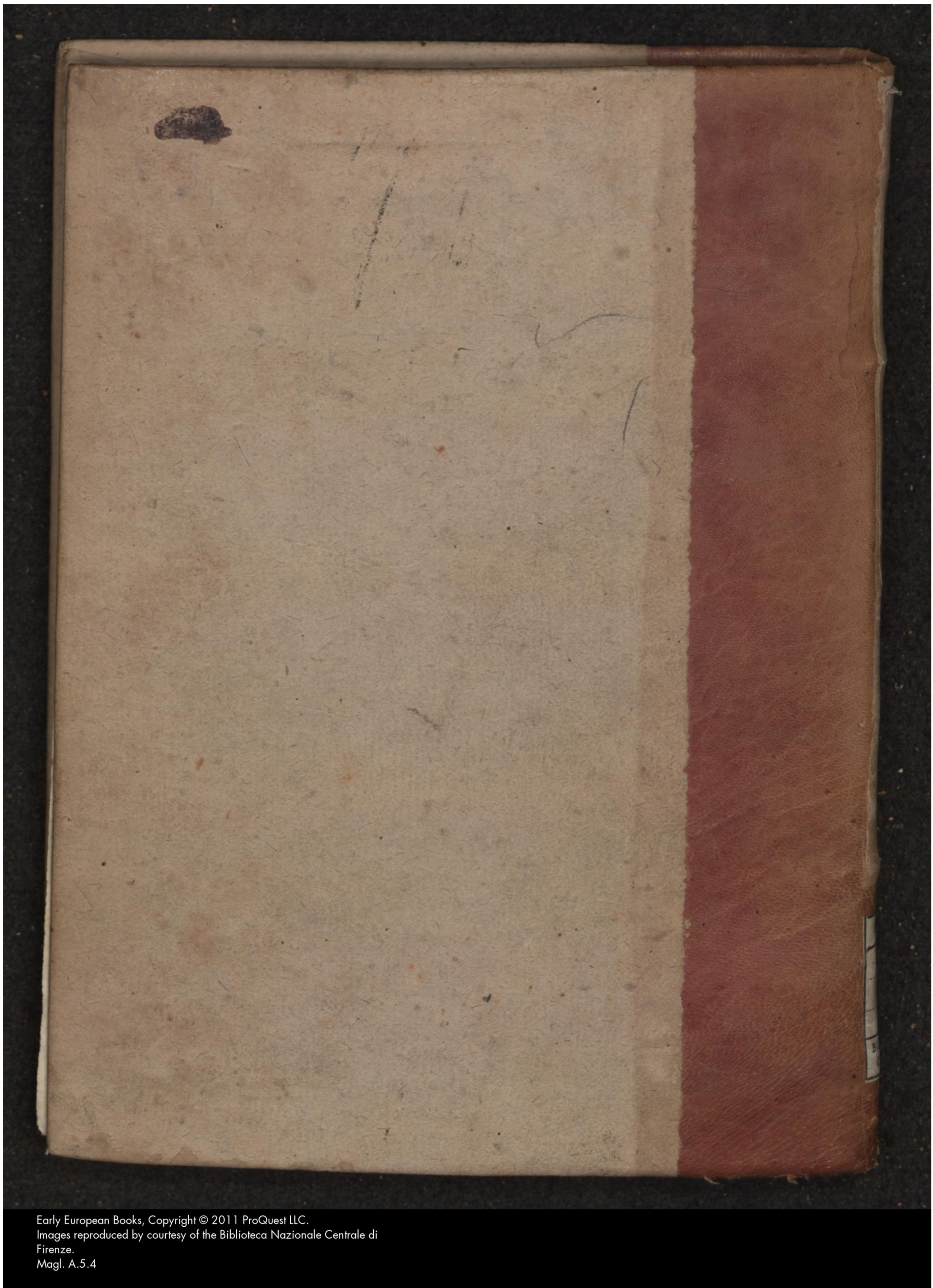

BERGOMENSIS Gasp
INCUNABULI
A
5
4
Biblioteca Nazionale
Centrale - Firenze

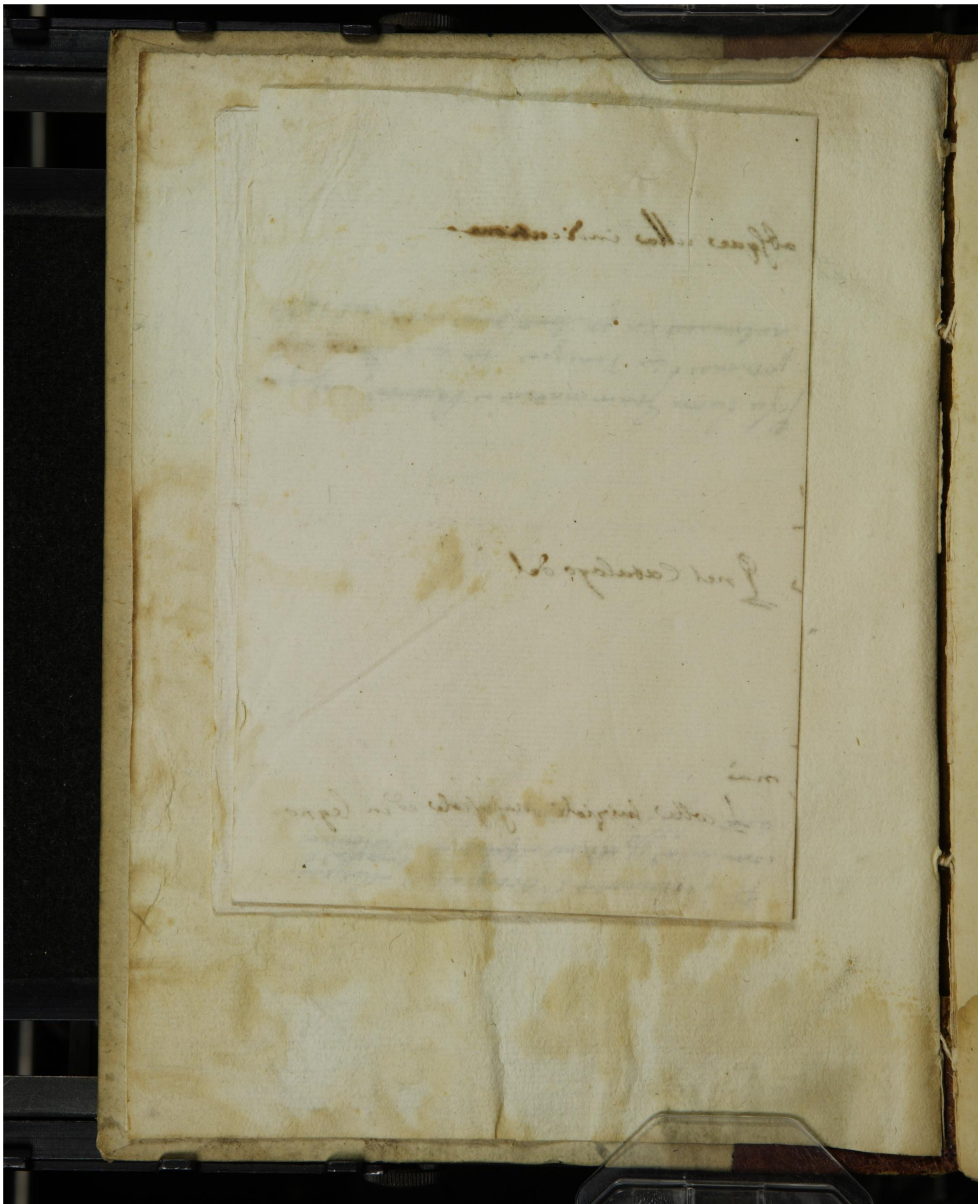
1.

~~GASPARINI~~

Gasp BERGOM

~~Bergom~~. Orthogr. ..

A. 14 . . .

Gasparini . Bergomens. De Ortogra-
phia . ~~senza luogo, senz'anno e senza~~ absque ulla indicatione
~~nome di Stampatore~~ . in 4.to

Verun Bibliografo, per quanto io ne abbia fatto di-
ligente ricerca, parla di questo libro. Sono
conosciute soltanto le sue Epistole stam-
pate a Parigi, ~~[illegible]~~ come crede il De Bure
verso il 1470. e l'altra di Basilea per Mi-
chele Wenslero e Federigo Bielio citate e
dal Wolfio, e ~~[illegible]~~ Gaignat del 1471. ambedue
in 4.to e rarissime. Potrebbe ~~[illegible]~~
anche l'Ortografia, e per essere in 4.to
e per il carattere, e per la ~~[illegible]~~ carta
essere di Basilea contemporanea all'Epis-
tole. Il nostro Codice è senza paginatura e senza registro, ma
di pag. ... Particolare è il frontespizio
in caratteri semigotico e così posto

e nel Catalogo del

colle iniziali majuscole ed in legno.

Or
tho
gra
phia
Clarissimi
Oratoris
Ga
spa
rini
Ber
go
mensis

De verbis. #

Terminata l'Ortografia alla pag. ... comincia per ordine alfabetico a doppia colonna una specie di Vocabolario.

~~Le iniziali sono Majuscole ed in legno~~

Nacque il Gasparino in Bergamo, fu della fa-
miglia Barziza che ora sussiste in Venezia dell'
ordine patrizio, fiorì nel 1420. Scrisse varie
Orazioni, le Epistole, comentò l'Epistole le
Orazioni ed altre Opere di Cicerone, ed avvi
un suo vocabolario stampato in Venezia
nel 1554. Vedasi il Fabricio nel Tom. 1.
med. et infim. Latinitat. pag. 183. e
Tom. III. pag. 22.

Fu buon Grammatico e Retore, insegnò prima in Venezia, poi in Padova, e finalmente in Milano, ove morì nel 1431.

Or
tho
gra
phia
Clariſſimi
Oratoris
Ga
ſpa
rini
Ber
go
menſis

De uerbis quibus frequentioꝛ uſus eſt ⁊ in quibus ſepius a recta ſcribēdi via deceditur: ⁊ tam de compoſitis q̃z ſim-plicibus penes oꝛdinem litterarum: ne quis in querēdo falli poſſit: ac de diph-tongis ⁊ ratione punctandi.

¶ ORTHOGRAPHIA GASPARINI BERGOMENSIS.

VONIAM RECTA SCRIPTVRA QVAM Græca appellatione Orthographiam dicimus/ proxime videtur ad Oratoris officium accedere: non putaui hanc partem ab his esse negligendam: qui non solũ in dicendo eloquentes/ sed in scribendo etiam uolũt accuratissimi videri. Nam ut corpora quædam formosa dicimus/ si partes quæ eminẽtiores putantur/ sunt a natura decenter atq; apte compositæ. minime vero pulchra appellamus/ nisi omnia inter se membra a summo usq; ad imum consentiant: Ita oratio quæ grauis est & expolita/ laudatur illa quidem: sed non omnino/ nisi recta scribendi ratio ad reliquam orationis dignitatem accedat. ¶ Et licet huiusce rei/ siue ars quædam/ siue consuetudo ab ratione euphoniæ/ atq; ex usu maiorum profecta: tum erudite/ tum copiose scripta/ apud alios reperiatur. Tamen quia non facile cum aliquid quærimus/ id usui nostro suppeditat. Non iudicaui inutile si ex commentariis antiquorum/ ea quæ diffusa locis multis legeram/ quasi vnum in corpus redigerem/ ad certam legem aliquam/ ordinemq; reuocarem. ¶ Erit itaq; magis a me in scribendo modus quidam ac ordo attendẽdus/ q̃ aliqua inuentionis noua ratio excogitanda. ¶ Et quia in omnĩ arte ac disciplina/ hoc est a doctissimis viris ad hoc usq; tempus obseruatum. ut genera quædam eorum de quibus agendum est prætermittantur/ ab hoc uetere maiorum instituto non discedam. Diuisio.

¶ Primum igitur eorum uerborum ars tradetur. quorum usus frequentior est: & in quibus sæpius de recta scribendi via: ab his deceditur. qui minus exercitati sunt/ minusq; hac vna in parte eruditi.

¶ Secundus locus erit. ut quædam penes litterarum ordinem huic arti subiciam/ tam composita/ q̃ simplicia. ne quis in quærẽdo/ aut falli possit/ aut aliqua inutili mora detineri.

¶ Tertio de quibusdam agetur/ quæ etsi nulla cum diphtongo scribenda esse. non solum ars a grammaticis tradita/ sed etiam oratorum & poetarum usus comprobat.

¶ Vltimum erit de ratione punctandi/ quantum ex usu ueterum & modernorum elicere potui. præcepta aliqua tradentur. Qua in parte non nulla afferam exempla. quibus omnia punctorum genera dilucidius cognosci possint. Vt qui hanc rationem sequi uoluerit/ nedum arte quid obseruandum sit intelligat/ sed imitatione aliqua/ usuq; doctorũ hominum adiuuetur.

QVoniam itaq; locus ille: qui ad institutionem artis attinet primus ex quatuor illis nuper a me propositis generibus fuit. Is mihi ante q̃ ad reliqua accedam absoluẽdus erit. Primumq; a compositis incipiam: in quibus cum ipsa vis componendi sepe litteras immutet sepe subtrahat. non parua in scribendo uarietas oritur, cum alia uerba eandem litteram geminent: alia non. Ab his itaq; huiusce præceptionis sumetur initium. quæ cum /ad/ præpositione componuntur. Reliqua uero s̃m ordinem suum prosequemur.

AD /præpositionem cum quibusdam dictionibus compositam mutare /d/ in consonantem: a qua sequens dictio incipit / cum quibusdam abicere / cum quibusdam uero /d/ integram retinere testis est Priscianus cæsariensis libro artis grãmatice secũdo

MVtatur itaq; /d/ huius præpositionis ad in. c. in. f. in. g. in. l. in. n. in. p. in. r. in. s. in. t. Si componatur cum aliqua dictione incipiente ab aliqua istarum litterarum. In. c. ut curro accurro. In. f. ut fero affero. In. g. ut gero aggero. In. l. ut ludo alludo. In. n. ut nuntio annuntio. In. p. ut pono appono. In. r. ut rideo arrideo. In. s. ut surgo assurgo. In. t. ut tollo attollo. Quæ omnia prædictas consonãtes geminant. Idem est in cæteris ad hũc modum compositis tenẽdũ. ¶ D /uero in eadem præpositione ad abicitur: si componatur cũ hoc uerbo pario: quod miror a Prisciano fuisse prætermissum. Cum enim prima de aperio breuis inueniatur: necesse fuit. d. in compositiõe subtrahi & scribi aperio per simplex. p. quod per totam declinationem est intelligendum. Placet enim hoc in vniuersum præcipi nisi specialis a genere exceptio fiat: ut quam scribendi rationẽ primitiua siue simplicia obseruant: eãdem: quæ ab his deriuãtur aut componuntur per totam suam inflexionem attendant. ¶ Subtrahitur etiam s̃m Priscianum. d. in quibusdam cum ad componitur cum dictione incipiente a gn. uel. sp. uel. sc. ut agnitus: aspectus: ascendo. In quibus nec. g. nec. s. possunt geminari. ¶ Idem est vniuersaliter obseruandum quacunq; consonante post. s. immediate sequente: ut asto: ascribo: astruo: quæ omnia & similia per vnum. s. tantum scribenda esse: non solũ ratio: sed antiquorum etiam usus iubet.

COnsueuerunt moderni dubitare de hoc uerbo Sum / si componatur cum hac præpositione /ad/ utrum integra præpositio maneat an mutet̃ in. s. aliis concidentiam euitandã asserentibus & scribẽdum esse adsum ne si assum dicamus significare aliud videatur. Aliis uero affirmantibus. d. mutari in. s. ¶ Quam opinionem: tum usu maiorum: tum magnis etiam auctoribus tuentur. Ego

uero cum multa arti concedēda esse iudicem: plura tamen usui attribuēda esse arbitror: non quem hoīes indocti: sed quem hi: q̄bus inest auctoritas: sequunt̄. Vetustissimos tamē auctores integrā præpositionem seruasse: non solū in hoc uerbo adsum: sed fere in oībus aliis cōpositis q̄busdam in codicibus antiq̄s legi. Nunq̄ enim p̄positionē in compositione mutabāt: sed integram ut erat retinebant. Neq̄ hoc seruabāt solum in cōpositis: ut nunq̄ eandem consonātem geminarēt sed ne in simplicibus q̄dem ulla in parte duplicasse: testis est Fabius Victorinus eo in figmēto: quod de eius Orthographia excerptum reperit̄. Quintilianus uero auctor in p̄cipiendo curiæ exactissimæ hoc in semiuocalibus dūtaxat obseruatum apud antiquos testat̄: primo suarum institutionū. Semiuocales enim inq̄t geminare diu non fuit uetustissimi moris. Quotiens ergo aliqua cōsonans erat geminanda: signū quoddam supra eam simplicem faciebant. Et erat signum illud uirgula quædam cōtracta ad formā semicicli. Idem obseruabant eodem Quintiliano teste: in syllaba producēda quibusdam in dictionibus. & hoc æquiuocationis tollēdæ causa. Supra quam syllabam quēdam signabant apicem: ut significationis diuersitas productione: & p̄ductio apice cognosceretur. Puta malus an arborem significet: an hominem non bonū. Apice ut dixi distinguebat̄. Quæ consuetudo ab his qui post illos antiquos fuerunt: correcta multis locis fuit: & eo usq̄ immutata: ut etiā Ciceronis tēporibus paulumq̄ infra: quotiens: s. littera media uocalium lōgarum: uel subiecta lōgis esset: geminaret̄. Vt caussæ. cassu. pro causæ. casu. Quomodo & ipsum Virgiliū quoq̄ scripsisse manus propriæ docent. Ita enim apud Quintilianū legi: q̄uis ab his qui illos secuti sunt: ea ipsa scribēdi ratio non sit recepta. Sed ad priores illos redeo. Placet in Orthographia semiciclum de medio tolli: & potius consonātes geminari: quibus locis sunt geminādæ. Nollē aūt in producendis syllabis apex ille esset a Librariis in scribēdo neglectus: sed morē potius græcoꝝ imitaremur: qui certis syllabis in dictione suos accētus desuper adiiciunt noībus ac figuris distinctos: q̄bus uel significatio uaria notaret̄: uel ipsa uox propter quā principaliter accētus inuentus fuit: suo quodā modo & habitu terminaret̄. Sed de his satis. Quod ad hanc de præceptis recte scribendi partem attinet agamus. ¶ Moderni itaq̄ nōnulli antiquitatis admiratores q̄busdam locis: uetustissimos illos in scribendo secuti sunt. Sed ut oratores: hi magis sunt imitandi qui medii inter nos: & illos uetustissimos fuerūt: ita in his: quæ de grammatica scripta reperiuntur: nec antiquissimos semper: nec nouissimos: sed eos qui priscæ illius antiquitatis mode-

3

ratores extiterunt: imitandos eſſe cenſeo. Quales fuerunt Quintilia-
nus. Gellius. Victorinus. Seruius. Et q̃ his omnibus plura de Ortho-
graphia conſcripſit/ Priſcianus Cæſarienſis. qui mihi princeps omni-
um viſus eſt. Nec dubito quæ a Gellio/ quæ a Seruio/ quæ a Quinti-
liano/ quæq; (locis quibuſdam) a Varrone de Orthographia repetiũ-
tur ſcripta/ magnam habere auctoritatem/ & eſſe doctorum hominũ
uſu comprobata: Sed pauca admodum/ ac ſparſa in eorum libris legũ-
tur. Ab hoc uero/ & plurima/ & vno in loco/ & accuratiſſime de ratio-
ne ſcribendi præcepta referuntur. Quibus ſi quo forte loco aliud alii
placuiſſe reperiretur: imitandum eſſe illum potiſſimum arbitror/ quẽ
doctorum hominum uſus frequentior probabit. In quo plurimum
Seruii grammatici (meo iudicio) ualere debet auctoritas. Placet itaq;
Priſciano (ut eo reuertamur/ vnde regreſſi ſumus) hoc uerbũ aſſum
per duo/ ſſ/ ſcribi quum non excipiatur ab his in quibus/ d/ huius præ-
poſitionis/ ad/ in/ ſ/ mutatur. q̃uis forte concidentiæ vitandæ ratio ſua
dere videatur/ ut præpoſitio immutata in eo remaneret: & ſcriberetur
adſum potius q̃ aſſum. Quod & antiquitas probat: & multi hodie ſe-
quuntur. Iudicantes præterea grauiorem eſſe pronunciationem/ ſi p̃-
poſitio integra maneret/ q̃ ſi/ d/ in/ ſ/ conuertatur. Patet itaq; quibus lo-
cis/ d/ littera in hac præpoſitione/ ad/ muteť in conſonãtem a qua ſim-
plex dictio cum qua componitur/ incipit/ & in quibus ſubtrahatur. In
cæteris uero/ d/ immutata remanet. Vt adhibeo. adhereo. aduoco. ad
quiro. Frequenter tamen Priſcianus legiſſe ſe teſtatur/ f/ uel/ l/ uel/ n/
uel/ r/ uel/ ſ/ ſequentibus/ d/ ſcriptam. ut adfatur. adludo. adnitor. adri-
deo. adſumo. quod magis errore ſcriptorum q̃ ratione fieri putat. Nã
quæ ſit differentia euphoniæ ut quum eadem ſit conſonans ſequens
in aliis transferatur/ d/ in aliis non/ neſcire ſe affirmat. Vt cum dicatur:
affectus. allido. aſſiduus. bene ſonet. Cum autem adfatur. adludo. ad
ſiſto. mala euphonia puteť. De adſum nihil dicit. ex quo videť ei pla-
cere aſſum per duplex/ ſſ/ debere ſcribi. Hæc ſunt quæ de/ ad/ præpoſi-
tione quantum ad compoſitionem comperta habui. Reliquum eſt/ ut
reddatur cauſa/ quare in dictione incipiente a/ gn/ uel ab/ ſp/ uel ab/ ſc/
d/ littera huius præpoſitionis/ ad/ ſi cũ aliqua huiuſmodi dictione cõ-
ponatur/ non muteturin/ ſ/ ſed abiiciatur.

Riſcianus in prima artis grammaticæ parte quum de Ortho-
graphia præcipit/ non ſolum inquit iudicio aurium non reci-
pi/ ut vna & eadem conſona geminari poſſit alia conſonante
ſequente/ ſed etiam artem a maioribus traditam repugnante
niſi muta ſit ante liquidam/ l/ uel/ r. Sunt enim Mutæ nouem ſcilicet/ b/

c|d|f|g|k|p|q|t. Liquidæ uero de quibus in hac parte loquimur duæ|l| & |r. Quod si tertia sit |l| aut |r| tunc licet eandem consonantem geminare si generalis præceptio iubeat: Vt affluo. aggredior. effluo. effringo. diffluo. suffragor. Nec solum hoc habet locum in compositis: sed etiam in simplicibus: siue sit vna duplex consona: siue eadem consona sit geminata. Nunq̃ enim eadem consona (ut dictum est) potest ad cõsonantem aliam geminari nisi ad |l| aut |r. Nihil itaq; mirum: si Priscianus pauloante inquit istam præpositionẽ |ad| non mutare |d| sed abiicere sequente |gn| uel |sp| uel |sc. ut agnosco. aspicio. ascẽdo.

PLacet autem Prisciano nedum consonantem vnam & eandẽ minime geminari posse alia consonante: quæ neq; |l| sit | neq; r| immediate sequente: sed nec etiam præcedente. quam sine ulla exceptione regulam vult intelligi: cuius hæc sunt uerba. Nunq̃ enim nec |s| nec alia consonans geminari potest | alia consonante antecedente. Qua ratione moti grammatici necessario in hoc uerbo transumo |s| litteram finalem huius præpositionis trans abiiciunt: ne si transsumo per duplex |s| scribatur cum |n| præcedat eadem consona ad consonantem geminetur. Idem est dicendum si ista præpositio ex| componatur cum dictione incipiente ab |s| necessario enim |s| littera in tali compositione subtrahitur: cum |x| vim duarum habeat consonantium | scilicet |cs. uel |gs. Nam cum |c| uel |g| præcedat |s| virtualiter in ista littera |x| necesse est alia dictione sequente in compositione quæ incipiat ab |s| tale |s| abiici: ne contra præcepta Prisciani fiat. quæ non patiuntur nec |s| nec aliam consonantem geminari | consonante immediate p̃cedente: siue tales consonantes sint explicitæ | ut transumo. ascendo. siue implicitæ | ut exurgo. exicco. exanguis. exactus. Repugnat enĩ tali geminationi: non solum ratio scribendi: sed etiam iudicium aurium: quod maxime solet in huiusmodi præceptis attendi. Si uero cõsonantes essent omnes diuersæ | & nulla eadem geminata tunc nihil repugnat. non modo tres simul poni | siue explicitæ sint | siue implicitæ: licet tertia | neq; |l| neq; r | sit: ut obsto. obscenus. sanctio. sextus. Sed etiam quatuor ẜm Priscianum. ut extrico. extraho. & similia in quibus ut patet |x| pro duabus consonãtibus cõputatᷣ. ¶ Et quoniã de hac præpositione |ex| scribere incœpimus: & eam partem iã executi sumus | quæ ad cõpositionem eius | cum dictione incipiente ab |s| pertinet: Locus iste admonet: ut de eadem præpositione dicamus | quãdo cõponitur cũ dictione incipiẽte ab |f. Erit itaq; hoc de ea præpositiõe sine ulla exceptione præceptũ. Quotienscũq; |ex| componitᷣ cum dictione incipiente ab |f| semper hæc littera |x| mutatur in |f| & sic |f| gemi-

4

natur. Vt effugio. effero. effringo. & multa alia cōsimilia huius gene-ris. Nihil enim impedit non solum hāc litteram |x| quæ vim habet du plicis consonantis: habere aliā consonātem īmediate sequentem |aut præcedentē. sed nec etiam tres consonātes īmediate scribi. ut statim dixi: dūmodo vna & eadē consonans nō sit geminata: ut patet in his dictionibus |sanctus| emptus |vnctus| sextus| & similibus. Si uero ea dem præpositio |ex| componat cum dictione incipiēte a |c. uel a |p. uel a |q. uel a |t. uel ab |s. ipsa ītegra manet: ut excurro. expello. exquiro. ex tendo. exanguis. in quo & similibus littera |s| abiicit |ut dictū est. L|ue ro sequente in vno (dūtaxat) nomine exlex. hæc eadē præpositio cō-poni reperit. Cum cæteris uero dictionibus ab |l| incipientibus nunq̄ potest |ex| componi. sed loco eius |e| præpositio ponitur: ut in sequen-ti præceptione patebit.

POstq̄ de Ex| præpositione sufficiēter diximus | nunc superest ut de |E| dicamus! quæ quāuis idē quod |ex| significet! non ta men eandē cōpositionē habet. Potest enim |e| componi cum dictionibus incipientibus a |d. ab |u. ab |i. consonātibus. a |g. a b. ab |l. ab |m. ab |n. ab |r. Cum nulla quaꝝ ista præpositio ex| componi tur. uelut Prisciano artis grāmaticæ doctissimo placet. Vt educo. eue ho. eiicio. egero. ebibo. eludo. emineo. enitor. eruo. & multa ad hūc modū similia. Vnum nomen exlex secūdū Priscianū (ut nuper dixi) reperitur: quod ab his præceptis excipitur. In quo hæc præpositio |ex| non est cōposita. Cū cæteris uero incipiētibus ab |l| e| præpositio non ex| componit: ut prædictum est. Cauēdum est igit |ne supra dictæ cō sonantes geminētur: q̄uis eiicio geminet |i| per totā declinationē nisi e| littera post |i| sequat. Vt eieci. eieceram. Licet enim in prædicto uer-bo |i| geminet: non tamē secūda |i| est consonans| sed uocalis. Et quia mentio facta est de hoc uerbo eiicio: in quo geminatur |i| paulo am-plius videtur de cæteris compositis a iacio præcipiendū. Est quidē nō parua hac de re inter grāmaticos disceptatio quædam. Quibusdam i| geminādum esse in omnibus compositis a iacio affirmātibus: Qui busdam uero dicentibus vnum |i| esse abiiciendum. Aliis autem sen-tentiam diuidentibus! quibus placet |i| geminari debere! si a iacio com ponatur cum præpositione desinente in uocalē. Vt proiicio. deiicio. reiicio. & similibus. Si uero componat cum præpositione desinente in consonātem| tūc eis placet vnā |i| abiici & per simplex |i| debere scribi. Vt subicio. abicio. adicio. & quæ huiusmodi sunt. quā opinionem fre quens modernoꝝ usus imitatur. Vgutio uero iubet in omnibus cō-positis a iacio |i| geminari! siue cū præpositione in consonātem finien

te componatur: ſiue in uocalem. Nec ſolum Eiicio. Deiicio. Proiicio
Traiicio. & ſimilia per duo |ii| ſcribenda eſſe præcipit: ſed etiã Subiicio.
Abiicio. Adiicio. Coniicio. & cætera huiuſmodi. Quod ſi prima bre-
uis inueniat̃: ſicut aliquãdo inuenitur in Obiicio. Abiicio. Subiicio. &
Reiicio. tunc |i| conſanans |ſm eũ debet in proferẽdo abiici. ſed nõ in
ſcribendo. Illud mihi multo uerius ſi artem attẽdimus| poſſe dici vide
tur! In ꝓſa ſemper omnia cõpoſita a iacio debere per duplex |i| ſcribi.
Vt Eiicio. Abiicio. & his ſimilia. Aliter enim Eeci: & Abeci: faceret in
præterito ſi illud |i| abiiceret̃: quod in præterito in |e| mutat̃. In metro
uero quotiens prima uerbi cõpoſiti cum iacio longa inueniť| ſemꝑ ta
le uerbum eſt ſcribẽdum per duo |ii| & proferẽdũ: niſi |e| poſt |i| ſequa-
tur. ut reieci. & deieci. & ſimilia. Si uero prima breuis ſit: neqꝫ ſcribẽdũ
eſſe per duo |i| neqꝫ pronũciandũ: & hoc (dumtaxat) in metro. ſed pri-
mum |i| abiiciendũ eſſe: ne ſyllaba quæ breuis eſt| contra rationem me
tri poſitione producat̃. Breuiat̃ enim prima de obiicio apud Statiũ.
Pectoraqꝫ inuiſis obicit fumantia muris. Producit̃ autem apud Hora
tium. Quũ mihi liuor edax ignauos obiicis annos. Breuiatur abicio
apud ſtatium. Fontibus intentas abicit monſtratqꝫ cruorem. Produci
tur apud eundem. Abiicit attonitæ tectorum culmine ſũmo. Breuia-
tur ſubicio apud ſtatium. Facta videre! prior ſubicit gauiſus Vlixes.
Producitur apud Virgilium. Quantum uere nouo viridis ſe ſubiicit
alnus. Idem dico de Reiicio. quãuis componatur cum præpoſitione
deſinẽte in uocalẽ breuiatur quidem apud Virgilium. Tityre paſcen-
tes a flumine reice capellas. Eſt enim reice ca. proceleumaticus pes cõ
ſtans ex quatuor breuibus. Producit̃ apud eũdẽ. Reiice ne maculis in
fuſcet uellera pullis. Sed hoc ut dixi in metro. In oratiõe uero ſoluta!
quã proſam dicimus. Orator liberiore campo fruit̃ nulla metri lege
aſtrictus. Ea ꝓ ſolũ recipi oportere iudicat! quæ uſus! & euphoniæ ra
tio probauerit. Quid uero mihi placeat in tanta ſcriptorum uarietate
non facile dixerim. Laudarem quidem eorum præceptionem: qui ſen
tentiam diuidebant ſtaretqꝫ pro me non ſolum frequens antiquita-
tis uſus! uelut in uetuſtiſſimis libris legi: ſed etiam euphonia ipſa: ubi
metri neceſſitas non obſtaret: ſed etiam ratio de præterito proxime
tradita. Et Quintilianus primo ſuarꝫ inſtitutionũ ne id ſentiã ſua me
auctoritate admonet! cum inquit Atqui littera |i| ſibi inſidit coniicit
enim ideſt ab illo iacit. quod uerbũ cũ ſit ex præpoſitione in cõſonã-
tem finientẽ compoſitũ: & |i| geminet: idem in cæteris videtur obſer-
uandum. Quanq̃ & ipſe Orthographiã conſuetudini ſeruire teſtet̃.
Ideoqꝫ ſæpe numero mutatam eẽ dicat. Quid cæteri ſequant̃ in ma-

5

nus quorum forte hæc præceptio aliquando perueniet/ ipsi uideant. Ego maiorum præcepta commemoro. Sed iam ad alia ordinem præceptorum conuertamus.

Actenus de Ex/ &/ e/ quãtum ad hanc præceptionẽ attinere uisum fuit dictum est. Nunc de/ In/ &/ con/ præpositionibus dicatur/ de quibus a Prisciano talis traditur regula. Quotiens in/ aut con/ præpositio inseparabilis componitur cum dictione incipiente ab/ l/ ut ludo. ab/ r/ ut ruo. semper/ n/ prædictarum præpositionum mutatur in/ l/ aut/ r/ sequẽtem consonãtem. ut illudo. & colludo. irruo & corruo. in quibus & similibus nõ dubium est/ l/ & / r/ debere geminari. Huic præceptioni Priscianus adiicit dictiones incipiẽtes ab/ m ut mitto. muto. & huiusmodi/ cũ quibus si componatur/ in/ uel/ con. n/ mutatur in/ m/ & omnia talia scribuntur per duo/ m/ ut immitto. & cõmitto. Et ad hunc modum reliqua. Sed de hoc amplius in præceptis quæ sequuntur.

Voniam igitur Priscianus præcepit de in/ & con. n/ in/ m/ trãsmutari quotiens dictio sequens incipit ab/ m. ratio huius doctrinæ uidetur paulo altius repetẽda. Qui ergo de hac parte grãmaticæ scripserunt omnes fere cũ Prisciano in hoc conueniunt: non solum/ m/ sequente transmutari/ n/ de in/ & con/ in/ m/ sed etiam idem obseruari sequente/ b/ uel/ p. Illud in vniuersum mandantes nunq̃/ n/ debere scribi ante/ m/ b/ uel/ p/ siue talis dictio sit simplex. sũma per duplex/ m/ rumbus. Pompeius. siue cõposita/ ut cõmunis. ĩmunis. combibo. ĩmbibo. imputo. Ex quo illud necessariũ est: quotiens aliqua dictio desinens in/ n/ componitur cũ dictione incipiente ab m/ aut/ b/ uel/ p/ semper/ n/ in/ m/ conuerti uelut proxime patuit. Nõ enĩ visa est maioribus nostris bona consonãtia/ si hæc littera/ n/ scribatur sequente/ m/ uel/ b/ uel/ p/ in eadem dictione. Euphonia itaq;/ quam nihil aliud q̃ armoniam quandam uocum dicimus/ hanc sibi rationem scribendi maxime uẽdicat. Sed dubitari/ solet de compositis/ quãdo per figuram quæ dicitur Themesis diuiduntur. ut sunt imprudens. impotens. & similia. Vtrum debeãt per/ m/ scribi sic. im q; prudens. im q; potens. an per/ n/ hoc modo. in q; prudens. in q; potens. & ad hũc modũ cætera. Quæ dubitatio/ si ad rationẽ referatur cũ sint partes diuisæ/ & regula de compositis loquatur: non dubium est omnia talia per/ n/ eẽ scribenda: non quia/ q/ sequatur/ sed quia in/ præpositio ad naturã suã reddit. cum in appositione non in compositione sit posita. & ita in antiquis codicibus legi. Si uero ad opinionem/ usumq; quorũdam hominum huius nostræ ætatis ingenio/ ac doctrina præstantium me cõuer

tam/omnia huiusmodi eodem modo sunt diuisa/quo itegra siue cõposita scribenda. Sed iam ad alia superiori praeceptioni consentanea accedamus.

SIcut ergo ante/b/m/uel/p/recta scribendi ratio prohibet/n/immediate scribi. Ita ante/f/q/c/d/uel/t. nulla ratio/m/immediate permittit poni. quod vniuersaliter est intelligendum: siue sit dictio simplex. ut Transicus proprium nomẽ. linquo. cancer. mẽdax. tento. siue composita. ut anfractus. quencunque. quicunque. tantundem. identidem. & quae huiusmodi sunt. Si ergo dictio finita in/m/ut am/praepositio inseparabilis/quem. cum. tantum. idem. & huiusmodi/componitur cum dictione incipiente ab/f/a/c/uel a/q/uel a/d/uel a/t. necesse est ut illud/m/mutetur in/n/uelut in exemplis proxime appositis apparuit. quod nostrae aetatis usus/& euphoniae ratio approbat.

DVbitatur autem de graecis dictionibus quae scribuntur per ph/ ut Pamphilus. nympha. & sic de aliis. Vtrum debeant scribi per m/ ante ph. uel per/n. Sunt qui putant per m/huiusmodi nomina esse scribenda: graecos ut ego arbitror/secuti/qui ante/φ/litteram/cuius loco nos/ph/scribimus/semper in supradictis nominibus: & in omnibus similibus/m/ non/n/scribunt. figuram litterae potius q̃ potestatem attendentes. Cum enim p/in huiusmodi nominibus scribatur: non tollitur eius figura. licet p/h/sequente habeat sonum de/f. Et cum Orthographia sit ars de recta scriptura/sicut ratio a graecis tradita ostendit/magis figura litterae uidetur q̃ potestas attendenda. Simul illud dicunt ph/nihil aliud esse: q̃ p/aspiratum: quasi ad dialeticam rationem confugientes. Volunt enim qui hanc artem profitentur: ut si concesseris sortem esse hominem grammaticum: concedas eum etiam esse hominem. Appellantq; eum argumentandi locum: a parte in modum ad suum totum. Idẽ ualere autumant ii nostri hac in parte de qua loquimur: ut si concesseris aliquid esse/p/aspiratum: illud quoq; esse/p/cõcedes necessarium sit. Putantq; hoc se satis posse cõfirmari inductione sumpta a caeteris cõsonantibus/quae aspirantur. quales sunt/c/t/r/quae ẽm Priscianum/more antiquorũ graecorum possunt aspirationem post se recipere: sic etiam/p/de quibus cum dubitet nemo: quin eaedẽ consonantes sint/dum aspirantur quae sunt cum nõ aspirantur. Idem etiam de/p/dicunt esse iudicandum. Praecipiunt itaq; iis rationibus moti ut Pamphilus. Nympha. & caeterae graecae dictiones huiusmodi scribant per/m. nam in latinis nulla prorsus dubitatio talis resi-

6

det/cum scribat per/ph/uel per/f. Alii uero in cōtraria sententia sunt: dicētes potestatem litteræ oportere sm Priscianum magis q̄ figuram considerari. Cum ergo tātum possit/f. quātum/ph. neq; in alio differāt nisi q;/ph/in græcis paulo fixius. F/uero in latinis leuius profert. minime dubitādum aiunt/quin huiusmodi dictiones sint scribendæ per/n/sequente/ph. sicut latine sequente/f. potestate (ut dictum est) nō differant: sed sola figura. Illudq; ad rationem in contrarium factā respondet: non magis sequi/p/aspiratum esse/p/q̄ hoīem mortuū esse hoīem Falliq; eos dicunt: qui locum illum dialecticoꝝ arbitrantur nullam exceptionem recipere. Cum certū sit nihil sequi quotiēs in antecedente aliquid ponit quod uel diminuat significationem eius rei: quā promiseris: uel ex toto auferat. Minime qdem sequit æthiops est albus dentes: ergo æthiops est albus. Sortes est homo mortuus: ergo sortes ē homo. Sic & in hoc dicunt non sequi; hoc est/p/cum aspiratio addita: huic litteræ/p/corrūpat sonum eius: quod non contingit in aliis consonātibus. Tā enim/c/q̄/r/&/t/cū aspirantur eūdem sonum retinēt: uel paulo leuiorem quem quæ sine aspiratione habeat. Nec tenere inductionem illā affirmāt: quæ ex dissimilibus rebus ad res dissimiles traducta sit. Quod aūt ab illis de figura dicebat: non aliter inscribendo procedere inquiunt: nisi inquātum figura nomini idem uoci litteræ: & potestati deseruiat. Quoꝝ forte opinio: si tātum alterum hoꝝ fieri oporteret: ususq; pateret: potior habēda esset. Sed cum & illis/& his satis liceat facere: ego ita de hac disceptatiōe sentio. Omnia huiusmodi noīa conuenienter scribi per/m/sed per/n/debere proferri. Extat Prisciani Cæsariēsis & Seruii grāmatici rebus in similibus sententia: non nulla scilicet esse noīa quæ vno modo scribantur: alio uero proferantur. Sicut patet in dictionibus quæ per/æ/uel per/œ/diphthongos scribuntur: & sine diphthongo proferunt. Idem Seruius affirmat de his nominibus. Caius. Cneus. & similibus. quæ cum per/C. in omnibus antiquis codicibus scripta reperiantur/tamen per/g. proferenda esse affirmat. Idem asserit primo suarum institutionū Quintilianus de hoc nomine Caius. quod per/C. litteram significari testatur. que inuersa hoc modo/Ɔ. (Caia mulier est) Caiā declarat: quia tam Caias esse uocitata sq̄ Caios etiam ex nuptialibus sacris apparet.

Ircum itidem præpositio quando componitur cum dictione incipiente a uocali integra scribi debet. ut circumeo. circū is. sed non integra proferri. Vt circueo non circumeo pronunciari. quod etiam obseruari a poetis videmus in eoꝝ carminibus/& ab antiquis oratoribus incœptum ad nostram usq; ætatē

peruenisse. Idē in supradictis noībus|scilicet Pāphilus: nympha: & his quæ sunt huiusmodi: rationabiliter dicēdū videt|ut diuisa sentētia huiusmodi noīa per|m|scribēda eē dicamus: sed per|n|sicut ꝓnūciatio ipsa edocet ꝓferēda: scripturæ nomē vero & potestas ꝓnūciationi defuiat.

NVnc tēpus admonet ut de aliis præpositionibus dicamus|in qbus littera aliqua in cōpositione aut mutat: aut abicit|aut remanet: Et primo de|sub|ab|& ob. in qbus|b|mutari in|r|uel in|p|uel in|c|uel in|f|uel in|g|uel in|m|si cōponant cum dictionibus incipiētibus a prædictis cōsonātibus: testis locuplex est Priscianus|cū de orthographia ꝑtractat: Trāsit enim inqt|b|prædictaꝝ præpositionum in|c|ut occurro|succurro|occido|succido|occūbo|succūbo|& occino|succino. Transit in|f|ut sufficio: officio. nam ex ab|&|dictione incipiente ab|f|nullū dat Priscianus exēplum|ne si|b|in|f|mutet ambiguū sit|Vtrū ex ad uel ex ab|præpositione cōposita esse putet. In|g|mutat|b|ut suggero & ogganio. In|m|ut summitto|ommutesco. In|p|ut suppono & oppono. In|r|ut surripio & arripio: quod vnū uerbū secūdū Priscianū|tā ex ad q̄ ex ab cōponi pōt. In qbus oībus & similibus geminādum est illud|c|f|g|m|p|r|nisi aut mala cōsonantia quā græci cacophoniam uocant: aut necessitas metri: aut cōcidētia|superioribus præceptis repugnet.

COncidētia itaq; superiori doctrinæ repugnat in his uerbis aufero|aufugio|abrogo|abrado|abrodo & asporto. quod etiam ſm Priscianū dicit. Et si qua sūt iis similia. Mutat enim|b|in|u|in aufero & aufugio. Remāet i abrado|abrodo|abrogo. In asporto uero mutat ī|s|ne si dixerim⁹ affero affugio|arrogo|arrado|arrodo|apporto|dubiū sit|utrū sint cū ad|uel cū|ab|cōposita. Sed qa cōcidentia in oībus locis nō vitat: sicut nuper patuit in hoc uerbo arripio: quod tam ex ad q̄ ex ab cōponitur: quibus utet locis & quibus non: noster uersus poetarum & oratorum melius nos in hac parte q̄ ars admonebit. Vtrū aūt abfuit per|b|an afuit sine|b|& per simplex|f|scribi debeat. cū ex ab & fuit cōponitur|dubium est. sed in antiquis codicibus per vnū|f|sine|b|scriptum sepenumero cōperi: quod nō solum auctoritas antiquorū: sed ipsa etiam Euphonia satis approbat.

NEcessitas aūt metri: repugnat doctrinæ generali in omitto operio & in eius passiuo operior: quorum prima cū breuis reperiatur: ratio quæ est de quātitate syllabarū a grāmaticis tradita oīno repugnat m|uel|p|geminari: Opperior uero dū est deponens primā producit & geminat|p|& tantū ualet quātum expecto: ut opperior nauem ex Asia redeūtem. Quidam a prædicta regula excipiunt oportet|quasi cōponat ex ob & portet: sed male: nā licet per vnū|p|scribi debeat: quia pri

7

mā corripit/nō tñ ex ob ſed opis & portet: pis abiecta cōponiť. nemo
niſi ignarus grāmatice dubitat. Cur aūt opportunus geminet. p. cum
deriueť ab oportet: qdā dicūt īterponi. p. neceſſitatis cā: cū apud poe-
tas/prima eius nominis ꝓducať. Alii uero putāt primā natura nō poſi-
tione lōgā eſſe: ſed male/deriuať enim ut dixi ab oportet.
DE opinor aūt & opinio/opitulor/opulēto/opulēt⁹ & ſimilib⁹: dicēdū
eſt ꝙ ſcribunť ꝑ vnū. p. nec ꝑtinet ad hāc ꝓceptionē: cū nō cōponanť
ex/ob/ ꝓpōne: ſed aut a nullo orta ſint/aut ab opis uel opes ueniant.
hoc uero noīe opidū/nō dubiū ē/inqtū dr̄ ab/ops/opis/qa opē det/qn
ſcribēdū ſit ī orōne ſoluta ꝑ ſimplex/p/ſed ī metro ꝑ duplex/qa ꝓducit
primā pōne ꝯ nāꝫ ſui primitiui. Inqtū vo ab oppōne muroꝝ: qdā dn̄t
tūc/p/neceſſario gemīari. qdqd ſit uſus vīcit/ꝙ ubiq; ꝑ duplex/p/ſcribať
ESt etiā mala cōſonātia frequēs in pleriſq; cā/ꝙ. b. nō muteť/ſed ꝓ-
poſitio integra manet/& maxīe in hac præpoſitione ob/qñ cōpo-
niť cū dictione incipiēte ab. r. ut obruo/obrepo/& quæ ſimilia ſunt
In qbus euphoniæ gratia cōſtat. b. ītegrā manere. pōt etiā euphoniæ
cām dediſſe ꝙ mutatio. b. in. r. nō fuit in huiuſmodi uerbis poetaꝝ &
oratoꝝ uſu recepta/nec poſtea iudicio auriū cōprobata. Multa etiam
ſunt quæ nō alia rōne aſpernanť aures/niſi ꝙ uel nunq̄ in cōſuetudīe
adducta extiterūt. rātū aūt in hac ꝑte/ſicut fere in oībus aliis ualet/ut
facilius male dicta ꝓbes quæ uſitata ſint q̄ bene dicta tuearis ſi cōſuetu
do illa nō recepit. Addit aūt Priſcianus ſupradictis exceptiōibus hoc
nomē obſcurus: qđ ex/ob/& cura cōponiť ī quo nō mutať. b. ſed. s. eu-
phoniæ cā interponiť: ſicut īfra loco ſuo patebit. Sonat enī melius ob-
ſcurus/q̄ obcurus auriū iudicio: quod raro fallit. Idē eſt dicēdum de
obſcœnus/quod nomen ex/ob/& cœnū. s. interpoſita cōponiť.
SI vo ꝓdictæ ꝓpōnes cōponanť cū dictiōib⁹ īcipiētib⁹ ab aliis lr̄is q̄ a/c
f. g. m. p. r. tūc. b. ītegra remanet: Vt abdo/ſubdo/obdo/& his ſimilia
SEquiť nūc/ut de/di/& dis/præpōnibus īſeꝑabilibus dicā. quæ q̄uis
ī ſignificatiōe nō differāt ī cōpōne tñ nō ꝑuā drīam hn̄t. Cōſtat enī
dis/poſſe cōponi cū dictiōib⁹ īcipiētibus a. d. a. p. ab. f. a. t. ab. i. cōſonā-
te. ab. s. a. c. ut diſcerno ex/dis/& cerno/a. p. ut diſpono/ab. f. ut diffun-
do in quo & ſimilibus. s. mutať in. f. & geminať/ſicut ſtatim patebit/a
t. ut diſtraho/ab/i/cōſonāte/ut diſiūgo/ab. s. ut diſſuo: cū nullo quoꝝ
aut ſimiliū/di/cōponi pōt. Priſcianus addit hoc uerbū diminuo/qđ di-
cit eē ex/dis/& minuo cōpoſitū. ſed. s. ī. m. trāſire & ſcribi ꝑ duplex/m/
repiť/etiā inqt diminuo ꝑ ſimplex. m. ex/di/& minuo. Cū cæteris autē
dictōibus ſæpius/dis/q̄/di/cōponiť: Vt diduco/diluo/dinumero/digla
dior/diruo/& reliq̄ ad hūc modū cōiugata. de cōpoſitis uero ex/dis/&
dictiōe īcipiēte ab. f. illud tenēdū eſt. s. lr̄am huius pōnis/dis/in. f. mu

tari|& oĩa talia cõposita ꝑ duo. ff. debere scribi: ut diffugio|differo|dif-
fido|diffundo|& multa his similia.

QVæ ꝓpõnes lr̃as aliqs in cõpõne in cõsonãtẽ sequẽtẽ mutẽt|satis ar-
bitror in supioribus declaratũ: Nũc uero de iis ĩ qbus aliquæ lr̃æ in
cõpõne eaꝝ abiciunt dicat. & prío de trãs|de q̃ ꝓpõne ita grãmatici ꝓ-
cipiũt. Quotiẽs trãs cõponit cũ dictiõe ĩcipiẽte ab|i|cõsonãte|ut iacio
uel a. d. ut duco, uel ab|n|ut no|sꝑ|ns|abicit|ut traiicio ꝑ duplex|i|tra-
duco|trano: quanq̃ Cicero. iiii. ad Herẽ. ꝓpõnẽ hãc ĩtegrã seruauit. in
trãs nũerari forte priscos ea ĩ ꝑte secutus qbꝯ mos fuit ĩtegras ꝓpõnes
ut supius dixi fere in oĩbus cõpositis ꝯuare. Vtrũ aũt circũ ĩtegra in cõ-
põne mãeat|& qd oĩo ꝯuãdũ sit freq̃ẽs ꝑceptio breuiter nos admõet

CIrcũ ꝓpõ est|q̃ si cõponat cũ dictiõe incipiẽte a uocali ĩtegra debet
scribi: sed sine. m. ꝓferri|ut circũeo circũiui|cũ tñ in ꝓnũtiando cir-
cueo circuiui debeat dici: qd in cæteris q̃ ab his ĩflectunt est seruãdũ q̃
uis multoꝝ usus hoc in scribẽdo nõ attẽdãt|sed hoc ut pleraq; alia ad
uocis modũ referat. Nec desũt q putẽt nullã oĩno dictionẽ aliter ꝯuã-
dã eẽ q̃ ꝓferat. Hii se qntilianũ prĩcipẽ huiꝯ sñiæ hr̃e aiũt q hũc eẽ lr̃aꝝ
usum ĩqt ut custodiãt uoces: & uelut depositũ reddãt legẽtibus. Qđ
a Quĩtilião scriptũ esse|qa ĩ plerisq; nõ in oĩbꝯ uerũ sit satis ex iis q̃ su-
perius de Caius & Caia ꝯm præceptum cõmemorauimus patere põt
Idem de|oe|&|ae|dipthongis obiici eidem põt: quæ cum scribi debe-
ant & non proferri eorum minuenda opinio est.

SVꝑius de circũ|nũc de|con|dicamus. Sed illud prius est aĩaduertẽ-
dũ plurimũ differre inter con|ꝑ. o. &. n. & cũ ꝑ. u. &. m. qa primũ est
ꝓpõ ĩsepabilis. i. q̃ nõ ĩuenit nisi in cõpõne. zᵐ est ꝓpõ|q̃ nõ solũ ĩ ap-
põne repit|nisi cõponat cũ ista cõiũctione. q;. ꝙ nõ tã ꝑ se q̃ virtute cõ-
iũctionis ei accidit|ut qcũq;: & alia ad hũc modũ cõposita. In qbus tñ
necesse ẽ ĩ huius ꝓpõnis cũ ĩ|n|mutari: qa añ. q; nõ põt. m. ꝑcedere ut
supius patuit. Tertiũ ẽ aduerbiũ tꝑis: & debet (ut placet quĩtilião) scri-
bi ꝑ|q|u|o|m|sicut stari dcm̃ ẽ: q̃uis ꝑtĩ errore librarioꝝ: ꝑtĩ negligẽtia:
usus iste fere in totũ exciderit. Plura de hoc in zᵃ huius oꝑis ꝑte. Re-
deo ad id qđ de ꝓpõne|con|dicere ĩstituerã. Sꝑ hæc ꝓpõ con abicit|n|si
cõponat cũ dictiõe ĩcipiẽte a uocali: ut coherceo: cohereo: cohortor:
& q̃ his sunt similia: fallit regula in comẽdo: ꝙ licet sit cõpositũ ex con
& edo: nõ tñ abicit|n|sed potius in. m. mutat & ꝑ vnũ. m. scribitur.

EGimus de uerbis ĩ qbꝯ aut lr̃a mutat aut subtrahit. Restat ut de iis
dicamꝯ qbus lr̃a ĩterponit. Sũt itaq; nouẽ lr̃æ nũero: q̃ solẽt dictõibꝯ
qbusdã euphõiæ gr̃a nõ ex vi naturæue formatiõis eaꝝ ĩterponi scil;
c|t|p|d|b|s|l|r|u. cõsonãs|c. ut sicubi: t|ut idẽtidẽ: p|ut emptũ: d|ut ꝓdest
b|ut ambio: s|ut obscurꝯ: l|ut obliquꝯ: r|ut dirimo: u|cõsonãs|ut bouis

Cum enim Sicubi cōponatᷣ ex si & ubi! Idētidem ex idem & idem! em ptum vero formetᷣ ab isto præterito emi! Tautundem cōponatᷣ ex tantuꝫ & idem! Ambio ex am & eo! Obscurus ex ob & cura! Obliquus ex ob & equus! Dirimo ex di & emo! Bouis aūt formetᷣ ab isto nomīatiuo bos! nunq̄ prædictoꝝ nominū compositio resultare potuisset nisi dictæ litteræ fuissent singulæ singulis dictionibus/ euphoniæ causa interpositæ. Quod vero/ c/ in/ i/ in quibusdā ꝑmutetᷣ! euphoniæ causa factuꝫ est. Hæc sunt quæ ex cōtrariis antiquoꝝ de cōpositis fere oīa excerpsi. Nūc de cæteris dicēdū est! & primo de litteris terminalibꝰ primæ aut mediæ syllabæ! & de geminātibꝰ/ c/ uel/ i/ uel/ u! Cōsequēter de iis quæ ab aliis deriuantᷣ q̄lia sunt diminutiua noīa nōnulla & suplatiua! Postremo alia quædā subicientᷣ/ q̄bus cognitis/ quæ ratio scribendi in plerisqꝫ seruāda sit/ nō difficile cognitu erit! Sed primo de litteris terminalibus/ qui locus ut primus omnium fuit ita primum a me absoluetur.

B Potest primā aut mediā terminare syllabā/ si sequēs quoqꝫ incipiat a/ b! ut sabbatū: gibbus: gibberosus: obba: sabburra! q̄uis Virgilius primā quarto Georgicoꝝ corripiat/ magis licētia poetica q̄ arte cū inq̄t! Vt cimbæ instabiles fluctu iactante sabburā! Quo in uersu necesse est per simplex. b. scribatᷣ! ita lege metri cogēte. Si vero/ dictio a. b. īcipiēs cū præpositiōe in. b. finiēte cōponatᷣ nō dubiū est in oībus huiusmodi cōpositis geminari! ut subbibo: subbubo & similia. Nulla ergo ãtecedēs syllaba in. b. pōt finiri/ nisi sequēs quoqꝫ a. b. incipiat! dūmodo nō sit cū præpositione in. b. terminãte cōposita! ut sublego: obtrecto: abduco & similia. In q̄bꝰ oībꝰ fallit regula

C Nullā syllabā præpositiuis terminat: nisi sequēs quoqꝫ a. c. uel q. incipiat! ut buccus: bucca: equis: quicq̄. Atqꝫ ex hoc quoqꝫ ostēditur. eādem vim habere. c. &. q. Vtrū aūt quidquid ꝑ. d. an q̄cq̄d per. c. ante. q. & an idcirco ꝑ. d. an iccirco per duplex c. Similiter adquiro per. d. an acquiro per. c. ante. q. scribēdum sit. non est huiusce præceptionis proprius locus! Sed ad regulam quæ sequitur de. D. pertinet.

D Nullius syllabæ præpositiuæ est terminabilis in simplicibus dictionibus & in plerisqꝫ cōpositis/ nisi sequēs quoqꝫ syllaba a. d. īcipiat! ut addo: adduco: reddo: redduco! quod etiā ꝑ simplex. d. inuenitᷣ! dum primā corripit. Virgilius in quarto eneydoꝝ. Eiectam classem socios a morte reduxi. Producitᷣ vero apud Oratiū in epodo! Deus hoc fortasse benigna reducet in sedem. & tunc per geminū. d. scribi debet. hoc autē ipsa cōsonās. d. in ad præpositiōe mutatur sequente. c. uel. g. uel. n. uel. r. uel. p. uel. t. uel. f. uel. l. uel. s. exce-

pro hoc uerbo pario: cum quo si ad/ cōponatur. d. abiicit: uel si post. s. cōsona sequatur: ut ascendo: asto & similia sicut in cōpositis ab/ ad/ latius dictum fuit. Aliis aūt sequentibus his/ad/integra manet in cōpositione: ut adhibeo: adhereo: admitto: adquiro: aduoco. ¶ De adgesco quidquid: idcirco: qualiter scribi debeant: non dubium est Priscianum id præcipere: ut adquiro & adquiesco per. d. scribantur cum inqt: aliis aūt sequentibus litteris. i. diuersis a. c. f. g. l. n. p. t. s. r. & hæc littera. d. integra manet: quanq̄ ratio supius tradita de. c. videatur concedere. d. posse in. c. mutari ꝑpter eādē vim litteræ. c. &. q. Et si quæratur cur nō potius. d. mutetur in. q. si ab ea littera dictio sequens in cōpositione incipit. Illud rñdendum est nullā syllabam in. q. finiri posse ex quo patet non eādem oīno vim hēre. c. &. q. ꝑptere a ꝙ multis modis tam prima q̄ media q̄ ultima syllaba in. c. finit: nunq̄ uero in. q. Vtrum autem quicqd per. c. aut quidqd per. d. scribi debeat: nō satis antiqui auctores inter se cōueniunt. Fabio quidē Victorino/ ei qui diui Hieronymi præceptor fuit imo singularis & eximiæ doctrinæ/ placet in eo libello quē de orthographia cōscripsit. Ideo quicquid per. c. scribi debere: ne duæ ptes īntegræ videant/ quod etiā in similibus attendi iubet. Quintilianus aūt auctor tanto in scribendo cure/ ut nemini antiquoꝝ post habēdus sit libro suaꝝ institutionum primo/ videt potius illorum sententiam ꝓbare/ qui per. d. quidquid q̄ per. c. scribunt/ cuius hæc sūt uerba/ Nā hoc ualere plurimum debet/ quod cōsuetudo obtinuerit: & sic scribēdum quidquid iudico quō sonat. placuisse tñ quibusdam inqt quicqd. c. quartam lrām habere/ ne interrogare bis videremur. Multo enim ea potior ratio est habenda/ quæ ex rōne doctrinæ & usu maiorum potita est: q̄ quæ ab vno uel a duobus exēplis est sumpta. quod si quidqd per. d. scriptum/ magis antiquitatem redolet/ q̄ si per. c scribat/ & hoc ipsa cōsuetudo ut placet Quintiliano approbat. Plus me certe præceptio cum usu cōiuncta/ q̄ sola ars/ uel posterior usus mouet. Est enim magna oībus fere in rebus antiquitatis auctoritas/ sed tum maxima cum ueteꝝ consuetudo illoꝝ arti consona est nec a nostro usu abhorret. Orthographia tamē sæpe (ut ait Quitilianꝰ) mutata est. Frigidasq; huiusmodi quæstiones ac uelut inanes appellat. De idcirco illud tenendū/ ꝙ si uolumus dictionē simplicem esse/ doctrina superius a Prisciano tradita uetat per. d. scribi/ cū nulla primitiua/ aut media sylla ba in huiusmodi dictionibus possit in. d. finiri nisi sequens quoq; a. d. incipiat/ & sic videt/ aut per duplex. c. ut qbusdam placet: aut per simplex. c. scribēdum esse/ Quoꝝ neutrū usus approbat. Si uero idcirco est dictio cōposita nihil ꝓhibet regula Prisciani/ idcirco/ per. d. scribi/ Ex

9

tant eius uerba qbus ipe libro.ii.utitur.In.d.inqt nulla pōt syllaba de sinere præpositiua/nisi sequēs quoq3 ab eadē icipiat/& hoc in simplici bus dictiōibus/& in plerisq3 cōpositis. In quo non oīa excipit cōposita/ cū dicit in plerisq3. Placet aūt idcirco potius eē cōpositū q̄ simplex/ q̄= uis nōnullis simplex videat. Quid enī aliud sonat idcirco q̄ circa id/ ut idcirco: nihil aliud q̄ id circa sit qd usu ꝑhibēte nō dicimus. Est enim cōiūctio rōnalis. Sed hæc missa faciamus. Illud cōstat usum oī arte po tētiorē sibi uēdicare/ut idcirco p.d. scribat: ipsa euphonia usū cōprobā te. Hæc sunt quæ in tāta diuersitate scriptoꝶ de ꝑdictis dictionib⁹ q̄li ter scribi debeāt mihi visa sunt: nunc reliqua ꝓsequamur.

Nullā/siue primā/siue mediā syllabā termīat/nisi sequēs quo q3 ab.f. icipiat. Qd' nō solet accidere nisi loco.b. uel.d. uel.s. uel.x. ī præpōne posita fuerit ꝑut ī cōpositis ex/ad/uel/ab/uel ob/uel/sub/uel/dis/uel/ex/& dictione icipiente ab.f. superius præceptum fuit: cum de cōpositiōe eaꝶ præpositionū tractaremus/ut afficio/officio/sufficio/suffero/effero/& multa ad hūc modū alia.

Apud latinos nullius est syllabæ terminalis nisi ī cōpositis ex ad/uel sub/uel/ob/& dictiōe a.g. in qbus.d.&.b. mutant in.g. sicut iā dictū fuit: ut aggero/aggrego/agger aggeris/suggero/ ogganio. est aūt qñ pricipalis syllaba si ab/n/icipit añ se assu= mit.g. ut narus/gnarus/nauis gnauis: nosco gnosco: noui gnoui: & si qua his similia īueniunt. Sæpe etiā.c. in.g. cōuertit uelut ī numeris/n/ præcedēte: ut quadrigēti/qngēti/pro q̄dricēti/qncēti/& quæ his similia sunt. Sæpe etiā apud antiquos.c. pro.g. scribit/ut dictum est/sicut pa= tet in huiusmodi noībus Caius/Cneus/& similibus in qbus tñ.g. non c. ꝑfert/nec debēt huiusmodi noīa ītegra scribi/sed vnica lr̄a si uoca= lis seqtur significari si non consona post.c. sequatur/de duabus dun= taxat lr̄is notātur/ut.c. Caius.n/Cneus/adeo enī/n/ ꝑposita facit.c.ī.g. cōuerti/q3 in qbus ea nō est numerus seruatur.c. nec in.g. mutatur/ut ducenti trecenti/sexcenti.

Nullā pōt terminare syllabam nisi in apocopatis: ut/ah/&/uah/ pro/aha/&/uaha: ex qbus ītegris ultimū/a/qd' aspirationē seq tur de fine dictionis abiicitur: quia proprium īteriectionis est ut placet Prisciano/uoce abscondita proferri.

Dubitat aūt de hac īteriectione/proh/utrū in fine aspiret sicut etiam uah/& ah. Priscianus enī libro.xiiii. ubi de significatione & vi præpo sitionū tractat/nullā videt ī scribēdo ponere drīam īter/pro/præpō: & proh/īteriectio/sed dū īteriectio cōflectit in ꝑnūciādo. uerba ex eodē libro sumpta hæc sunt: pro est qñ localis īuenit tā in cōpōne q̄ in ap=

põsitione: ut ꝓ tẽplo/pro curia/idest ãñ tẽpluͣ ãñ curiã/ꝓcurro/ꝓuenio/
& reliqua. Nec multo post inqt/necnõ etiã interiectionis loco ponit &
circũflectit: ut apud Salustiũ in Catilinario proh deũ atq; hoĩum fidẽ.
Similiter in. xv. de iteriectiõe idẽ videt asserere cũ inqt: pro/quoq; tã
præpõ est q̃ iteriectio/præpõ: ut Virgilius in. xii. pro latio obtestor ꝑ
maiestate tuoꝝ. Interiectio est/ut apud Lucanũ in. iii. proh si remeas=
set in urbẽ galloꝝ tm̃ populis arcto subacta. In prĩo etiã libro Priscia=
nus/idẽ cũ dicit/quærit cur in uah/&/ah/post uocales ponit aspiratio
nõ facit mẽtionẽ de pro. Incõtrariũ stat fere oĩuꝫ scriptoꝝ ꝑñtiũ usus
ipsa arte ut sæpe dixi potẽtior/cui nõ solũ rõ/quæ nõ alia est in proh q̃
in/ah/&/uah. Sed etiã ipse Priscianus in prĩo satis accedere videt cum
inqt: nec mirũ interiectiões aspirari/in Syrioꝝ ægyptiorũq; dictionibꝰ
solebãt etiã in fine aspirari uocales: Interiectionũ ãt pleræq; cões sũt
naturaliter oĩum gẽtiũ uoces. Nec ꝓcedit rõ sumpta ex libro prĩo supi
us posita cũ dicebat. nõ ideo proh aspirãdũ eẽ/q; non erat numeratũ
iter illa quæ aspirabant/aut q; i. xiiii. &. xv. libro scripsit Priscianus pro
& pro præpõnẽ esse & iteriectionẽ/cũ & plura in. ii. libro aspirata q̃ in
prĩo numerauerit & in. xi. dixit. o. esse aduerbiũ/& tñ in. ii. libro aspirã
dũ esse dixit. oh/qñ est interiectio debere aspirari q̃ proh/cũ frequens
usus. o. cũ est iteriectio nõ aspiret. Plura de hac re dixi q̃ forte rõ tpis
exigebat. Sed qa quosdã antiquos sine aspiratione scripsisse/nõnullos
q; ex nr̃is hoĩes doctissimos auctores audiebã dicere/q; proh/interie
ctio nõ aspiret: uolui quid sentirẽ exponere nr̃m præsentẽ usum/ac rõ
nem quam statim dixi secutus/potiusq; aut paucissimos ex modernis
aut librarios ueteres apud quos sæpe nõ minor q̃ inter nos sicut mul
tis locis patet uarietas reꝑitur. ¶ Sed redeo ad id quod de aspiratio=
ne dicere inceperam/de qua ita scribit Quintilianus. H. est nota aspi=
rationis/cuius ratio mutata est sæpissime cum temporibus. Nam &
parcissime ueteres usi sunt aspiratione in uocalibus/cum hedos hir=
cosq; dicebant/dici deinde reseruatum ne consonantes aspirentur. In
Gracchis in triumphis erupit breui tempore nimius usus fuit eius cũ
etiam contra usum thirones/chenturiones/præchones dixerunt: ita ut
adhuc quibusdam inscriptionibus maneat. Qua de re Catulli nobile
Epigrãma inde durat ad nos usq;/ex quo apparet dictiones istas uehe=
mẽter cõphendere/& mihi nõ sine aspiratione scribendas. De hinc
subdit: Est etiam sua loquentibus obseruatio/sua scribẽtibus. Quibꝰ
ex uerbis patet/mihi sine. c. & cum aspiratione debere scribi: q̃uis forte
usus videatur in loquendo. c. proferre. Idem est de nihil & deriuatis
dicendum. plura de his duobus infra/cum ad ordinem singularum

10

dictionũ prouẽtum erit. Gelius uero in noctibus atticis consueuisse ueteres dicit: inter duas uocales. h. aspirationẽ scribere: ut ahenum: quod manu Virgilii ita aspiratũ inueniri dicit. Nulla enim grãmatice ꝑs est quæ hac vna sæpius imuta a sit. Quid aũt nos in prædictis seq oporteat/in secundo tractatu patebit.

Nullius syllabæ est terminatiua: & supuacua penes latinos vi def. Est enim Quintiliani snia. k. in nullis uerbis utẽdũ esse/ cũ sit. c. littera quæ vim suaꝫ ad oẽs uocales referat. Vsus tñ in quibusdã/ut karolus/kalendæ & similibus cõtrariũ seruat.

Quacũq; consonãte sequente põt antecedẽtem syllabã termi nare/exceptis. q. r. k. h. reliquis aũt sequẽtibus. l. cõgrue põt finire/ut albus/sulcus/soldũ/alfenus/algeo/illud/ultimus/ al nus/culpa/fulsit/sylua mulxi per. x. ƀꝫ Priscianũ præteritũ de mulgeo/quod etiam mulsi facit.

Potest syllabã in media dictione/quando sequens a. b. uel a. p. uel ab. m. incipit: ut cambises/ambo/Imperiũ/comparo/sum mus nomen superlatiuum/ammon.

Potest antecedentem syllabam finire: sequentibus. c. uel. d. uel. f. uel. g. uel/n/uel. q. uel. r. ut quibusdã placet uel. s. uel. t. uel/i/ uel/u/etiam pro consonantibus positis. uel. x. ut con cinus/mãcus/cõduco/põdus/cõfiteor/infundo/angulus/an nus/inquiro/inrumpo/inruo/anxius. Et qa Priscianus magis opinione quorũdã usus ꝙ sua/dicit libro secũdo syllabã posse in/n/finiri/ sequen te syllaba incipiẽte ab. r. illud ingt in multis tñ se inuenisse. r. sequente n/in. r. cõuerti: ut corruo corrũpo: imo rationabilius in oĩbus seruari/ ut/n/in. m. mutef/cũ nec in simplicibus quidẽ syllaba antece dens in/n/terminari inueniaf/sequẽte syllaba ab. r. incipiẽte.

Nullam terminat syllabam nisi sequens quoq; ab ea incipiat: ut Lippus apparet/ippicon nomen ꝓprium.

Nullã põt syllabã terminare/si ergo dictio aliqua in. d. uel. b. finita ut quidqd/& sub/& similes/cõponanf cũ dictione inci piente a. q. uel. d. imutata remanet: ut quidquid adquiro ƀm Priscianũ: aut in. c. illud. d. siue. b. uertif: ut quicꝗ̃/sucquatio ƀm artẽ: licet usus deficiat a sub & quatio. nã si a sub/& cutio ut qbus dã placet ueniret/tũc non ad regulam de. c. sed de. q. pertineret/ & per duo. c. esset scribendum.

Põt primã syllabã terminare/quacũq; cõsonãte sequẽte/ex cepta. k. ut morbus/barcus/ordo/ꝑficio/corphinũ/margo/ꝓ hibeo/plego/iterlitus/carmẽ/sarnus/corpus/ argtenẽs/curtus

morsus/artus/coruus/xerxes. His eni Priscianus utit exemplis: quanq̄ usus/nō arqtenēs sed arcitenēs potius usurpet: nec iniuria cū arcus/p c. nō per. q. scribat. In qbusdā tn̄ cōpositis inuenit. l. in. r. cōuerti/ut in telligo/pro interlego: polluceo pro pluceo. Et est notādū q̄ oēs dictio nes græce ſm Priscianū in prio qbus latinitas utit: incipiētes ab. r. de= bent aspirari imediate post. r. ut rhetor: rhodos & similes. Si uero & in media dictione græca fuerit: geminari debet & aspirari: ut pirrhus: pir rhanus & huiusmodi: nisi ad morē latinū sint cōtorta: ut rhetorica: the toricus: & similia: quæ nō aspirant in media dictione: aut nisi syllaba in qua est illud. r. corripiat: ut pira: de qua plenius infra.

S Terminare antecedētem syllabā: tm̄ hæ īueniunt cōsonātes sequētes: scilicet. c. m. p. t. s. & /i/ consonās. c. in cōpositis ut ab scōdo: obscurus: qa. s. terminalis est præpositionis. Nā in sim plicibus dictionibus: necesse est. s. &. c. eiusdē esse syllabæ ut pascua: luscus. m. quoq̄ sequēte uel. p. uel. t. in simplicibus dictioni= bus si antecedat. s. eiusdē est syllabæ: ut cosmus. psp̄era testis: pōt etiā s. terminare syllabā altera. s. sequēte: ut cassis: cossus: uel si præpositio in. s. finita cōponatur cū dictione īcipiēte ab /i/ cōsonante: ut disiectus: uel a. c. ut discutio: uel a. p. ut displicet: asporto: uel ab. r. ut distermiat: uel ab. s. ut dissuo: dūmodo post secūdū. s. nō cadat īmediate cōsona: ut discido: in quo & similibus vnū. s. abicit: ne cōsona ad consonantē contra præcepta artis geminetur.

T Si præcedētē finiat syllabā necesse est sequentē quoq̄ ab ea incipe: ut mitto: cotta: atticus: attinet. Quidā tn̄ cotta per. c. ante. t. scribēdū putāt: uetustissimos codices secuti: sed male cū in cōtrariū auctoritas Prisciani stet qui hoc nomē cotta ī hn̄ tibus. t. duplicatum in secūdo libro de octo ptibus orōnis enumeret.

X Nullā syllabā terminat nisi in compositis cū præpositione ex quæ integra manere pōt sequēte. c. uel. p. uel. q. uel. t. uel. s. ut qbusdā placet: sed male cū. s. abiiciat sicut demōstratū fuit in supioribus cū de ex præpōne diximus: ut excurro: expello exquiro extraho: & ſm illos exequor. Sed ut dixi contra opinionem eoꝝ. s. abiicit. L. quoq̄ sequente inuenit in noīe exlex. F. uero sequē te in eā cōuertit: ut efficio effero. Ex qua Prisciani regula plane seq vi= det eos errare qui scribūt sexcēti sexdecim & quæ huiusmodi sunt p x. cū. x. ut dictū est nō possit alicuius syllabæ in media dictione termi= nalis eē nisi in cōpositis cū ex: abiecta ergo. x. ſm artē uident huius= modi noīa eē scribēda. quosdā tn̄ dicit petrus heliæ mutare ī hoc no ne sexcēti. x. retinuit. Si uero simplicia sunt uel cōposita nō habētia

x.in fine primæ partis dictionis cōpositæ nihil ꝓhibet syllabā primā in x.finire: ut sextus: sextius: dexter: dextra: dextrorsuꝫ & similia. Cæteris uero cōsonātibus sequētibus.e.nō ex præponi solet: ut ebibo: educo egero: eludo: emineo: enitor: de qua præpositione.e.plenius vide ubi superius de ea tractauimus.

In pegrinis dictionibus ſm Priscianū in principio īuenit̄ sylla bæ/ & si ātecedat alia syllaba necesse est eā uel i vocalē desine re/ uel in/n/ uel in.r.ut gaza: zinziber: ario barzanes: barzizia: ꝓpriū nomen opidi nō ignobilis galliæ cisalpinæ/ quod in finibus soli pgamēsis positū sexdecim milibus passuū ab urbe distat: a quo Barziziorꝝ familia ex qua ortus sum deducta est. Multa præterea ad hūc modū repiunt̄: ut Cazanū: Azanū/ noīa villarꝝ & sexcēta alia.z. in principio syllabæ hñtia. Galeaz etiā nomē latinū habet.z. in fine indeclinabile/ sicut hoc nomē hebræū Achaz: quæ oīa ideo prætermissa esse a Prisciano reor.ꝙ tūc in usu nō eēnt. Ex quo patet nō solum in peregrinis/ sed in latinis etiā dictionibus plerisq;.z.in usu hodie esse.

HÆc de litteris terminātibus syllabas primas uel medias. ¶ Nunc quæ dictiones geminēt.e.quæ/ i/ quæ.o.& quæ.u.dicēdū. Oīa eni noīa primæ declinationis in eas desinētia: ut Andreas: Æneas: ꝓ ferri debēt in genitiuo & datiuo singularibus per duo.e.sed ultimū.e. debet per.æ.diphtōgū scribi. vbi uero diphtongus nō seruet̄/ qd erro re potius ꝗ arte accidit/ tūc per duplex.e.scribit̄/ sed sub.e.uocali extre ma circūducēda virgula diphtōgū significās in modum.æ.figuræ anti quæ.ut Andreæ: Æneæ. Possessiua item in eus/ desinētia: ut Priameus pgameus: fœmineus/ oīa q̄tū ad uocatiuū singularē in masculīo gene re & fœminino tā in genitiuo & datiuo singularibus/ q̄ in nomiatiuo & uocatiuo pluralibus per duplex.e.in fine ꝓferunt̄ & similiter scribunt̄/ nisi diphtōget̄: qd si accedet subiiciat̄ signū.e.uocali de qua nuper dixi ut priameæ/ pgameæ/ fœmineæ/ & quæ sunt huiusmodi. De uerbis autē vnū dūtaxat īuenit̄/ scilicet ueho: qd in præteritoimpfecto & in futuro prima psona singulari excepta īdicatiui/ & in pn̄ti optatiui/ cū pterito subiūctiui ac pn̄ti īfinitiui gemināt.e.sed.e.secūdū aspirat̄: ut uehebā: uehes: ueherē: uehere. Idē est ītelligēdū de passiuo eius qd est uehor: qđ etiā & in secūda īdicatiui geminat.e.ut ueheris & uehere. In ꝓnoīe uero vnū p duplex.e.īuenit̄/ scilꝫ/ ee/ plurale de is ea id fœminini gn̄is. Nā hē ntūs pluralis de hic hæc hoc/ p.h.debet scribi/ & per simplex.e. Repit̄ etiā/ eee/ p triplex.e.ꝓ noīe circes: qđ nisi in antiqs codicibꝰ sine aspiratiōe scriptū legissem/ eorumq; me opīo moueret q nomē hoc a græcis scriptū cōcedēdū in eorꝝ sn̄iam iudicarē/ q priæ uocali ac secun

dæ|aspirationẽ iõ ꝓponẽdã ducũt|ꝙ circe|eee|dicta est|ab|he|heu|iter iectione dolentis|qa quos in uarias ferarum formas trãsmutabat·|ſm poetas cogebat eos uocem talem & gemitum reddere.

QVæcũqꝫ uero desinunt in|ius|uel in ium|siue sint ꝓpria:ut Virgilius Oratius|Gliceriũ|siue appellatiua:ut denarius:vicarius:diuortiũ:& cõsortiũ:p duo|i|nisi apocopenẗ debẽt scribi|ut Virgilii|Oratii|Gliceꝛii Diuortii|cõsortii|denarii. Quæ uero sunt appellatiua|nõ mõ in gtõ singulari|sed etiã in ntõ & vtõ pluralibus scribẽda sunt|dũ sint generis masculini. Itẽ in dtõ & in abltõ pluralibꝰ|cuiusqꝫ sint gñis|ut vicarii|denarii|vicariis|denariis. Quibus addunẗ noĩa priæ declinatiõis ĩ|ia|desinẽtia|ut vigilia|amicitia:& hmõi|quæ in dtõ & in abltõ pluralibꝰ scribunẗ p duo|i|ut vigiliis|amicitiis & quæ sũt hmõi. In uerbis aũt|nõnulla q̃rtæ cõiugatiõis ĩ.o. desinẽtia faciẽtia ptm̃ in|iui|ut audiui|ueniui: a uenio fuerit syncopata scribẽda sunt qbusdã locis p duplex|i|ut audiit|uẽiit. peto silr̃ petii petiisti petiit|p syncopã p duplex|i|scribi debẽt. dr̃ & petisti p syncopatũ ex syncopato. De salio|qđ repiẗ facere in ptõ salii p duplex|i|qdã credũt nõ syncopatũ eẽ:sed male q̃uis lõgo usu nõ syncopatũ videaẗ. Eo etiã iterdũ syncopaẗ ĩ ptõ|ut iit ꝓ iuit. vnũ ꝓnomen repiẗ is|ea|id|cuius masculinũ ĩ ntõ plurali|& ĩ triplici gñe tã ĩ dtõ q̃ in abltõ pluralibꝰ|p duplex|i|facit. Illud aũt penitus absoluit q Ciceroni placuisse testaẗ Quĩtilianꝰ scilꝫ|ut aiio|aii|aiiã|gemĩata|i|scribaẗ. Certũ enĩ est penes usũ & regulas artis|i|simplicẽ ĩ medio duaꝝ uocaliũ ꝑferri ĩ dictõibꝰ simplicibꝰ positã ꝓ duplici cõsonãte poni:nõ ergo necesse est apud nos illud gemĩari. Sꝫ Ciceronẽ illos ãtiquos secutũ eẽ puto. De cõiicit & adiicit|ac silibꝰ primũ ẽ|i|cõsona:zm uocalis|ut dcm̃ ẽ supiꝰ

QVæ autẽ p duo. u. scribẽda sunt illud ſm Priscianũ & usuꝫ q frequẽtissimꝰ est sine duplicatiõe tenẽdum|oĩa debere p duplex. u. scribi ĩ qbus post. q. seqtur. u. ut equus|reliquus|obliquus & similia. qn etiam qñ p duplex. u. scribiẗ semp primũ. u. post. q. ſm Priscianũ vĩ lr̃æ amittit. Aliter aũt visum est Victorino|uelut in. ii. libro patebit. Oẽs prætera gtĩ plurales q̃rtæ declinatiõis p geminũ. u. scribũtur ut manuũ:ficuum:fructuum. Quædã præterea satis nota|ut strenuus|arduus|proficuus|tuus|suus|& multa alia|quæ omitto|cum satis ex uoce & sono|per duplex. u. scribi debere cognoscantur.

OVero geminaẗ|ut ĩchoo|& coopio. Quæ cõponunẗ ex con|& dictione ab. o. ĩcipiẽte|in qbꝰ ut supius patuit|n|de con abiicitur:nisi syncopetur. Qñqꝫ uero. o. p. e. poniẗ:testis est antiqtas|ut añuorti ꝓ anteuerti|uortices ꝓ uertices|& multa alia hmõi. Quãuis Scipionẽ Africanũ primũ oĩuꝫ ĩ iis ac plerisqꝫ aliis. o. in. e. uertisse: & añuetti uertices

& reliqua ad hũc modũ dixisse. Apud Quintilianũ legi. Similiter. u. p̃ i in plerisq; scribi nõ solũ codices antiqui sed quorũdã etiã moderno-rũ usus testat̃ ut lubet pro libet: faciũdũ pro faciẽdũ: hercifcundũ pro hercifcẽdũ inde familiæ hercifcũdæ pro hercifcẽdæ idest diuidẽdæ. Est enim hercifcere idẽ quod hæreditatẽ scindere ut pene oia superlatiua uelut in quodã antiquissimo codice meo legi ubi tres expleti de orato-re libri ad. Q. F. Itẽ orator ad Brutũ & alius qui Brutus dicit̃ cõtinet̃ sed frequẽtius duo ista optimus & maximus usurpata usq; ad hoc tẽ-pus a quibusdã admiratoribus antiquitatis video. Multa præterea ad hũc modũ alia nõ scripta solũ sed prolata etiã apud ueteres cõperiunt̃ quæ legẽda potius q̃ imitãda cẽseo. Ponit̃ etiam teste Prisciano apud uetustissimos. o. pro. u. ut polchre olim q; ut refert Plinius. v. neq; vm bris neq; Tuscis fuit in usu. Quod uero. œ. diphtongũ per. u. uetustas posuerit ut mœrus pro murus uel contra. u. pro. œ. ut punio pro pœ-nio. Auctor nobis est Seruius grãmaticus in decimũ æneydos cũ in-quit punio a pœna ortũ esse a quibus duobus cum alteꝝ nobis exci-derit alterum quidem retinuimus.

INter multa uero ac uaria in q̃bus nonunq̃ latinitas in scribẽdo fallit̃ fere nullũ vitiũ frequẽtius eo mihi visum est q; ignorãtia litteraruꝫ græcaruꝫ accidit. Huic sæpe magni auctores decepti multa minus accurate scripserũt multa prætererũt in eoꝝ libris quæ ad hanc vnam partem de qua nũc agit̃ attinebãt Multa deniq; tanq̃ apud nos orta cũ a græcis educta essent nõ satis docte scite q; extulerũt. Sed ne tempus quod in præceptis cõsumãdum est in repræhẽdẽda alioꝝ ineptia cõsu mam pauca statim græca subiicere a quibus nõnulla in usum nostruꝫ olim traducta ad hoc usq; tẽpus emanarũt. Et quia sæpe a nostris mul ta aspirãda sũt quæ nõ aspirant̃ uel nõ aspirãda quæ aspirant̃ aut quæ per. y. græcũ scribunt̃ cũ per i latiuũ scribi debeãt uel cõtra necessariũ putaui nostros hoĩes in quibusdã admonẽdos quæ ex antiquoꝝ cõ-mẽtariis deprompta ab his accepi qui græci erãt uel græcis litteris eru diti eaꝝ reꝝ usum ac doctrinã probe calebãt. Ex quibus etsi plurima a latinis corrupta videam paucissima tamẽ repiunt̃ de quibus possit in vniuersum præcipi: cætera illi aiũt magis græcorum usu q̃ arte aliqua aut ratione posse dignosci: quoꝝ magno ex aceruo si quantũ ad huius loci institutũ pertinet cõplexus ero satis erit. Nam in iis doctos interdũ hoĩes dubitare: impitos autẽ sæpe decipi errare q; video. Reliqua quo rum maior est copia: tunc subiiciẽtur oculis: cum ad singula uerba sm ordinẽ litterarũ peruentũ erit. Primũ itaq; ab his originẽ sumet huius ce præceptionis institutio quæ hypsilon: quam litteram vulgato more

Itali phio pro. y. appellāt in principio dictionis aspiratam hn̄t. De hinc subiiciemus, quæ cōsonantes in græcis quibusdam uerbis aspirentur & in quibus nō. Postremo quæ sint per hypsilō usitata apud nos græca uerba uel a græcis nata| & quæ per nostrum |i| scribenda.

Sit igit̄ prima hoc in genere præceptio. Oīa græca uel a græcis exorta ab hypsilo īcipiētia| in pricipio sunt aspiranda. Nā si græcos| non modo cōgtue loquēdi sed scribēdi etiam recte auctores in plerisq; habemus eosq;| qđ maiores nostri fecerunt seq uolumus| rō ab iis deducta cogit ut sicut illi dasean in prīcipio uerbi supra hypsilon semper scribūt| ita nos in græcis huiusmodi aspirationē ponamus. Est enī dasea signum apud illos aspiratiōis a sinistra in dextrā uersum: cuius talis est figura. c. pōt etiā sic fieri. t. quæ aspirāda rō si in oībus græcis uerbis neq; a Papia: neq; a qbusdā aliis auctoribus latinis obseruata est uelut eo℞ libri quos de ethimologia cōscripserūt iudices sunt. In qbus cum ad hāc græcā lr̄am puenissent: quædā ab. y. uocabula nulla aspiratione antecedēte īcipiētia posuerūt: nō tā illis assignādū est: cū græce scirēt: q̄ iis qui ab ipso erroris initio| ꝓpter græca℞ lr̄arū ignorantiā cōsuetudinē hāc īduxerūt. Qđ minime ferēdum putarē| nisi usus qui plus oī arte in his quæ ꝓbātur ualet| polet q; etiā ī rebus īceptis licētiæ sibi aliqd īterdū vīdicaret. huic præceptiōi alia adiūgunt̄| oīa scilicet quæ ab hyper & hypo ueniūt in prīcipio esse aspirāda ac p hypsilon & vnū. p. scribēda: ut hypbole| hypbatō hypborēsi| hypmeter| hypothesis| hypotheca| hypocrita. Quæ uero ab hyppos deriuātur| ut hyp| & hypo aspirantur, sed per| i |latinū| & per duplex. p. scribunt̄| ut hippocētaurus| hippomenes| hippodamia| hippolitus| & quæ sunt his cognata. Si uero hippos in cōpositione cadat aspiratiōnē amittit. Cætera idest| i| nr̄m &. p. geminū retinet| uelut in hoc noīe philippus| uenit enī a philos qđ est amator & hippos equus| q̄ i equo℞ amator| inde enī eius qui primū philippus dictus est| rō noīs sumpta credit̄| q̄uis aliā postea in cæteris rōnē hoīes secuti sint| ut in philippo apostolo: hoc aūt inter hippos & hyppo differt qa hippos equū| hyppo sub apud nos significat.

Quæ de. y. græca uocali quā sæpe hypsilon appello| adde hyp: hypo & hyppos redigi certū aliqđ ad genus potuerūt ea a me præcepta sunt. ¶ Nunc qa de cōsonātibus aspirādis scribere institui| dicendum quæ græca illa sint quæ aspiratas cōsonātes habeāt| & quæ nō. Fuerat enim is ex tribus locis a me præpositis secundus. Sed anteq̄ de græcis scribere incipiā enucleāda sunt quædā ad nr̄as latīas dictiones de qbus dubitari consueuit ptinentia nec ab hoc ꝓposito aliena quo℞ præcepto℞ caput illud mihi visum est. Nullum apud nos latinū uerbum

cõſonatẽ aſpiratam hẽre: huius habemus ſñiæ auctorem nõ contem=
nẽdum Priſcianũ cæſarienſem libro primo. Vnũ ſolũ a Seruio gram=
matico excipit pulcher ſcilicet inchoo nõ nulli adiiciũt: ſed male cum
ab in & chaos græco uerbo ſm Papiã ueniãt. Aliter viſum eſt Seruio
in tertiũ Georgicoꝝ Virgilii: uerba eius hæc ſunt. Nullum apud nos
uerbũ eſt qd. o. ante. o. finalẽ habeat excepto inchoo. Iã latinum eſſe
nõ græcũ inchoo Seruius oſtẽdit. Nec. c. poſſe aſpiratũ hẽre: cũ ſolũ
uerbũ hoc pulcher excipiat. Patet ex uerbis eiuſdẽ cũ inqt: ꝙ tñ maio
res aliter ſcribebãt/aſpirationẽ duabus ĩterponẽtes uocalibus/& dice
bãt incoho. Tria enim tãtũ habebãt inqt noĩa/in qbus. c. lrãm ſeque=
ret aſpiratio: ſcilicet ſepulchrũ: orchus: pulcher: e qbus pulcher tantũ
hodie recipit aſpirationẽ: in quo nr̃i ſequunt. Alii Seruiũ: alii Priſcia=
nũ. Seruii opinionẽ potiorẽ eſſe iudices habemus maiores nr̃os/qui
ut in codicibus digitis illoꝝ ſcriptis legi. c. in hoc ſolũ noĩe aſpiratũ re=
liquerũt. At in hoc uerbo inchoo frequẽs eẽt doctoꝝ hoĩum uſus po
tius Papiã q̃ Seruiũ aſpirando. c. cõſonãtẽ imitat. Mihi ac nihil/& quæ
a nihil ueniũt/ut nihilũ & nihilo nihilas ſcribenda eſſe Gelius: Priſcia=
nus: Seruius: Apuleius: ſummi auctores: latĩæq; litteraturæ præcipua
lumina ſine dubitatione fallunt. Itaq; pene oẽs tã mihi q̃ nihil per ch/
ſcribentes/cum. c. in latinis excepto pulcher nuſq̃ aſpiret. Quod vitiũ
qdam putãtes effugere mici ac nicil ſcripſerũt. quos in mici errare nõ
modo ueteꝝ uſus & tot illuſtriũ viroꝝ auctoritas: ſed rõ etiã a græ=
cis ad nos trãſlata oſtẽdit. venit enĩ mihi ab emi græco uocabulo. Sed
cũ per/oi/diphtongum qua nos caremus ſcribant: ſemp. o. in ꝓferẽdo
abiiciũt & dicũt emi/ubi nos mihi ſcribimus. Nã ita græcoꝝ lrãm nos
in. c. uertimus. Nicil uero ac nicilũ ab illis inepte ſcribi ac ꝓferri: Varo
latinoꝝ doctiſſimus demõſtrat. Nihilũ enim inqt ex nihil & hilũ: qd
nomẽ ĩ prĩcipio aſpirat/cõponit. Et eſt hilũ medulla illius ferulæ quã
græci aphodelon uocant. Planius uero ut qbuſdã videt nihil apoco=
patũ eſſe atq;/a/in hilũ oriri ĩtellexit: e qbus duobus ſi poſtremæ duæ
lr̃æ abſcĩdãtur/nihil ſine. c. & cũ aſpiratione remanebit. Qd aũt mihi
ac nihil p. c. ꝓferãtur/puto ego græcæ latinæq; lĩguæ inſcitia potius q̃
alia rõne accidiſſe/cũ id ſæpe in græcis hoĩbus ipſe notauerim/q mihi
ſemp ſine. c. ꝓferũt. Quanq̃ primo ſuaꝝ ĩſtitutionũ Quĩtilianus ſuũ
in qbuſdã morẽ ſcribẽtibus tenẽdum eſſe & ſuũ ꝓnuntiãtibus teſtat:
Quãuis etiã hoc litteraꝝ eſſe dicat officiũ ut uocẽ ſuã in ꝓferendo cu
ſtodiãt/quædã tñ eſſe affirmãs/quæ aliter ſcribãtur/aliter ꝓferãtur. Vt
Caius: caia: Cneus: & his affinia/quæ cũ p. c. ſcribi debeãt per. g. tñ ꝓ
ferenda eſſe/non ſolũ Quintilianus ſed etiã Seruius aſſerit: in quo au=

ctores iſtos magis ſe ad cõſuetudinẽ maiorꝝ q̃ ad rõnẽ artẽq; ſcribẽdi
retuliſſe arbitrat̃. Cedamus & nos ſi placet cõſuetudini: cũq; ſuũ in p=
ferendo morẽ ſeruemus / ſuũ etiã in ſcribẽdo huiuſmodi uerba obti=
neamus. Nec admittẽda eſt illorꝝ ſnĩa / qui. c. in mihi & nihil ĩterponi:
nõ ex vi ſua natura q;: ſed euphoniæ cã putant q̃ſi neceſſe eorꝝ opĩone
ſit nihil aliter poſſe q̃ pnũtiet̃ ſcribi / quæ ſi opĩo uera eẽt tot ſummorũ
hoĩum quot nup cõnumeraui auctoritas ĩteriret. ¶ Redeo nũc ad il=
las cõſonãtes quæ in græcis aſpirãdæ ſunt. ĩtelligo q dẽ paulo me lon
gius q̃ opus erat a cõtinẽte ut aiũt digreſſum eẽ. Quatuor itaq; & nõ
plures ĩueniunt̃ cõſonãtes quæ nr̃o more in ſolis ut dixi græcis vni=
co latino pulcher excepto aſpirãtur: ſcilʒ. c. p. r. t. Nã ꝙ græci aſpiratio=
nẽ hẽant / ſed lr̃as quaſdã q̃rũ loco nos p̃dictas cõſonãtes aſpiratas / i /
cũ. h. ſcribimus / videlʒ / chi / phio / rho / thita / quorꝝ loco nos. c. p. r. t. cum
aſpiratiõe ſcribimus. c. ut chremes. p. ut phũs. r. ut rhetor. t. ut thraſo.
Et qa de oĩbus græcis ſcribere ĩfinitũ eẽt. Et de his quæ apud nos fre
quẽtiora ſũt plura in p̃tẽ ſecũdã trãſtuli: hoc loco nõ niſi ea cõplectar /
quæ uel ad caput aliqd̕ fontẽq; huius præceptiõis redigi: uel ad ea ĩ q
bus recta ſcribẽdi via diſcedere plures cõſueuerunt reuocari poſſunt.
Quorꝝ illud erit primũ / oĩa quæ ab archos ueniũt / ut archidiaconus:
archip̃ſbyter: archiep̃s: architriclinꝰ: archipyrata: monarcha: p̃triarcha. Et
quæ a chiros / ut chirogicus: chirogia: chiroteca: chiromãtia: chiromãti
cus: chirographũ: & quæ his paria ſunt / p. c. aſpiratũ eſſe ſcribẽda. Qd̕
uero pene oẽs ea quæ a chiros ueniũt ſine aſpiratione p̃ferãtur ſcribãt
q; accidiſſe ex hoc puto ꝙ corrupte. c. aſpiratũ: ubi leuiter græci / nos
aſpius fixiuſq; p̃ferimus. Quod vitium in deriuatis a chiros uolẽtes
corrigere in aliud ĩcidimus q dẽpta aſpiratiõe quo p̃pius græcos imi
taremur ciros a cirotheca & alia his ſimilia diximꝰ. Illud aũt ſcitũ ma=
gis erat qd̕ ueteres in ſcribẽdo ſp̃ obſuauerũt: ut oĩa quæ a chiros ue
niũt p / ch / ſcriberemus. De. p. uero illud põt notũ p̃cipi. Oĩa græca uel
quæ ſunt a græcis ad nos detorta in qbꝰ ſonat. f. eſſe p / ph / ſcribẽda: ut
phœbꝰ: phęton: pharus: orphœus & ad hũc modũ alia ĩnumerabilia.
Ab hac præceptiõe excipiunt̃ pauca quæ licet ſũpta a græcis ſint tñ q̃
ſi facta ſint latina / p. f. nõ p. ph more uſitatiſſimo ſcribunt̃ / ut filius fer=
re fama. Deriuatur enim filius a philos ꝙ eſt amator: quia patris ama
tor ſit / uel a phili græce qd̕ ſonat amor latine / quia patris amor filius
eſt. Patres enim ut Ariſtoteli placet filios / ut ſeipſos diligunt. Ferre au
tem græcum eſt: & quantum ad primam p̃ſonã nihil mutato / a latinis
uſurpatũ. in cæteris uero aliter apud nos aliter apud illos inflectit̃. Nã
ubi nos fers in ſecũda / fert ĩ tertia / illi feris & feri dñt. Cætera ſuo more

putratio ab illis de uaritomenis tradita præcipit aliter declinâtes. Estq̧ apud eos sicut etiã apud nos etheroclitũ/ Hñt enĩ græci tres uerborũ cõiugationes diuersas/ uaritomena. s. perisopomena/ & in/ mi/ appellata Fama uero nõ origine latinũ sed græcũ esse/ ex hoc apparet ꝙ a phimi græco uerbo qđ dico sonat deriuationẽ accipit. Orit̃ enim e multorũ ꝟmone/ ut videmus fama: quæ nihil aliud est uelut ab Euripide nobili tragico scite diffinit̃: q̃ quædã in milibus hominũ auriũ ĩflamatio. Sunt qui putẽt quædã esse qualia sunt philippus pharus/ & nõnulla alia fre quẽter a latinis usurpata/ quæ tã per. f. q̃ p. p. aspiratũ scribi possint/ qb⁹ minime accedẽdũ puto. Nã. f. quidẽ disciplinæ a græcis sũptæ/ reueren tia semp ad nos fuit/ a qua discedere cũ omniũ bonaꝝ artiũ fontes ab il lis hauserimus/ nõ modo ratio sed pudor etiã quidã nos ĩpedit. Fas & nefas cũ a fando ueniãt per. f. scribi debẽt. Hoc aũt iter. f. litterã & . ph. referre Priscianus in primo ostẽdit/ ꝙ. ph. fixioribus labiis: & in græcis dũtaxat. f. aũt leuius & in latinis ꝓferimus. Ex quo nostra hæc ætas de cepta nõnunq̃. p. nõ aspiratum aut per. m. ante. u. pleraq; græca scribit quæ in antiq̃s aspirata codicibus repiunt̃/ ut daphnis: daphne: diphtõ gus: phitius: phitia. In qbus. t. quia græca sunt/ q̃q̃ post/ i/ uocalis alia se quat̃: tamẽ sonũ suũ retinet. Solũ enim latinis huiusmodi. t. uocẽ de. c paucis exceptis recipit: quæ. s. uel. x. aut. t. hñt: uel post. t. aspirationem qđ tamẽ solis græcis cõuenit. ¶ Excipiunt̃ etiã euitãdæ concidentiæ causa quædã: ut litiũ & vitiũ genitiui plurales de litis & vitis: ĩ quibus sonũ suũ nõ amittit: ad differẽtiã hoꝝ noĩum: litiũ litii: & vitiũ vitii.

QVãdo uero & in qbus. r. consona aspirari debeat. Certa libro primo ratio a Prisciano tradit̃. eius hæc sunt uerba. R. sine aspiratione poni tur in latinis: in græcis uero uel principalis uel mediata in media dictio ne aspirat̃: ut rhetor: rhemus: rhodus: pirrhus: orrhena: pro quo nunc osrhena: primã. s. in. r. mutãtes dicimus: & est genus piscis. Qđ autem quædã repiant̃ latina/ uel quæ latina putantur/ ut rhemus: rhodus: pir rhus: orrhena/ pro rhadanus græco more potius q̃ in latino aspirata/ si a prima origine repetent̃: nõ a nobis sed a græcis orta cõperient̃. Oẽs enim fere nationes æque nũc latina utunt̃ lingua: olim græca usas eẽ scribit in archiana Cicero. Nã si q̃s minorẽ inq̃t gloriæ fructũ putant ex græcis uersibus ꝑcipi: q̃ ex latinis uehemẽter errat. Propterea ꝙ græca legunt̃ in oĩbus fere gẽtibus/ latina sub his finibus exiguis sane conti nent̃. A geminãtibus/ r/ in media dictione excipit̃ hoc nomen pyrha cu ius prima breuis est. Virgilius in quarto æneidoꝝ. At regina pyrha pe netrali in sede sub auras. & si qua alia sunt/ i/ uocalẽ sine hypsilon añ. r. correptã hñtia: iis adiiciunt̃: quæ latinã accipiũt adiectionẽ in cus/ uel in

ca/ut rhetoricus:rherorica:in q̄bus.r.media neq; geminat̃ neq; aspirat̃
Inueni aũt græcos hoĩes quosdã & latinos/qui græce saperẽt a quibus
quod de.r.in media dictione greca duplicãda a Prisciano dicitur/ꝓba=
retur minime:neq; hoc ab ulla græcoꝝ disciplina acceptũ dicerẽt. Ego
uero cũ illis multa cõcedã nõ tamẽ eoꝝ auctoritatẽ Prisciano uiro in
utraq; lingua eruditissimo anteponẽdũ iudico.sed illud causam:ut alí
ud huic:aliud illud placuerit dedisse opinor q̄d diuersam auctoꝝ sentẽ
tiã diuersorũq; tẽpoꝝ usum scribẽdi secuti sunt. Nulla quidẽ ex oĩbus
grãmatice partibus teste Quintiliano reperitur quæ totiẽs mutata sit.
Quãobrem nõ me negabo sæpenumero huius mei consilii q̄d de hac
vna p̃te cõcipiẽda suscepi penituisse. Et nisi me religio quædã reuocas
set:aut hoc onus vnq̄ subiissem:aut iã incœptũ opus ꝑfecto destituis=
sem. Sed cũ duobus ueturiis Dominico ac Petro adolescẽtibus patriti
is & adhuc prætextatis pollicitus essem/me hac de re ad eos scriptuꝝ
neutrũ mihi licuisse intelligo. Cogebat me præterea sũma familiaritas
ac amicitia quã cũ Daniele viro oĩbus humanitatis artibus instructissi
mo parẽte eoꝝ cõtraxerã:cuius in meo singulari studio cũ maxima illa
republica nõ modo cõmodi sed ornamẽta etiã cõsecutus essem:peccã
dũ etiã potius in hanc partẽ statui ut paꝝ prudẽs q̄ ut ingratus viderer.
Qua in re nõ difficiles præsertim illos me habituꝝ spero qui humanis
in rebus nihil excepta sapiẽtia præstãtius amicitia esse dicũt. Sed de hoc
alio loco plura nũc quæ incœpimus ꝑsequamur. Et quia de.t.quarta
consonante ex his quæ aspirantur ut dicamus restat. Animaduerten=
dũ est quæcunq; ab æther ueniunt:ut æther æthereus.ab æthos æthi
ca æthic⁹.ab orthos orthographia orthographus/a theca/ut bibliothe
ca:hypotheca.a theos/ut theologus:theologia.a thesis ut synthesis &
hypothesis:omnia per.t.aspiratum esse scribenda. At cõtra quæ sequũ
tur sine aspiratione scribũtur:scilicet ꝓtos:anti:cata:metha:& quæcũq;
cũ his cõponunt̃/ut ꝓtomartyr:ꝓtoplaustus:antithosis:antimetabula:
antidotum:catactrisis:cataleticus:catalogus:metamorphosis:metapla
smus:& quæ sunt his affinia.

Absolutis iam duabus ꝑtibus:supest ut de his quæ p.y.græcum:aut
ꝑ nostrum/i/scribi debent:cõmentemur:q locus ex tribus his quæ
a græcis hausimus postrem⁹ erat.hæc igit̃ quæ a phylis ueniũt ut phy
sicus:physiologus:physionomia:physionomus.a syn græca præpõ
ne:ut synodoche:sylensis:syndicus:synodus/a pyr:ut pyrrhus pyrrha
ta:oĩa per primũ.y.græcum:ut eoꝝ primitiua scribi debent. Q̄d si in
fine cõpositis locẽtur eãdem ubiq; scribendi rõnem seruãt. Quæ ue=
ro sequuntur per/i/latinũ scribuntur:epi scilicet philos graphia:& quæ

15

ab his oriuntur: ut epistola: epigrãmaton: epitaphiũ: epigrãma: epilepsia: philosophus: philosophia: orthographus: orthographia. Anti uero & quæ ab hac præpositione græca cõponuntur: ut sine aspiratione: ita per/i/nostrum scribi dubiũ esse debeat nemini. Quod hymnus per h. &. y. græcũ: Rhythimus aut per hypsilon & per. t. aspiratũ! Similiter arhythmetrica scribatur. ratio a græcis ducta: nõ rhytmus & arysmetrica: ut pleriq; debere scribi testãtur. Illud uero nõ est silẽtio prætereundũ nunq̃ posse in cõsonantẽ hypsilon trãsire: sed vim semper uocalis retinere. Errãt itaq; oẽs qui nomina ista: Iesus: hierusalem: hieremias: & quæcũq; alia/i/cõsonãtem habẽtia per hypsilon scribũt. Quod vitiũ in Iesus ita apud omnes pene frequẽs est/ut cõuelli ex cõmuni hominũ opinione nõ possit. Neq; solũ cum. y. græco/sed etiã cum aspiratione in media dictione. cõtra omnẽ artis rationẽ cũcti fere scribũt. Quorum opinio ubi admittẽda esset aspirationẽ ante hypsilon repo[illegible]i: si igitur eorum disciplinæ credimus necesse foret. In hoc autẽ/i/latinũ a græco differt/q/i/nostro nõ modo in latinis & cõsonãtis loco: sed in græcis etiã plerisq; utimur. hypsilo uero in græcis solũ/nec in oĩbus quidẽ cum etiã græci ipsi iota uel ita q̃ hypsilo pluribus utant. Ex quo si res ĩ dubiũ uenerit/suadeo ut potius per nostrũ/i/q̃ per hypsilon græca uocabula scribamus. Habẽt quidẽ tres litteras græci, quæ licet nominis figura potestate differãt/eundẽ tamen sonũ in pferẽdo retinẽt: scilicet hypsilon/iota/& ita. Et est idẽ hypsilon quod/i/paruũ. Nam quod nos paruũ dicimus illi psilon appellãt/aspirariq; debet/& per. y. græcũ scribi in principio. si hypsilon vna sit cõposita dictio/si uero diuidat nõ debet aspirari sed figura simplex scribi/sic y & separatũ psilon. Iota lr̃a/est hunc apud græcos locũ possidẽs. Ita græca uocali nõ utunt latini: sed loco eius e lõga. Nam q graeci (ut quibusdã placet) ichonomicam appellant/nos/i/in e lõgam uertẽtes echonomicam dicimus/plures tamẽ græco more per/i/q̃ per/e/pferre vidi. Hæc de græcorũ cõmentariis & ab his qui græcis litteris egregie imbuti erant hausi. Nũc ad illa uertẽda omnino est quæ latina potius q̃ græca disciplina redolent/qualia diminutiua nonnulla sunt ac superlatiua/& quædam alia ad hanc scribendi rationem pertinentia.

In ellus/in ella/in ellum/omnia diminutiua desinentia: siue sint substantiua/ut hic asellus: hæc asella: hoc bellum/siue adiectiua: ut tenellus/tenella/tenellum scribuntur per duplex. l. velum autem scribitur per simplex/cum non sit diminutiuum/sed ueniat ab hoc uerbo uolo uolas/quod. l. simplex habet.

In illus/in illa/in illum/omnia diminutiua desinẽtia: siue sint substan-

tiua: ut hic pugillus: hic bacillus: hæc petronilla: hæc drusilla: hoc villum. idest paruũ vinũ. Repitur etiã hic villus villi pro pilo/ a uellando dictus/ siue sint adiectiua: ut ouillus/ ouilla/ ouillum: suillus/ suilla/ suillum/ semp scribunt per duplex. l. Anguilla autem q̃uis non sit diminutiuũ tamen geminat. l. Deriuatur enim ab hoc nomine anguis: qa ad similitudinem anguis sit facta: pleraq; enim pisciũ uocabula/ uelut placet Varoni libro de origine linguæ latinæ sexto. a terrestribus ex aliq̃ parte similibus rebus sint translata: ut anguilla: lingua: caffudis & iis similia.

IN xillus/ in xilla/ in xillum/ omnia diminutiua desinentia siue sint substantiua: ut hic taxillus: hæc maxilla: hoc uexillum: siue adiectiua: ut pauxillus: pauxilla: pauxillum: semp scribũtur per duplex. l.

IN olus/ in ola/ in olum/ omnia diminutiua desinentia scribuntur per simplex. l. & producunt penultimam. ut aleolus: filiolus: urceolus: aureolus: capreolus: capreola: gurgustiolum & his similia.

IN ullus/ in ulla/ in ullum/ omnia diminutiua desinentia: uenientia a primitiuis desinentibus in/ us/ habentibus. u. longam in penultima/ scribuntur per duo. l. ut ullus: ulla: ullum/ quod deriuatur ab hoc nomine vnus: vna: vnum/ in quo producitur. u. similiter: nullus: nulla: nullum per duo. l. Idem in cæteris est obseruandum/ quæ deriuationem huiuscemodi sequuntur. Fallit regula in hoc diminutiuo paululus/ la/ lum/ quod licet ueniat a paulus ubi ratione diphtongi producitur/ nõ tamen geminat. l. s̃m Priscianum libro tertio/ suum diphtongi est nunq̃ pati eandem consonantem immediate post se sequẽtem geminari: secundũ uero. l. in prædicto noĩe geminari non debet quia media corripit: & sic paululus/ la/ lum/ ubiq; per simplex. l. scribit.

IN ulus/ in ula/ in ulum/ omnia diminutiua desinentia/ uenientia a primitiuis non habentibus/ i/ longam in penultima scribuntur per simplex. l. ut Anulus/ Catulus/ Catula/ Rãcidulus/ la/ lum. Catullus uero proprium nomẽ viri/ s̃m Martialẽ tertio de nuptiis philologiæ & mercurii geminat. l. & ꝓducit penultimam. Vnde Catullus poeta ueronẽsis in principio: quo licet ĩgenio uestrũ celebrate Catullũ. Secũdũ alios uero scribit per simplex. l. quia apud eos corripit penultimã/ sicut apud Lucanum in secundo. Quid sanguinem manes placatos catulli refferam.

IN ulus/ in ula/ in ulum/ omnia diminutiua desinentia. c. litteram anteprimum. u. habentia siue sint substantiua/ ut hic patriculus/ hæc matricula/ hoc munusculum: siue sint adiectiua/ ut plusculus/ la/ lũ/ semper scribuntur per simplex. l.

16

IN limus/oĩa suplatiua desinẽtia: ut facillimus/agillimus/simillimus & quæcũq; ex his deriuant̃ siue ex his cõponuntur/semp debẽt scribi per duplex.l.q̃uis sua simplicia scribãtur per simplex/ut facilis/gracilis/agilis/humilis/similis: corripiunt enim i/ante.l.

IN alis/oĩa diminutiua desinẽtia/ut liberalis/curialis/officialis/riualis/cõmensalis/& his similia/per simplex.l.sunt scribẽda & pducũt penultimã. Obliq uero casus/qui a neutris in/al/desinẽtibus formantur/ut aĩalis/tribunalis: similiter per simplex.l.scribi debẽt/& penultimã pduci. Excipitur sal/qa in obliqs pro utroq; genere corrumpitur. Si uero sint generis masculini/corripiunt penultimã/ut Hãnibal/lis/Asdrubal Asdrubalis/& scribuntur omnia per simplex.l.

IN bilis/uel in bile/oĩa adiectiua desinentia/ut amabilis/æquabilis/nobilis/amabile/æquabile/nobile/& huiusmodi semp debent scribi per simplex.l.etiã si in neutro substãtiuentur/corripiunt enim penultimã. Si uero sint mere substãtiua pducũt/ut cubile/& per vnum.l. uelut adiectiua scribi debent.

IN elis/oĩa diminutiua desinẽtia/ut fidelis/crudelis/fratruelis/patruelis/scribuntur per simplex.l.& pducũt penultimam.

IN ilis: oĩa diminutiua desinẽtia/siue pducãt naturaliter penultimam ut ciuilis seruilis/iuuenilis/exilis/subtilis/fœminilis & similia: siue corripiãtur/ut facilis: agilis: gracilis: humilis: similis: aquatilis: uenatilis: futilis sine.b.a suo is: & quæ sunt huiusmodi/oĩa scribunt̃ per simplex l.nisi ueniãt a primitiuis/duplicãtibus/cuiusmodi sunt imbecillis ab in/& bacillus/& suillus qđ est diminutiuum de sus: vide supra regulã de dimĩutiuis desinẽtibus in illis. Quæ uero sũt neutri gñis/ut ouile sedile monile pducũt penultimã/& per simplex.l.scribunt̃: licet a plerisq; geminet̃.l.sed male si rõnem & doctorꝝ hoĩum usum attẽdamus. hactenus de deriuatiuis/nũc de quibusdam aliis dicendum uidetur/& primo de his quæ cõtra usum multorꝝ scribi debẽt sine.p.

NVlla dictio cuiuscũq; sit ptis orationis post hãc litteram.p.inter.m.& /n immediate positã hẽre. Ita eniꝫ placet his qui de orthographia scripserunt. Infrascripta igit̃ oĩa & quæ sunt iis similia debent scribi sine.p.scilicet dãnum: colũna: somnium: somnus: autũnus: alũnus: temno: cõtemno: & quæ sunt huiusmodi nulla enim rõ patit̃.p.inter.m.& n/in eadem syllaba poni: nec ulla syllaba põt in.p.finiri nisi seq̃ues incipiat a.p.ante/n/in media dictione latinæ in principio syllaba ponitur. Nulla igitur talis dictio per.p.scribenda est. M.uero cũ/n/iungi in eadem syllaba nulla rõ phibet: ut mnesteus: amnis: omnis. Scannũ uero solennis: & quæcũq; alia ab anno ueniunt: aut cum eo componunt̃

ut biennium:triennium:debent scribi non solum fine.p.sed etiam si ne.m.& scribuntur per duplex/n/nisi forte differentiæ causa:ut in hoc noie anulus quo spōsalia celebrātur/qd' per vnum n/stātum scribit ad differētiam anni parui/qui etiam anniculus appellatur.Nūc de his est præcipiendum quæ fine.p.non sunt scribenda.

NVnq̄.m.ante.s.uel ante.t.immediate poni pōt in vna & eadē dictione.Quod nō solum cōis grāmaticoꝝ opinio/sed etiā rō de cōpositis supius data cōfirmat.Necesse itaq; est quotienscūq; aliqua syllaba finit in.m.sequēte.s.uel.t.ꝙ.p.interponat/ut cōtempsi cōtemptum:prōpsi:pmptum:dempsi:dēptum: compsi:comptum/emo/is/emptū/& sic de oībus deriuatis ab his/aut cōpositis & cæteris ad eoꝝ similitudinē formatis.Nulla enī syllaba præcedēs (teste Prisciano) potest finiri in.m.nisi sequēs quoq; a.b.uel.p.uel altera.m.incipiat.A.b.ut cambises:ambo.A.p.ut impium comparo.ab.m.ut summus:ammon/a quibusdam aspirat in principio.Idē in similibus tenēdum.

IN rimus/oīa suplatiua desinētia scribūtur per duo.r.ut acerrimus:pulcherrimus:tenerrimus:& his similia.Excipitur vnum suplatiuū anormalū:siue irregulare scilicet plurimus:qd' scribit p simplex.r.

IN simus/oīa suplatiua desinentia scribuntur per duo.s.ut pessimus albissimus:fortissimus:& his similia.Male ergo scribunt quidā pessimus per.x.& nō per duplex.s.cum nullū suplatiuū desinat in ximus/exceptis maximus & pximus/teste Prisciano ubi de superlatiuis tractat.

OMnia uerba in.o.desinētia cuiuscūq; sint cōiugationis geminant.s.in præterito plusq̄pfecto optatiui:subiūctiui & infinitiui:ut amauissem:docuissem:legissem:audiuissem.amauisse:docuisse:legisse:audiuisse.Idē est intelligēdum de istis quatuor anormalis:sum:uolo:fero & edo:cum oībus suis cōpositis/ut fuissem:uoluissem:tulissem:edissem:fuisse:uoluisse:tulisse:edisse/essem etiā & esse siue ueniant a sum es/est/siue ab/edo/es/est/geminant.s.

OMnia uerba moralia siue imitatiua in so/desinētia/geminant.s.per totā declinationē/ut patrisso/matrisso/fratrisso.Repitur etiam patrizo/matrizo cum oībus similibus per.z.Habet enim hæc littera.z.magnā cū.s.gemino cōuenietiā.Itē oīa uerba desideratiua ī so/desinētia gemināt.s.ut capesso:facesso.Ab hac regula excipitarcerso/in quo s.in.r.mutatū est.Et excipiūtur oīa desideratiua quæ formātur ab ultimo supino habēte.s.simplex/ut visum visu:viso visis.Oīa item freqūētatiua & meditatiua uenietia a supino habēte.s.duplex/scribuntur per geminū.s.ut quassum quassu:quasso quassas:quassurio quassu-

17

ris:cessum cessu|qđ non est in usu in simplicitate|cesso cessis|cessurio cessuris|asso assas|abisso abissas|lasso lassas|casso cassas|musso mussas| pro dubitare: & si qua huiusmodi sunt quæ geminent.s.dicetur infra| cum ad ordinem litterarū ꝑuentum erit.

QVæ uero generaliter habeāt.p.ante|tū|in supino|satis pōt ex libro xi.Prisciani ītelligi.Oīa enī præterita in|psi|p.p.uel ī|pi|uel in|mi|exe untia faciūt supinū in tū|sed illa tn̄.m.hn̄t ante ptū|quæ in ptō prius illud habuerāt|ut cepi ceptū|cœpi cœptū|qđ uerbū diphtōgatum re⸗ perit|rupi ruptū|scalpsi scalptū|compsi cōptū|dempsi demptū|scripsi scriptū|nupsi nuptū|emi emptū|rapui etiā raptū facit. Ex quo ītelligit campsi|a dicta regula debere excipi|qđ & si in|psi|faciat in ptō ꝑmuta⸗ tionē.b.in.p.tn̄ nō facit in supino cāptū sed potius campsum.

GEminātia.s.in præterito & in supino|hæc & nō fere plura in.o.desi⸗ nētia īueniunt|ut iubeo:quatio:meto:præmo:cedo.i.locum do: quæ faciūt iussi iussum|quassi quassum|messui messum|pressi pressum Idem est de detriuatis & de compositis ab his dicendum:ut iussus ius⸗ surus:quassus quassurus:messus messurus|& similia.

OMnia uerba tertiæ cōiugationis desinētia in dio|ut fodio|Item in|do n|præcedēte do|abiiciētia|n|in præterito|& corripiētia penultimam præteriti|ut scīdo scidi:findo fidi|debēt scribi ꝑ duplex.s.in supino cū oībus deriuatis|ut scissum:fissum:fossum:scissus:fissus:fossus|& sic de aliis a supino formatis.Nullū itaq; aliud uerbū primæ:secūdæ:tertiæ: uel q̄rtæ cōiugatiōis desinēs ī.o.p̄ter supradicta|& p̄ter geminātia.s.ī ptō|de q̄bus paulo ante dictū fuit|debet scribi per duplex.s.in supino. Exceptis uerbis quæ sequūtur:videlicet mitto:sedeo:pateo:pādo:ca reo|quæ oīa gemināt.s.in supino|ut missum:sessum:passum:supinū tā de pateo q̄ de pando & patior|cassum. Repitur etiā caritum|de quo uerbo infra suo loco dicetur. Idem est de oībus suis compositis|& de riuatis ab his dicendum.

OMnia uerba in|or|desinētia|quæ ueniūt ab actiuis geminātibus.s.in supino|de q̄bus ꝓxime dictū fuit|debēt scribi ꝑ duo.s.in ptō ꝑfecto cuiuslibet modi|& in futuro subiūctiui. Si uero sint uerba deponētia desinētia in dior|uel in tior|p.t.debēt scribi ꝑ duplex.s.in ptō & in supi no|ut fodior:fossus sum uel fui|gradior gressus sum uel fui|gressum gressu:patior passus sum uel fui. Excipit hoc uerbum potior:qđ facit potitus suꝫ uel fui|potitū potitu. Addit p̄dictis fateor:qđ similiter ge minat.s.in ptō & in supino|ut fassus sum uel fui:fassum fassu. Idē est de oībus cōpositis & deriuatis ab his tenēdū|ut cōfossus:cōgressus: cōpassus:cōfossus|& cætera a p̄dictis deducta. Nitor uero q̄n ptiet ad

cōnatū cō rpis'facit nix⁹p.x.qñ āt ad cōnatū aī facit nisus p simplex.s.

IN ſcus/in ſca/in ſcū/in ſco/uel ī ſcor/deſinētia:ſcribi debēt p oēm ſuā
īflexionē p/ſc/ubicūq̧ retinet.s.ꝗuis.c.nō ſonet/ut diſcus diſci:viſc⁹
viſci:viſcū viſci.Inde viſceris viſceri viſcere:viſcera viſceꝝ viſceribus:
eſca eſcæ:labruſca labruſcæ:paſco paſcis:paſcor paſceris:noſcor no=
ſceris/& q̄ ab his deriuāt̃ uel cōponunt̃/ut piſcis ueſcibilis/noſcibilis di
ſciplina:diſcipulus & ſimilia.Multa alia poſſent noīa aut uerba abduci ī
ꝗbus.c.ſcribi debet/ut ſcio:ſcīdo:niſi particularia eſſent!& nos in hac
parte de generalibus præceptis intēdimus de cæteris tractaturi cū ad
inſtitutum ordinē litterarum/in ſingulis dictionibus acceſſerimus.

QVædā noīa p.t.ſcribēda eē:licet p.c.ſonēt/coīs grāmaticoꝝ ſchola:
ſed etiā ipſe uſus teſtat̃:ꝗlia ſunt ea quæ formātur a gtō ſecūdæ de
clinatiōis/uel a dtō tertiæ hñte.t.in ultīa ſyllaba añ.i.p additionē de/us
uel a/uel um!ut Laurētius:prudētia:cōſortiū.ꝙ ex primitiuis eoꝝ faci
le ꝑpendi pōt/ſiquis formationē eaꝝ diligēter attēdere uoluerit.For=
matur enim Laurētius/ab iſto genitiuo Laurēti addita us!Prudētia ab
hoc dtō prudēti/adiūcta a.cōſortiū ſimiliter ab hoc dtō cōſorti aſſum=
pta um.Idē de oībus ſimilibus eſt dicēdū:cuiuſmodi ſunt Vīcentius:
Boetius:Oratius:qđ nomē p.c.ſcribi aiūt ꝗdā ab oraco noīe cognoīa
tū.dicentes cū nomen ꝓpriū Flaccus fuerit.ſed p.t.uſus frequēs ſcribit
cōſtantia:ſapientia:cōtinentia:equinoctiū:colatiū:eꝗſtatium:& quæ
ad prædictū modū formātur.His addit Iſiodorus ī ſua orthographia
Quintilianū ſecutus noīa latina in tia/deſinētia/quæ nec græca putent̃
per.t.aſſerit eſſe ſcribēda!Cuius hæc ſunt uerba!Nā cū iuſtitia ſonū.c.
lr̄æ exprimat/tñ quia latinū eſt/p.t.ſcribit̃!ſicut militia:malitia:nequi=
tia/& cætera his ſimilia.Græci enim in ꝗbus.c.lr̄a ſonat/p kapa ideſt
per.c.ſcribūt/neq̧ unq̄.t.qđ ipſi ta uocāt pōt ſonū.c.recipere!ne er=
go noſtra latina cū græcis cōfundātur!oīa ſi in tia/deſinunt per.t.ut di
xi ſcribēda.Multi tamē in ea ſnīa ſunt/ut oīa noīa deriuatiua quæ for=
mantur per additionē de cius/uel cia/uel cium/per.c.debeant ſcribi &
nō per.t.& ita pleriq̧ in ſcribēdo obſeruāt.In antiquis uero codicibus/
fere ſemp huiuſmodi noīa inueni per.t.nō p.c.ſcripta.Quare ad opīo
nē Iſiodori tertius etiā ſcribēdū eſt p.t.cū a tritos noīe īflexū ſit.

IN tio/& in tior/omnia uerba deſinentia/in quibus.t.ſonat in ſecū=
da perſona uerbi!ut quatio quatis & patior pateris:ſemper debent
ſcribi per.t.in prima!quāuis ibi ſonet.c.Idem eſt intelligendum
per totam declinationem ubi ſonat.c.ut quatiebam:quatiam!pa=
tiebar:patiar!& ad hunc modum cætera/quæ ſunt his ſimilia.Verba=
lia uero nomina in tio/deſinentia!ut lectio:amatio:lectatio:dilectio:

18

& reliqua huiusmodi. Item oīa cōparatiua in tior/ uel in/tius/ desinentia a positiuis. t. hn̄tibus ueniētia: ut fortior fortius: doctior doctius: amātior amātius: sine aliqua dubitatione debēt per. t. scribi. Si aūt ueniūt a positiuo habēte. c. ut audacior/ foelicior/ sagacior/ cecior & similia/ pspicuū est ea per. c. & nō per. t. esse scribēda. Formant enī ab his positiuis: scilicet audaci: foelici: ceci: breuiati. i. & assumpta / or. habenda itaq3 est in his sicut in cæteris a qbus talia oriuntur diligens cōsideratio.

SVnt qui dubitēt de hoc noīe Iusticiū: utrū per. c. aut per. t. scribi debeat: qui si cōpositionē attēderint/ videbūt utroq3 modo scribi posse Inquātum enim cōponit ex ius/ & taceo/ scribēdū est per. c. Inquantum uero a ius/ & statio/ uenit/ scribi debet per. t. Solstitiū: eqstatiū: & similia qn per. t. scribant/ minime est dubitādū. Cōponit enim solstitiū cū sol & sto stas/ quasi statio solis. Similiter eqstatiū cum equus & sto stas q̄si eqstatio. Idē est in similibus seruādū. Cætera in qbus. c. sonat etiam per. c. scribēda sunt: nisi forte sint ex græco noīa ducta in quo. t. littera sonet: ut tertius qd a tritos græco noīe detortū est/ sicut pauloante dictum fuit. Idē ergo erit in his noībus obseruādum qd in supradictis: quæ a primitiuo hn̄te. t. cum habeant sonū de. c. dictū videt. Nunc de his quæ. c. habēt ante. t. in supino & deriuatis ab eo/ dicat.

VErba oīa faciētia præteritūpfectū in xi/ faciūt supinū in ctum/ per. c. ante. t. ut augeo/ auges/ auxi/ auctū: lugeo luges luxi luctum: mulgeo mulges mulxi mulctū ſm Priscianū. quod tn̄ frequētius facit mulsi mulsum. Similiter vixi victū: traxi tractū: coxi coctū: sanxi sanctū iūxi iūctū: pinxi pictū: strinxi strictū: finxi fictū. Quæ tria in xi faciētia præteritū/ n/ amittūt in supino cū oībus aliis/ n/ hn̄tibus ante xi. A qbus excipiunt anxi/ cinxi/ tinxi/ plāxi/ stinxi/ iūxi/ quæ/ n/ retinent in supino: ut auctū/ plāctū/ cīctum/ tīctū/ stīctū/ vīctū/ cū oībus cōpositis & deriuatis. Prædictis uero hn̄tibus. c. an̄. t. in supino addunt hæc præterea in xi ex eūtia. videlicet iūxi iūctum/ rexi rectū/ allexi allectū/ struxi structū/ strinxi strictū/ dixi dictū/ duxi ductū/ ici ictum/ pūxi pūctum/ cinxi cinctum/ extinxi extinctū/ plāxi plāctū/ uexi uectū/ surrexi surrectū/ qd etiā geminat r. ieci iactū/ & quæ huiusmodi sunt/ nisi careāt supinis. Excipiunt figo fixi/ fluo fluxi/ flecto flexi/ pecto pexi uel pexui/ necto nexi uel nexui/ quæ faciūt supinū nō in ctū/ sed in xum/ per. x. ut fixū/ fluxū/ flexū/ pexū/ nexum/ q̄uis uetustissimi ſm Priscianū de hoc uerbo fluo/ fluctus/ pro fluxus: & flucturus pro fluxurus dixisse repiant. Male igit qdam scribunt micto per. c. ante to/ cum faciat in præterito misi per simplex. s. & missu3 per duplex. s. in supino: & nō mixi & mixū/ qd necessario faceret si. c. ante. t. faciāt præteritūperfectū in xi/ & supinū in xū. pecto & necto exce-

ptis quæ nõ solũ in xi/sed etiã in xui/præteritũ habere statim dixi. Ad-
dunt supradictis uerba quæ sequunt: quorum et similiũ faciat præteritũ
in xi/tñ oĩa faciũt supinũ in ctũ/ut facis feci factũ: vinco vicis vici victũ
pango pãgis pepigi pactũ: qd etiã supinũ est de pepigi & paciscor: licet
ẜm Seruiũ pepigi a paciscor nõ a pãgo ueniat: tãgo tãgis tetigi tactum
ago agis egi actũ: frãgo frãgis fregi fractũ: lego legis legi lectum. relin
quo relinquis/reliqui sine/n/relictũ: expgiscor expgisceris exprectum:
amicio amicis amicui amictũ. Idẽ est de omĩbus cõpositis & deriuatis
ab his sentiẽdum. Nũc de his/quæ sunt scribẽda per. x. dicẽdũ/in quo
multos falli cum. s. per. x. & rursum. x. pro. s. scribant: non minus turpe
est q̃ certum.

OMnia in gis/uel in cis/genitiuum faciẽtia/semp terminant nominati-
uum & uocatiuũ singulares in. x. ut dux ducis: fex fecis: rex regis: lex
legis. Addit his nix niuis: nox noctis: senex senis in singulari numero.
nam in plurali senes per. s. scribi debet/supellex supellectilis/quæ licet
nõ faciat genitiuũ in gis/nec in cis/tñ scribunt in nominatiuo & uocati
uo singularibus per. x. Excipiunt a prædicta regula strages: tages: astra
ges & si qua alia ĩueniunt similia: quæ licet faciãt stragis: tagis: & astra
gis in genitiuo/nõ tñ per. x. in nominatiuo sed per. s. scribi debent. His
addunt quæ ab hoc noĩe vncia ueniũt/in v.ns desinẽtia: ut quincũx: sex
cuns: decuns/& similia/quæ licet faciãt genitiuũ in cis/ut quĩcũcis: sex
cũcis: decuncis/non tamen per. x. in fine: sed per. ns. scribenda. Mox ue
ro aduerbium temporis per. x. sed mos pro more per. s. scribi debet. Si
militer vix aduerbium remissiui per. x. Vis pro fortitudine corporis:
uel pro violentia per. s. scribi debet. Locuples miles/& alias quando est
aduerbium: Similiter nisi/coniunctio exceptiua: pessimus: vigessi-
mus: & similia: proculdubio sunt per. s. & non per. x scribenda. Multa
alia ĩueniũtur: quæ cũ debeãt scribi p. s. scribunt p. x. & quæ p. x. scribũ
tur per. s. qđ vitiũ: qa frequẽtissimũ est paulo amplius dicẽdum vide
tur: & primo de facientibus præteritum in xi/per. x. dehinc de cæteris
ẜm ordinem est præcipiendum.

VErba secũdæ cõiugationis in geo/desinẽtia uocalẽ lõgã uel diphtõ-
gũ añ geo/hñtia faciũt præteritũ pfectũ ĩ xi/p. x. ut frigeo frixi: lugeo
luxi: augeo auxi/mulgeo uero mulsi p. s. regulariter facit: q̃uis & mulxi
p. x. ẜm quosdã teste Prisciano repiat/& hoc drĩæ causa/ne præteritum
huius uerbi mulceo eẽ credat. Prædictis aũt addũtur uerba duo: scilz
luceo & polluceo: quæ luxi & polluxi in præterito faciũt/qđ de præteri
to ĩpfecto ĩdicatiui dictũ est quãtũ ad hãc litteram. x. Idẽ est de oĩbus
aliis præteritis ab eo formatis ĩtelligẽdũ. Sunt enim oĩa p. x. scribenda:

19

ut faxerã: faxissem faxerim faxisse| qbus etiã futurũ subiunctiui addit: ut faxero faxeris: qđ nõ solũ in hac secũda cõiugatiõe: sed etiã in uer bis tertiæ & quartæ cõiugationis faciẽtibus præteritũ pfectũ in xi: est intelligendum. Et hæc de præteritis secũdæ cõiugationis in xi| exeunti bus. Sequitur nunc de uerbis tertiæ.

Verba tertiæ cõiugationis in cio| per. c. desinẽtia! ut aspicio: allicio: faci unt præteritũ perfectũ in xi| ut aspexi: allexi! quod etiã alicui facit ƀm quosdã. Excipiũtur ab hac regula habẽtia| a| breuẽ ante cio| quæ faciũt præteritũ perfectũ in ci| ut facio feci: pficio pfeci. Itẽ hoc uerbum elicio: quod elicui facit in præterito. Si uero desinũt in co| per. c. & habeãt uo calẽ lõgam ante co| ut dico & duco faciũt præteritũ perfectũ in xi| ut di xi & duxi. cõquinisco etiã cõquexi per. x. in præterito facit. De his autẽ quæ in go| desinũt talis daƭ regula. Oĩa uerba in go| desinẽtia dũmodo nõ habeãt. r. ante go| faciũt præteritũ in xi| ut rego rexi: corrigo corre xi: figo fixi: sugo suxi: pango panxi| quod etiã pepigi ƀm usum facit & pegi. Secũdũ autẽ Seruiũ pepigi a paciscor nõ a pango! ut paulo ante dixi uenit! pungo pũxi! repitur etiã pupugi. Excipiƭ hoc uerbũ lego qđ facit in gi| cũ oĩbus suis cõpositis| tribus exceptis! scilicet Intelligo: dili go: & negligo quæ faciũt in xi| præteritũ: ut intellexi: dilexi: & neglexi. Ago etiã & frãgo cũ suis cõpositis excipiũƭ quæ faciũt in gi| ut ago egi dego degi: frango fregi: cõfringo cõfregi. Cõposita autẽ a rego haben tia. r. ante go| imediate faciũt præteritũ in xi| ut surgo surrexi: pergo p rexi: & similia. Quæ uero desinũt in ho| aspiratione. o. præcedẽte faci unt similiter præteritum perfectũ in xi| ut ueho uexi: & traho traxi. De desinẽtibus in quo per. q. vnũ solũ uerbũ repitur: scilicet coquo: quod facit coxi in præterito. Quæcũq; autẽ desinũt in cto. c. præcedẽte to| fa ciũt præteritũ perfectũ in xi| ut flecto flexi: pecto pexi: necto nexi. Repiƭ etiã nexui & pexui per. x. uelut statim patuit. Si autẽ uerba tertiæ coniu gationis definãt in uo| tũc faciũt præteritũ perfectũ in xi| ut viuo vixi: cõuiuo cõuiuis cõuixi. Repiƭ etiã cõuiueo cõuiues secũdæ cõiugatio nis| quod facit cõuiui in præterito uel cõuixi. Si uero desinũt in uo| diui sas syllabas tũc faciũt præteritũ perfectũ in vi| ut acuo acui: imbuo im bui: duobus exceptis scilicet struo & fluo quæ faciũt struxi & fluxi. In xo| desinẽtia cuiuscũq; cõiugationis per omnẽ suã inflexionẽ retinẽt. x. in præterito| quod etiã in cõpositis est intelligẽdum: ut coaxo coaxas: laxo laxas: nexo nexis: texo texis: pexo pexis: & quæcũq; formanƭ a su pino in xum| desinẽte prout infra patebit. Nulla alia habẽt. x. in præteri to| nisi inquãtum a præsenti recipiunt. Satis de uerbis tertiæ cõiugatio nis habẽtibus. x. in præterito perfecto indicatiui| cæterisq; præteritis ab

eo formatis. Restat ut de uerbis quartæ cõiugationis in xi/ per. x. faciẽtibus præteritum dicatur.

DEsinẽtia in cio/ quartæ cõiugationis habentia/ n/ ante cio faciunt præteritum perfectum in xi/ ut sancio sancis quod fine. t. scribitur: aliter sanctis non sancis in secunda persona faceret. Reperitur etiam sancius Excipitur hoc uerbum amicio amicis quod amicui facit in præterito: ut scio scis/ in quo licet non sonet. c. tamen post. s. scribitur & facit sciui in præterito. Hæc sunt quæ de uerbis secundæ tertiæ & quartæ coniugationis in. o. desinentibus ex Prisciano habui/ quæ per. x. in præterito perfecto scribi debeant. Si uero desinunt in or/ quoniam omnia huiusmodi uerba carent præterito: sed utimur participio præteriti temporis cum uerbo substantiuo loco præteriti. Ratio eorum ex supinis iuxta regulá uerborum desinentium in. o. erit repetenda. ꝙ si uerba in. o. desinentia non reperiuntur ut in cõmunibus & deponentibus fingenda erit uox actiui: ut pateat quæ sint illa supina quæ scribuntur per. x. in ultima syllaba: quæ sunt admodum pauca: ut fluxum: fixum: flexum: pexum/ nexum. quibus adduntur complector: amplector: nitor quando pertinet ad vires corporis quæ similiter faciunt complexum: amplexum: & nixum per. x. in supino. Misceo etiam habet. x. ante. t. in supino ut mixtum. Ita enim placet Vgutioni: Papias autem facere mixtũ per/ x concedit: quáuis melius ſm regulas Prisciani/ Mistum per. s. scribi affirmat. Nullum enim supinum/ uelut ex decimo Prisciani colligitur: potest. x. ante. t. litteram habere: excepto hoc supino textum/ quod de formatis ab eo compositis est intelligendum. Sed frequẽs usus Vgutionem potius sequit̃ q̃ Priscianum. Nexo facit nexum sicuti etiam suum primitiuum necto. Textum uero textu licet habeat. x. ante. t. cũ his quæ deriuantur ab eo/ tamen non habet hoc tam ex natura supini q̃ ex prima persona indicatiui. Quare dicendum uidetur quæ sint uerba generaliter per. x. in prima persona indicatiui scribenda.

OMnia uerba frequentatiua uel desideratiua a supino in xum: uel in xu/ per. x. scribi in prima persona indicatiui cum tota declinatione sua/ ut nexo nexas: nexo nexis: flexo flexas: flexo flexis: & sic de cæteris formatis a supinis paulo superius numeratis in xum/ uel in xu/ desinentibus. pauca his adduntur: scilicet coaxo: coxas: quod est ꝓprium ranarum/ laxo laxas: faxo faxis: uexo uexas: texo texis/ & si qua alia his inueniantur similia.

DE hypsilo: idest. y. græco/ & z. quæ ad artem pertinebant. paulo ante diximus/ Cætera uero quæ ad

20

singulas dictiões p hypsilō scribēdas spectāt|in pte quæ seqt̄ patebūt.

SAtis mihi videt̄|quæ ad præcepta artis attinebant hactenus egisse. Nec sum nescius plura de hac re scribi a me potuisse. Sed qđ de cæteris satis multa cōscripserim⁹|& ea q̄ restabāt nō multū necessaria ad scribēdū videbātur/modū huic pceptiōi statuēdū putaui|cū psertim nihil tā utile/nihil tā amenū|qđ nō plixitate negligat̄ uel ī tediū fastidiūq; uertat̄. Reliquū itaq; est|ut ad singulas dictiones ſm ordinē ueniamus. Qui locus secūdus fuit ex his q̄tuor de qbus me certā viam rōnēq; scribēdi datur̄ pollicitus fui. Sed neq; hoc loco scribere de oībus īstitui|qđ & nimis lōgū esset/nec ad usum hūc nostrū scribēdi necessariū/cū multa sint quæ aut p se cognosci pñt|aut ex eor̄ simplicibus uel primitiuis facile q̄liter scribēda sint ītelligātur. Si qua aūt erunt quæ aliter q̄ eor̄ simplicia scribēda sint/aut q̄ ea a qb⁹ originē traxerūt|quātū studio & īdustria asseq potero tm̄ huic rei satis me factur̄ polliceor. Sic enī fiet|ut & hi q hāc præceptionē sequētur/meminisse facilius oīum possint/ut ego hāc vnā ptē quæ magis euidēs est|magisq; ab oīb⁹ quæsita multo citius maturiusq; absoluam. Qđ si aliqua occurrent de qbus ambigat̄/neq; hic notata cōpient̄|suadeo|ut potius ea p simplicē lram q̄ per eādē geminatā scribātur. Nā & hoc frequentius in cæteris dictionibus accidit|& minor ppter syllabas breues reprehēsio cōsequi potest. Et qa quædā quasi fundamenta futuro oratori præstituimus nō grauabimur locis qbusdā de penultima syllaba quāta sit/idest utrū pducenda an corripiēda eū admonere|qui hac doctrina cum præceptis ad oratoriā facultatem alēdus erit. Multa quidem sunt in quibus ab hoībus etiā non īdoctis erratur|siue patrii sermonis causa|siue usu quodam male ab ineuntibus annis uel negligētia præceptor̄|uel inscientia quadā instituto. Ex quo sæpe fit:ut qui postea artem pbe didicerūt/ubi aīum cogitationemq; in pronūtiando adhibuerūt parum ab his qui artis expertes sunt differre nōnunq̄ videātur. Tm̄ a primis animus male assuescere oībus nocet. Sed hæc ipsa pars|quæ de rōne prosodiæ est uelut sospes aliqs/hoc loco quasi quodā ī diuersorio recipietur. Deriuationes etiā locis quibusdā & ethimologias huic peregrinæ de quātitate syllabar̄ disciplinæ adiūgam/ut munus hoc atq; officium cumulatius pficiam/ne qd eos qui hāc scribēdi rōnem sequent̄ retardare in cognoscēdo reliqua possit. Sed iam ad rē ipsam ueniamus: & primo incipiamus ab. A. quæ non solum nostra|aut græcorum|sed hebræorum etiam disciplina|tum dignitate quadam|tum origine uocis|ac natura omnium litterarum indicatur prima.

Finis Artis Orthographiæ.

Alma
per duplex a. Est enī uelut placet Hieronymo idem qđ virgo abscōdita uel secreta.

Aaron per duplex a & interpretatur ſm Vgutionē mons fortitudinis.

¶ Abactus acta actū per. c. ante. t. deriuatur enim ab ambigo ambigis abegi abactū abactui & est idem abactus quod est fugatus.

Abacus abaci p simplex. b. penultima cor. & est idē qđ decuplatio siue ars uel tabula cōputi.

Abba per duplex. b. & interpretatſ ſm linguam latinam pater accentuaturq; in fine.

Abbas abbatis p duo. b. ab abba: qđ est pater qſi monacoꝝ pater.

Abbatia p duo. b. & p. t. penultima pducta format enim ab hoc dtō abbati assumpta a. Oīa enī latina quæ formanſ a primitiuo hn̄te. t. in pte suprema p additionē us uel a uel um uel. o. si post. t. sequatſ i imediate & post i alia uocalis semper debēt p. t. scribi licet habeāt sonū de. c. sicut in præceptis artis latius dictum fuit.

Abbatissa p duo. b. & duo. s.

Abiectus per. c. an̄. t. ab abiicio abieci: abiectum: abiectu.

Abiicio per duo i & p. c. cū secūda psona in cis & nō ī tis exeat & cōponiſ ex ab & iacio sed. a. mutatſ ī i & facit abiicio p duo i. Secūdum enim Quitilianū prīo suaꝝ institutionū & Vgutionē. Oīa cōposita cū iacio nisi ad i sequatſ. c. scribi debēt p duplex i. Si cōem moderno ꝝ usum attēdamus repiemus ab aliis in oībus cōpositis a iacio illud obseruati ut p simplex i ea scribāt ab aliis uero dūtaxat quæ sunt cōposita cū præpōne in cōsonātē exeūte & iacio in qbus a nō mutaſ ab eis ī i sed abiiciſ nisi metri necessitate īpedianſ ut subicio obicio: adicio & quæ ad hūc modū cōponunſ. Si aūt cōponanſ ex præpōne in uocalē finiēte & iacio tūc p duo i talia scribunſ nisi ut dixi metri necessitas īpediat. Qua in sn̄ia nōnullos huius nr̄æ ætatis viros graues & eruditissimos vidi Quosdā tn̄ ex eoꝝ nūero ad antiqtatē illā Quitiliani rediisse & oīa p duplex i scribere quæcunq; illa sint cōpio in qb⁹ nō metri necessitas in utrāq; ptē obstēt & quæ cā plerosq; modernos adscribēdū p i simplex pdicta īpulerit repetenda est ex supioribus præceptis rō.

Abiuratio p. t. ab hoc ultio supino abiuratū abiuratu. u. ī i addita. o.

Abella p vnū. b. & per duplex. l. genus uestis senatoriæ sic dicta quasi abulla eo q vndiq; sit bullata.

Abominatio sine. h. & per. t. ex ab & ominatio & ēidē q ai alienatio

Abortio p. t. patet ex secūda psona abortis. Verba āt oia ī cio definētia in qb⁹. t. sonat in secūda psona ipa quoq; in pria sūt p. t. scribēda.

21

Et estidem abortio φ fœtū abor tiuum facio.
Abscedo abscedis per.s.&.c.ex ab & cedo:idem quod recedo.
Abscidit p.s.&.c.& ꝑducit penultimā si est præteritū de abscido abscidis. Si uero sit præteritū de abscido tūc penultimā corripit.
Abscido p.s.&.c.ex abs & scindo: abiicit aūt vnū.s.neu vna & eadē cōsona geminet alia cōsonante sequente:cōtra artis præcepta.
Abscissum per.s.&.c.prio & secundo p duo.s.in quārū est participiū de abscindor. Et est idem dicendū de supino a quo formatur.
Abscisus p.s.&.c.prio & secūdo p vnū.s.ꝑut est participium de abscindor abscinderis & ꝑducit penultimā.
Absinthiū sine.c.&p th i quo noīe t.sonū retinet suū:q̄uis post i salia uocalis sequat qđ nō cōtigit nisi s.ꝑcedente ut Salustius uel.x.ut admixtio uel sequēte aspiratione post.t.ut in hoc noīe absinthium uel cōcidētiæ vitādæ cā ut litū ad drīa; huius noīs litiū qđ nō solū apud latinos obseruat uerū apud græcos nunq̄.t.suū amittit sonū si proprie & per se scribat.
Absorptus p.p.añ.t.uenit enī a sorbeo es. Q đ uerbū.b.in.p.mutat teste Prisciano libro.ix.tā in ptō q̄ in supio q̄uis huius uerbi Sorbeo supinū nunq̄ se legisse testet usu magis q̄ arte repugnante.
Abstinētia p.t.non solū qa.t.a suo primitiuo recipit sed etiam qa oīa noīa latina in tia desinētia ad græcoꝝ drīam per.t.scribi debēt nisi a primitiuis.c.hn̄tibus ueniāt: ut ab audaci audacia fallaci fallacia.
Abstraho per.h.ante.o.ex abs præpositione & traho.
Abstraxi per.x.vide in traho.
Abūdo as sine.h.nō enī ab habeo habes ut multi putauerūt nascit: sed ex ab & vndo vndas cōponit. Quod non solum Vgutioni: sed etiā Nonio marcello placet.
Abyssus per.y.græcū & ꝑduo.s.& est in penetralibus aquarum latentium profunditas.
¶ Acarma sine h & ē ꝑuicia græciæ
Accedo is ꝑ duo.c.ex ad & cedo sꝫ d.mutat in.c.cū oīa cōposita ex ad & dictione incipiēte a.c.ꝑ transmutationē.d.in.c. scribenda sunt per duplex.c. Quod ex præceptis artis latius patet.
Accelero as ex ad & celero ꝑ duo c.& vnum.l.corripit enim.c.
Accio accis uel accieo es ꝑ duo.c. ex ad & cieo cies uel cio cis.i. aduocor: ꝑducit penultimā in supio & in deriuatis dū est q̄rtæ cōiugatiōis. Si v̄o ē scdæ accieo es penultimā supini corripit cū suis driuatis
Accerso accersiui ꝑ duo.c.& vnū.s. Idem quod aduoco ab accio ſm Papiam nō coīter deriuatum.
Accixi ꝑ duo.c.& p.x.ex ad & cinxi. vide in cinxi & præceptis artis.
Accliuis per duo.c.ex ad & cliuis ꝑ mutationem.d.in.c.
Accolo accolis ꝑ duo.c.& vnū.l. ex ad & colo & corripit co tā i simplicitate q̄ in compositione.
Accōmodo as.per duo.c.& duo

m.ex ad & commodo: quære in ac
cedo & in commodo.
Accurate per duo.c.& simplex.r.ex
ad & curate aduerbiũ qualitatis.
Accurro ris/p duo.c.& duo.r.ex ad
& curro.quære ĩ accedo & curro is
Acephalus la/lũ/per vnũ.c. & per
ph/& per vnum.l.corripit penulti
mã:uenit enim ab a quod est sine
& cephas quod est caput.
Acerra acerræ/uas thuriferũ:p vnũ
c.& duo.r.q pẽultimã ꝓducit: qđ
nõ posset cũ ueniat ab hoc primi=
tiuo aceris/cuius media corripitur
nisi vnum.r.additum.
Acesco per vnũ.c.vide in acetũ.
Acetum aceti per vnũ.c.& oĩa quæ
ab eo deriuãtur/ut aceo es/acesco
scis/corripit enim primam.
Achademia p/ch/more usitatissimo
villa Platonis ſꝫ Papiã frequẽti ter
remotu concussa mille passibus
athenis distans.
Achademici per/ch/ philosophi ab
achademia dicti.
Achaia per/ch/et per/i/ latinũ/ et est
pars græciæ.
Achãtus p/ch/genꝰ floris:uel arbor
ĩ ægypto ſp frõdẽs abũdãs spinis
poetaꝝ carminibus famosa.Repit
etiã sine aspiratione ſm Papiam.
Acheron per/ch/ciuitas palæstinæ/
quæ Cæsarea postea dicta est.
Achates achatis p/ch/lapis qdã uel
comes Æneæ/qđ nomẽ sæculi sol
licitudo ĩterptat/et ꝓducit penul.
Achæi p/ch/et p/æ/diphtõgũ/et per
i/latinũ/populi/ab achæo Iouis fi=
lio dicti q et argiui sunt appellati
Achaldemac p/ch/ĩ pricipio/et ĩ fine
p.c.sine aspiratiõe:qa nulla dictio
teste Prisciano in secũdo/ põt aspi
rationẽ termĩare/nisi p apocopen/
qđ solũ ĩteriectiõibus qbusdã est
cõcessũ:de quo plene ĩfra ĩ proh.
usus tñ coĩs Barbara qdã et ĩ fine
aspirat/ut Melchisedech et similia
qđ si recte fieri ĩtelligimꝰ necesse ẽ
ĩ latis tm̃ prisciãi regulã expõamꝰ
Achilles p/ch/et p duplex.l.cõponit
enĩ ex a qđ ẽ sine/et chille qđ ẽ la=
brũ qsi sine labris.ſm vo græcos
achilles dr achilles ab achos qđ est
tristitia:fuit enĩ melãcholicꝰ/ ĩ acũ
dus et solitudinẽ amans.In bellis
uero cũ erat cõcitatꝰ ardẽs.Corri=
pit freqũeter apud græcos primã
et p vnũ.l.apud eos scribit ut pꝫ
prĩo carmĩe Iliados Hõeri.Q ñq
ẽt primã apud eosdẽ ꝓducit. Et sp
græcoꝝ mor p vnũ.l.scribit.Græ
cĩ enĩ achilleus p eu/diphtõgũ scri
bũt/quẽ nos in es lõgã uertimus.
Sic quoq pseus pses: Vlixeus uli=
xes et filia/q put ĩ.s.faciũt vtm̃ ĩ e/
more græco eũ terminãt/put vo ĩ
eus/actm̃ ĩ/a. Quidquid græci in
scribendo hoc nomẽ achilleus ob
seruent et nos duplicamus.
Acholiti p/ch/et p simplex.l. et cor
ripit pe.et sũt clerici gerẽtes cereos
Est enĩ a græcis nom̃ ad latĩos tra
Achirologia p/ch/figura sic (ductũ.
dcã ab a qđ ẽ sine/et chiros manꝰ
et logos ſmo/qsi ſmo extra manũ
qđ ĩproprie locutiõi ɔueit:ut mor
tẽ spero.i.timeo. Virg.i.iiii. Hũc
ego si potui tãtũ sperare dolorem
Acidia p vnũ.c.i.tristitia/ uel tediũ/
ab acis græco noĩe qđ in latinum

22

uersum idem sonat qđ cura/uel anxietas: uel tedium: uel molestia.

Acidus da/dū/penul.cor.idem qđ acetosum uel acre: trahit enī hoc ex eius primitiuo: qđ est acetum.

Acrisius sine.h.& p/i/latinū maternus persei/ex damnæ filia eius.

Actio per.c.ante.t.ab actū actu idē qđ pnūtiatio/sed differt. pnuntiatio enī a uoce: actio uero a gestu nomē accipit.pro aliis significatio nibus nō dubiū est quid īportet. Differt aūt ſm phos in hoc actio coīter sūpta a factione: q actio ē formalis agētiū.factio uero rerū factarū pfectio.Actio itaq immanēs est: factio uero in materiā cæteriorem transiens.

Aculeus p vnū.c.& vnū.l.corripit enim primam & itē mediam.

Acutus p vnū.c.ab acuo/is/prima correpta/penul.pducta.nulla enī syllaba pōt eandem cōsonantem post uocalē geminatam in eadē dictione geminare.

¶ Addico per duo.d.ex ad & dico & producit penultimā: & est idē quod astringo uel deputo.

Addictus per duo.d.& per.c.ante t.ex ad & dictus.& est idē quod deputatus uel astrictus.

Addisco per duplex.d.ex ad & disco.contra usum multorum.

Additus per duo.d.ex ad & datus: in quo/a/mutatur in/i.

Adēptus p.m.añ.p.ex ad & emptus: vide in emptum emptu.

Adhibeo per.h.ante/i/ex ad & habeo.a.in/i/mutata.Idē est in cæteris cōpositis seruandū/ut in hēo prohibeo: exhibeo & similibus.

Adiicio p duo/i/ex ad & iacio p mutationē.a.in/i/ſm Quintilianū & Vgutionē.quorū vnū ī pnūtiādo est abiiciēdū.Rōnē quære ī arte.

Admoneo p.d.ex ad & moneo/& corripit mo. Repit & ammoneo p duo.m.& amoneo per simplex m.ut suo loco patebit.

Adolescēs per.sc.uenit enī ab adolesco scis: qđ est idē qđ cresco crescis.apud ueteres tñ adulescens p u.scriptū repit. Qui uero adolescēs per.o.post.d.scribūt neq ue tustatē neq rōnē sequunt. ī quo plerique moderni errāt.Oīa āt uerba in scor/uel in sco/desinētia scribunt p.c.ubicūq retinēt.s.p totā suā īflexionē: quis nō sonet: ut in secūda psona singularis numeri & tertia: & in prima & secūda pluralis: de quo uberius in arte.

Adeptio p.t.syncopat enī qsi adoptio.ab adoptatum/adoptatu.

Adqesco scis per.d.ante.q.ſm Priscianū cōtra multorū usū q.d. mutēt in.c.vide supra ī pceptis artis.

Adulor/ris/per vnū.l.ex ad & aula au/diphtongo in/u/lōgam mutata: & producit penultimam.

Adytū neutri generis p.y.græcum est enī nomē a græcis īflexū & pprie accipit pro loco secreto tēpli iuxta altare.

¶ Aphatin ſm Ioānē ianuēsem p ph.& p/n/in fine.Idē qđ abūde: & corripit pha.Deriuat enī ſm Papiā ab affatos: acuiturq in fine.

Affatim p duo.f.& p.m.idest facũ=
de.penul.pducta:& nõ acuit in fi
ne.Cõponit aũt ex ad & fatim.d.
i.f.mutata.Oĩa enĩ cõposita ex
ad & dictiõe ĩcipiẽte ab.f.mutãt
d.i.f.uelut ẽ i arte meli⁹ expositũ.
Afer p vnũ.f.vn⁹ ex posteris abrae
a q° africa nomẽ ẽ; quosdã sũpsit
Affer per duo.f.Impatiuus de affe
ro:per duo.f.ex ad & fer.
Affabilis p duo.f.& vnũ.l.ex ad &
fabilis.Oĩa aũt in bilis|uel in bile|
desinentia:ut amabilis:affabilis:
amabile:affabile & similia corripi
unt|i añ|l|& debẽt scribi p vnũ.l.
Affectus p duo.f.& p.c.añ.t.ex ad|
& factus.a.in.e.mutatur.
Affinis p duo.f.q prius extraneus|
si postea affinitate cõiũctus|est ẽt
idẽ qd vicinus:ex ad & finis.
Afflare p duo.f.ex ad & flare:idem
qd aspirare:aspergere:attingere.
Afflixi p duo.f.ex ad & flixi.
Afflictum per duo.f.& per.c.ante
t.ex ad & flictum.
Affluxi p duo.f.& p|x|ex ad & fluxi
Affluxũ p duo|f|& p|x|ex ad & fluxũ
Aforismus p vnũ|f|q̃si aporism⁹|s;
p|i|f|mutat.ĩde liber qdã Hippo=
cratis aforismoꝝ dr.i.breuiũ ĩ me
dicina propositionum.
Africa ẽm cõem usũ p vnũ f.deri=
uat enĩ ab hoc noĩe afer.Idẽ ẽ de
oĩb⁹ deriuatis tenẽdũ.ẽm Papia;
uero affrica geminat|f|sic dicta q̃si
affecta:qa soli & cælo sit apta:uel
ab vno ex posteris abrae:q affer p
duplex|f|dictus est.plures tñ do=
cti viri p vnũ tñ|f|tã afer scribũt q̃
africa:& producit primam.
Agathocles p|th|& ẽ.p.nom græcũ
Agellarius p simplex|g|& duo|l|cor
ripit enĩ primã.vñ agellari⁹.i.agel
li cultor.Oĩa dimĩutia ĩ ellus deli
nẽtia geminãt|l|ut asellus catell⁹:
agellus:qd in arte planius patet.
Agesilaus per|i|latinũ & per vnũ|l|
nomen viri proprium.
Aggarrio ris|per duo|g|& duo|r|ex
ad & garrio.nã oĩa cõposita ex ad
& dictiõe ĩcipiẽte a|g debẽt scribĩ
p duo|g|nisi alia ĩmediate cõsona
seq̃tur post|g|quæ neq;|l sit neq;|r
ut patebit in agnosco.
Agger|ris|per duplex|g|trahit enĩ
originẽ ab aggero|ris|& est agger
cumulus terræ in altũ aggregatæ
Ager uero pro cãpo scribi debet p
vnũ|g|quoniam prima breuis est
Aggero|ris|p duo|g|& vnum|r|ex
ad & gero.Repit etiã aggero ras|
in eadẽ significatiõe & siĩr scriptũ.
Aggessi p duo|g|& duo|s|ex ad &
Aggredior p duo|g|ex ad & (gessi.
gradior|a|in|e|mutata.nec repu=
gnat ars quæ uetat vnã & eãdem
cõsonãtẽ gemĩatã nõ posse aliã ĩ=
mediate seq̃|qa hoc fallit ĩ|l|& ĩ|r|
q̃ nõ ĩpediũt cõsonãtẽ pcedẽtem
Agnellus p duo|l|puus (gemĩari.
agnus:& similiter eius fœmininũ
agnella.
Agnosco p vnũ|g|ex ad & gnosco
s;|d|abiicit ne eadẽ cõsona ad aliã
gemĩet cõtra regulas artis.Sũt q
dicãt agnosco ex ad & nosco cõ=
põi & |d|i|g|mutari.qdã uero|g|
eẽ in hoc uerbo nosco p pthesim

23

quorũ utrõ uerõ sit certũ est p simplex g debere scribi. Idem est dicendum de agnitus.
Agricola p vnũ l corripit enĩ o ante l patet in accolo accolis.
Agrippa p duo p & est ppriũ nom uel q pedibus añ nascit. q̃re ãt gemĩet p nõ satis exq̃sita rõ põt reddi. Multa enĩ ĩ arte grãmatica sũt ad placitũ cõstituẽtiũ posita.
Aiax p i latinũ & p. x. & ẽ p. no.
Ala alæ p vnũ l deriuat enĩ ab alo alis. Quidã tñ sũt qb⁹ placet p duo l scribi cũ prima lõga sit qd nõ alia rõne posset cõtingere nisi põne cũ ueniat ab hoc primitiuo alo: cuius pría breuis ẽ: sʒ usus arte fortior iubet ut p vnũ l scribat q̃re necesse est ut ĩter excepta illa numeret quæ a q̃titate suorũ primitiuorũ discedũt: & est pprie ala auis: transũptio aũt eqtũ multitudo trigĩta nũero: sic q̃ regat pedites alarũ vice dicta: Vel locus sub humero qui axilla dr̃ ꝙ mot⁹ brachii ex hac ĩ modũ alarũ inchoet.
Alabastron p simplex l & p n. ẽ eni genus marmoris ĩ quo tanq̃ ĩ speculo imagines relucent seruandis vnguentis aptissimum.
Alabrũ p vnũ l ĩstrumẽtũ muliebre circa qd fila uertunt sic ab ala dcm̃ q̃ brachia ĩ modũ alarũ sp̃sa hẽat.
Alacer p vnũ l quasi aliger: uel ẽm Asconium pedianũ q̃si ala celer.
Alani p vnũ l populi ultra danubium: ab alano fluuio dicti.
Alapa per vnum l & per vnum. p maxillæ siue genæ percussio.
Alcibiades per i latinum ubiq̃.
Alcmena p c sine h mr̃ Herculis. Antiq ẽm Fabiũ victorinũ. Alcumena per. u. post. c. scribebãt: nũq̃ enĩ inq̃t iuxta. c. m. ponebant.
Alcineus p i latinũ ppriũ. n. græcũ.
Alcippe p i latinũ & p duplex. p. ppriũ nomẽ mulieris. nã pene oĩa ppria noĩa græca i añ p ĩ media syllaba hñtia geminãt p ut cratippus: leucippus: alcippe & similia.
Alcyone p y græcũ ppriũ no. auis
Alea per vnũ. l. ludus q̃dã siue ĩstrumẽtũ ludi abiuẽtore nom trahẽs
Ales a litis p vnũ. l. dr̃ enĩ ab ala læ
Alexãder per simplex l & per. x. qd̃ græce alexãdros: sic menãder me nandros dr̃ & corripit primam.
Alias per vnũ. l. & per. s. & acuit in fine ad dr̃iam noĩs: & est aduerbiuʒ tẽporis uel q̃litatis idẽ ꝙ aliter
Alicubi p simplex l q̃ pmã cor. ex ali⁹ & ubi: ĩterposita. c. cã eupho[e]
Alii dtũs de alius per vnũ. l. & duo i ad differẽtiã ĩfinitiui huius uerbi alor aleris: qd̃ aliper vnũ i facit.
Alimonia per vnum. l. idem quod cibus uel esca: ab alo alis.
Aliptos per i latinũ et per. p. añ. t. magister palestræ uel vnguẽtari⁹
Aliq̃diu per. n. añ. d. ex aliq̃tũ & diu nũq̃ enĩ põt stare añ. f. c. d. q. uel. t. m sed mutat ĩ. n. si dictio finita in. m cõponit cũ dictiõe ĩcipiẽte ab aliq̃ dictarũ litterarũ. vide uberi⁹ ĩ arte.
Aliq̃tillus per duo. l. in fine. nã oĩa dimĩutiua ĩ illus desinẽtia geminãt l. ut ouillus: suillus & similia.
Alitus tus: ab alor aleris sine aspiratione scribit & per vnũ. l. Sed halitus pro flatu aspiratur in prĩcipio

ut patebit suo loco.
Allatū allatu per duo. l. supinū de afferro affers. oīa enim cōposita ex ad |& dictiōe īcipiēte ab. l. scribūt per duo. l. cū. d. ī. l. mutet: uelut ī pceptis generalibus artis patuit.
Allego allegas per duo. l. ex ad & lego legas & producit le.
Allegoria p duo. l. et tūc pducit prīmā ut ī uersu illo. Allegoria canit: secreta pabula celat. Qnq3 āt corripit et tūc scribit p vnū. l. Sed hoc fit necessitate metri nō natura aut arte: cū ab allos græca decliatiōe ueniat: quæ apud græcos sp. l. geminat. Solū igit ubi pria breuis repit ibi allegoria p simplex. l. d3 scribi: ut ap phisiologū. est āt chrs pater allegorice dict9. & est cesura in prīcipio qrti pedis. claudicat āt uersus ī. c. postrema syllaba quæ longa nat ura est cū allegorice aduerbiū est. Scribit autē per|i|latinum
Alleluia p duo. l. ī prīcipio et p|i|latinū cōtra cōem usū. cōponit enī ex allelu qd ē laus: et ia: q ē nom īuisibil dei. nūq. n. y. græcū qd hypsilō dr trāsit ī cōsonātē sed vī uocalis semper retinet. ita placet iis q d orthographia latie tractauert
Alleuio p duo|l|lebreuiata ex ad & leuio: vide ī pceptis artis & ī allatū
Allexi p duo. l. & p. x. ex ad & lexi: qd nō ē ī usu ī simplicitate. īuenit ēt allicui s3 Priscianū ī. x. Piso hystoriaꝝ primo. cuius vnius pmio multoꝝ allicuit aīos. Et eadē rōne quia allexi geminat. l.
Alligo p duo. l. ex ad et ligo: et. c. p.
Alliothetha p duplex. l. et per|i|latī nū et per th utrobiq3 figura qdā.
Alliū p duo. l. nō ptpmā pducē nisi pōne cū uēiat ab oleo: cuius pria
Allodium per duo. l. hæte (breuis ditas libera et expedita.
Alloquor p duo. l. ex ad et loquor.
Allophyli|per duo. l. in principio|et per|ph|et per. y. græcū in medio. Sunt enim alieni populi.
Allubesco per duo. l. ex ad et lubesco|Idem quod obedio.
Allucino p duo. l. ex ad et lucino et corripit pe. ualet aūt qtū suadeo.
Alluuio is per duo. l. vide ī abluo.
Alluuii gtūs de alluuiū p duo i. oīa enī noīa secūdæ declinatiōis|i|an us uel um hūtia: ut Virgilius: denarius: cōsortiū: sp in gtō scribūt p duplex|i|nisi apocopet ultīa metri cā: ut virgilii: denarii: cōsortii: et filia. Idē ē dicēdū de dtō et abltō pluralis nūeri supradictoꝝ: dūmō nō sint ppria: ut denariis cōsortiis: his addūt appellatiua desinētia ī ia priæ decliatiōis ut vigilia vigiliis: et cætera q ad hūc modū uariant.
Allux allucis pe. p. in obliqs p duo l. et p. x. in fine. Nā q gtm in cis faciūt uel ī gis termināt in. x. in ntō: paucis exceptis. v3 astrages astragis: tages tagis: strages stragis: bruges brugis: qncuns qncūcis: et reliq ad hūc modū ab hoc noīe vncia ueniētia: ut sexcuns decūs: qd et deuns sine. c. dr et similia.
Alo alis p vnū. l. hēt enī pmā breuē
Alopicia p vnū. l. et p. c. nec obstat Isiodorus supra desinētibus in tia qa de latinis intelligit: sed hoc uenit a græco nomine alopros.

24

Alpha pph! In oĩb⁹ enĩ græcis dictio
nib⁹ ubi sonat. f. scribi debet p ph|
& est alpha græce idẽ qđ A latine.
Alphabetũ per ph| uenit ab alpha.
Altilis per vnũ. l. corripit enim ti| &
est pinguis gallina! ab alo alis.
Altiloqu⁹ p. q. & p duo. u. idest alta
loquens| & corripit lo. nunq̃ enim
primũ. u. post. q. sonũ suũ retinet
ẜm Priscianum: vimq; lr̃æ amittit
quare necesse est| vnũ aliud. u. ad-
di quotienscũq; post. q. sonat. u.
nec repit̃ usq̃ dictio aliq̃ p. q. sine
u. etiã ĩ iis in q̃bus. u. nõ sonat. Fa-
bius tñ ĩ sua orthographia ubi exẽ
plificat de quũ aduerbio tpis| vult
etiã primũ. u. post. q. sonare & vi;
lr̃æ hr̃e! Cuius hæc sũt uerba! quũ
dũ fuerit aduerbiũ tpis post. q. si-
ue vnũ siue duo scribatis.
Alumẽ aluminis p vnũ. l. q̃si alimẽ.
Alumnus sine. p. añ| n. nulla enĩ di-
ctio põt ĩter. m. & | n | p| litterã hẽre.
Quare dãnũ: somnus: colũna: tẽ-
no: calũnior & similia semp sunt si
ne. p. scribenda. Qui locus ĩ præ-
ceptis artis explicatus fuit.
Aluulus p vnum. l. idest p̃ua aluus
oĩa enĩ dimĩutiua in ulus| uel ula|
uel ulũ| desinẽtia| a primitiuis non
hñtibus. u. lõgã in penultĩa ueniẽ
tia| scribi debẽt p vnũ. l. ut anulus
catulus & similia. Si uero uenirẽt
a primitiuis hñtibus. u. lõgã| tũc p
duplex. l. scribunt̃| ut ullus nullus
Excipit̃ paululus. vide ĩfra in pau-
lulus| & in p̃ceptis artis copiosius.
Am præpositio per. m. scribit̃| nec
vnq̃ nisi in cõpositione repetitur.
Mutat̃ aũt. m. in| n| sequẽte. f. c. d.
q. t. ut in his quæ sequuntur: licet
oĩno non sint in usu: ut anfractus
ancisus: anductus: angro: circũdo:
circũcido: circũcisus: & alia multa
ad hũc modũ| siue sint cõposita| si-
ue simplicia. vide in p̃ceptis artis.
An uero p| n| cõiunctio est| quæ nũ
q̃ cõpõnẽ cũ aliqua dictione ĩtrat.
Amabilis p simplex. l. oĩa enĩ in bi-
lis| desinẽtia! ut amabilis. docibilis
legibilis: nobilis: & similia: scribũ-
tur per simplex. l. & corripiunt pe-
nultimam. vide in præceptis.
Amalthea per| th| p̃priũ nomen mu
lieris & capræ illius quæ lactauit
Iouem & est græcum.
Amazones p. z. penul. cor. ab a| qđ
est sine| & mazon qđ est mãma| q̃
si sine mãma! & corripit tã primã q̃
penultimã. Virgilius ĩ. xi. Pulsant
& pictis bellãtur amazones armis
Ambitio per. m. ante. b. & per. t. ab
ambitũ ambitu. vide in ambio.
Amethistus p| th| lapis q̃dã p̃ciosus
Amiculũ li| per vnũ. l. Oĩa enim di-
minutiua in ulus| uel ula| uel ulũ|
c. præcedẽte desinẽtia| siue sint sub
stãtiua p̃ut paterculus: matercula:
munusculũ! siue adiectiua! ut ma-
iusculus| la| lum| semper scribi de-
bent per vnum. l.
Amyntas per. y. græcum! & est pro
prium nomen regis & græcum.
Amitto tis| per vnũ. m. & duo. t. cõ
ponit̃ enim ex| a| & mitto. Reliqua
vide in mitto.
Ammiror ris| per duo. m. ex am| &
miror. Illud aũt refert inter admi-

ror per.d.&amiror per vnū.m.&
ammiror per duo.m.primū signi-
ficat ualde mirari! Secūdum parū
uel nihil mirari|sed nō est in usu!
Tertiū uero tantū quantū vndiqꝫ
mirari|& ꝓducit vndiqꝫ mi.

Amythaon per.y.græcū|& per|th|
proprium nomē græcum.

Amolior ris|ꝑ vnū.m.& ꝑ simplex
l.ex a|& molior.vide in molior.

Ammon per duplex.m.Idem in lin
gua penoꝝ|qđ aries|sed ad nomē
Iouis trāsmittit!qa in libia baccho
fitienti cū exercitu in forma arietis
apparuit|& fontē largissimum per
cussa pede arena aperuit.

Amphi præpō græca|ꝑ.m.& ꝑ|ph|
& per|i|latinū|cū oībus deriuatis
& cōpositis.Idem qđ circum.

Amphiarius|per.m.&|ph|& per|i|
latinum!propriū nomē græcum.

Amphibologia|ꝑ.m.per|ph|& per
simplex.l.& ꝑ i|latinū ubiqꝫ! figu-
ra ambiguitatē dictiōis significās
ut aio te eaciden romanos vicere
posse.ab amphi|qđ est dubium|&
bole snīa.est etiā idem amphi qđ
circum|quod in aliis ꝗbusdam cō
positis videmus!ut in nomine ꝓ-
xime sequenti patet.

Amphitheatrū per.m.& per|ph|ex
amphi|quod est circum|& theatrū
Debet aūt ꝓferri per|n|cū ibi.f.&
nō.p.sonet. Scribit aūt per.m.ab
oībus antiquis|qđ a græcis sūptū
credit qui ante|ph|m|nō|n|utunt
ut nympha:pamphilus:cum om-
nibus similibus ꝓpter.p.sequens.

Amphion per.m.post|a|per|ph|& ꝑ
i|latinum:proprium nomē græcū

Amphisibena per.m.per|ph|& per
i|latinū ubiqꝫ:& est genus serpētis

Amphitrion per.m.ante|ph|& per
i|latinum ubiqꝫ:proprium nomen
viri|sed græcum.

Amphitridens per.m.ante|ph|& ꝑ
i|latinum.Idest mare|uel uxor ne-
ptūni:uel neptunnus ipse|ab am-
phi quod est circum & tridens|ut
inquit Papias.

A mphora ꝑ.m.añ|ph|uas est ansas
duas habens.

Amplector per.m.ante.p.& per.c.
añ|t|ex am& plector.vide ī plector

Ampulla per.m.ante.p.&per duo
l.quasi ambulla:ex am & bulla:
idest res circūquaqꝫ inflata admo-
dū bullæ.Bulla enī ē tā ornamētū
q̃ aqua inflata.vide infra in bulla.

Ampullosus sa|sum|per duo.l.& ꝑ
vnū.s.Desinētia in osus quæ ple-
nitudinē īportant: oīa scribuntur
per vnum.s.ut pecuniosus: nego
tiosus & similia.

Amula læ|pe.cor.per vnū.l.urceꝰ
vinariꝰ quo olī oblatio offerebat.

Amurca tā per.c.q̃ ꝑ.g.ſm Seruiū
primū georgicoꝝ ꝓnūtiat:sicut ca
ius Cneus & similia.usus tñ fere
oīum ꝑ.c.sicut ꝓfert scribitur.

Ana præpositio græca per vnū|n|&
est idem qđ sursum uel relatiue:
& accentuatur in fine.

Anadiplosis ꝑ simplex|n|& per|i lati
nū ubiqꝫ:figura quædā uerba cō-
iungēs:ut cū finē præcedentē in
pricipia uersus sequētis iteramus.

Analogia per.a.post|n|ꝑ simplex.l.

& per/i/ſlatinum: & eſt idem græce qđ ſimilium cōparatio latine.

Ananias per ſimplex/n/& per/i/ latinū/& eſt ꝑpriū nomē viri hebræi

Anatinus na/nū/ꝑ vnū/n/ & ꝑducit penultimā. Quæcūꝙ enī in tinus deſinūt/& a primitis.t.hñtibus ueniūt/oīa ꝑducunt penultimā: ut a ueſpta ueſptin⁹a iacynth⁹iacynthinus. Si uero a primitio nō hñte.t. ueniūt/tūc penultimā corripiūt: ut a cras craſtinus/a diu diutius/ a ſero ſerotinus/& a clam clādeſtinus in quo.m.mutaṫ in/n/ qa ante.d. nō pōt.m.præcedere: ut dictū fuit in am/præpoſitione.

Ancilla ꝑ duo.l.ab am/ qđ eſt circū & cilleo/les/qa circūmoueṫ ad ſeruitiū: uel ab ancillos græce qđ ſubſtētaculū ſonat latine: cū ſeruiēdo ſit domus ſubſtentaculum.

Ancillæ ꝑ duo.l.aſpiratiōe more latino abiecta/ab am/qđ eſt circū & chilon qđ eſt labrū: q̄ſi in circuitu hñs labruꝫ: Et eſt ſcutū quod opinione gentilium excidit de cælo numina ſacrificante.

Ancillor aris ꝑ duplex.l.ab ancilla.

Anchiſes ꝑ/ch/ꝑ/i/latinū pr̄ Æneæ.

Ancona ſine.h.ciuitas eſt a q̄ marchia anconitana ſumpſiſſe nomen dr̄. Hāc cītatē dolopes ædificauerūt ab ancon græce cubitū latīe eā ſic appellarūt cū ſit curua ī littore maris adriatici ad inſtar cubiti.

Anchora ꝑ/ch/ & ſine.h. Eſt enī nomē ex græco in latinū uerſum. nā apud eos ancyra dr̄. Seruius tñ in primū æneidoꝝ aliter dicit: cuius ūba referre hoc loco placuit: Hoc enī nomē ancora īgt/cū in græco vñ originē ducit aſpiratione non hēat.i.chi/lr̄am ī latino aſpiratur. Quā tñ opiōnē q̄ſi extraneā īprobās ſubdit: qđ ꝯtriū eſt: nā magis eſt græcoꝝ aſpiratio: ſed hoc ī paucis noībus repiṫ. Papias uero per ch/vult ſcribi/cū ab amphi/qđ ē circū & chiros manus deriueṫ. uſus vicit/ꝙ ꝑ/ch/apud nos ſcribatur.

Andromacha ꝑ/ch/uxor Hectoris.

Angelus ꝑ vnū.l. corripit enī.g. & eſt græcū. Idē enī græce qđ nuntius latine: hebraice uero malaot.

Anguilla ꝑ duo.l.ſic dicta/ qa ad ſimilitudinē anguis eſt facta.

Angulus per vnū.l.corripit enī penultimam. vide in aluulus.

Anhelitus pe.cor. Ideſt oris ſpūs/ꝑ h/añ.e. & ita coīs uſus tenet. Catholicō uero dicit ꝙ ſine ulla aſpiratiōe ſcribi debet/cum ueniat ab anelus a/um/& producit ne. vide infra in anhelo.

Anhelo as/ſcḋm Priſcianū/ꝑ aſpirationē añ.e.ab ana qđ ē ſurſum/& halo as/qđ uerbū aſpiraṫ in prīcipio licet Catholicon eos vitioſe faceř dicat q anelus aſpirāt. vñ qdā īgt vitioſe aſpirāt anelus. Priſcianus uero cui credēdū ē vult ꝙ anhelo ſcribaṫ ꝑ.h.añ.e.nec alia videṫ de vno'q̄ de alio rō. ꝑducit aūt anhelus penultimam.

Anhetū ti/añ.e.aſpiratū & producit penultimam. Et eſt quædā herba/quæ in cibo ſumpta callefacit & ſtringit.

Annalles p̱ duo|n|& duo.l.cõtinen
tes annua gesta| memoria digna|
& sunt eaꝝ rerũ |quæ ætas nostra
nõ nouit.Hystoria uero eoꝝ quæ
vidimus.Quanq̃ & annalles pro
hystoria|& e cõuerso legimus|pro
ducit aũt annalles penultimã.
Annalis adiectiuũ p̱ duo|n|& vnũ
l.pe.ꝓdu.ab anno,oĩa enĩ deriua
tiua in ntõ casu|in alis desinentia!
ut annalis liberalis|& similia semp̱
ꝓducunt penultimã & per vnũ.l.
scribũtur.vide in arte.
Anna p̱ duo.n.ꝓpriũ nom̃ mulieris
Annona p̱ duo.n.pen.p.deriuatur
enĩ ab annus!& ẽ munitio frumẽ
ti in annũ.vide infra in annus.
Annuo is|p̱ duo|n|ex ad & nuo nu=
is|qđ uerbũ simplex nõ est in usu
oĩa uero cõposita ex|ad & dictione
incipiente ab|n| scribi debent per
duo|n.Mutatur enim.d.in|n.vide
in præceptis artis.
Annuntio as per duo|n|& per|t|ex
ad & nuntio as!nuntius enim a nu
tu.vide in nuntius.
Annus p̱ duplex |n| qñ tp̃s ĩportat
cõponit̃ enĩ ex am|qđ est circũ &
nonas|sꝫ.m.mutat̃ i|n.Si uero scrĩ
bit̃ p̱ vnũ|n|tunc uetulã uel partẽ
corporis pudẽdam significat.
Annulus p̱ duo|n|& vnũ.l.si sit di=
minutiuũ de annus ꝓut tp̃s signifi
cat.Si uero sit dimĩutiuũ de anus
quæ est p̱s corporis pudẽda|uel sit
ornamẽtũ digiti!tũc scribit̃ p̱ vnũ
n|tantũ.vide in aluulus.
Anubis p̱ simplex|n|deus ægyptoꝝ
Anulus tã pro paruo a p̱te pudẽda|
q̃ pro ornamẽto digiti p̱ vnũ.l.&
n|scribuntur.vide supra in annu=
lus & in præceptis artis de desinẽ=
tibus in ulus.
Antarcticus p̱.c.añ.t.in medio| sine
h|& est polus nostro polo arctico
contrarius.
Antemna næ|per.m.&|n| sine.p.q̃si
añ amnẽ scilꝫ aquã posita . Est enĩ
pertica a qua uelum dependet.
Antæus per.t.sine.h.& per æ|diph
tongum|ꝓprium nomẽ gigãtis.
Antica cæ|sine aspiratione|hostium
anterius|& producit penultimam
Reperitur etiam anticũ|& est idẽ.
Antichristus|sine.x.debet scribi|sed
per|ch.vide in christus.
Antiochus|per.t.sine.h.p̱ i|latinũ &
per|ch|nec illud.t.mutat sonum
suum in.c.cum sit græcum.
Anti sine aspiratiõe|præpositio græ
ca| quæ latine sonat idem quod
contra:nec solum in simplicitate|.
sed etiam in cõpositione sine aspi=
ratione scribi debet .vide in anti=
thesis|et debet illud.t.ſm græcos
sonum de.d.habere| quod apud
eos obseruatur quotiens|n|præ=
cedit.t.apud nos uero minime!
neqꝫ hoc solum in nostris nomini
bus|sed nec in græcis etiam.
Antiopę| sine.h.per|i| latinum per
simplex.p.Regina amazonum.
Antipater per|i| latinum proprium
nomen græcum.
Antiptosis|sine.h.& p̱.p.añ.t.figu
ra|qñ casus ꝓ casu ponit̃.Ab anti
qđ est cõtra & protos qđ ẽ casus.
Antithesis p̱ primũ.t.sine aspirati=

26

one/& secundū t/aspiratū. Cōpo
nit enī ex anti/ qđ est cōtra: & the-
sis positio. Semp enim anti/præpo
sitio græca sine.h. & thesis/per.h.
scribi debet siue per se siue in com
positione accipiantur.
Anxi præteritū de ango per.x.ue-
nit enim a uerbo in go/ desinente
vide in præceptis artis.
Anxius per.x.ab ango angis anxi:
& est qui curis est obsessus.
¶ Apella per vnū.p.& duo.l.ab
a/quod est sine:& pellis: & est iu-
dæus circuncisus.
Apelles per duplex.l.& simplex.p.
& fuit pictor quidam mirabilis.
Apēninus per vnū.p.& duo.n.pē
num enim per duo.n.idē qđ acu
tum: uel apēninus q̄si alpes pēni.
i.hānibalis: qa primus oīum hāni
bal mōtē illū dicit̃ p̄uicisse.& tūc
scribit̃ per vnū.n.& diphthōgat̃.
penus enī p̄ africano in principio
& per.e.p̄fert̃.vide in penus.
Aperio per vnū.p: cōponit̃ enī ex
ad/& pario.sed.d.abiicit̃/cum pri-
ma sit breuis &.a.mutatur in.e.vi
de plenius in arte.
Apes apis per vnū.p.qđ & apis in
ntō dici: diminutiuū eius apicula
ostēdit.dictæ aūt apes q̄ sine pedi
bus nascantur: uel quia pedibus ī
uicem alligentur.
Apex per vnū.p.& per.x.in fine qđ
genitiuus demōstrat apicis: sumi-
tas quasi longe a pedibus. Est eti-
am pileus uel biretum aut mitria
sacerdotis sacrificantis.
Apiaster per vnū.p.herba quæ &
sardonia dicit̃: uenenosa/neruos
contrahens: hoīem tanq̄ ridente3
mortificans labra etiam distrahit.
Apocalypsis p simplex.p.& per pri-
mū.y.græcū: lib̄ quē Ioānes euā
gelista in insula Pathmos edidit:
& interpretat̃ diuinoꝝ reuelatio.
Apocope per simplex.p. utrobiq̄
figura finem dictionis abscindēs:
ut sat pro satis.
Apocrypha per simplex.p.p.y.græ-
cum & per.ph. Et sunt scripta de
rebus secretis siue occultis nō au-
tentica propter falsa ueris adiūcta
quorum incertus est autor.
Apollo per vnū.p.& duo.l.deus
gētiliū.& corripit primā. Male au
tē q̄dā nr̄i latini rōnē huius nois
cur ita scribat̃ putātes redder̃ aiūt
ideo scribi per simplex.p.& p du-
plex.l.qa ab a qđ est sine/& pol-
luo/is/dicat̃: q̄si absq̄ pollutione:
cū res oēs suo lumine irradiet. S3
longe fallunt̃ cum apollo nomē
græcū sit: aut parū a græco decli-
nās: græca (teste Seruio) latinam
interpretationem non recipiunt.
Apologia p vnū.p.& vnu3.l.idest
excusatio uel rn̄sio: ab apo/ qđ est
re/ & logos/ qđ est sermo: q̄si ser-
monis relatio: & acuit gi.
Apologus per vnū.p.& vnū.l.ser-
mo ex rebus humilibus eruditio-
nem moralem eliciens.
Apoplexia per vnū.p.& p.x.egri-
tudo quædā corpus p̄cutiēs.græ-
ci eni3 p̄cussionē uocāt apoplexin
Aposiopesis per simplex.p.& p.i.la
tinū utrobiq̄: figura qua uerbū ne

cessariũ supponit: ut apud Virgi
liũ primo æneidoꝝ. Quos ego sꝫ
motos p̄stat cōponere fluctus: sub
audit puniá uł simile v̄bũ. Refert
ãt hoc inter eclipsim & aposiope-
pesim: scilicet ꝙ uerbũ cōsuetũ &
certũ in eclipsi intelligit: ut hæc il
le: scilicet ait. In aposiopesi uero in
certũ| ut in ꝓxio poetæ exēplo pꝫ
Apotheca ꝑ simplex. p. & ꝑ| th| & ꝑ
c. sine aspiratione. locus ubi mer-
ces uel laborate fruges reponunt
Apostolus per vnũ. p. & ꝑ vnum. l.
ab apo| qđ est de: & stolon qđ est
missio. Inde apostolus q̄si de cælo
uel a deo missus. est enim græcuꝫ
v̄bũ qđ hebraice lissa missus dr̄.
Apostrophe per vnũ. p. in princi-
pio &. ph. in ultima syllaba: & ac-
cētuat in fine| ab apo. i. de| uel re|
& strophos| conuersio.
Appello| as| per duo| p| et per duo. l
cōponit enim ex ad et pello: sꝫ| d|
mutat in| p| cũ oĩa cōposita ex ad
et dictione ĩcipiēte a| p| geminēt| p
nisi aliqua ĩmediate sequat cōso
na post| p| quæ nec sit| l| nec| r.
Apphendo per duo| p| & | h| ante se
cundum| e| ex ad et præhēdo.
Appuli per duo| p| et vnum| l| ex ad
et pello pepuli: si in cōpositione|
nō geminat pu. qa geminantia in
simplic itate nō geminant in com
positiōe: exceptis do| sto| disco| &
posco: quæ cũ oĩbus suis cōposi-
tis geminant. duo iis addunt: scili
cet curro cum præ| et págo cũ re.
corripit autem hoc præteritũ ap-
puli hanc syllabam pu.

Apricus| ca| cum| ꝑ vnũ| p| penultía
ꝓducta| et corripit primá cũ ueni
at ab apio| is. dr̄ enĩ apricus q̄si api
c⁹. Papias tñ a græco ĩflexũ ōñdit
Et ē loc⁹ amen⁹ sine frigore tēpat⁹
Aprilis ꝑ vnũ| p| scribit: ab apio ape
ris| qa germía et flores apiuntur.
Apud ꝑ| d| scribi debet. ueteres enĩ
pro apud sæpe hac p̄pōne ad| usi
sũt: duabus mediis lr̄is subtractis
s̄m Vgutionē. Priscianus aũt di-
cit ꝙ ad deriuat ab apđ ꝑ syncopá
Apulleius ꝑ simplex| p| & ꝑ duplex
l| ꝓ priũ nomē cuiusdã phi.
Appulia ꝑ duo| p| et vnũ| l: ꝓducit
enim primã| et corripit penultía.
Et est quædam ꝓuincia.
¶ Aquila ꝑ vnũ| l: corripit enĩ qui
ab acumine oculoꝝ sic dicta.
Aquilo ꝑ vnũ| l| uētus qui et bore-
as a multis dicitur.
¶ Ara aræ| sine aspiratiōe ꝓ altari
scribi debet| et ꝓducit primá. ꝓsta
bulo uero porcoꝝ| ꝑ| h| ĩ pricipio:
et corripit primã: ut sub hoc loco
patebit. sic dicta| ꝙ ibi victimæ ar
deant: uel a p̄cationibus quas græ
ci aras appellant.
Arra| ræ| ꝑ duo| r. Est enim qđ dat ꝓ
fũdamto rei emptæ et ꝑte solutio
nis| sic a re dicta. Sꝫ et cã dr̄iæ hic
scribit ꝑ duo| r: ꝓ altari ꝑ vnũ| r| tñ
ꝓ stabulo uero porcoꝝ aspirat in
principio| et per vnum| r.
Arca cæ| sine aspiratione: deriuatur
enim ab arceo es.
Arabia ꝑ vnũ| r| regio sacra ĩterp̄ta-
ta| qa thurifera sit. Idem est in his
quæ ab arabia ueniũt dicendum:

27

ut arabicus/arabes & similia.
Arachintus p vnũ/r/&/ch/mõs thebanus.
Aranea per vnum/r/uermis in quẽ Arãgues virgo uersa.
Arcanus sine aspiratiõe ab arca cæ.
Arcesso/is/p duo.s.deriuaṫ enĩ ab arceo es/addita so/& est verbũ desideratiuũ.Quæ aũt desideratiua sũt scribunṫ p duo.s.si formanṫ a secũda psõa pñtis ĩdicatiui modi addita so/ut patet in arcesso:uel a sapio/s/duplex retinẽte:qđ tñ raro cõtigit/ut a iussũ/su/iussio/is.
Arcadia p.c.sine.h.& per/i/latinum
Archãgelus p/ch/& p vnũ/l.Cõponiṫ enĩ ex archos.quæ uero cõponunṫ cũ archos oĩa p/ch scribunṫ.
Archesilaus p/ch/& p/i/latinum.proprium nomen.
Archilocus per.ch.& per/i/latinum poeta quidam.
Archytas per ch.& per.y.græcum.pithagoricus philosop hus.
Archos per ch.idest princeps cum oĩbus suis cõpositis & deriuat/s.
Arctophilax p.c.añ.t.p ph/&/p/i/latinũ:signũ quod hectes dicitur.
Arcto per.c.ante.t.ut inquit Papias signum cæleste.
Arctos enĩ græce:ursa diciṫ latine.
Arena p vnũ.r.& sine aspiratiõe ab areo ares.põt ẽt aspirari inq̃tũ uenit ab habẽdo.hic Seruius Varonem allegans primo æneidorum
Arcola pua arca:scribiṫ p vnũ.r.&p vnũ.l.oĩa ãt dimiutiua ĩ olus vel ola uel olũ desinẽtia:ut urceolus:aureola:gurgustiolũ p vnũ.l.scribi debẽt:& oĩa pducũt.o.ante.l.
Arethusa p vnũ.r.& p th.ppriũ nomẽ cuiusdã nymphæ siculæ & fõtis apud syracusas.
Argilla læ p duplex.l.est enĩ terra q̃ fiunt uasa fictilia.
Argyuum per primũ.y.græcũ:idest argentum monetarium.
Aridus da dũ p vnũ.r.ab arceo es
Ariarathes p vnũ.r.p/i/latinũ:& p th.pprium nomen.
Aristæus p vnũ.r.sine aspiratiõe:p i/latinũ:& per æ diphtongum in finali syllaba.
Aristippus p duplex.p.ppriũ nomẽ cuiusdã phĩ.vide in alcippe.
Armenia p/i/latinũ puincia.
Arrexi p duo.r.& p.x.ex ad & rexi.Oĩa enĩ cõposita ex ad & dictiõe ĩcipiẽte ab.r.mutãt.d.in.r.&scribũtur per duo.r.
Arripio p duo.r.ex ad & rapio:sed d.mutaṫ ĩ.r.vide supra in arrexi.
Arrepticius p duo.r.& p.c.in penultima:ex ad & reptius prapticius.
Arrogo p duo.r.ex ad & rogo.
Arithmetica sine.s.& p th.ars ẽ de rõne numeroꝝ tractãs:sed a latis corrupte scribiṫ:sicut ab hoĩbus græce dĩsciplĩæ doctissimis audio qui hoc nomẽ sine.s.& per th scribi iubẽt.deriuatur enim ab arithmus quod est numerus.
Armilla læ p duo.l.ornamẽtũ hũeri quo victores olĩ ab ĩpatoribus ornabãṫ.videṫ enĩ q̃si dimiutiuũ dr armus armi:qa ad armũ.i.hũeruȝ suspẽdebaṫ.vide in aliquãtillus.
Arteria p simplex.r.utrobiq̃:.ĩq̃ nri q de ethimologia scripserũt fallũṫ Inqunt enĩ ppterea arteriã dictaȝ

ꝙ ſit arta aeris via: putãtes fore no
mẽ latinũ cũ ſit græcũ, qđ noſtrã
ethimologiã minime recipit: ſicut
pauloante dixi in apollo.
Artos ſine aſpiratõe panẽ ſignificat
Artocop⁹ ſiñ. h. pãis elaborati piſtor
Artocrea ſine. h. panis cũ carne: ab
artos qđ ẽ panis: & creas caro.
Arũdo ꝑ vnũ. r. ſine. h. ab areo es.
Artus tã ꝓ mẽbro q̃ ꝓ re ſtricta ſine
h. debet ſcribi. uenit enĩ ab arceo
es cui arcitũ: qđ ꝑ ſyncopã artũ di-
cimus: ci ſyllaba ſubtracta. Sũt tñ
ꝗ putẽt ꝑ. c. añ. t. ſcribi: qb⁹ placet
ĩ dicta ſyllaba ſolũ / i / abiici: ſʒ uſus
in cõtrariũ eſt.
Arx per. x. facit enim genitiuus in
cis: quære in allux.
Aſcella ꝑ. c. poſt. s. & ꝑ duo. l. Et eſt
locus ſub brachio: ex abs & cilleo
qđ idem ẽ qđ moueo: ꝗa brachia
mouent̃. Sed. d. abiicit̃ ne eadem
cõſona ad cõſonãtẽ cõtra ꝑcepta
artis gemĩet̃. vide ſupra in arte.
¶ Aſcẽdo ꝑ. s. et. c. ex ad et ſcãdo.
Sed. d. eadẽ rõne quæ ꝓxíe dcã ẽ
abiicit̃. Quotiẽs enĩ ad cõponit̃
cũ dictiõe ĩcipiẽte ab. s. et poſt. s. ĩ
mediate ſeq̃tur conſona: ſemp. d.
abiicit̃: et talia ꝑ ſimplex. s. ſcribũt̃
Aſcia ꝑ ſc / et eſt dolabra / uenit enim
ab hoc uerbo aſcindo aſcindis.
Aſciſco aſciſcis. ĩchoatiuũ uerbũ: ꝑ
s. añ. c. utrobiq;: uenit enĩ ab aſcio
aſcis addita co.
Aſcribo is / ꝑ vnũ. s. ex ad et ſcribo:
ſed abiicitur. d. ut dixi in aſcendo.
Aſia ꝓuĩcia ꝑ vnũ. s. et ſine. c. prĩa
breuis ẽ. Aſia enĩ palus repit̃: cui⁹
prĩa ꝓducit̃: ut apud Virgiliñ. vii.

æneidoꝝ circa finẽ. Dãt per colſa
nodos / ſonat amnis ex aſia lõge.
Aſylũ ꝑ. y. græcũ et ꝑ vnũ. l. q̃ſi ſine
raptu cũ liberi ſint ꝗ eo cõfugiũt.
ẜm Papiã ſine pœna uel tĩore dr̃.
Aſſaticus ꝑ duo. s. et ſine aſpiratiõe
ꝓauus æneæ et pater capis.
Aſſilo ꝑ duo. s. et vnũ. l. ꝓ iuadere
uel aggredi. cõponit̃ enĩ ex ad et
ſalio. i. ſalto. ſed. d. mutatur in. s.
Aſſyria per duo. s. et per primum. y
græcũ: ꝓuincia quædam.
Aſſum ades ꝑ duo. s. ex ad & ſũ. d.
in. s. mutata. Quãq̃ nõnullis pla-
cet ꝑ. d. ſcribi debere / ad drĩam de
aſſus aſſa aſſum / Qđ Priſciano li
bro. ii. & Vgutiõi nõ placet. vide ĩ
arte / Antiqſſimi tñ ꝑ. d. ſcribunt.
Aſſus aſſa aſſũ / ꝑ duo. s. ab aſſo aſſas
Aſtrixi ꝑ vnũ. s. &. x. quære in arte.
Athamas per / th / ꝓpriũ nomẽ viri.
Athanat⁹ ꝑ ꝑ^m. t. aſpiratũ ꝓpuʒ nom̃
Athanatos ꝑꝑ^m. t. aſpiratũ / z^m. t. ſine
aſpiratione. Idẽ qđ deus ĩmortalis
Aſtyages ꝑ. y. græcũ ꝓpriũ nom̃ cu
iuſdã regis medorum.
Athaxerxes ꝑ / th / & ꝑ. x. utrobiq;.
Athene ꝑ th / ab athanatos qđ ĩmor
tale ſonat / ꝗa ibi viguit ſtudiũ ſapi-
entiæ ĩmortalis / & ẽ ciuitas achaiæ
Athlas / ꝑ / th ẜʒ Papiã / ẽ nom̃ mõtis /
uel hoĩs famoſi / ꝗ cælũ ſuſtĩer̃ hũe
ris fingit̃. Sũt ꝗ ſine aſpiratiõe ſcri
bẽdũ dicãt / qb⁹ minime cõcedẽdũ
puto latĩa auc̃te & uſu repugnãte.
Athleta per / th / q̃ſi ad letũ fortis / ut
nr̃is placet latĩs / ſʒ male: eſt enĩ no
mẽ græcũ carẽs ĩterꝑtatiõe latĩa,
Athomus mi / per / th. ab a qđ eſt ſi-
ne & thomos diuiſio / ꝗa ẽ corpus

idiuisibile & corripit penultimam.
Athnepos per th / quartus nepos.
Atramentum per vnum.t. ab ater atra atrum.
Attamen p duo.t.penul.cor. ex ad & tamē.d.mutata in.t. Quotiens enim ad cōponitur cū dictione incipiente a.t.d.mutatur in.t. nisi cōsona immediate post duplicatū.t. sequatur: quæ neq;.l.neq;.r.fit.
Attamino as / p duo.t.ex ad & tamino / sed.d.in.t.mutat.vide in attū.
Atticus p duplex.t.& fine aspiratione.Idē qđ atheniēsis / & ita usus tenet. Secūdū Papiā aūt per / th sicut atheniēsis.& sunt attici / ab athos filia Graii successoris Cecropis appellati.
Attraho p duplex.t.& p.h. ante.o. ex ad & traho / p mutationē de.d. in.t.nec impeditur a consonante post.t.sequente cū tertia fit.r. Qđ uero scribať per.h.patet in traho.
¶ Auctio p.c.ante.t. ab auctū auctu: idem quod augmētum.
Auctor ab augeo es / p.c.ante.t.formať enī ab auctum auctu. Sed autor sine.c.ſm Vgutionē & cōem usum modernorum: ab autenti. vide infra in autor.
Auellana per duo.l.a monte auellano cāpaniæ / ubi abundant.
Aufero p vnū.f.ex ab & fero: sed b.mutaťin.u.ne si a fero dicamus credatur compositum ex ad & fero.vide in arte.
Aurichalcū p primū.c.aspiratū. aurū enī ſm Vgutionē cōponiť cū chalcos qđ est æs / uel fex; Inde fit aurichalcū. Papias uero aurichalcū ideo appellatū putat eo ꝙ similitudinem auri & æris habeat. Æs enī chalco dř: melius tñ per.o.& nō p au. Vñ Oratius in præceptis de lege seruāda poetis. Tibia non ut nūc Orichalco iuncta tubæq;. nisi forte uolumus dicere: poetā metri necessitate au / diphtongum in.o.breuem uertisse.
Aut coniunctio per.t.sine aspiratione.per.h.uero in principio est ad uerbium negādi.vide in haud.
Autor sine.c.ſm Vgutionē ab autenti græco noīe qđ sine.c. etiam apud græcos scribiť. Est enim (ut a doctissimis græcæ liguæ uiris audiui) autēti græce idē qđ dñs latine. Nā q primi aut uerbi cuiuspiā aut facti sñiæ ue sunt reptores: ñ more usitatissimo: eiusdē rei autores dici cōsueuerunt. Illud præterea decebat: ut q̄uis ipa ethimologiæ rō ab autēti græco noīe potita cessaret / quæ plurimū ualet: tñ cōcidētiæ uitādæ cā / ad differētiā huius uerbalis auctor: pro eo qui prīceps iueniēdi est / autor sine.c. scribeť. Ex quo rō satis qdē mirari possunt / quæ Papiā rō ipulerit: ut in utraq; significatione eodem modo scribēdi eē diceret: cū præsertim alio loco ingat / autenti sine c.prīceps uel autor. deīde subdat autēticū auctoritate plenū. Qui si ab augeo es / auctū / ctu / qđ non satis cū re cōuenit / oriri hoc nomen dixisset controuersia oīs sublata fuisset. Sed cū p illo solū q auget

uerbale eē dicat/ & eius fœmininū auctrix necesse fuit ut aut ut auten tū græco noīe: sicut aut aliūde/ qđ falsum est uenire auctor pro inuentore. Solēt enim ab iis rōnes afferri/ qbus nullo pacto auctor p.c. scribi posse videt. Sed in cōtrariū/ nō nulli sunt/ imo fere oēs antiqtatis imitatores qui dicāt p.c. ante.t. scribēdum/ qđ in antiqs libris ita obseruari ubiq̃ repitur! Papiā cōtem nēdu; hạr rerū pceptorē adducūt qui p.c. scribi debere satis ostendit cū inqt/ auctor qn̄ significat auctorē coīs generis est/ qn̄ auctionē auctrix facit ut cætera uerbalia fœmininum. Ego uero etsi adhuc in ea opinione fuerim/ ut sine.c. scribendū autumarē/ mouerēt q̃ me pluri mū quæ nup dictæ sūt rōnes/ usus q̃ multoꝝ tñ mecū collegi & cogitare cepi attētius orthographiā ut Q uītiliano placet/ cōsuetudini seruire potius/ in eoꝝ sñiam cōcedendū iudicaui/ q auctor p.c. scribūt q̃ eoꝝ qui sine.c. putauerūt. cū nr̄os maiores hoc in eoꝝ libris scriptum reliquisse certus sim tātū sibi antiqtas licētiæ in hac vna præserti; grāmatice parte uēdicat. Necesse itaq̃ ut qui autor sine.c. scribūt/ nō modo illoꝝ ueterū auctoritatē qui cū c. scripserūt/ sed huius etiā nostræ ætatis doctissimoꝝ / qui antiqtatis admiratores sunt/ usu; rōni/ suæ cōsuetudini q̃ anteponāt. Q uāq̃ nō sine rōne ab antiqs.c. fuisse pnūciationis cā īterpositū! sicut in plerisq̃ aliis videmus. Sūt qui putēt rōnibus aduersarioꝝ tnēdēdū. Q uæcūq̃ cā ueteres illos īpulerit/ imitādā in scribēdo antiquitatē arbitror.

Aut ūnus sine.p. Q uære in alūnus.

Auxiliū p.x. uenit enī ab augeo es

¶ Axūgia p.x. pinguedo porci: q̄si vnxungia ad vnctionem dicta.

¶ Azimus ma/ mū/ per.z. & per/ i/ latinū! ab a qđ est sine/ & zimos fermētū/ quasi sine fermento. Secundum uero Parmenidem scribitur per. y. græcum.

Abylon p.y. græcū & per simplex l. pprium nomen ciuitatis: similiter debet scribi Babylonia.

Bacillus p duo.l. Est enim diminutiuū de baculus. vide in aliquantillus.

Baculus p vnū.l. penu. cor. a baccho ꝑm Isiodoꝝ dictus/ a quo primū repertus dr̄/ sed abiicit.c. cū aspiratione. uel dicendū est p duplex.c. & p h/ scribi debere! qđ usus nō tenet.

Bacca cæ. Idest fructus oliuæ/ p duo c. Sed p sacerdote bacchi p duplex c. & per.h. vide in bacchus.

Baccar ris/ per duo.c. & est herba fascinum pellens.

Baccha per duplex.c. & per.h. pro sacerdotissa bacchi.

Bacchanalia per duplex.c. & per.h. Et sunt sacrificia uel festa bacchi.

Bacchor ris/ per duplex.c. & p.h. deriuatur a bacchus.

Bacchus chi/ p duplex.c. & p/ h. Græci enī scribūt hoc nomē Bacchus

p/k/qđ ipsi cappa uocant/& p l̃ram quā chi appellāt: cuius loco nos/ch scribimus: uelut sæpe dcm̄ ē. S₃ qa nunq̄ fere utimur. k. sed poti⁹ loco ei⁹. c. reliquit ut bacchus scribatur per duplex. c. & p. h. Idē est de oībus deriuatis dicēdū: nisi ch. syncopet: ut in baculus & bacillus.
Balo las: p simplex. l. ouiū ꝑpriū est
Ballo as: per duplex. l. pro uacillare idest huc illuc inclinare.
Balaam per duo. a. in medio. Interpretatur uanus populus.
Balatus tus/tui/p vnū. l. & ꝓducit penultimā: a balo as: & ē ꝑpriū ouiū.
Balbutio per. t. patet ex secūda persona balbutis: & producit bu.
Baleares per vnū. l. & r. Insulæ quædam ispaniæ: quæ hodie a vulgo Maiorica & Minorica appellantur.
Balearis p vnū. l. a baleare īsula ispaniæ: Vel a balin qđ est mittere: Et est adiectiuū fundæ. Sūt tn̄ qui dicāt per duplex. l. debere scribi: sed male: corripit enim primam.
Barabbas per simplex. r. & duplex b. Ita enī in codice græco reptū est s₃ usus p vnū. b. scribi deber̄ iubet
Barcilla per duo. l. idest parua barcha. vide in aliquantillus.
Barrio ris/per duo. r. & est elephantis proprium.
Bartholomæus p th/& æ diphtōgū in penultima. Ita enī in codice græco repertum est.
¶ Bellax cis: per duo. l. & per. x. Et deriuat̃ ab hoc noīe bellum.
Bellus la/lum/per duo. l. diminutiuum de bonus. vide in agellus.
Belua beluæ/p vnū. l. q̄si balua: a balo balas: uł a bello: ꝙ apta sit bellis s₃ tūc rōnabiliter deberet scribi per duo. l.
Belus per vnū. l. ꝑpriū noꝫ mē/ad dr̄iam de bellus bella bellū
Beryllus per. y. græcū: & per duo. l. lapis preciosus.
¶ Biēn⁹ p duo/n. Oīa enī cōposita cū annus duplicāt/n. vide ī annus
Bifarius per vnū. f. a bis & farius ab iecta. s. Idē est in trifarius: quadrifarius: multifarius/& cæteris cōpositis a farius obseruandum.
Bipēnis p duo/n/q̄si binas pēnas. i. punctas acutas habens. pennū enī antiqui acutum dicebant.
Birrū ri p duo/r. Est enim uestimentum grossum. Nam græci corticē asperū birrum dicunt.
¶ Bybliotheca p primū. y. græcū & p th: a byblion/ qđ ē liber & theca repositio. S₃ qa græci. b. l̃ra carent sp ī his quæ ab eis traxim⁹/ubi nos ponimus. b. ipi. u. cōsonāte utunt̃: ēt si nulla post uocalis ī eadē syllaba sequat̃: ex quo illi Vyuliō nos byblion dicim⁹/& scribūt & ꝓferūt
Byrsa per. y. græcum. Et est cloaca: uel corium bouis: uel uestis grossa/qđ magis placet. Nā byrosus est qui uestes grossas induit.
Bissext⁹ p duo. s. & p. x. a bisse q̄si bis tertius. Nā ex minutis colligit̃. vel s₃ Vgutionē dr̄ a bis & sext⁹/qa dies añ kalēdas martii bis cōmutat̃: eo āno q° bissext⁹ currit: tn̄ qbusdā ī codicib⁹ antiqs repit̃ p simplex. s.
Bissyllabus a/u₃/p duo. s. & p. y. græcū/& per duo. l. a bis & syllaba.

¶ Blasphemia per ph|& i| latinum
¶ Bocchus per duo.c.& per.h.p-
priū nomē cuiusdā regis maurita-
Boetius per.t.a boete stella (niæ.
Boletus p vnū.l.spēs fungi.
Bolus per vnum.l.
Bombyx p.y.græcū & per.x.
Bouilla læ/p duo.l.Idest locus ubi
uēdunt boues a bos & villa.
¶ Bracchiū p duplex.c.aspiratum
a bracchos qđ est breue.
Bracchos p duo.c.&ch.i.breue:tñ
usus frequēs p vnū tātū.c.aspira-
tū|& quæ ab eo ueniūt scribit.
¶ Bruchus p ch|fm parmenidē p-
les locustæ.plures tñ siñ aspiratōe
¶ Bucca p duo.c.q̄si bolos capiēs
& est ethimologia nō cōpositio.
Buccula p duo.c.& vnū.l.dimīuti
uū de bucca:& corripit penultīa;
Bucella per vnū.c.& duo.l.Idē ꝙ
morsellus pāis:a bucca.c.abiecta
Bucula per simplex.c.& simplex.l.
idest pua bos:cū suis deriuatis:ut
bucolicus bucolica bucolicū.
Bulla læ:per duo.l.tā pro ornamē-
to q̄ pro aqua inflata.
Bullio is:per duo.l.a bulla.
Butyrū:p.y.græcū piguedo lactis.
Byssus p y|græcū & duplex s|pān⁹
tēuissim⁹ & cādidus gñis fœmini
Bythynia p primū & secūdū.y.græ
cū & p th|fm Parmenidem.

Achinor ris:p ch
i media syllaba|
& pducit penul.
Cacosyntheton:
p.y.græcū:& p
primū.t.aspira-
tū:& est figura quædā sic dicta:a
caco s.qđ est malū & syn quod est
con:& thesis positio|q̄si mala dicti
onū cōpositio:& pducit penult.
Cacos.i.malus:p.c.sine.h.cū oīb⁹
suis cōpositis:ut cacodæmon:ca-
cobasylea:ita enī apđ græ.scribit
Caicus p i|latinū:sine aspiratiōe:&
est fluuius missiæ:& pducit pen.
Caleo es:p vnū.l.idest calorē hrē.
Calleo es:p duo.l|astutū significat
Callimacus per duo.l.per.c.i fine.
ppriū nomē penultima breuiata.
Callis p duo.l.& deriuat ab hoc no
mīe callus:& est pprie semita.cal
lo.i.duritie pedis ouiū perdurata
Callisthenes:per duo.l.& per.th.
penultima breuiata.
Callus calli:p duo.l.durities pedū
Calūnia niæ|sine.p.q̄re i alūnus.
Calus li:p uase vimieo p simplex l|
Calx p.x.grūs calcis. (a calo calas
Calydon per.y.græcū|nomē ciui-
tatis:penultima breuiata.
Cambyses:per.m.ante.b.& per.y.
græcū:penultima pducta.
Camellus:per duo.l.animal quod
dam sarcinis aptum.
Camilla:apud Seruiū i Virgilio.p
duplex.l.metabi priuernatis filia.
Camillus p duo.l.& est ppriū nom
viri:uel est puer ingenuus q solet
camerā dñi frequentare.
Cāpsi p.p.añ.s.pteritū de cābio.b
i.p.mutata|sicut in nubo & scribo
Cāpsū p.p.añ.s.supinū de cābio.
Cācellarius p duo.l.a cācello:idest
ab ala palatii sic dictus:q.a ibi olim
officiū suū exercebat.

30

Cancellus per duo.l.palatii ala.
Capaneus per simplex.p.propriũ nomen cuiusdam regis.
Capellus uel capellum per duo.l. a capillis dictus.
Capella per duo.l.tã pro ꝑua capra q̃ ꝓ humili ecclesia in quãtũ est diminutiuũ.vide in Agellus.inq̃tũ uero pro ecclesia sumit̃ etiã dupli cat.l.qa olim de pellibus capellarum tabernacula cooperíebantur
Capillus|li|ꝑ duplex.l.q̃si capitis pilus. Addit̃ enĩ vnũ.l.qa ꝓducit pi. aliter uero corripet|cũ deriuet̃ ab h̃ noĩe pilus:cui⁹ pría breuis ẽ
Capitellũ per duo.l. diminutiuum de caput.quære in agellus.
Cappadoces ꝑ duo.p.populi a cappadocia sic dicti.penul.correpta.
Cappadocia ꝑ duplex.p.ꝓuincia q̃dã:debet scribi per.c.nõ per.t.in penultĩa cũ deriuet̃ a cappadox.
Capparus per duo.p.cõtra duritiẽ splenis ualẽs:& corripit penulti.
Caput per.t.patet ex gtõ capitis.
Carica|cæ| per vnũ.r.penult.cor. gen⁹ ficoꝝ:sic a loco dicta.ita enĩ apud græcos legit̃.Scd̃m uero latinos carica est fructus palmæ uel ficus sicca|siue illarũ massa. Sed ĩ deductis a græca ethĩologia græcis magis q̃ latinis credendum.
Carræ carrarũ per duplex.r.diphtongatum in fine:& est quædam ciuitas Mesopotamiæ.
Cariesi est numeri singularis nullo põt mõ ẽm græcã scholã in fine diphtongari cũ id nomẽ rei simile nõ scribat̃ per|ai|qđ apud nos sonat|æ:sed per ita græcã litteram quæ sic fit|Η|quæ tãtũ ualet quãtũ e|lõga penes nos.hñt enĩ græci|e lõgã.s.Η.& breuẽ quæ sic fit.ε.sic ω.lõgã &.o.breuẽ.Η.aũt.i.ita littera in.e.longam|non in æ uerti potest:ut nymphe penelope.
Caritas ꝑ.c.qdã tñ ꝑ.k.ut Papias: sed male:qm̃ caris græcũ nomẽ scribit̃ ꝑ quãdã litterã quaꝫ græci appellãt chi|& nõ per k:quã litterã ipsi appellãt cappa. Abiicimus aũt in nr̃is latinis aspirationẽ ĩ his quæ deriuãtur ab hoc noĩe caris: ut carus|ra|rum|caritas & similia: ita vult usus.
Carruca cæ:ꝑ duo.r.& deriuat̃ ab hoc noĩe carrũ ri|qđ & plaustꝝ dr̃
Carrum ri|per duplex.r.plaustrum a cardine quatuor rotarum:uel a curru|siue a currendo dictum.
Charybdis ꝑ ch.& per.y.græcũ in medio:& est quoddam ꝑiculum in mari siculo.
Cartago per.c.sine ulla aspiratiõe ẽm modernos:ẽꝫ Papiã uero ꝑ k. oĩa|enĩ græca ẽm eũdẽ q̃licunq̧ sequẽte uocali per k sũt scribẽda: qđ ĩtelligẽdũ in his uerbis ẽ|quæ apud græcos per kappa nõ ꝑ chi|lram:cuius loco non.c.aspiratum ponimus scribunt̃.vide ĩfra in.k. Est autem cartago lingua punica: idem quod noua urbs latina.
Casander siue casandrus | per simplex.s.ẽm antiquos.
Castellanus per duo.l.ab hoc nomine castellum.
Cata ꝓpositio græca sine aspiratõe

cũ oib⁹ cõpositis q̃ ab ea deriuãt
Catadysmos p|y|græcũ ẜm parme
nidẽ: & est inundatio aquarum.
Catalogus sine.h.
Catagorema sine.h.
Catagoria sine.h.& sic de aliis a ca
ta uenientibus.
Cathecuminus p th|græce auditor
uel aliq̃liter ĩstructus in fide latie.
ẜm Papiã ẽt p|k|tñ scribi potest.
Cathedra per th.
Catachresis per ch|in medio & per
i|latinum: quædam figura.
Cataphracti sine.h.post.t.cũ a ca
ta p̃põne græca ueniat|quæ sine as
piratione ut dixi scribiẗ: & p ph|qa
a græcis sũptũ: equites quidam.
Cataractæ sine ulla aspiratione & p
c.añ.t.fenestræ cæli uel tonitrua:
ẜm Papiã: uel viæ subterraneæ|q
bus aq̃ discurrit.vnde & ĩ cælo ca
taractæ|per trãslationẽ denoĩatur
nubes uel meatus pluuiatum.
Catholicon per th|a catholicos ꝙ
idem est quod generale.
Catholicus|ca|cum|per th.
Catella per duo.l.idest parua cate
na|uel pua canis.quære ĩ agellus
Catellus per duplex.l.puus canis.
Catilina per|i|añ.l.& per simplex.l.
p̃prium nomen viri.
Catillũ|li|per duo.l.idest paruũ ca
tinũ.Quære in aliquantillus.
Cattus|ti|per duo.t.idest murileg⁹
alii uero dicũt gattus p.g.sed cor
rupte.Dr̃ enĩ cattus q̃si cautus: p
syncopã.sed ĩterponitur|t|uel ut
placet q̃busdã|u|mutatur in|t.
Catullus|li|p duo|l|q̃dã poeta Ve
ronẽsis: ad drĩam noĩs appellatiui
Repiẗ ẽt p vnũ.l.vide ĩ p̃ceptis.
Catulus li penul.cor.per vnũ|l|idẽ
qđ paruus canis.vide in alueolus
Cauilla læ per duo|l|& est lignum
qđ foramini ĩseriẗ in modũ claui
Cauillo as|a clauo is|quasi cauillo:
sed primũ|l|subtrahitur.
Cella cellæ per duo|l|qa celet hitan
tes.puto enĩ vnũ|l|euphoniæ cã
additũ|cũ ueniat a celo as per sim
plex|l|uel ad drĩam imperatiui de
celo as qđ cela per vnũ|l|facit.
Cellariũ rii per duo|l|& est reposi
toriũ paucoꝝ dieꝝ.
Cælatus ta|tum|per æ|diphtongũ
& per vnũ|l|q̃uis eius primitiuũ
careat diphtongo.
Celleo celles|uel cello cellis|per
duo|l|& est idẽ qđ superare: sed ĩ
simplicitate nõ est in usu.
Cellula læ p duo|l|solũ ĩ p̃ricipio:
& corripit penul.Est enĩ pua cella
Celo as p vnũ|l|tã p̃ sculpere q̃ p
occultare & scribiẗ sine diphtõgo
Cẽturio sine|h|a cẽtũ|licet ueteres
(ut in præceptis dixi) post|c|aspi
rationem scripserunt.
Centussis per duo|s|a cẽtũ & assis|
quasi cẽtũ asseres ualens.
Cephas per ph|quod nos latine ca
put dicimus.
Cephisus per ph|et|i|latinũ.Et est
fluuius boetiæ.
Cæsar per vnũ|s|quia cæso matris
utero natus sit.
Cesso as|per duo|s|frequentatiuũ
de cedo is|cessi|cessum|cessu.
Chala per ch.& per simplex.l.idẽ

31

qđ laxa/nec pôt scribi per k. cum apud græcos nõ solũ chala s; chaos & chatherina p chi lrã; scribãt ualet aũt apud illos tantum chi/ quantum apud nos/sicut sæpe dictũ est ch.
Calchos per primũ.c.aspiratũ: & ẽ idẽ quod æs uel fex.
Chalas per primũ.c.aspiratũ/ citas quædam græciæ.
Chaldei/ per ch/populi quidam.
Chalibes/ per ch/per simplex.l.per i/latinũ/ populi quidam.
Chameleon p ch/& est aĩal qđ ĩ colorẽ rei pximioris uertitur.
Chaos per ch/& acuit in fine ĩformis rerum cõfusio.
Chares per ch/pprium nomen.
Characteres per ch/& per simplex r.utrobiq;.
Charon per ch/& per simplex.r.
Chatherina/sm antiquos per ch/& th/ĩ medio. Græci enĩ p chi & p thita/quæ littera ualet apđ nos th & per/e/nõ p/a/scribere hoc nomẽ cõsueuerunt.& dicit chatherina a chathero quod est idẽ qđ purgo/ siue a chatharos qđ sonat purus: sed tũc uideret per a scribi debere Inueni tñ græcos q dicerẽt kātheros & kathero in eoꝝ libris p kappa idest per k scribi: quod si pcedit katherina p k potius q̃ per chi/idest per ch/scribi conueniret/& ita multoꝝ latinoꝝ usus tenet.
Chamus mi/p ch/a chamur qđ est breue: & est genus freni.
Cheronsis per ch/pars quædam græciæ quã alii cheronosim dicũt

Chiliarchus per ch/utrobiq; & per i/latinum: idest princeps mille hominum/a chilos quod est mille: & archos quod est princeps. Et eodem modo debet scribi chiliarcha licet corrupte a latinis/scribatur sine aspiratione.
Chilon per ch/& per simplex.l.proprium nomen philosophi.
Chimera per ch/per/i/latinum/ quidam mons Siciliæ.
Chiron p ch/& p/i/latinũ nomẽ cẽtauri magistri Achillis: ĩ ueteri codice tñ vidi per.y.græcum.
Chiros idest manus per ch/qđ plerīq; latine sine/h/corrupte scribunt Et ita est dicendum de oĩbus deriuatis/ut chirogia chiromantia: & his similibus.
Chirogia per ch/a chiros/qđ ẽ manus. Est enĩ scĩa de vulnerib⁹ curãdis/sed/h/corrupte usurpatũ est.
Chirographus/sm Papiã chirographum idest scriptura expria manu facta/a chiros quod est manus & graphia scriptura.
Chirotheca p ch/& p th/a chiros qđ est manus & theca repositio.
Chiromãtia p ch/a chiros qđ ẽ manus/& mantis diuinatio de manu facta.
Chios per/c/aspiratum/& per/i/latinum/insula est.
Cholera p ch/& p simplex.l.& per vnũ.r.deriuat enĩ a choli/qđ nos latini chole dicimus/mutantes/i/in.e.& est idem quod fel.prouenit enim a felle cholera.
Chorea choreæ p ch/penult.pro.&

q̄nq; correpta a chorus quando multitudinem significat.
Chorus p ch|& p vnū.r.put significat locum ubi canunt religiosi|uel multitudinē in sacris collectam. Sed pro uero scribi debet sine.h. ut paulo infra patebit.
Chosmographia p ch|p ph|& per|i| latinum ſm Parmenidem|& ē idē quod descriptio mundi.
Chremes per ch|& est græcum proprium nomen viri.
Chryso s p ch|p.y.græcū.idest auꝝ.
Chrysostom⁹ p ch|p.y.græcū idest os aureū. Græci enim hoc nomen chryso s p chi lr̄am.krisis aūt quod tantū ualet quātū iudiciū scribunt per kappa : idest per.k.cuius loco nos.c.simplex scribimus.
Chrisoloras p ch|p|i|latinū|& est cognomē græcū|ut Hemanuel chrisoloras.i.ex familia sic appellata.
Chrisma per ch|a chrino uerbo græco qđ idem est quod vngo.
Christus p ch|qđ qdā p.x.scribūt nō mediocri ī vitio sūt|ī quo nō satis Vgutionē Papiā maxīe cū græcarū lr̄aꝝ nō ignar⁹ fuerit Isiodoꝝ & oēs fere auctores latios mirari possum|q p.x.scribi inter pcepta artis quæ de orthographia reliquerūt expſſe tradūt|quos deceptos ex eo puto|ꝙ illa littera quam græci chi uocāt cuius loco nos ch|scribim⁹ est admodū nr̄i|x|facta! et|r|græcorū qđ ipsi ro appellant assimilatur nostro|p. Sima uero idest.s.in figura nō multū distat a nr̄o.s. Quæ tres litteræ cōiunctæ cū titulo faciunt Christus. Repitur etiā in antiquis litteraꝝ characteribus figura nostri|c|post|p|sic xp̄c| sed illa figura|c|est|s|græcū. Vtuntur enim duplici figura|qꝝ vna talis est σ reliqua uero talis est|c.hac ergo similitudine decepti scribunt xp̄s| sed male|nisi uolumus dicere ꝙ prædictæ figuræ lr̄aꝝ sint græcæ & non latiæ. Idē est de oībus deriuatis a christus dicēdū|& cōpositis ut christianus antichristus & similib⁹.nec pcedit eoꝝ opīo qui dicunt ideo augusti tpe hāc fuisse litterā īuētā| cū antea nō eēt digne inuētam| & cū christi nomē innotuisset figura crucis significaret. Illud multo mihi uerius videt|x|breuitatis cā reptū cū tantū ualeat quātū cs uel gs| nr̄os aūt credo ut dixi lr̄arū græcarū īscitia deceptos cū p chi lr̄am & ro|& sima scriptū hoc nomen xp̄s græcis iis figuris repirēt|putātes p x|p|s|nr̄as litteras scriptū eē ī errorē vulgatissimū īciderūt. Qđ aūt Papias|x|in græcis p ch|h ēri & scribi dicat ad figurā chi græce litteræ quæ|x|assimilat ē referēdū:nec cæ tera tueri psit quæ ad ro & sima ptinēt|nisi ignorātiā suā pfiteri plane uelit:qto illud satius erat ut ī hac sola dictiōe latios dicerēt græcis litteris usos eē.ſ; ne figuras lr̄aꝝ corrūpāt puidēdū ē. Scribit enī a græcis sic χρσ uel sic χρc! pria chi,zo ro|tertia sima.idest s figura ut sæpe dixi c. Si uero nostro more sic|sp sic|ſ| uel sic|s|scribimus figuram latinā cū græca ut patet.cōfidimus

hæc pluribus q̃ opus erat uerbis| qđ per antiquum errorē penitus euellēdum magis q̃ hoīum erudi-torum causa factum est.
Chronon p|ch.idest tp̃s.Inde chronica per|ch|in principio.
Chronographia per|ch| & per|ph|& per|i|latinum tp̃is descriptio.
¶ Cilex per simplex.l.& per.x.homo uel populus de Cilitia! quæ Asiæ inferioris ꝓuincia est.
Cilicia p|i|latinũ ubiq;|& per vnum l.& per|c.uenit enim ab hoc datiuo cilici|addita a.
Cilleo es|per duo.l.idē qđ moueo.
Cinctus per.c.ante.t.nã cinxi præteritũ eius cinctũ format in supino p c.ante.t.vide in auctum.
Cinxi per.x.a cingo formatur|go|in xi|mutata.vide in cinxi.
Cinnus ni|per duo|n|& est oris contorsio uel ꝓportionabilis reꝝ q̃rũlibet mixtio! inde concinnus a|um| idest proportionatus & consonus.
Cippus p duo.p.uenit enim a capio qa pedes reoꝝ capit! uel corpora defunctoꝝ inquãtũ ꝓ tumulo capit!Et qa pria de capio breuis est necesse fuit.p.in cippus|sed ꝓduci prima debeat geminari.
Circũcido pe.pro.per.u.& |n|ex circũ & cedo!sed.m.mutat in|n.vide in arte & in am.
Circunforanus p|n|añ.f.ex circũ & foranꝰ|p mutationē de.m.i |n|& est qui aduocationũ causa circũ forũ & cõuentum uagat.Sumit etiam pro institutore | qui lucri causa per fora diuersa discurrit atq; obambu lat!sed minus proprie.
Circũscribo p.m.añ.s.cõponit eni ex circũ & scribo! nec mutat.m.in n.Nulla eni in cõpõne mutat.m.i n|nisi sequente.f.c.d.q.aut.t.sicut dictum est in am|& latius in præceptis artis.
Circumscriptus per.m.ante.s.ex circũ & scriptus,vide i circũscribo.
Cistella læ|per duo.l.idest parua cista,vide in agellus.
Cithara p|th|sic dicta | qa ad modũ pectoris in pte latiori sit formata. Nã in lĩgua dorica tantũ sonat Cithara|quantum pectus latina.Solet enĩ in plerisq; græcis.t.ꝯ usum latinum aspirari.
Citharædus per|th|& diphtongatur & est mons boetiæ.
¶ Clepsydra per.y.græcũ! a clepo| qđ est rapio|& hydor aq̃.Est enim uas quoddã|ex fundo aquã emittēs.Sæpius tñ cũ vinũ in uas trãsmittimus instro isto nũc utimur.
Clietela læ|p simplex.l. & producit penultimã.Format eni ab hoc dtõ clienti bꝫ Priscianũ|i| in|e| longam mutata & addita la.
Clietulus p simplex.l.pe.cor. & ē diminutiuũ de cliēs.vide i aluulus.
Clipeolus per simplex.l. diminutiuum de clipeus.vide in areola.
Cliarchus per|ch|in fine! ꝓpriũ nomen græcum|aliter nõ posset.c.habere aspiratum.
Clitarchus per|ch|in fine proprium nomen græcum.
Clytemnestra per.y.græcum|& sine aspiratione uxor Agamenonis.

¶ Coa sine ulla aspiratione | insula quædam.
Coccinus p duplex.c.& simplex|n| penul.pro.si est adiectiuū deriuatū a coccus ci:& est color vicinus rubro. Quæcūq; aūt huiusmodi sunt:idest in cinus uel in sinus dūmō a primitiuis hn̄tibus|i| añ|n| nō sint orietia|i| aūt i plerisq; sūt pducētia: ut vicinus byssinus coccinus & similia. Repiunt tn̄ quædā neutri generis substātiua quæ|i| añ|n corripiunt: ut coccinū byssinū & reliqua his cōueniētia. Ita enim placet Papiæ. Si uero coccinus ē substantiuum qđ tantum ualet quantum coccus: similiter corripit penultimam sm̄ Britonem.
Coccineus nea neū:p duo.c.& corripit ci: quia uenit ab hoc primitiuo coccinus: qđ hēt|i| ante|n.
Coccytus ti|p duplex.c.& p.y. græcū: & pducit primā pōne & penultimā natura: & est fluuius infernalis: qui latine sonat luctus. qbusdā tn̄ in codicibus antiqs reperit per simplex.c.& p.h. post secundū.c.
Coccus ci|per duplex.c. est color vicinus rubro.
Codicillus per duplex.l. Idest paruus codex. vide in aliquātillus.
Coerceo sine.h. uenit enim a con & arceo.
Cohereo es per.h. ante primum.e. ex con & hereo: & pducit he.
Cohibeo es p.h. añ|i| ex con & habeo: abiecta |n| & |a in|i| mutata. Quotiēs enī con cōponit cū dictione icipiēte a uocali, semp|n| abiicitur|nisi in comedo: ubi|n| mutat in m. cōponit enī ex con & edo. corripit autē hoc uerbū cohibeo|i| añ b| quia pria de habeo est breuis.
Cohors tis per.h. inter utrūq;|o| sic dicta a frequentia cohortationis. vide in hortor.
Cochilia p ch|in medio| & |i| latinū: ppriū nom̄ vginis romanæ. Qđ nisi a græcis sumptū eēt |aspiratū c|hēre nō potuisset. Pleriq; enī romanoꝝ noīa a græcis esse orta: ut Sylla: cocles: cochilia: cū certū sit tn̄ ideo admirādū nō est|q; olī nō solū Calabria Appulia: Cāpania: & regio: ubi fama iacet|sed etruria etiā magna græcia uocitata est.
Cholchi per ch|populi sunt septentrionales.
Collaphizo per duplex.l. per ph| & per|i| latinum: idem quod collū cedo producit penultimam.
Collaphus p duplex.l.& p ph| licet tn̄ collaphizo & collaphus| qbusdā in antiqs codicibus p simplex.l repiat|sed usus & auctoritas modernoꝝ in contrariū sit|tū etiā rō| quæ a collū sumpta p duo.l. scribi oportere ostēdit. Qđ aūt collaphus & collaphizo|nō p.f. sed p ph|scribātur ex noīe latino & græco eē cōposita demōstrat: nō bene itaq; a collo & fizo grāmatici qdā oriri hæc nomīa opinantur | aliter per.f. scribere utrum necesse esset| contra cōmunē usum oīum.
Collaudo das|per duo.l. ex con & laudo|n| mutata in.l. Quæcunq; enī cōponunt ex con uel in & di-

ctione incipiēte ab/l/uel ab/r/semper mutāt illud/n/in litterā sequentē/scilicet in/l/uel in/r/ut collaudo: colludo: illudo: corruo: corripio: irruo/& sic de multis aliis. Geminatur q; in oībus huiusmodi/l/&/r/ quod patet in arte.

Collega per duo. l. penul. pro. & dr̄ a collego as. vide in collego.

Collego as/per duplex/l/ex con & lego penultima pducta. vnde hic collega/socius ad officiū. Quod geminet/l/vide in collaudo.

Colligo is/penul. correpta! Cōponitur quidē ex con & lego gis/ cuius uerbi prima breuis est/et mutatur/n/in/l/&/e/in/i.

Collis per duo/l. & sunt colles iuga montium.

Collum per duo/l/cum oībus compositis & deriuatis! & est proprie aīalium. Ideo collum/ q; columna capitis sit dictum.

Colo as/per vnū. l. dr̄ enim a colū quod est uas vimineum/ad colandum vinum aptum.

Colo is/per vnū/l. hēt enim primā breuem. Quæcūq; aūt cōponunt aut deriuantur a colo/ debent scribi per vnū/l/& corripiunt co/ut colonus coloni/ Agricola/ cælicola & similia.

Colon p vnū/l/pūctū. Et fit qn̄ oratio suspēsiua adhuc est. Et differt a cōma/figura & ratiōe/qm̄ cōma virgula est sine puncto. Colon autem pūctum hēt etiam virgulam! tanq̄ apicem suppositam paulo in dextrū latus: idest in partē quæ sequit pendētem. In antiquis tn̄ codicibus colon sic fit! quasi punctū in acutū tendēs īferiori pūcto supponat. Cōma uero ubi nos virgulam sic facimus/ ab antiqs semipūcto sic figurat: Sȝ de hoc plura/cū ad tractatū de pūctis puenerimus

Columna per/m/&/n/sine/p/& dr̄ a culmine/ quia culmen sustineat. quære in alumnus.

Colū per simplex/l/ uas quoddam aptū ad colādū! a colo colas dictū

Colus li/fœminini generis. Instrumentum muliebre.

Colyriū per simplex/l/& per primū y/græcū sm̄ Parmenidem: & est idem quod crustum.

Colyrion per simplex/l/& per primū/y/græcum/sm̄ Parmenidem! medicamen oculorum.

Coma p vnū/m/& est græcū nom! est enim pprie mulierū capillatio.

Comœdia p simplex/m/&per/i/latinum & est spēs poematis.

Cōma tis/per duplex/m/& sine aspiratione! & est species puncti. vide in colon. Est etiam colon quidam articulus a latinis dictus.

Cōmeatus p duo/m/a con & meatus/sed/n/mutat in/m/quia an̄/m/ nunq̄ pōt stare/n! neq; an̄/b/nec ante/p. siue dictio sit composita siue simplex. Et est cōmeatus expensa necessaria in itinere simul cōmeātibus. pōt etiam summi pro scorta! a cōmeo as/nomen dictum.

Cōmemoro as/per duo/m/ ex con & memoro as/n/in/m/uersa: & corripit penultimam.

Cōmēdaticius p duo/m/& per/c/in penultima syllaba: a cōmendo as/ addita cius. fœmininū similiter p c. Quæ enī de in'tia desinētib⁹ latinis dicta sunt/ad substātiua referri debēt: ut iustitia malitia/nisi a primitiuis hn̄tibus/c/ ueniant: ut ab audaci audacia.

Cōminus per duplex/m/ ex con & minus. penultima correpta.

Cōmissuȝ per duplex/m/& duplex s/ex con & missum.

Committo per duo/m/& duo/t/ex con & mitto.

Commixtus per duplex/m/& per/x ex con & mixtus.

Cōmodo as/penultima correpta p duplex/m/ex con & modus.

Cōmonefacio per duplex/m/ex cō & monefacio/& per/c/cū in cis/nō in tis/secūda psona faciat.

Cōmoratio per duplex/m/& per/t/ a con & moratum tu.

Cōmoror raris/p duplex/m/pēultima correpta: ex con & moror.

Cōmunico as/per duplex/m/ ex cō & munico as/qđ nō est in usu.

Cōmunitas per duplex/m/ex con & munitas. Eodē modo sunt scribēda oīa quæ ex con & dictiōe incipiente ab/m/cōponunt: duplicāt enim/m. vide in cōmeatus.

Communio is/per duplex/m: ex cō & munis.

Comodus per simplex/m. Impator quidā. Ita enim litteris antiquissimis in marmore scriptū comperi: ad differētiam ut puto adiectiui: quod scribitur per duplex/m.

Compactus per/m/ ante/p. Quia omnia cōposita ex con & dictione incipiente a/p. mutant/n/in. m. Nūq̄ enim (ut superius dictum est in cōmeatus) añ. p. pōt stare/n. neq; in simplici neq; in cōposita dictione/necesse est ergo si sint composita/n/in fine retinētia/ mutare illud n/in. m. sequente. p. ut patet in his quæ sequuntur vȝ.

Cōpages penultima producta.

Compareo per. m. prima syllaba p ducta.

Cōpater p/m/ penultima correpta.

Compello per/m/& duplex. l.

Comperendino per. m. idest differo/correpta di/ſm Papiam.

Cōperi per. m. penultima correpta

Compilo per. m. & vnum. l. ex con & pilus/penultima correpta/sed a con & pila quod stat pro contūdere tunc penultima corripitur.

Compitum per vnum/m. Idest collectio multarum viarum in vnū penultima correpta.

Cōplector p. m. & p. c. ante. t.

Complex per. m. & per. x. socius in malo. Sunt enim complices/ut Papiæ placet qui in vno sunt peccato simul impliciti/ consociiq;: nec sūmitur complex in bono: Idem ſm Papiam quod repercutio/uel complodo/sicut explodo syncopatū est cōpositū ex con & plaudo.

Cōplexio per. m. & per. x.

Complico p. m. penultīa correpta.

Complodo per. m. penultima producta.

Cōplutus p. m. penultima pducta

a complutum complutu idem qđ pluuia lotus.
Compono p.m. penultia ꝓducta.
Cōpotus ta/tū/penul. ꝓducta p.m
Cōpotus pro numeratione penultima correpta. antiq, tñ dicebāt cōputus sicut exigit deriuatio: quod nos (dicit Catholicon) abhorremus ꝓpter uocis absonātiā. Ego uero nō video quæ absonātia sit: usu maxime. u. magis q̄. o. ꝓbāte
Comprehēdo per. m. & p. h. añ secundū. e. pōt etiā sine aspiratione scribi. vide in prehendo.
Compsi p. p. añ. s. qa nulla añcedēs syllaba pōt in. m. finiri nisi sequat̄ m. uel. b. uel. p. vide in arte.
Compūxi p. m. & p. x. q̄re in ango.
Computo per. m. penultima correpta: & quæcūq; cōponunt̄ cū dictione incipiēte a. p. In qbus oībus n. mutat̄ in. m. qa añ. p. nō pōt stare. n. ut dictū est. vide in cōmeat⁹
Con p. o. & n. quæ præpositio nunq̄ repit̄ nisi in cōpositione. Et est (ſm Quintilianū) differētia inter con/per. o. & n. & cū per. u. & m. & cū uel quū aduerbiū tpis/ꝓut ī alio Quintiliano ex uetustissimo codice trāscripto qui reptus nupē cōperit: quæ opinio potius tenet̄ q̄ hæc de qua prius dixi. Victorinus enim afer de hac dictione ita scribit. Quū cū fuerit aduerbiū tpis per. q. & siue vnū. u. siue duo scribatis. Sed cōtra Priscianū prio cui placet primū. u. post. u. vim litteræ amittere. Hæc ergo inter pdicta est dr̄ia: qa primū est præpositio quæ nunq̄ inuenit̄ nisi in cōpositione. Secūdū uero tm̄ in appositione repit̄ nisi. q. sequēte: ut q̄cūq; ex qui/& cūq;. Tertiū autē est aduerbiū tpis & ponit̄ pro qñ. deriuat̄ enī a quando: pro quo ēt aduerbio pōit̄. Dicimus enī quū lego ꝓficio. paucissimi tñ inueniūtur qui hāc artis rōnē obseruent: ignorātia usum corrūpēte. Si uero cū/sit cōiūctio/q̄liter scribendū sit nihil Quītilianus dicit: sed ego puto per. c. & u. cū non deriuet̄ a quādo: ut cū Cicero oīum eloq̄ntissimus sit merito principē eū eloquētiæ & q̄si deū oēs cōfitentur. Est enim ibi cōiūctio rōnalis siue causalis. plerūq; tñ antiq etiā dum est cōiūctio scribebāt per. q. & duplex. u. Quia igit̄ hæc præpositio cū/nunq̄ repit̄ in cōpositione nisi q. sequēte: magnope cauendū est ne cōpungo/cōputo/& similes dictiōes per. u. scribant̄ post. c. Nūc ad cōpositionē insepabilē de qua dicere īcœpi redeo. Quotiēs enī con/præpositio cōponit̄ cū dictione īcipiēte ab. m. uel. b. uel. p. semper/n/mutat̄ in. m. Nō enim patit̄ euphonia ante prædictas lr̄as stare/n. Quod si cōponat̄ cū dictiōe incipiēte a uocali/que illa uocalis sit aspirata siue nō/semp/n/ abiicit̄ nisi in comedo/ubi/n/in. m. mutat̄ Cōponit̄ enī ex con & edo. In cæteris ut dixi/n/abiicit̄/ut cohereo: cohortor. coeo & ad hūc modum similia. Si aūt cōponit̄ cū dictione incipiēte ab/n/tunc talis dictio de-

bet scribi per duplex|n|ut cõnuo: ex con & nuo: quod non est ĩ usu i n simplicitate.
Connato ex con & nato: penultia correpta: et quæ sunt his similia. Est autẽ a librariis diligẽter custodiẽdũ vtrũ dictio sit simplex: an cõposita ne similitudine aliq̃ decipiant. Neq; hoc solũ est ĩ hac pte: sed ubiq; obseruãdũ. Illud etiã cauẽdũ est ne prædicta præpositio ĩseparabilis con|sequẽte. m. uel. b. uel. p. scribat per. c. reuolutũ sic ꝯ ut mos plerisq; est: ne fiat cõtra regulã artis quæ nõ patit|n|ante. m uel. b. uel. p. præcedere sicut dcm̃ est| quod hoc esset si per. c. reuolutũ scriberet. scilicet ꝯ|quod significat con.
Cõchæ p ch|in finali syllaba| & sunt pisces quidã maris: et ossa eorum tegmenta.
Conctus per. c. ante. t. ẜm Asconiũ pedianum| quasi coniunctus.
Concussum cõcussu|tã per. c. q̃ per q. in medio scribi potest| ẜm Victorinum cũ tam a quatio q̃ a cutio|si Vgutioni credimus originẽ deducat. vide in coccus et ĩ cussũ
Connato as|per duo|n|a con et nato: et corripit sicut a nato uenientia hanc syllabam na.
Conicio is|per vnũ|n|et p. c. ex con et icio idẽ qđ opinari: uel ex coniectura suspicari: et corripit primam
Connubium per duplex|n|a con & nubo.
Conor ris|per simplex|n|cũ oĩbus quæ ab eo deriuãtur. venit enim ab hoc nomine conus|ni|quod p simplex|n|debet scribi.
Concinnus|per duo|n|ex con et cinnus|idest concors.
Confixi per. x. quære in anxi.
Cohibentia per. h. ante primũ|i|et per. t. a con et habeo.
Coniecto as|per. c. ante. t.
Conniueo es|per duo|n|a con| et niueo. Inuenitur etiã coniuo is.
Connixi per duo|n| & per. x. a cõniueo. Repetitur etiam coniui.
Cõquexi p. x. ptm̃ de cõquinisco.
Conscidi per sc|præteritum de conscindo & corripit sci.
Cõsciẽtia per sc| & per. t. in fine.
Conscio scis per sc.
Conscius a|um|per sc.
Cõsiliũ sine. c. a consulo is dictum.
Cõstellatio per duo. l. & per. t. vide in stello as|stellatũ tu.
Constructio per. c. ante. t. vide supra in auctum.
Cõsummo as|p duplex. m. a con & summo as. Est consũmare rẽ proficere|quasi oẽs partes rei intente in vnũ exitum producere.
Cõsumo is|p vnũ. m. & est idẽ qđ ad nihilũ ꝑducere| & est ꝓprie cũ nihil superest. Est etiã consumere idem quod simul sumere.
Consumpsi per. m. ante. p. vide in sumo is.
Cõtẽno sine. p. Quære in alũnus.
Cõtempsi per. p. a cõtemno is|littera. p. assumpta. vide in cõpsi.
Cõtẽptũ p. m. añ. p. vide ĩ temno.
Contentum tu|per|n| & sine. p. a cõtendo is|uel contineo es.

35

Cõtigisti |sine|n| ante|g|præteritū de cõtingo per|n|sed in præterito abiicit cū oĩbus formatis ab eo.
Contor ris per|o|& fine|c|añ|t| pro interrogare & inuestigare. Sed ꝓ morari uel dubitare: per|u|scribi debet sicut Vgutioni placet. vide in cunctor.
Contracto per|c|ante|t.
Cõtraho per|h|ante ultimū|o. vide in traho traxi per|x.
Cõtribulis p vnū|l|& ꝓducit pen.
Contritio per|t|a contritum tu.
Contudi|sti|sine|n|ante|d|penultia correpta|præteritū de contundo. vide in tundo tundis.
Contundo per|u|post|t|ex con|& tundo.
Cõtondeo es|per|o|a tondeo|es.
Cõtum neutri generis & fine|c|añ t. Et est genus teli: quo viatores utuntur.
Contusum contusi per vnum|s|cū his qui ab eo formātur|& producit penultimam.
Conuexus per|x|a con & uexus|& differt a curuo|qa curuū supiore cõuexum uero inferiorē cõtinet.
Cõuitior per|t|scribit|ut vitiū quod a ueto|as|uenit. Cū enim cõuitior ex con & vitior cõponat: vítior autē a vítiū ueniat relinqt ut sicut p|t|vitiū scribit ita cõuitior & ab eo deriuata. Inqtū uero viciū a vicio vicis uenit|tūc cõuicior & q̃ a vício uenīūt p|c| nõ p|t|scribēda sūt. Ita Vgutioni placet & papiæ
Conuitiū tii|per|t|a con & vita. Est enim impropium cõtra vitā factū

Põt etiā per|c|scribi|vtrum feceris magnis auctoribus tutus eris. S ꝫ per|t|ueteres nostri vitiū & oĩa inde orta scripserunt.
Conus ni|p vnū|n| sūmitas galeæ.
Coopio per duo|o|sine aspiratiõe: ex con & opio: sed|n|abiicit ut dictū est in con: & corripit penult.
Coopior per duo|o|ex con & operior abiecta|n.
Coopto p duplex|o|ex cõ & opto remota|n.
Cophinus ni per ph|&|i|latinū. Est enim ꝯm Papiā cophinos græce|idē qđ corbis latine. i. uas ex virgultis factū: & corripit penultimā
Coquo|quis per|c|in principio & per. q. in medio.
Cocus ꝯ usū & artē huius nostræ ætatis p|c|utrobiq|a coquo is|mutat enĩ|q|in|c|ne si i gtõ dicerem⁹ coqui: & in vtõ coque|aliud significare videret. Inuenit et coq īfinitiuus de coqt bat|& coque tā impatiuus de quoquo is|q̃ quoq cõiūctio copulatiua|quæ etsi a modernis p ultimū|q|breuiatū cū duobus pūctis scribat; antiq tñ hoc modo quoque scribebāt|sicut & reliq̃ huiusmodi|ut quāaduerbiū & quā relatiuū: similiter qđ relatiuū & q cõiūctio & multa alia īdiferētēr|potius in dñia significationis q̃ ĩ breuitate scribēdi. Constāt enĩ dictiões syllabis & syllabæ literis & nõ pūctis aut titulis qbus ueteres nunq̃ utebant. Moderni aūt ignorātiæ pattocinati sūt & potius uoluerūt inertiæ librariorū q̃

arti & antiqtati īseruire. In cæteris uero/q/lrā ī secūda syllaba retinet ut coqlus/coqna & reliq ab hoc primitiuo coquo deducta. Hæc a nr̄is de hoc noīe cocus traduntur Victorinꝰ aūt auctor grauissimus bti hieronymi ut dixi magister ita ī sua orthographia scribit. Nā con cussus cū a quatio hēat originē & cocus a coquēdo: & cotidie a quo to die: & īcola ab inqlino: tn̄ tam per/c/q per/q/ scribuntur. de con⸗cussus vide supra in cōcussum.

Corallū li per vnū/r/& duo/l.

Coram per vnū/r/& ptinet ad pau⸗cos/palam uero ad multos.

Corcyra p/y/græcū & p simplex/r/& sine aspiratiōe. insula quædā græ⸗ciæ non ignobilis/vini ferax.

Corinthus p vnū/r/& p th/citas oli caput achaiæ: a corintho horestis fi.

Corollariū p vnū/r/& p (lio dicta. duo/l/a corona dictum.

Correctio p duo/r/& p c/añ/t/a cō & rectū tu. Oīa enī cōpósita a cō/ et dictione īcipiēte ab/r/scribi de⸗bēt per duo/r. vide in collaudo et in præceptis artis.

Correctū p c/añ/t. vide in auctum.

Correxi præteritū de corrigo: per duo/r/et per/x. vide in collaudo.

Corrigia per duo/r/ex con et rego. vide in collaudo.

Corripio per duo/r/ex con et rapio per mutationē/n/in/r.

Corrodo per duo/r/ex cō et rodo n/in/r/uersa.

Cortyna sine aspiratione ubiq: et per/y/græcū qsi cor phœbi tenēs.

Corusco scas/p vnū/r/corri. primā

Corybātes sine/h/p simplex. r. et p y. græcū: populi cretæ insulæ.

Corymbus sine. h. p simplex. r. et p y. græcū. et est racemus hederæ.

Corythus p th. p simplex. r. et p. y. græcū. et est nomē oppidi ex quo Dardanus primus Troiæ auctor originem traxit.

Cothurnus p th. et est species quæ dā calciamēti quo tragici utebāt

Coxa xæ/p. x. a con et axis: qa in co xis capita fœmoꝝ iunguntur.

Crassor tis/p duo. s. dicit etiā cras⸗so in eadē significatione/& per du plex. s. Idem quod pinguari.

Crepūdū p. u. idest incunabulū.

Crisippus per/i/latinū & p duplex p. pprium nomen phi.

Crisis sine. h. idē qđ iudiciū dr̄/ma⸗le igitur a nostris qui dicunt chreti cus p/ch/in prīcipio scribēdū/qa fit a chrysos quod est aurum dictuꝫ. Et est creticus/in quo medicus/sū mit infirmitatis iudiciū.

Crypta sine aspiratione & p. y. græ⸗cum: & est idē quod cauerna uel spelunca: Crypta/ quasi crepta/a crepo as/dicta: sed male cū a græ⸗co sumptum sit.

Crocodillus p duo. l. & est aīal qđ⸗dā lacertæ simile/longitudine pe⸗dum viginti/nilo habitans a colo re croceo sic appellatum:

Crux per. x. a crutio as.

Crystallus p. y. græcū & per duo. l. Melius tamē per simplex. l. scribe ret si antiqtati credimus/Ita enim in uetustissimis codicibus repit.

36

¶ Cucullus p duo. l. & est genus capucii.
Cuculus per vnum. l. p aue/ & corripit penultimam.
Culex per vnũ. l. & per. x.
Culla per duo. l. genus uestis monacorum.
Culleus lei / per duo. l. saccus de corio / in quo damnati crimine patricidii insuebantur.
Cultellus li / p duo. l. Est enĩ diminutiuũ de culter. Quære in agellus.
Cum p. c. & u. præpositio quæ solũ in appositione locũ hẽt / nisi sequẽte. q. quære supra in con.
Cumulus p vnũ. m. & vnũ. l. corripit enim primã & penultimam.
Cunctus cta / ctũ / ƀm Asconiũ Pedianum per. c. ante. t. quasi cõiunctus. Idem sensit Papias.
Cũta cũtæ p / n / sine. c. a coeo is / uel potius a cũtor ris / qñ morã significat. Male ergo suo in catholicon Ianuẽsis cũ inquit cũcta & cũctor / p. c. añ. t. cũ a coeo is / in quo nulla rõ reperitur huius lr̃æ. c. ueniant.
Cuntor idest morã traho per. u. & sine. c. ante. t.
Cur aduerbium / tam per. c. q̃ per q. scribi potest.
Curro is / p duo. r. cũ oĩbus cõpositis & deriuatis / nisi sequat. s. ĩmediate ad. r. ut cursuꝫ cursus cursor.
Curriculũ p duo. r. & p simplex. l. Idest spatiũ breue: ƀm Papiam in quo currit / & corripit penultimã.
Curriculus per duo. r. & p simplex l. Idest paruus cursus / uel paruus currus / & corripit penultimam.
Curulus p vnũ. r. & vnũ. l. corripit enĩ primã / & pducit penultimã: & erat sedes cõsulũ: prætorꝫ uel ædiliũ in quo publicũ officiũ fungẽtes sedebãt / sic dicta: uel a curru ĩ quo ferebat / ut illis e curru descẽdẽtibus parata ubiqꝫ eẽt / uel qa pedibus rotas in modũ currus subiectas hẽret / Sed vnũ / r / abiicit / qa primã corripit: uel dr̃ a cura / qa talibꝰ magistratibus reipublicæ cura in primis sit cõmissa: corripit aũt prima / cõtra naturam primitiui siue a curru / siue a cura trahat originem.
Cussum p duo. s. in quãtũ est supinũ de cutio cutis / qđ in simplicitate nõ est in frequẽti usu / ƀꝫ Victorinũ aũt quassum nõ cussum facit / patet ex cõposito qđ est conquassuꝫ. vide in cocus. Vgutio tñ ab utroqꝫ posse oriri cõcussum dicit. Iõ cõpositũ istud tã p. c. q̃ p. q. scribi: Victorio / ut arbitror placuit
Cursum per vnum. s. & est supinũ de cudo.
Cutio cũ oĩbus cõpositis per. t. patet ex secunda persona cutis.
¶ Cyanæ per. y. græcũ nom̃ nymphæ siue fontis cuiusdam siculi in agro syracusano.
Cyatus per. y. græcum a græco nomine inflexum.
Cybelle p. y. græcũ & p duplex. l. & fuit uxor Saturni materqꝫ deorũ. Et qa repit etiã corripi penul. põt etiã p vnũ. l. scribi sicut catulus.
Cyclades p. y. græcũ. Insulæ sic dictæ / qꝫ quasi in modum cycli idest circuli in mari sunt positæ. & corri-

pit penultimã.
Cydippe per.y.græcũ & per duo.p & est nomẽ nymphæ cuiusdã.
Cydonium per.y.græcũ: pomum est qđ nos coctanũ appellamus.
Cygnus per.y.græcũ ẜm Parmenidem | Auis est: ẜm uero cõmunem usum per | i | latinum.
Cylindrus sine aspiratione | & per.y græcum. Serpens quidam.
Cyllenius per primũ.y.græcũ & p duplex.l.idest mercurius a monte quodã archadiæ dictus iuxta quẽ natus dicitur.
Cymbalũ per.y.græcũ & per simplex.l.quoddã istrumẽtũ musicũ
Cymber per.y.græcũ & est populus quidã quem multi nunc flandrensem uocant.
Cyminũ per primũ.y.græcum | ẜm Parmenidẽ semen quoddã | quod latini quidã corrupte Cuminum uocãt. Et producit penultimã.
Cynici p primũ.y.græcũ | sed in medio & fine dictionis per | i | latinum Et sunt phi sic dicti a cynos qđ est canis | quia uelut canes | oẽs ignotos indifferenter quasi mordentes carpebant | notos etiã tanq̃ hostes si vitiosi erãt reprehendebãt.
Cynomia per primũ.y.græcum ẜʒ Parmenidẽ musca canina.
Cyparissus p primũ.y.græcũ p simplex.p.& p duplex.s.fuit puer qdã in arborem cupressum iuxta fabulas poetarum conuersus.amasius ut dicitur cybelles.
Cyprus p.y.græcũ ĩsula ẽ oli sacra ueneri | neq; a motib⁹ ei⁹ abhorrẽs

Cyrenæus per.y.græcum & per æ diphthõgum in penultima. Et est phus. A cyrenæo pricipe illius sectæ dictus: uel ab insula cyrenæ.
Cyrenæ per.y.græcũ per simplex.r nomẽ nymphæ | uel fontis | uel ĩsulæ | quæ et cyros dicit.
Cyros per.y.græcũ | & simplex.r. & est insula ut placet quibusdam uel idem qđ cyrus.
Cyrus per.y.græcũ | quidã rex Persiæ & multarum nationũ.
Cytherea per.y.græcũ | & per.t.aspiratũ. Et est idẽ quod uenus sic dicta | ab insula quadã | iuxta quã ex sanguine testiculoꝝ cæli patris Saturni | idest & aqua maris genita fertur | siue concreta.
Cytus per.y.græcũ & sine aspiratione proprium nomen. Si uero sit adiectiuum a cito citas ortũ | tunc per | i latinũ scribi debet.

Actylus per.c.añt.& per.y.græcũ a dactylos græce quod est digitus latie. Est enĩ pes | ideo nomẽ a dactylo idest digito sumens | qđ sicut digitus a lõgiori ut Papiæ visum est nodo ĩcipiẽs in duos breuiores definit: sic pes iste a longa syllaba initiũ capiens | in duas breues exit.
Damascenus p.s.ante.c.a damasco ciuitate. est etiam propriũ nomẽ.
Damnũ ni | sine.p.& p.m.& | n. Nũq̃ enĩ iter.m.& | n | põt cadere.p. vide in præceptis artis de litteris ter-

minalibus. Idem est dicēdum de damno as/ & cæteris deriuatis.
Dane mater persei sine/m.
Daphane etiam laurus per ph.
Daphnis p ph/ ꝓpriũ nomẽ pastoris.
¶ Debello as/ p duo. l. vide i bello
Decennis per duo/ n/ ex decẽ & annis. vide in annus.
Decessus p duplex/ s/ a decessum su.
Decollo as/ p duo. l. vide in collũ.
Decolor tis/ Idest res decolorans p simplex. l. & corripit co.
Defunctus p/ c/ añ/ t/ a defunctũ ctu.
Deglutio tis/ per/ t/ & producit glu/ ex de & glutio.
Dehisco scis/ per/ h/ ante/ i/ & per sc/ per totam declinationem.
Deianira utrobiq̃ per/ i/ latinũ uxor Herculis.
Deiphebus p/ i/ latinũ & per ph.
Deiphyle per primũ/ i/ latinũ/ p ph/ & per secundũ/ y/ græcum & per simplex/ l/ ꝓpriũ nomẽ mulieris græcũ. Reperit̃ etiã diiphyle per duplex/ i/ latinũ in principio.
Dehortor ris/ per/ h/ ante primum o ex de & hortor.
Deiicio cis p duplex/ i/ latinũ/ ex de & iacio/ a/ in/ i/ mutata. vide in arte.
Delectus p/ c/ añ/ t/ ex de & lectus. antiq tñ dilectus nõ delectus scribebãt in eodem sensu q̃si ex diuersis lectus/ & ita videtur ꝯm Fabiũ Victorinum dicendum.
Deletus sine/ c/ a deleo es/ deletũ tu
Delitiæ p. t. q̃si delectitiæ a delectando dictæ/ abiecta/ c. Sũt tamẽ qui scribant per. c. ꝯm quos/ t/ abiicit̃/ quod nõ a doctis ꝓbat̃.
Deliquo p. q. patet ex secũda ꝑsona
Delphin per ph/ & per/ i/ latinũ. Reperit̃ etiã delphinus ni/ producit phi/ in obliquis.
Demersi p/ s/ ptũm de mergo/ cum oĩa. r. añ go hñtia faciũt ptũm i si/ p. s. ut mergo si/ tergo tersi/ Excipiuntur cõposita a rego/ quæ faciũt ptũm in xi/ p. x. ut prego prexi/ surgo surrexi quæ duo uerba etiã in ptõ geminãt q̃a uocalis nõ consona sequitur. vide in anxi.
Demolior ris/ per simplex. l. ex de & molior.
Demollio lis/ p duo. l. cũ oĩbus deriuatis & cõpositis. vide in mollio.
Demonstro per. o. & /n.
Demophoõ/ p ph p duplex/ o/ post ph/ ut est apud Ouidiũ in epistola quã philys regina Demophoonti mittit. Hospita Demophoon tua te rhodopeia philys. Reperit̃ etiã p synerẽsim p simplex. o. & circũflectit̃/ ut apud græcos patet/ sicut themodon/ & multa alia.
Demosthenes per th/ q̃a penes nos scribit̃ p lr̃am thita ab illis dr̃/ & tñ apud eos ualet ut sæpe dixi quãtũ apud nos th. Et est ꝓpriũ nomẽ cuiusdã oratoris atheniẽsis/ & grauatur penultia. scribit̃ enĩ p. e. q̃a lr̃a breuis ẽ/ tametsi græci ꝯm accẽtũ penultimã lõgã ꝓferãt. Illi enĩ secus q̃ nos utũt̃ accẽtu/ sic ẽt in his Aristoteles: Diogenes: Themistocles/ qđ etiã p th/ scribit̃: & oĩbꝰ similibus/ quæ oĩa a nobis in penultima grauant̃/ a græcis uero acuũtur siue ꝓducuntur. Dr̃ aũt Demo

sthenes: a demos q̄d ē populus &
sthenes potētia: qa fuit orator athe
niēsis potēs ī psuadēdo apd' ppłuꝫ
Dempsi p.m.añ.p.vide in compsi.
Demptum tu/per.p.añ.t.Regre su
pra in prima huius operis parte/in
qua artis cōceptio cōtinetur.
Depello lis/p duplex.l.vide ī pello.
Depilo as/p simplex.l.penul.corre-
pta si uenit a de & pilus: si uero a
de & pilla quæ est instrumentum
terendi: tunc penultima pducit.
Deprehendo is/per h/ ante ultimū
e.vide in prehendo.
Deprēdo is/sine aspiratione/sed pu
to syncopatū.Quære in prehēdo
Descēdo is/p/s/añ/c/ex de & scādo.
Desideo des/per simplex/s/ex de &
sedeo/idē quod discordo.
Desilio lis/p simplex/l/pro deorsum
saltare sed p ualde sale aspger aut
de salso nō salsum/qd' nō est tñ in
vsu per duplex l scribi debet.Vi-
de utrūq; in salio.
Detraho is/p h/añ o.quære ī traho
Detraxi per/x.quære in arte.
Deuexi per/x.
Deuexum xu/per/x.
Dextra per/x.
Dya per/y/græcū/idē est qd' duo sꝫ
Vgutionē/sed male sm disciplinā
Dyo per y græcū/nā dyo tantū ua-
let græce quātum duo latine.
Dio uero p i/latinū/p ideo accipit.
Dia p i/latinū casualis cōiūctio/ uel
ppō græca/quæ tātū ualet quātū
de sm Vgutionē/sæpius tñ signifi
cat per uel pp̄ter uel pro apd' græ
cos.ifrascripta ergo sꝫ græcoꝶ di
sciplinā scribi debēt sine/y/ græco
iuxta nrāꝫ līguā cōtra Vgutionē
Catholicon & fere oēs latinos.vꝫ
Diabolus a diaualo qd' calūnior si-
gnificat.græci enī pferūt & scribūt
lrām ut superius dixi quæ vita ab
eis dr/ubi nos b/scribimus/ & di-
cunt diauolus/ qd' nos diabolus
dicimus/& corripit o tā apud græ
cos q̄ apud nos. Male igit a nrīs
dr diabolus a dia & bolus/qa du-
os bolos de peccatore faciat.
Diacon⁹ a diaconeo qd' est mīstro.
Diadema a deo qd' est ligo.
Dialectica p/i/latinū/& p/c/añ/t/scribi
debet/usus tñ latinoꝶ īscitia poti-
us q̄ arte sine/c/añ/t/scribit.dr aūt
dialectica a dialogomo qd' est dis
puto/& nō dia qd' est duo/ & lexis
rō.Frustra ergo quædā dialectico
rū argumēta cōtra deriuationem
usitatā huius nois sunt inuenta.
Dialyton per primū i latinū / & per
secūdum y/græcū.& est quoddā
scema.idest ornatus orationis.
Diametrum a dia quod est duo &
metrum mensura.
Dialogus a dia qd' ē per uel pp̄ter
& logo sermo/q̄si pp̄ter sermonē
uel a dialogomo qd' ē disputo/ q̄si
disputatiōis smo/cōtra Vgutionē
cui placet/iō hoc nom̄ dcm̄/qa idē
sit qd' duo & logos smo.certū enī
est etiā a dialogū dici/ubi sermo ī-
ter plures q̄ duas psonas uertitur
sicut in comœdiis & tragœdiis
poetaꝶ manifeste cernimus.
Diana per/i/latinū/dea uenationum
sm gētiles quæ & luna dicitur.

38

Dicio dicionis: ſm Vgutionē ſine .t & p ſolū .c. Ideſt poteſtas uel Imperium: & eſt raro in uſu in noīati uo / & dicit a dico cis / nec formatur a ſupino: ſed ab īdicatiuo deriuat ad differentiam huius uerbalis dictio per .c. ante .t.
Dictio per / c / ante / t / a dico dicis / dictū / tu / & eſt idem ꝙ pars minima orationis cōſtructæ: uel idem eſt ꝙ elocutio.
Dictū ctu / p / c / a ñ / t. quære in auctū
Differo differs / per duplex / f / & per ſimplex / r / ex dis & fero. Oīa enim cōpoſita ex dis & dictione īcipiente ab / f / mutāt / s / in / f / ut differo: diffundo: diffugio: & quæ ſunt his ſimilia omnia gemināt / f.
Difficilis a dis & facilis per mutationē de / ſ / in / f / & de / a / in / i.
Difficillimus per duplex .f. & p duplex / l. cōponit enim ex dis & facillimus / s / in / f / cōuerſa: ut in differo patet: & qa oīa ſuplatiua in limus gemināt / l / iō difficillim⁹ gemīat / l.
Diffidi præteritū de diffido penultima c orrepta per duplex .f. ex dis & fido fidis: & corripit fi / cū oīb⁹ aliis præteritis ab eo deriuatis: ut diffíderā: diffiderim: diffidiſſem & multa ad hunc mo dum alia.
Diffido penultīa ꝓd ucta p duplex f. ex dis & fido / s / in / f / mutata: ut patet in differo: & eſt idē q đ non ſe fidei alterius cōmittere.
Diffigo per duplex .f. ex dis & figo & ꝓducit hanc ſyllabam fi.
Diffini o p duplex .f. ex dis & finio
Diffiſus per duplex .f. et ſimplex .s. ex dis & fiſus.
Diffiteor per duplex .f. ex dis & fateor / a / in / i / mutata.
Diffodio p duplex .f. ex dis & fodio
Diffrīgo per duplex .f. ex dis & frā go / a / in / i / mutata.
Diffugio p duplex / f / ex dis & fugio
Diffugiū per duplex .f. a diffugio.
Diffugus per duplex .f. a diffugio: penultima correpta.
Digitellus per duplex .l. diminutiuum de digitus. quære ī agellus.
Digitulus per ſimplex .l. diminutiuum. quære in aluulus.
Dilabor ris / p ſimplex .l. ex di & labor: penultima producta.
Dilābo p ſimplex .l. ex di & lambo.
Dilato penultīa ꝓducta p ſimplex l. ex di & lato. quod nō eſt in uſu.
Dilator ris / p ſimplex / l / ex di & lator
Dilatus ta tū / p vnū .l. ex di & latus.
Dilectio per ſimplex .l. et per .c. ante .t. a diligo diligis.
Diligo per ſimplex .l. ex di & lego: e. in / i / conuerſa.
Dilucido as / p ſimplex .l. ex di & lucido.
Diluculū penultīa correpta et p ſimplex .l. utrobiq;: ex di et luceo: et ad hūc modū reliq̄ ex dictione ab l. incipiēte cōpoſita ſcribunt ut di xi per ſimplex .l. ſunt ſcribenda.
Diminuo is / p ſimplex .m. ex di et minuo. et eſt idē ꝙ ualde mīuere
Dimminuo p duplex .m. ſm Priſcianū ex dis et minuo. s. mutata ī .m. et ē idē qđ ī diuerſas ptes mīuere
Dimitto p ſimp lex .m. et duplex .t.
Dindyma p ptimū / i / latinū et per ſe

cūdū græcū: sūt qdā mōtes frigiæ Repit ēt dindymus p mōte cybel læ matri deoꝝ sacro: quez galli sa cerdotes eius incolunt.
Diogenes p i latinū: penultia corre pta: quæ ēt apud nos accētu gra uat. licet apud græcos ut supra di xi acuatur et ast proprium nomē.
Dion p i latinū: ꝓpriū nomē cuius dā syracusani discipuli Platonis.
Dionysius per primū i latinū: nom cuiusdā tyranni syracusani.
Diphthongus p i latinū: p ph. per th. et p. o. si imitari antiquos uolu mus et morē græcoꝝ: licet freqns usus p. p. sine aspiratiōe scribat. & ē diphthōgus cōglutinatio duaꝝ uocaliū ī eadē syllaba vim suā ser uantiū: et generis fœminini.
Dirigo p simplex. r. ex di et rego.
Dirimo p simplex. r. ex di et emo: sed īterponit. r. causa euphoniæ. e. mutatur in. i. vide in arte.
Dirutū tu p simplex. r. supinum de dirimo quod cōponit ex di et ruo et corripit penultimā.
Discedo p. s. añ. c. ex dis et cedo.
Discepto as p. s. añ. c. et p. p. ante. t. ex dis et cepto: quod est frequēta tiuū formatū ab hoc supio ceptū tu: per mutationē de. u. in. o.
Discerno p. s. añ. c. ex dis et cerno.
Discrepo per. s. ante. c. ex dis et car po: a. in. e. cōuersa.
Discidiū p. s. añ. c. a di et scindo dis.
Discinctus per. s. ante. c. et per. c. an te. t. vide in cinctus.
Disciplina per. s. ante. c. a disco scis uel a discipulus.

Discooperio p duplex. o. ex dis et co perio: abiicit tñ qñq vnū. o. hiat9 vitādi causa sicut in demophoon.
Discutio per. t. et ubiq corripit hāc syllabam cu sequente. t.
Discussi per duplex. s. ex dis et cussi uel quassi sed tūc rōnabiliter p. q. et p duplex. u. scribi deberet. Idez eēt dicēdū de disquutio et disqu ussum.
Discussū p duplex. s. ex dis et cussū
Disertus idest eloquēs per simplex s. et corripit primam.
Dissero as p duplex. s. cū tota sua declinatione: et cū gerūdiis: supi nis et participiis: ut disserendi do. dū. dissertū tu. disserēs et disseru rus. Excipit solū disertus nom: qñ est idē qd eloquēs cū deriuatis.
Disertus p vnū. s. idest eloquēs qa prima breuis est. vñ Oratius. Fe cūdi calices quē nō fecere disertū et quæcūq ab eo veniūt: ut diſte diſtissime et similia. Si uero ē ptici piū tūc gemiat. s. vide in dissero.
Dificio per simplex. i. ſm magis fre quētē usū: sed ſm Vgutionem et Quintilianum: et eos q sectato res artis sūt per duplex. i. vide in fra in eiicio et in arte.
Dissentio per duplex. s. et per. t.
Dissitio per duplex. s. ex dis et seco et per. t. patet ex secūda psona dis sitis: quæ. t. non. c. sonat.
Dissideo p duplex s ex dis et sedeo
Dissilio p duplex. s. ex dis et salio: idest deorsu; salto: et per simplex l. corripit enim si.
Dissyllaba p duplex. s. et p secūdū

39

y.græcũ:et per duplex.l.
Dissipo p duplex.s.media correpta
Dissuo per duplex.s.
Dissutus p duplex.s.pe.pducta.& quæ cõponunt ex dis & dictiõe ĩcipiẽte ab/s/oĩa scribunt p duplex s/nisi cõsona sequat ĩmediate/s/ut in discindo/tunc vnũ/s/abiicit.vide in regulis artis.
Disthicos p th/ßm Parmenidẽ.& ẽ idẽ græce φ gemin⁹ latĩe.vñ uer sus distich⁹.i.gemĩat⁹qtũ ad genus metri.
Distrophos per ph.
Ditissimus p duo s.oĩa suplatiua ĩ simus desinẽtia scribunt p duo/s.
Diuisi p simplex/s/ pteritũ de dido.
Diuitiæ p t/a diues tis assumpta/e.
Dixi p/x/pteritũ de dico.uerba enĩ tertiæ cõiugatiõis ĩ co/p c/desinen tia uocalẽ lõgã añ/c/hñtia faciũt p teritum pfectũ in xi/ut dico dixi.& duco duxi.
¶ Dolabella p simplex/l/ĩ pricipio & p duplex l/ĩ fine ,ppriũ nom cuiusdã ciuis romani.multi tñ dolo bella p o/añ b/scribẽdũ cẽsẽt: qđ facete a dolo.i.fraude vel ab odio ĩductũ puto: ,pprie ãt p/a/quo no mine primus/quia dolatus.i.expo litus esset appellatus est.
Domicellus per duo/l/et dr̃ a dñs p dominationẽ:quære ĩ agellus.
Domicella per duplex.l.
¶ Drachma p ch/nũmus est.
Dracma p/c/priæ declinatiõis octa ua ps vnciæ ĩ tribus cõstãs scropu lis.i.decẽocto siliqs.ßm Vgutionẽ.Dragma p/g/græce.i.fabula latine.ide genus quoddã scribẽdi:
sine poetis dragmaticũ ßm Seruium dr̃ in,quo nunq̃ uel raro poeta sed psonæ tm̃ itroductæ loquũtur:quo in bucolicis usus est frequẽter Virgilius & cæteri poetæ ĩ tragœdiis & comœdiis: Velut in græcis Sophocles & Monades.ĩ nr̃is uero Seneca& Plaut⁹ac multi alii.ẽ ẽt dragma id φ mãipulus.
Drama sine/c/& sine/g/idẽ φ cautus
Dryopes p/y/græcũ populi quidã.
Doxa per/x/idest gloria.
Daucillus per duplex/l/ idest puus dux:quære in aliquantillus.
Duellio p duplex/l.Idẽ ßm Papiam qđ rebellis : pditor : belligerator. Reperitur etiam in genere fœmi nino pro belli contractione.
Dux per/x.
Duxi per/x.quære in dixi.
Dyre p/y/græcũ ßm parmenidẽ idẽ qđ furiæ:sed male ßm Seruiũ quĩ diras q̃si deorũ iras nũcupatus dicit/melius ergo per/i/latinũ.
Dydymus per utrũφ/y/græcũ:idest gemellus.
Dyo per/y/græcũ ßm Parmenidẽ. idem quod duo.
Dyscholus p/y/græcũ & p ch/a dis ppõne græca & scholi siue schole ualet enĩ dis q̃tũ in/q̃ñ stat priuatiue:scholi uero idẽ qđ uocatio. Sed nos latini in oĩbus talibus p ferimus et scribimus/e/ubi illi ponũt/i.Nã ita lr̃a græca quæ/e/lõga est apud latinos sonat/e.et dicim⁹ schole ubi græci dicũt scholi.ẽ enĩ dyscholus uag⁹et diuersus a vaca tiõe sic dict⁹:q̃si nõ uacãs studio.

Præpositio est q̃ in cōpōne ꝓpo- ni pōt| sequente b| d| g| l| m| n| r| u| ſ et| i| cōſonātibus ut ebulio| educo egregius| eludo emitto| enarro| eruo| euito| eiectus Reliqs uero ſequentibus| ex| ꝓpo nitur: ut expono: excurro: effluo: ubi ī oībus ſimilibus| x| ī| f| mutat̃. Excipit̃ ex| ex| ī quo ſolo fallit regu la de| e. Illud aūt ē aduertēdū| hāc ꝓpōnē| e| ī cōpoſitiōe īterdū priua tiuā eē: ut enerius ſiue nerius: et viribus īterdū ītētiuā ſiue augmē tatiuā: ut enato uel enarro: īterdū pōi ꝓ extra: ut educo ꝓ extraduco

¶ Ebdomoda per| b| ſeptem dierū comprehēſio.

Ebullio ex e et bullio p ſimplex. b. & p duplex. l. vide in bullio.

¶ Ecclesia p duplex. c. et interp̃tat̃ fideliū cōuocatio ſiue cōgregatō

Eccleſiaſtes per duplex. c.

Eccum p duplex. c. ex ecce & cum.

Echimades per ch| & per| i| latinum inſulæ ſunt.

Echinus p ch| qdā piſciculus maris

Echo per ſimplex. c. et cū aſpiratōe poſt. c. idē qd̕ uocis reflexio| & eſt nomē græcū. Male ergo qdā pu- tāt ab ico icis nomē hoc deriuatū qa echo ab aere icto generet̃: & p cōſequēs ſine aſpiratione ſcriben- dū cū nullū græcū a latino oriat̃.

Eclipſis per ſimplex. c. & eſt defe- ctus ſolis uel lunæ.

Echemeras per ch| opera & dies.

Economicus p ſimplex| c| & ſine| h| ī penultima correpta. Et eſt idē qd̕ iconomicus| ideſt familiæ guber- nator & diphthōgat̃ p œ ī prīcipio

Ecquis p c| & p| q| ab ecce & quis.

¶ Edera ſine aſpiratiōe herba quæ dā. reperitur eriā cū aſpiratione in principio. vide infra in. h.

Edilis per ſimplex| l| penul. ꝓdu. & quæ ab eo deriuātur| & eſt magi- ſtratus romanus ſacris edibus & ludis deoꝝ gētiliū olim præpoſi- tis| ſic ab edibus & ludis dictus.

Edipus p| i| latinū| & per ſimplex p| cōtra cōem uſum ꝓprioꝝ noīum græcoꝝ| ideſt uocalē ante. p. hn̄tiū corripit enī di: ideſt| i| ante. p. qd̕ in cæteris huiuſmodi eſt ītelligēdū. Statius prīo thebaidos; œdipe cō fuſa dom⁹ & diphthōgat̃| œ diph thōgo in prīcipio. Fuit enī rex the baꝝ particidio Laii īſignis & nupti is iocaſtæ matris inceſtus.

Ediſſero p duplex. s. ex e & diſſero

Edus edi| ſᵉm Vgutionē ſine aſpira tione ab edo| es| eſt. Quibuſdā tñ ī codicib⁹ uetuſtiſſimis repit̃ aſpi- ratū ī prīcipio & cū. æ. diphthōgo qd̕ nō ꝓcedit ſi ab edo es eſt uenit niſi forte diphthōgū recipit| qa pri mā cōtra naturā ſui primitiui edo ꝓducit. quæ ātiquoꝝ copio q̄tū ad diphthōgū nō mihi īprobāda ur̃.

¶ Effabilis p duo| f| & p ſimplex| l| & cōponit̃ cū ex & fabilis. Quotiēs enī ex præpoſitio cōponit̃ cū dicti one īcipiēte ab. f. ſemp. x. mutat̃ in. f. ut effero: efficio: effingo: effri go; effigies; & ſic de multis aliis ad

40

hūc mōdū cōpositis. Qđ uero p simplex.l.scribiť.vide ī amabilis.
Effemeris per duplex.f. Idē apud græcos qđ vnius diei gestio |apud latinos|uel idem quod diurnū.
Effemerides per duo.f. libri qbus quotidiani actus scribi solēt.
Ægyptus p.y.græcū|& p.p.añ.t.
Eiicio p duplex|i|ex.e.& iacio.quotiens enī iacio cōponiť cū præpositione in uocalē desinēte semper|a mutať in|i|& geminať|i|ut reiicio|piicio. Si uero componatur cum præpositione in consonantnm terminante|tu nc vnum|i|abícitur euphoniæ cā|ut subicio:adicio & similia.Ita enī coīs usus|ut in antiqssimis codicib⁹ legi obfuat.vgutio aūt & Quītilianus|ut sæpe dictū est generaliter uolūt oīa p duplex|i|scribi / siue talis præpositio desinat in uocalē siue in cōsonātē|nisi post|i|sequať|e|ut eieci:adieci & similia|vide plenius ī pceptis artis|ubi de cōpositis eo is it tractať
Elabor p simplex.l.cū e & labor ris & ubiq pducit la.Nunq̄ ex præpositio pōt cōponi|cū dictione īcipiēte a.d.uel ab.u.cōsonāte|uel a.g. uel a.b.uel ab.l.uel ab|n|uel ab.m. uel ab.r.excepto hoc noīe exlex|ut paulo añ & in præceptis artis dixi.Sed cū.e.præpositiōe talia possunt componi. Cauēdum aūt est ne geminemus prædictas consonātes in huiusmodi cōpositiōe excepto hoc uerbo iacio qđ cōpositū cum.e.præpositione.a.in.i.mutata & geminať|i| ut eiicio / uelut nuper dictum est.
Elatus p simplex.l.ab.e.& latus.
Electrum per.c.ante.t.& est genus gumi uel metalli.
Elegus a|u3|p simplex.l.corripit enī le|& est idē qđ miser misera miserū: uel ab eleyson idest miserere|ut Vgutioni placet sic dictum.
Elemētū per simplex.l.q̄si hylemētū.Est enī hyle materia pría | quæ de nihilo a deo creata fuit|ex qua cælū elementa & reliqua.
Elephas per ph.
Elisum elisu p simplex.s.& p vnū.l. supinum de elido elidis.
Elixum per.x.idest aqua cocta|ab e & lixos quod est aqua.
Elleborus p duplex.l.radix purgās cerebrū·q̄ aduersus Crisippū dis disputaturus Carneades frequenter utebatur.
Ellū per duo.l.idest ecce illum.
Elluo is|p duplex.l.& est idē quod glutio.Rō tñ ualet ut p simplex.l. scribereť|cū ueniat ab eluo is|per simplex.l.qđ v̄bū cōponiť cū e & luo.vide supra ī elabor.S3 puto.l. duplicasse ad dr̄iam hui⁹ v̄bi eluo
Elogium per simplex.l.
Elocutū elocutu p simplex.l.& p.c. cum oībus quæ ab eo deriuanť. Oīa enī uerba in quor p.q.desinētia:ut loquor & sequor|mutāt fm Priscianū.q.in.c.in supino ut locutū & secutū. Aliter tñ Victorinus afer in sua orthographia. At cū locutus inq̄t & secutus per.c.quidā præcipiāt.Ego ad originē debere referri puto:qa est loquutus a lo-

quẽdo/quare p.q.potius q̃ per.c. si Victorino credimus sunt scribẽda. Vsus tñ Priscianũ potius q̃ Victorinum est sequutus.
Emphiteosis p.m.& p ph/& est contractus elocationis ad longũ tp̃s.
Emphyreon per.y.græcũ.idest cælũ decimum qd' lux & amor dr̃.
Enarro as/per simplex n/& per duplex r.ex.e.& narro.vide ĩ elabor & in narro.
Enodo as/p simplex/n/&.pducit no
Epamnũda ẜm antiquos per.m.& n/qd' latini corrupte dicũt epaminunda:nisi forte uolumus dicere nomẽ syncopatũ esse:& fuit dux thebanoꝝ non minus sapientia q̃ rebus ĩsignis & clarissimus.
Epẽthesis p th/& est quædã figura.
Ephebus p ph.idest adolescẽs uel pubescẽs ab/e/& pheb⁹:qa fit ual de lucidus/&.pducit pẽultimã.tãtũ ergo sonat epheb⁹ q̃tũ ĩpubes
Ephorus p ph/hystoricus qdã uel magistratus.Nã ephori apud lacedemonienses/cõtra potẽtiam regũ creabantur/sicut Romæ tribuni plebis aduersum consules.
Epi p/i/latinũ cũ oĩbus cõpositis & deriuatis.Et est præpositio græca/ quæ tãtũ ualet quãtũ sup uel supra/uel de/uel in/uel ad.
Epichrema p/i latinũ & p.c.aspiratũ.& ẽ Syllogismus rhetoricus ut placet Isiodoro.ii.ethimologiaꝝ paulo ãplior Syllogismo dialectico Nũc quoqꝫ ptitus:nũc q̃dripartit⁹ nũc triptitus/sicut patet ex Cicerone prio artis ueteris/q ibi abunde de his trib⁹ spẽb⁹ pcipit ac docet.
Epigrãma p/i/latinũ/& p duplex.m. ab epi qd' est supra/& grãma littera/& est breuis titulus uel scriptio.
Epilepsis p/i/latinũ/p simplex.l.& p p.añ.s.primũ.& est morbus caducus nomẽ græcũ est siue ex græcis sumptũ.Pro quo noĩe latini qdã auctores epilẽsis dicũt/ loco illius p/n/ponẽtes.A qbusdã uero epilẽsia dicitur/Sed nec hi nec illi bene/cum debeat per.p.sine/n/scribi
Epilogus per/i/latinũ & p simplex l.ab epi qd' est supra & logos ẜmo
Epiphania per/i/latinũ & per ph/ab epi quod est supra/& phanos apparitio:quasi Stellæ desuper apparitio/& acuit penultimam.
Epistello idest epistolã scribo/per i/latinũ & per duplex/l.
Epistola per/i/latinũ & per.o.& per simplex.l.ab epi quod est supra. & stole quod est missio.
Epistylon per secũdũ.y.græcum/& per vnũ.l.columnæ capitelloꝝ.
Epitheton per/i/latinum & per primum.t.aspiratum.
Epithoma p/i/latinũ & p.t.aspiratũ/ & est breue cõpendiũ hystoriæ.
Epizeuxis per/i/latinuꝫ ubiqꝫ/& per z.& per.x.ante ultimum/i.
¶Eqpolleo per duplex.l.ex eque ueniens & polleo.
Equistatium per.t.quasi equoꝝ statio.vide in statio & in arte.
Equaleo p simplex l/corripit enĩ va
Equus equi per duplex/u/ sed non debet pferri nisi per vnũ/u/ẜm Victorinum/tñ/u/primũ post/q/vim

41

habet litteræ|& sic per simplex|u|
equs & similia possent scribi. Sed
usus & auctoritas Prisciani est in
cõtrariũ|rõ forte ꝓ Victorio staret
Equus idest æqualis uel iustus|per
duo|u. Sed hoc refert|qa equus ꝓ
aĩali corripit primã|& nõ diphthõ
gatur! qñ uero est adiectiuum &
stat pro re æquali uel iusta|tunc ꝓ
ducit primam|& per|æ|diphthon-
gum in principio scribitur.
¶ Erariũ rii|p simplex|r|ab æs|æris
& diphthõgatˀ per|æ|in principio.
Eregione per simplex|r|idest ex op-
posito.
Eremus mi|fœmini generis|sine|h
& p simplex|r|& est solitudo ĩ via.
vñ eremita tæ. Est enĩ eremita idẽ
qđ solitarius|& corripit penultimã
Eremita tæ|generis coĩs! per|e|& si
ne|h|p simplex|r. Eremita enim est
qui uel quæ eremum incolit.
Erato sine ulla aspiratione|& p sim-
plex|r|musa quædã poetica|& cor
ripit penultimã. Virgilius in. vii.
Nũc age q reges erato q̃ tpa reꝝ.
Erigo gis|per simplex. r. ex|e|& re-
go|e|in|i|conuersa.
Eriphile per ph|per|i latinũ utrobi-
qꝫ|& per vnum. l. uxor amphiari.
Erro erras errаui per duplex. r. &
est idem quod extra rẽ ire.
Erodo is per simplex|r|ex e & rodo
o penultĩa ꝓducta. vide in elabor.
Eripio per simplex|r|ex e & rapio|a|
in|i|mutata.
Erudio per vnum. r. cum e|& rudio
& corripit ru.
Eruo is|per simplex. r. cum e|& ruo
& corripit penultimam.
Erutus p simplex. r. & corripit peñ.
Erycina per simplex. r. & p primũ. y
græcũ & p secũdũ|i latinum. & est
uenus sic a mõte quodã dicta. Se-
cundũ uero quosdã erycina est iu
no|sed cõtra cõem opinionẽ.
Erymanthus per. y. græcũ & per th
quidam mons archadiæ.
Erytica per primũ. y. græcũ: vna ex
decẽ sibylis sic dicta a quadã ĩsula.
Eryx per. y. græcum & per. x. mons
quidam Siciliæ.
Escæ genitiuus uel dtũs de esca|si-
militer datiui & ablatiui plurales
eiusdẽ noĩs p. s. añ. c. scribi debẽt.
Quæcũqꝫ enĩ ueniũt a desinenti-
bus in scus|in sca|in scum|in sco|in
scor|ut viscus: esca: pasco: uescor:
& similia|scribunt p. s. añ. c. q̃uis. c
nõ sonet per totã declinationẽ|ut
visci esce: uesci: pascis uesceris|et
nisi. t. sequat ad. s. ut pastũ pastu.
Essentia per duplex. s. & per. t.
Æsculus per æ diphthõgum|licet
edo a quo uẽit diphthõgo careat
Esurio per simplex. s. & p simplex
r. & corripit su.
¶ Etrocles sine aspiratione|& per
r. post. t. filius Edippi! quod nos la
tini ethiocles dicimus.
Ether ris|per th|& sine aspiratione
in principio ẜm usum cõmunẽ|cũ
ueniat ab ethir græco uocabulo|
per mutationẽ de|i|in|e| ut patet
apud Priscianum in primo.
Etheroclisis per. t. aspiratum: per
vnum. r. penultimam corripit|ab
etheron quod est diuersum & cli

ſis declinatio/quaſi diuerſiclinum inde Etheroclitus ta/tum.

Etheroclitus ta/tũ/per th/& per ſimplex.r.vide in etheroclisis.

Æthicus per th/cũ/æ/ diphthongo in principio/& quæcũq; deriuant ab æthos græco noie/ qd' idẽ ſonat qd' cõſuetudo uel mos:trãſũptiue/a quo uocabulo parũ cõſuetudo (ut iqt Ariſtoteles) declinat.

Aethra per.t.aſpiratũ/& ẽ ſplẽdor aeris.

Etymologia p.t.& p primũ.y.græcũ ſine aſpiratione/ ab etymõ græce/qd' eſt uerũ uel rectũ latie/& logos ſmo/qſi uerus uel rectꝰ ſmo.

Aethiops per th/& ſcribit p/æ/diphthongum in principio.

¶ Euito as/p vnũ.t.& ꝑducit vi.

Eunuchus per ch/& eſt idem quod caſtratus uel ſpado.

Euphonia p ph/& per/i/latinũ/& eſt bona ſonoritas/ſic dicta ab eu qd' eſt bonũ/& phonos qd' eſt ſonus.

Euryalus per.y.græcũ & p ſimplex l.puer quidã troianus ſocius niſi.

Eurymachus procus penolopes p y.græcum/& per ch.

Eurymedon per.y.græcum/ꝓpriũ nomen græcum.

Euryphilus per primum.y.græcu; & per ph/proprium nomẽ græcũ.

Eurytides per primum.y.græcum proprium nomen.

¶ Exaggero as per duplex.g.et p ſimplex/r.corripit eni; penultimã/ cũ ex & aggero.vide in aggero.

Exãguis p x poſt e/& ſine/s/ poſt/x/ et cõponit cũ ex/et ſanguis ſed/s/ abiicit. Quotiens eni ex/præpoſitio cõponit cũ dictiõe icipiẽte ab s/ſp/s/abiicit ne cõtigat eãdẽ cõſonantẽ geminari ad cõſonantẽ aliã uel habentẽ vim duplicis conſonãtis cum alia poni.

Excello per/x/et p duplex/l/ cũ ex et cello.

Exceſſus per duplex s.

Excolo is/p ſimplex/l penultia correpta/ab ex et colo/quær i accolo

Excõmunico p/x/et p duplex m/ab ex et cõmunico.vide in cõmũico

Exemptus per m/añ p/ab ex/et emptus.vide in emptũ emptu.

Exeniũ p/x/et eſt munus puum.

Exero is/ſine/s/ ab ex et ſero ſeris/ abiecta/s/et corripit pe.idẽ qd' manifeſto.

Exhalo per/h/añ/a/ab ex et halo as.

Exhaurio per/h/ante/a.

Exhauſtus per h/ante/a.

Exheredo per/h/ante primum/e.

Exhibeo p/h/añ/i/ab ex et habeo.

Exhortor per/h/ante primum/o.

Exilio per ſimplex/l/et ſine/s/ ab ex et ſalio pro ſaltare.

Exilis p ſimplex/l/ et ꝑducit/i/añ/l/et videt eẽ aſpirãdũ qm cõponit cũ ex et hilis/ſ; frequẽs uſus ſiñ/h/ſcribit.

Exors tis/ſine/s/cũ ex et ſors. ſed.s.abiicit.vide in exanguis.

Exoſſo per duplex.s.

Exoſus per ſimplex.s.ideſt qui ualde odit/uel qui odio habet.

Experrectus per duplex.r.ab expgiſcor expergiſceris.

Expilo as/p ſimplex.l.et corripit penultimam ſi uenit ab ex et pilus. Si uero ab ex et pila ꝑducit.

42

Explosus per simplex.s.quasi extra plausum.
Exta extorum per.x.intestina pecorū.
Extemplo per.x.&.e.& per.m.ante.p.nō extimplo contra errorem multorum.
Exterus/ra/rum/per simplex.r.non enim ab ex/& terra: sed ab extra uenit: & corripit penultimam: qđ gemīationi repugnat.
Extinguo per.x.post.e.& p.u.post g.ʒ tale.u.vim litteræ amittit: aliter faceret extingis in secūda persona: sed sine.u.scriberetur.
Exto/as psr.x.ab ex/quod est extra & sto/stas/& est idem qđ foris stare. Siue estare idē sit qđ extra stare: sed.s.abiicit̃ ne cōtra præcepta artis fiat: si post.x.sequeretur.s.vide in exanguis: & plenius in arte.
Estimo per.s.& nō per.x.scribi debet.patet ex cōposito existimo: in quo mutat̃.e.i.i.Q đ si dicerem⁹ extimo p.x.necessario existio p.x. utrobiq; scribēdū eēt: qđ nēo tenet
Existimo per.x.in prima syllaba: & p s.in secūda: cum ex/& estimo.vide in estimo.
Extollo per.x.& duplex.l.ab ex/& tollo.vide in Tollo.
Extorris/per.x.& duplex.r.q̄si extra terrā suam.& est idē qđ exul: cum extra terram suam sit.
Extruo p.x.& sine.s.ab ex/& struo/sed.s.abiicitur.vide in exanguis.
Exuro per.x.& simplex.r.quære in Vro.
Excussi per.x.& duo.s.ab ex/& ussi.quære in Vro.

In latinis dictionibus utimur: ut facio/frango fugio/& multa huiusmodi. In græcis uero loco.f.ph.scribimus: ut phœb⁹ phœton/& similia. Quædā sunt quæ indifferēter p f.& per.ph.s̄m Papiā scribunt̃: ut philos idē qđ amicus/phs/phia/physicus/philosophor: quæ opīo nō mihi placet: cum græca (teste Prisciano) p.ph.scribi debēt. Sunt tñ nōnulla quæ lʒ per.f.semp scribant̃: tñ siqs diligenter inspexerit/videbit ea aut græca eē aut ex græcis deducta/ut filius: fama: fero & quædam alia: quære in præceptis Hoc aūt refert iter/f/& ph/quia/f/nō tā fixis labris est ꝓnūciandū sicut ph/cui illa pōt differētia addi: ꝙ in vna & eadē dictiōe nunq̄ potest/m/ante/f/scribi: sed ante ph/m reponi: ratio/quæ de lr̄is habetur nulla repugnat: imo respuit/n/poni.licet per/n/ꝓferri talia debeant potius. De hoc vide in ꝑceptis artis/ubi q̄tū visum est ad artē attinere rationē huius rei tradidi.
❡ Fabella per duo/l/et est diminutiuū de fabula.vide in agellus.
Facesso p duo.s.a facio cis/i/ī/e/mutata/& addita so/et est uerbum desideratiuum.
Facetia facetiæ per.t.ante.i.a facetus faceti per additionē.a.
Facillim⁹ p duo.l.q̄re i difficillim⁹.
Facūdus per.u.sic dictus qa facile

fari potest.
Falax per simplex.l.et p.x.i.caterua
Falarica per simplex.l.genus teli.
Falera per simplex.l.ornamentum equoꝝ:corripit primam.
Fallacia p duo.l.et p.c.ꝫm vgutione cū formet ab hoc dtō fallaciad dita.c.nō eni Isidorus i sua orthographia de his itellexit quæ a dtō hn̄te.c.i ultia syllaba p additionē a.lr̄æ formant:sed de latinis aliis i tia finiētibus q̄lia sūt iustitia:malitia:negtia & quæ hís sūt affinia:q̄ p.t.nō p.c.sūt scribēda.vide i arte
Fallo is p duo.l.qd sic dr̄ a faris uel a fare fat:qa uerbis fādo fallimus
Fallon græce latine lignū:& p duo l.et pōt scribi p ph/& per.f.
Fama p simplex.m.a fimi græce qd est dico latine:qa dicēdo gignitur qd nomē cū sit a græco detortum male a famulor ris/uel a for/dicit a latinis esse ortum.
Fames per simplex.m.corripit eni primam.
Farris genitiuus de far/cum cæteris obliquis ab eo formatis scribi debet per duplex.r.
Farrago per duplex.r.a farre.
Fasces p sc/& ponunt trāsūptiue p honoribus.vn̄ ille extat vulgatus uersus:Pondera sūt fasces/fasces dicuntur honores.
Fascia per.s.ante.c.
Fascino p.s.an̄.c.penultima correpta.vn̄ Virgilius egloga tertia.Nescio quis teneros oculus mihi fascin at agnos.
Fasciola per.s.ante.c.& per vnum l.diminutiuum.
Fascis per sc.
Faselus tā pro naui q̄ pro legumie per simplex.s.corripit primam & pducit penultimam:nec magnū vitiū esset.l.geminare/nisi usus repugnaret.
Fassus/fassa/fassum/per duplex.s.a fateor fateris.
Fauilla per duplex.l.idest puus fauus.vide in aliquantillus.
Faxo per.x.& est uerbum defectiuum:idem apud antiquos/quod facio uel faciam ꝫm Papiam.
Faxim p.x.pn̄tis tpis subiūctiui modi/ꝫ p futuro idicatiui sæpe capit
¶Fecundus per.u.ante/n/a fetu/idem quod fertilis.
Fefellit p duplex.l.ptūm de fallo.
Fellis per duplex.l.gtūs de fel:cū oībus obliquis ab eo formatis uenit a ntō assumpta lis.
Femella per duplex.l.diminutiuū de fœmina.vide in agellus.
Fera ræ/per simplex.r.a fero fers:quia feræ(teste in primū æneidos Seruio)tota libertate utūtur:& p suo desiderio feruntur.
Feralis p simplex.r.& per vnū.l.& pducit tā primā q̄ penultimam.
Ferax p simplex.r.& per.x.patet ex genitiuo in cis/corripit eni primā.
Fero fers per simplex.r.corripit primā/& qa etiam græci hoc uerbo utūtur et in eadē significatiōe pricipali inter nos & illos refert/ꝙ illi per ph/nos uero p.f.scribimus.
Ferrem tam optatiui q̄ subiunctiui modi per duplex.r.

43

Ferre infinitiui modi per duplex.r.
Ferrũ ferri per duplex.r.uelut uſus
ac Victorinus præcipit.
Ferrugo per duplex.r.
Ferratus/ta/tum/per duplex.r. Ideꝫ
eſt de oĩbus aliis deriuatis ab hoc
noĩe ferrũ & cõpoſitis dicendum
Ferus/fera/ferum/per ſimplex.r.id
quod crudelis.
Feſſus per duo.s. q̃ſi fiſſus ſm pa-
piã & ad oĩa refert/ut feſſus rerũ:
& corpore ac aĩo feſſus.
Fideiuſſor ꝑ duplex.s.a fide & iuſ
ſor.
Filippus tã ꝑ ph/ꝗ ꝑ f/ſm papiã cũ
a filos qđ p.f.nr̃o more poſſe ſcri
bidũ ĩ lr̃a/f/reponit/oſtẽdit & per
duplex.p.in medio/a philos qđ ẽ
amicus uel amator & hippos equ
us:rõnabilius tamẽ per ph.
Filomena tã per ph/ꝗ per/f/ſed per
ph/conuenientius.
Fiſcella p.s.añ.c.& ꝑ duplex.l. dimi
nutiuum de fiſcina.
Fiſcina ꝑ.s.ante.c.uas vineũ.
Fiſſus/a/um/ꝑ duplex.s.a fundo is
Fiſus/a/um/ꝑ ſimplex.s.a fido fidis
Fixus per.x.a figo figis.
Flabellũ per duo.l.ĩſtrumẽtũ quo
muſcas pellimus:& dicit flabellũ
a flo flas.
Flaccus per duo.c.idẽ quod marci
dus:& eſt etiã ꝓpriũ nomẽ viri.
Flagellũ per duo.l.& ſunt flagella
ꝓprie virgarũ uerbera:qa cuꝫ fla
reſonẽt dicta/diminutiuũ autẽ fla
gellũ huius primitiui flagrum:qđ
eſt idẽ quod percuſſio.
Flagitium a flagito tas.

Flamma per duo.m.iuxta uſũ an-
tiquoꝝ quẽ pene oẽs moderni ſe
quuntur.Ratio tñ exigit ut ꝑ ſim-
plex.m.ſcribat cũ a flo flas ueniat
& primã naturaliter abſq; poſitio
ne ꝓducat.Quæcũq; enim uoca
lẽ aliquã natura uel origine ꝓdu
ctã habẽt:ſi deriuatiua fuerint ge
minare cõſonãtẽ ĩmediate ſequẽ
tẽ rationabiliter nõ debẽt:niſi hoc
a ſuis primitiuis accipiãt.Sũt tam
qui euphoniæ cauſa litterã:ſicut
demi & addi poſſe dicant:ſicut in
hoc noĩe flamma:& in cõpoſitis/
cæteriſq; ad hũc modum nulla co
gente neceſſitate cõſonãtem alí-
quã ꝑter ſuoꝝ primitiuoꝝ rõneꝫ
geminãtibus.Nulla enĩ pars grã-
matice eſt quæ magis ad uſum &
ad cõſuetudinẽ maioꝝ ut ſæpe di
xi referẽda ꝗ orthographia:dum-
modo quãtitati ſyllabaꝝ aut alie-
ni neceſſariæ rationi nõ repugnet
quoꝝ neutrũ cũ huic nomini flã-
ma repugnet uſui parẽdũ iudico.
Flammiger geri/per duo.m.a flam
ma & gero.
Flammo as/per duo.m.
Flammatus/ta/tum/ꝑ duplex.m.et
quæcũq; deriuant ab hoc nomĩe
flamma.
Flammen per duo.m.quaſi filamẽ
qa cũ ꝓpter æſtũ uela in modũ pi
lei ferre nõ poſſent:filo tamen ca
pita ligabant.
Flecto per.c.ante.t.
Flexibilis per.x.a flecto flexi.
Floccus per duo.c.& ſine.h.et eſt
parua maſſa lanæ a flo flas.

¶ Focillo as/per ſimplex.c.& ꝑ du plex.l.a foueo.Inde focillo trãſũptiue ideſt nutrire uel reficere:& ĩ de refocillatus ideſt refectus.

Follis per duo.l.a foueo es.

Folliculus per duo.l.in principio: vide in follis & in arte.

Fons fontis per.o.q̃q̃ deriuetur a fundo is/per.u.

Forfex per.x.inſtrumentum ad in cidendum filum.

Fornax per.x.

Fornix per.x.maſculini generis:ar cus ex lapidibus fabricatus:& fa cit fornicis ĩ gtõ penultĩa correp.

Fortaſſis per duo.s.

Foſſor per duo.s.

¶ Fratruelis per ſimplex.l.penulti mã ꝓducit:& eſt frater ex altero duorũ fratrum natus.

Frixi ꝑteritũ de frigo per.x.quære ĩ anxi.Eſt etiã ꝑteritũ de frigeo.

Frixorium per.x.a frigo frigis.

Frutex cis/ſine.c.& per.x.herba ſpi noſa:uel arbor ꝑua ſpinas gerẽs

¶ Fuligo ginis/per ſimplex.l.ideſt nigredo fumi.& producit penulti mam.

Fullo fullonis per duo.l.a fulgeo, ges/quia fulgidos pannos facit.

Fulſi per/s/præteritum de fulceo & fulgeo.

Functus/cta/ctũ/per.c.ante.t.a fun gor fungeris.

Fundo is/per.u.

Fundus per.u.

Fungor/per.u.

Furcillo as/per duo.l.ideſt ad fur cam ſuſpendo.

G Littera cognatio nẽ habet cum c/ ut quingẽti pro quincẽti/et mo re antiquoꝝ Vir giliu s ꝑ vircilius Gaius proprium nomẽ viri per g/ debet ꝓferri:et per.c.ſcribi ſm Seruium et Quin tilianum.Si uero ſcribitur Caia:ad differẽtiã de gaius ſcribi debet ꝑ c/ inuerſum /ſic.Ɔ.et tñ utrobiq; per.g.debet ꝓferri/et per.c.ut di xi ſcribi.Ita enĩ cõſueuerũt antiq.

Galea galeæ per ſimplex.l.corripit enĩ primã.et eſt tegmen militare.

Galerus ꝑ vnũ.l.qđ et galerũ dr̃.

Galitia/ſi uenit a galilea qđ eſt lac ſiue album ſcribit̃ per ſimplex.l.et per.t.Si uero deriuatur a gallicus gallici per additionem a/tũc debet ſcribi ꝑ duplex.l.et ꝑ.c.Nec obſtat Iſidori regula de deſinentibus in tia ꝑ.t.data.quære ſupra ĩ fallacia.

Galilea per vnum.l.ideſt lac ſiue al bum:& eſt nomen græcum.

Galla per duo.l.fructus quercuũ.

Gallatia ꝑ duo.l.& ꝑ.t.ꝓuĩcia quæ dã græciæ ſic a gallis dicta/q duce Breno poſtq̃ ſepati a Camillo in greciã traiecerũt partem illã græ ciæ occupauerũt.

Gallatia a galla nũcupata:inde po puli galatæ.In antiqs tñ codicibus tã gallatia q̃ galatæ ꝑ ſimplex.l.re pit̃/& debet ſcribi utrunq; ſine.h.

Gallus ꝑ duo (cõtra uſũ quorũdã. l/tã ꝓ aue q̃ ꝓ ſacerdote Cibelles & q̃ ꝓ hoib9 galliæ q & frãcia dr̃.

44

Gallia per duo.l.& eſt ſm Iuliũ cel
ſum triplex gallia | ſcilicet togata:
comata:bracata.togata lõbardia:
comata:burgondia & frácia.bra=
cata theutonica:lõgis brachiis dcã
Galienus p ſimplex.l. ꝓpriũ nomẽ
cuiuſdã auctoris medicinæ/& cor
Gallina per duplex.l. (ripit primã
Gallio nis/ꝓpriũ nomẽ viri/q fra=
ter fuit Senecæ per duplex.l.
Ganeo per ſimplex/n/& eſt idẽ qd
lecator/& producit primã.
Gannio nis/per duo/n. Et eſt pro=
priũ Vulpiũ. Summit tñ tranſum
ptiue pro mutire latrare irridere.
Ganymedes per ſimplex/n/& per.y
græcũ: ꝓpriũ nomẽ pueri troiani
rapti ab aquila iuſſu Iouis.
Garrio per duo.r.garrire enim eſt
multa ſine ratione dicere.
Gaza p.z.qd nomẽ lĩgua perſa di
ctum/latine diuitias ſignificat.
Gazophylatiũ p.z.per ph/ & p pri=
mũ.y.græcum ſm Parmenidem.
¶ Gello nis/per duo.l.idem quod
ruſticus ineptus.
Gelo as/per ſimplex.l.a gelu:corri=
pit enim primam.
Gelu gelu indeclinabile per ſim=
plex.l.& corripit primam.
Gemellus per duplex.l.& deriuat
a geminus.vide in agellus.
Gemellipera per duo.l. quaſi ge=
mellos patiens.
Gemma per duo.m. q̃ſi gũma:qa
ad inſtar gummæ tráſlucet.
Gemmo mas/per duo.m.a gẽma.
Gemmatus ta/tum/ per duo.m.a
gemmo gemmas.

Genitiuus a genitum genitu.
Genitrix per/i/ante.t.a genitor/ tor
in trix.
Geomantia per.t.a ge/uel a gi/ qd
eſt terra/ & mantia diuinatio.
Gerra ræ/per duo.r.ideſt nuga ine
pta uel inſuauis/ & ſic dicitur a ger
ra piſce inſipido.
Gerreo onis/p duo.r.ideſt nugator
ĩeptus/a gerra piſce inſuaui dictus
Gerulus per ſimplex.l.a gero geris
& corripit primã & penultimam.
Geryon p.y.græcũ ꝓpriũ nomẽ re
gis cuiuſdã ĩſulaꝝ baleariũ iſpãiæ
¶ Gibbus per duo.b.& eſt tumor
in pectore.
Gibboſus per duo.b.
Gibber per duo.b.
Gipſum per ps.
Gyrgillus p duo.l.a gyro cuius eſt
diminutiuũ & p primũ.y.græcum
ſʒ Parmenidẽ.vide in aliquãtillus
uſus pñs p/i/latinũ ſcribit girgillus
Glabellus per duo.l. diminutiuuʒ
de glaber/ qui ſine pilis eſt.vide in
agellus.
Gloſſa per duo.s. idem quod lin=
gua/inde trigloſſa liber.
Gloſa per ſimplex.s.idem qd bre=
uis textus expoſitio.
Glutio per.t.patet quia facit glu=
tis in ſecunda perſona.
¶ Golias per ſimplex.l.
¶ Gracchus per duplex.c.aſpira=
tũ. Et eſt proprium nomẽ viri:qd
græci Grauchus dicunt.
Gradario per.t.
Grãma per duo.m.ideſt littera.
Grãmatica per duo.m.a gramma

dicta/ q̄a de lr̄is est ars et scientia.
Grāmaticus per duo.m.
Grandiloquus p.q.et duo.u.ƀm Priscianū: ƀm Victorinū forte nihil phiberet per simplex tam hoc nomen q̄ similia scribere.
Graphiū p ph/ stilus est quo ueteres in tabulis ceratis scribebāt/ sic dictū a graphos qđ est scriptura.
Gratia p.t.a gratus ta/ tum.
Gressus p duo.s.a gressum ssu.
Grex per/ x.
Grillus per duo.l.nomen a sono uocis trahens: et est animal quod dam exiguum.
Griphes is/ per ph/ masculini generis/ et est animal quadrupes : alas habēs: anterius aquilæ / posterius aūt leonis figuram gestans.
Gerundia per.u.a gero.
Gula gulæ/ per simplex.l.a gala qđ nomen album uel lac sonat.
Gummi per duo.m.
Gutta per duo.t.
Guttatum per duo.t.
Guttur per duo.t.
Gyges per.y.græcum propriū nomen pastoris cuiusdam.
Gymnasiū p primū.y.græcū/ et per m. ante/ n fine.p.a gymnazomæ græce/ qđ sonat exerceor latine: Ita enī græca vult etymologia. Nec dr̄ a gymnos græco noīe ut Vgutio et multi alii auctores putant.
Gyrus p.y.græcū ƀm Parmenidem et p simplex.r.et est idē qđ circuit⁹ Qđ ŭ uerū est gyrgillus cū a gyro dicat: per.y.græcū scribēdū est
Gyrgillus per.y.græcum et per duplex/ l.vide in gyrus.

Non est lr̄a/ sed aspirationis nota/ qua græci carent: Sed uel dasea in pricipio dictiōis loco h/ utūtur/ de qua in arte dixi: uel chi lr̄a: uel ph/ uel thita: quæ litteræ apud græcos simplices sunt/ et vna figura notatæ. Virtualiter tn̄ sunt aspirationē icludētes/ sicut rō tradita a nr̄is græcis ostēdit. Nā tantū apud eos ualet chi littera quātum apud nos ch: et thita littera eoꝝ/ quātū apud nos th: littera uero quæ phi ab illis dr̄ apud nos per ph figurat̄ ī græcis dūtaxat dictionibus. Præponit̄ ergo aspiratio uocalibus oībus ut placet Prisciano: ut habeo: heres: hiems: homo: humus: hilas. Post cōsonātes aūt quatuor tātū ut dixi more græcoꝝ scilicet.c.p.t.r. ut chremes: Philippus: thraso: pyrrhus. Reliqua ad aspirationē ptinētia repetant̄ ex præceptis artis/ ubi de.h.latius scripsim⁹. Quæ sequūtur/ oīa p.h.in pricipio scribunt̄.
Habel nomen proprium.
Habena næ/ ab habeo es/ dicta : qa equū ad manū habeat. Secūdum Papiā uero etiā sine aspiratiōe scribi pōt/ cū inqt: Auena per.u.herbā p.b.uero lorū significat: cōuenietius aūt & ƀm usuȝ p.h. scribit̄.
Habeo es/ uerbū simplex p.h. sed abeo compositum/ ex ab & eo is/ scribitur sine.h.

45

Habilis per|h.
Habito per|h.
Habitudo per|h.
Habitus hitus ab habeo es|p|h. abitus uero .i. recessus ab eo is sine|h
Habraã cũ aspiratiõe in pricipio & per duo a. post|r. Sic in antiqssimo codice reperit. cõis tñ usus scribit sine aspiratiõe. vide supra suo loco
Hac tenus|qñ sunt duæ ptes|per|h scribi debet|& est potius cõgeries quædã uocum q̃ compositio. Q ñ uero est tota vna dictio|tũc debet scribi sine|h|q̃uis scriptorꝝ usus frequẽtius scribat per|h. hæc cõis est grãmaticorꝝ opinio. Seruius tamẽ utroq; mõ scribẽdũ in librũ secũdum georgicorꝝ significat| ꝑpter vulgatã in diuersam grãmaticorũ opiõnẽ uerba referre placuit. Ha ctenus inqt (ut multi uolũt) vna ps oratiõis est|& ẽ aduerbiũ significãs hucusq;. Alii duas ptes esse uolũt ꝑnomẽ & præpositio|& sic tenus hac|sicut crurũ tenus a mẽto palearia pẽdẽt. Sed melius est vnã ptẽ orationis accipere hactenus|quæ Seruii sentẽtia proculdubio tenenda. Nunq̃ enim hucusq; hactenus significaret nisi cum hac & tenus cõponeret. Papiæ placere ex hoc patet|ꝙ incipientibus ab|h ut est vna dictio. uerbuʒ hoc reposuit.
Halia aspiratũ in prĩcipio| & per|i| latinũ|& est ꝑpriũ nomẽ fluminis romani famosi.
Halo as|p simplex|l|& ẽ id qđ spiro
Haiax per|i|latinũ|proprium nomẽ Duo enim insignes aiaces fuerũt Thelamonius & oyleus.
Hamis tis|p|i|latinũ masculini generis|virga quæ rete sustinet.
Hammon p duo|m|idẽ græce qđ arena uel aries latĩe. vide ĩ arena.
Hamus mi|ferrũ recuruũ quo pisces capiunt|corripit primam.
Hannibal per duplex|n|propriũ nomen ducis cartaginensis.
Hara p simplex|r|stabulũ porcorꝝ.
Harena qbusdã in codicibus antiquis cũ aspiratiõe in principio reperit| quæ dictio|si latina est|uelut auctoribus latinæ grãmaticæ placet|non põt aspirari|cũ ueniat ab areo es|q̃a arena aret. Vel ab aro aras per antifrasim: idest p cõtrariam locutionẽ|qa cũ sterilis sit nõ aratur. Si uero ex hammon græco noĩe hoc nomẽ harena inflexũ sit|rationabiliter cũ aspiratione scribi debet hammon quidẽ græce| sonat harena latine: ut a doctissimis qbusdã hoĩbus græcis intellexi|Inde hãmon Iupiter dictus|qa harenã in forma arietis pede pcutiens largũ fontẽ baccho sitienti| & suo exercitui apuit. Cõmunis tñ opinio latinorꝝ tenet ꝙ hãmon græce|idem sit ꝙ aries latine. Sed græcis in iis quæ ex eorꝝ fontibus detorta ad nos uenerũt| credẽduʒ potius est. Q uidquid sit|usus fere oĩum scriptorum huius nostræ ætatis scribit hoc nomen arena sine aspiratione.
Harmonia in prĩcipio cũ aspiratione & per|i|latinũ in qbusdã antiqs

libris inuenit: qđ si recte obseruat, dicēdum est ꝙ sit dictio a graecis sumpta, uel dasceam in pricipio recipiat, qđ peritioribus graecae linguae nō placet cū dasea careat, & psili: idest tali signo cōtrario dasee potius notet. placet itaꝙ hoc nomē Armonia sine aspiratiōe scribi: qđ etiā doctoꝝ hoīum usus tenet. & dicit ab Armozo graeco qđ idem quod cōiungo uerbo.
Harpalice, lycurgi regis thraciae, filia uenatrix egregia.
Harpa graece rapere latine.
Harpes genus gladii, quo mercurius utebatur.
Harpiae aues faetidae rapaces, ab harpe quod est rapere: quaꝝ nomia aeno caeleno occipite.
Harūdo ꝯm Papiā & usum multorū, sed male cū ab areo es ueniat.
Hartaxerxes per x, ante primū e, & secūdum e, & est propriū nomen cuiusdā regis Persarum.
Hasta ꝯm usum antiquoꝝ aspirat ī pricipio ad drīam īpatiui hui⁹ uerbi asto astas, qđ facit asta sine h. Et ut dr̄ hasta ab astu uenit qa astutū virū desiderat, sed aspiratiōnē ut dictum est ab asta drīae cā recipit. Papias sine h, & similiter astile.
Hastile p simplex l, ab hasta eius diminutiuū. & producit penultimā.
Haurio & est uerbū polysilenū, ualet enī quātū attraho, euacuo, extenuo: cōsumo: ferio: & ꝓhibeo.
Hauruspex, in marmore antiqssimo cū aspiratione in principio & cum diphthōgo, au, scriptū repperi: qđ non procedit, si ab ara, quod pro altari dicitur originē ducit.
Hausi p, s, praeteritū de haurio.
Haustus pticipiū format ab hoc supino haustum haustu.
¶ Hebdomada per o, ante m, & p b, ante d, qsi eptamada: ab epta qđ est septem per mutationē de p, in b, de t, in d, & de a, in o.
Hebe dea iuuētutis ē, & iunōis filia
Heber idem est quod hebraeus.
Hebenus arbor est, quae īcisa durescit in lapidē: cuius lignū nigrū est Et corripit penultimam.
Hebeo es. i. stupe, uel pigrū fieri.
Hebesco īchoatiuū formatum ab hebeo.
Hecate cū aspiratione in pricipio, & per simplex c, idē qđ proserpina.
Hecuba p simplex c, uxor Priami.
Heccine per duo c, & per has duas syllabas. vꝫ. ci, & ne.
Hector filius regis Priami.
Hedera si ab hereo es, ueiat aspirat in pricipio: Siv̄o ab hoc noīe edus sine aspiratiōe ꝯm Vgutionē scribit. Cōtrariū dicit Quītilian⁹. qre īfra in haedus.
Hedona sylua thraciae est.
Haedus haedi cū aspiratiōe ī principio & p ae, diphthōgū: ꝙ aspiretur Quītilianus testis est libro suaꝝ īstitutionū prīo: cū inqt: Diu serua tū apud ātiquos, ut cōsonātes nō aspirent: parcissime ēt uocales cū haedos hircosꝙ dicebāt: cuius tn̄ aspirationis rōnē saepissime cū tpib⁹ imitādā dicit, qre nil miꝝ si Vgutio sine aspiratione scribendū dicit

præsertim cũ ab edo es/est/ueniat Q̃ð aũt diphthõget necessariũ videt: cũ primã cõtra naturã primitiui ꝓducat, vide in edus fine.h.

Hedonis patronomicũ abusiuũ fœminini generis! ab edona sylua deriuatũ! & breuiat penultimam.

Hegesistrat⁹ p/i/latinũ ꝓpriũ nomẽ

Hehen per.e.utrobiq; aspiratũ: Interiectio dolentis.

Hei per/i/latinum.

Helena penultimã corripit: iouis & Ledæ filia! quæ raptu Paridis fuit troianæ urbis excidium.

Helenus Priami filius uates.

Helicon per simplex.l.& per i/latinũ! mons boetiæ! musis sacer: & corripit tã primã q̃ mediam.

Helii per simplex.l.& per duo/i.

Heles quidã ab Eli ciuitate dicti.

Helus per/i/latinũ ciuitas græciæ.

Helle per duo.l.virgo quædam a submersione cuius mare hellespõticũ dictum est.

Hellespõtus per duo/l.mare ab helle virgine ibi submersa dictum.

Heloi per simplex.l.& per/i/latinũ ĩ fine/& est nomen dei.

Helysiũ p simplex.l.& p primuũ.y. græcũ/& ẽ locus apud ĩferos purgatis aĩabus & ĩnoxiis deputatus.

Hemiciclus per/i/latinũ utrobiq; ab emis qđ est dimidiũ/& ciclus cathedra uel locus ad formã semicirculi! ubi olĩ nobiles & sapiẽtes domi suæ circa mediũ portæ sedebãt vñ in prĩcipio lelii de amicitia! sed redeo ad augurẽ cum sæpe multa narrabat/tũ memini ĩ eius hemiciclo domi sedẽtẽ ut solebat! patet itaq; hũc morẽ usitatũ olĩ fuisse in hemiciclo/cõsultandi cã domi/uel ad mediũ ianuæ sedere/de quo latius ĩ cõmẽtariolis offõꝝ scribim⁹

Hæmilius per simplex.l. Cognatio romanæ familiæ/& per æ diphthõgum in principio.

Hemina mẽsura quædã ab emendo dicta! uel ab hemis qđ est dimidiũ sextarii cõtinẽs/quæ deriuatio magis rationi cõgruit.

Hemis per/i/latinũ dimidium.

Hemisperium per/i/latinũ idest media spera cæli/ab hemis qđ est dimidiũ & spera.

Hamisys per primũ/i/latinũ per simplex.s.& per secũdũ.y.græcum.

Hemitoga idest dimidia toga! & est ꝓprie giornea.

Hæmorrois p duo.r.& p/i/latinũ qđ nomẽ græci hæmorrea dicunt: ab hæma qđ est sanguis! & diphthongat per/æ/in principio & est quædã passio siue fluxus sanguinis per posteriora.

Hemochi per ch.populi quidã.

Heous idẽ quod oriens: siue pars cæli orientalis. In antiquis autem codicibus sine.h.

Hephestus p ph.ꝓpriũ nomen viri

Hepta idest septẽ per.p.ante.t.

Heptimemeris cesura quædã/syllaba ue uersu naturaliter correpta ꝓducit.& fit ĩ prĩcipio q̃rti pedis uel septĩæ syllabæ si tres spõdei præcedãt: ab hepta quod est septem: & memeris diuisio.

Hera idest domina.

Heraclia ciuitas campaniae.
Heraclides p i/ latinũ ꝓpriũ no. phi.
Heraclitus p i/ latinũ ꝓpriũ no. phi.
Herba ab hereo es/ quia radicibus terrae hereat.
Hercisco/ idest hereditatẽ diuido/ ab heres & scindo: per. s. ante. c.
Hercíscendus/ da/ dum/ idest res de hereditate diuidenda.
Hercules p. c. sine aspiratione & per simplex. l. corripit enim cu.
Herebus. i. ĩfernus: ab hereo heres ſm latios: sed male cũ sit graecum qd latinã iterꝑtationem nõ accipit ſm Seruiũ ut saepe dictũ est.
Heredito as/ per vnum. r.
Heremita penultimã ꝓducit: & est qui uel quae heremũ habitat. Reperit etiã sine. h. vide in. e. littera.
Heremus foeminini generis ab hereo es/ p ãtiphrasin/ qa nemo ibi hereret/ cũ sit solitudo ĩ via: & corripit re. ĩuenit ẽt sine. h. vide ĩ. e. littera.
Heres p vnũ. r. ab hereo: qa ꝓximior adheret bonis testatoris: nec deriuat ab herus ut qdã putãt/ cũ primã ꝓducat/ herus uero corripiat.
Heresiarcha per/ i/ latinu:/ & per ch. idest princeps heresis.
Heresis p. h. graecũ est nomẽ qd latine sonat diuisio: male ergo nr̃i qui ab hereo es/ sumptũ eẽ uolũt.
Hereticus ab heresi dictus.
Hereo es/ per simplex. r.
Hermaphroditus p ph. hermes enĩ Mercurius: & phrodin Venus. idẽ hermaphroditus mercurii & ueneris filius: qd ad interꝑtationẽ nois uocabuli refert: & ꝓducit di.
Hermes: idest interꝑtatiuus. Inde mercurius hermes dictus.
Heroicus ab heros uersus qdã ita dictus/ quia gesta describit heroũ.
Heros ꝓprie semideus/ qa ex amore deae uel dei cũ mortali est genitus. heros enĩ graece idẽ ẽ q amor latine. nr̃i uero latini putãt hoc nomẽ deriuatũ ab her graece qd est terra latine/ qa heros dñs sit terrae. Quidqd sit usus omni arte potẽtior/ aspirat heros in principio.
Herous ab heros deriuati videtur.
Hesi praeteritũ de hereo.
Hesito idest dubito ab heso sas frequẽtatiuũ de hereo/ licet nõ sit in usu: sed hesito frequẽtatiuũ ẽ ĩ usu
Hespia/ tã ꝓ Italia q̃ pro hispania: sꝫ ꝓ hispania coĩter adiectiuũ recipit Quibusdã tñ placet ut Italia magna hespia dicat a rege hespo/ ps uero hispaniae hespia mĩor appellatur ab hespere occidẽtali stella.
Hesperus stella est.
Hester nomen reginae hebreae.
Hesternus p/ s/ inquãtũ deriuat ab heri: sed externus ab extra praepositione p/ x/ scribitur.
Heu interiectio dolentis.
Heus aduerbiũ uocandi.
Hexper/ x/ graece/ sex latine/ qd in cõpõne aliqñ sumit a/ ut hexameter.
Hexameter uersus de sex pedibus ab ex & metrũ: & est adiectiuum. Et dicitur carmen exametrum: qa sex pedibus sit mensuratũ.
Hexaptotus p/ x/ ab ex qd est sex & ptotos casus/ quasi sex uarios habens casus.

47

Hiatus per s i s latinū & est idē qđ bacchus s ab hio hias ut nr̄is latīs placet dictus q̄a uenas hiare facit
Hiatus per i latinū apertio terræ: ab hio hias.
Hibernus ab hiems dicitur.
Hic hæc hoc & quæ ab hoc ꝓnomine ueniūt ut hiccine: hæccine: hoccine per duplex c scribūtur. est enī pronomen.
Hiems p i latinum & fine. p. ab hio hias: quia facit hiare terram.
Hieremias p i latinū: nomē ꝓphæ.
Hierico per i latinū: nomen ciuitatis uel oppidi in iudæa.
Hiero ꝓpriū nomē cuiusdam regis syracusarum.
Hieronymus per primū i latinū: & secundum. y. græcum.
Hierusalem per i latinum.
Hilaris per simplex. l. idest letus.
Hilum per simplex. l. medulla calami: uel illud qđ adheret grano fabæ. Varro aūt dicit hilū medullā eius ferulæ eē: quā græci aphodelon uocāt. vide in nihilū & in arte.
Himeria ꝓpriū nomē mulieris siue ciuitatis in sicilia.
Hinnio p duo n est ꝓpriū equi.
Hinnitus p duo n q̄rtæ declinatōis
Hio hias idē qđ os apire: transūptiue uero pro desiderare: & qn̄qꝫ p deficere capit. generaliter uero p aperire.
Hiphigenia per ph & per i latinum ubiqꝫ filia Agamenonis. Repit̄ etiam Ephigenia per. e. añ ph. & tūc frequens usus sine aspiratione in principio scribit.
Hipparcus per duo. p. ꝓpriū nomē
Hippia per duo. p.
Hippocentaurus per duo. p.
Hippocoon per duo. p. & per duo o in fine ꝓprium nomen.
Hippocrates per duo. p. ꝓpriū nomen cuiusdam auctoris medicīæ
Hippodomia p duo. p. & p i latinū. ꝓpriū nomē virginis græciæ.
Hippolitus p i latinū & p duo. p. filius thesei.
Hippomedon per duo p. proprium nomen viri.
Hippotes per duo. p.
Hircius p. c. si ab hircus uenit. Si uero ab hirtus p. t. scribi debet. & ē ꝓpriū nomē: de quo Cicero ī phil.
Hircus hirci per. c. non aspiratū maritus capræ.
Hirquus p. q. & duo. u. āgulus oculi.
Hirsutus. i. pilus hirtus.
Hirtus idest asper. & ꝓprie in pilis.
Hirudo p i latinū & p simplex. r. & est sanguisuga: corripit primā & ꝓducit penultimam.
Hisco hiscis p i latinū & p. s. ante. c. īchoatiuū de hio hias p abiectionem. a.
Hispania p i latinū ps terræ occidētalis.
Hispanus hō de hispania.
Hispidus ab hircus: q̄a pilosus uel squalidus.
Hister fluuius a quo histria dicitur.
Histria ꝓuīcia quædā ab histro fluuio dicta.
Histrio gesticulator est. Si uero ab hystoria uenit p. y. græcum debet scribi: sed antiquoꝝ usus ī cōtrariū
Hiulcus per i latinum: ab hio hias: idem est quod rimosus.

¶ Hodie aduerbium temporis.
Hodiernus ab hodie.
Homerus poeta græcorum summus.
Homerocētonas producit to|& ē scriptura de cētū metris ex libris homeri decerpta ut placet qbusdā latinis. est enī cēto ut græcis visū est idē qd pugno: qa ex punctis qbusdā.i. certis uersib⁹ deprōpt⁹ cōstat.
Homicida ab hoīe & cedo is.
Homo ab humo quod est terra.
Homopathion p th| morbus qdā.
Homophasis p ph| figura quædam
Hōzeuxis p.z.& p|x| homos græce vnū uel simile latine cū oībus suis cōpositis & deriuatis aspirat̃ ī pri°
Honestus ab honestate nomē trahit
Honustus|sta|stū| aspirat̃ ī pricipio: lꝫ onus oneris & onero as|sine aspiratiōe scribant̃. Est enī honustus cui onus ipm honori est: ut siquis spolia de hostibus ferat: ppea solū hoc nomē aspirationē recipit. onetatus uero qlicūq; onere pssus. ita enī placet Seruio ī primū æneido.
Hora horæ qñ tps significat in principio aspirari debet. Si uero extremitatē uel regionē significat: sine aspiratione scribi debet.
Horizon horizōtis cū.h.ī principio & p.z. qd nomē ex horizo græco uocabulo sūptū est. faciūt enī græci daseā supra primā uocalē. ē enī horizo græce idē qꝫ termīo latine Inde horizon ps illa cæli extrema quæ in circuitu nrm aspectum terminat: & producit penultimā.
Horno idest hoc anno: & est aduerbiū temporis.
Horologiū p simplex.r.& simplex.l ex horo & logos qd ē fmo. uel ex hora & lego legis: qa fmonē.i. rōnē de colligēdis horis cōtinet: uel qa legit.i. colligit numerū horarū: & tūc.e.in.o. mutatur.
Horoscopus ab hora & spicio is: qd ñ ē ī usu qsi horarū īspector: uel ab hora & copos qd ē labor. Et ē astrologus circa cognitiōeꝫ horarū laborās: maxīe circa horā natiuitatis. &
Horreo es p (corripit penultimā. duo.r. idest timere uel tremere.
Horridulus p duo.r.& vnū.l. diminutiuū de horridus: corripit du.
Horridus p duo.r. corripit penult.
Horripilatio p duo.r. simplex.l. et p t. Est enī qñ pili capitis eriguntur præ horrore.
Hortēsius aspirat̃ in pricipio ppriū nomē cuiusdā oratoris romani.
Hortor aris|idest suadeo uel īstigo
Horul a per simplex|r| & simplex|l| idest parua hora: corripit ru.
Horus ab hora|qñ pro tpe sūmit̃ p simplex|r| est idem quod Apollo qui primus horas adiuenit.
Hospes ab hospitor ris.
Haruspex p simplex|r| & p|x| in fine & uenit ab hora & spicio & q horas īspicit idem qd horoscopus.
Hospita| mulier quæ hospitat̃|ab hospes| & corripit penultimam.
Hospitium per|t| ab hospitor ris.
Hospitor idē qd suscipio aliū hospitio| uel ab alio suscipior. Est enim uerbū cōe| & corripit penultimā.
Hostia idest sacrificium| & dicitur ab hoste. Nā ante q̃ ad hostes pro

48

ficiscerent/animal qđ pro obtinē da victoria imolabat hostia dicebat/sicut post victoriam hostibus deuictis victima.
Hostiarius ab hostium dicitur/& est qui hostium custodit.
Hostiatim aduerbiū remissiui.
Hosticus ca/cum/idest ad hostem ptinens: corripit sti.
Hostilis pvnū.l.ab hoste.pducit sti
Hostio stis/idem est qđ æquare.
Hostiolum per vnum.l.paruū hostium/producit penultimam.
Hostis generis cōis/ab hostio hostis: qa æqua frōte/ut placet Vgutioni ad bellū eat. Illud uero magis placet/ut hostis dicat inimicus public⁹/q̄ æquo bello: idest legitimo pugnet: quis penes Ciceronē p̄mo officioꝝ/hostis olim idē qđ pegrinus erat. Qđ si uerū est neutra īterpretatio pbāda est. Peregrinus aūt quōdā dictus ē/ut æquo iure gētiū hospitio ac urbibus exciperet. Hostire enī a quo uerbo hostis originē duxit/nihil aliud q̄ æquare significat. Aeqtas aūt cū tū iuri cōpetat maxime naturali sine gētium cōuenit. Recte itaq; ueteres illi quem nos peregrinū dicimus ipsi hostem appellabant.
Hostiū ab hoste dr̄/qa hostē moratur. Papias etiā sine.h.posse scribi dicit inquārū ab hoste uenit. Idē Isiodorus in sua orthographia. Sʒ usus per.h.scribi debere vicit. Ita enim in antiquissimis codicibus/& in nouis ubiq; reperitur.
Huiuscemodi p.s.aū.c.pro huiusmodi/sed fixius pnūtiatur: demōstrationē enī auget. Idē est de huiusce hosce hisce dicēdū. Antiqui enim ubi aliqd ualde demōstrare uolebāt uel affectū quēdā significare/hanc syllabicā adiectionē ce/huic pnomini hic hæc hoc dicebāt. Nos uero tātū hoc obseruauimus locis duob⁹/scilicet qñ simul addit ista syllabica adiectio cine/ut hiccine: heccine; hoccine/& in his casibus q retinēt/s/ī fine: ut huius: hos: has: his: cū qbus recte ce syllabicā adiectionē recipimus: ut huiusce: hosce: hasce: hisce.
Humanus na/num/ab hoīe: q̄si ad hoīem ptinēs: pducit penultimā.
Humatus ta/tum ab humo as/penultima producta.
Humecto ctas per.c.ante.t.ab humeo es.
Humectatus tata/tatum/ab humector humectaris.
Humeo es/ab humus humi.
Humeralis p simplex.r.& simplex/l ab humerus dr̄/q̄si ad humerum ptinens/& pducit penultimam.
Humerillus/p simplex.r.& per duplex.l. diminutiuū de humerus; vide in aliquātillus/& ī præceptis artis de diminutiuis in illus.
Humerus p simplex.r. ab homos græce qđ sonat humerus latine. Papias v̄o helenos græce humerū dicit eē latine: ab humeo inflecti videt pp̄ter musculoꝝ humiditatē. Qđ aūt ab armus dicatur/nō satis cū rōne nōis cōuenit: pertinet aūt pprie ad hoīes, uelut ar-

mus ad bruta: & corripit penultimã

Humilis per simplex/l/ ab humus/ & corripit penultimam.

Humo as/p vnũ/m/ab humus mi. Et est humare/sepelire/uel in terram condere.

Humor humoris ab humeo es.

Humus mi fœmini generis: & est ꝓprie terra humida/& inferior/ caretqꝫ plurali numero: & deriuatur a mus græce qđ est terra latine.

¶ Hyacitus p primũ/y/græcũ/& ẽ ꝓpriũ nomen pueri in florem illũ ẜm poetas conuersi/ quo nomine etiam flos appellatur.

Hyades p.y. græcũ / signũ cæleste/ qđ ẽ ĩ frõte tauri/ stellis septẽ distĩctũ: & dicũt hyades iõ ꝙ ortu suo pluuias efficiũt/quas stellas latini succulas appellãt. Sũpserunt autẽ hoc nomen ut dicit ab hydor qđ est aqua/& corripit penultimã.

Hyberia p/y/ græcũ in prĩcipio/ ps q̃dã hyspãiæ/ab hibero fluuio dicta

Hyberus/p/y/græcũ in prĩcipio/& p simplex/r/ fluuius famosus hispaniæ/vnde hyberia dr̃/& populi hyberi/producitqꝫ penultimam.

Hyberia alia: ps põti siue ꝓuincia.

Hybreas per/y/græcum.

Hydapses p/y/græcũ/ insignis fluuius magnitudine/ & ꝙ arenas aureas atqꝫ gẽmas ferat p parthiam fluẽs/& labit in Indiã sic dictus ab hydapse uetustissimo rege medoꝝ

Hydor per/y/græcũ: tantum ualet græce quantum aqua latine.

Hydria p/y/græcũ in principio: uas aquaticũ ab hydor qđ est aq̃ dictũ

Hydropicus per/y/græcum in principio/ ab hydor quod est aqua/uel ab hydropis. corripit penultimã.

Hydropis/p primũ/y/ græcũ / & est ægritudo/quæ hydropisis dr̃/ supabundans humore intercutaneo cum inflatione/& hanelitu fetido/ & corripit penultimam.

Hylaris p primũ/y/ græcũ/ẜm usum antiquoꝝ. Est enĩ ut placet Seruio in q̃ntã æglogã Virgilii nomen a græco dictũ/ex quo hylaro / hylaras/hylarus/ & similia oĩa p primũ y/græcũ & p simplex/l/ &/r/ scribenda sunt cum suis cõpositis & deriuatis/ut exhylaro/exhylaratus hylare/hylariter/ hylarius & ad hunc modum reliqua.

Hymen nis/p y/græcũ ĩ prĩcipio / & ꝓducit penul. gti/q̃dã mẽbranula in qua ĩfans in utero mr̃is ĩuoluit Papias hymen ĩnq̃t nuptiæ uel carmẽ nuptiale uel claustrũ ṽgĩtatis.

Hymeneus per primũ/y/ græcuꝫ/ & est deus nuptiarum ẜm gẽtiles/ & producit penultimam.

Hymnus per/y/græcũ/masculini generis/ & est laus dei cũ cãtico.

Hymnizo as p primũ y/græcũ/& p z/& est idem quod hymnos facio uel canto: & producit penultimã.

Hypalage per/y/græcum & per simplex/p/& simplex/l/ figura quædã/ & corripit penultimam.

Hyper p y græcũ cũ oĩbus cõpositis & deriuatis: & est idem quod super uel de.

Hiperbaton per/y/græcum / figura quædam & corripit penultimam.

49

Hyperboreus per|y|græcũ per simplex|p|& per simplex.r.ideſt ſeptẽtrionalis & corripit penultimã.

Hyꝑbole ꝑ|y|græcũ! & ꝑ simplex.p

Hyꝑides ꝑ.y.græcũ & (figura q̃dã. simplex.p.& simplex|r|ꝑpꝛ̃ nom̃

Hypermeter per|y|græcũ! ab hyper qđ eſt ſuꝑ & metrũ.eſt enĩ metrũ vna ſyllaba ſuperabũdãs! ut apud Virgiliũ.vii.æneidoꝝ.ꝑfuit optato cõdunt̃ tybridis alueo.

Hypo per|y|græcum & per simplex p.ideſt ſub uel ab.

Hypotheca ꝑ|y|græcũ per simplex p|& ꝑ th|& eſt quædã ciuilis actio cũ res cõmodat̃ ſine depoſitione pignoris|pacto uel cautione ſola interueniẽte ſic dicta|ab hypo qđ eſt ſub & theca repoſitorium.

Hypocrita ꝑ primũ|y|græcũ! & per simplex|p|qđ nomẽ ſi cõponat̃ cũ hypo qđ eſt ſub & eriſos auꝝ:neceſſe eſt ut ſcribat̃ etiã ꝑ|y|græcũ ĩ medio.Si uero ueniat a criſis|qđ eſt iudiciũ tũc ſcribit̃ in penultima ſyllaba ꝑ|i|latinũ.Eſt enĩ hypocrita|q aurũ ideſt inanis ambitionis flãmã ĩterius defert! uel qui falſe & ambitioſe|de ſe iudicat.

Hypotheſis ꝑ primũ|y|græcũ|& ꝑ th.Refert aũt inter hypotheſim & theſim:qa hypotheſis quæſtio eſt circũſtãtiis ueſtita oratoꝝ ꝑpria: theſis uero:nuda circũſtãtiis magis a ꝑho q̃ ab oratore ꝯſiderãda

Hypozeuxis ꝑ primũ|y|græcũ per simplex|p|ꝑ|z|& ꝑ|x|in pricipio finalis ſyllabæ:& eſt figura quædã.

Hypſeus ꝑ|y|græcũ ꝑpriũ nom̃ viri

Hyſmeneus per|y|græcũ: ẜm Parmenidem fluuius thebanus.

Hyſſopus ꝑ|y|græcũ & duplex|s|& simplex|p|herba q̃dã corripit peñ.

Hyſterologia ꝑ primũ|y|græcũ|& ꝑ simplex|r|figura q̃dã ꝑducit peñ.

Hyſteromproteron per|y|græcum & ꝑ simplex|r|quædã figura.nr̃i itaqꝫ latini fere oẽs haud mediocri in errore uerſant̃ qui multa ſupradictoꝝ noĩum ſine aſpiratiõe ſcribũt cum nulla dictio poſſit ab hypſilo ideſt illo|y|græco incipere qđ|i|tenue uel ſubtile ſignificat|niſi aſpiret̃ ĩ prĩcipio:de quo ſatis in præceptis artis dictũ eſt & infra cũ de hypſilo tractabitur.

Hyſtoria ꝑ primũ|y|græcũ ab hyſteron qđ eſt poſtremũ|& orim videre! quia hyſtoria eſt reperta|ut poſteri geſta maioꝝ videant.

Hyſtoricus per primũ|y|græcũ|ab hyſtoria nomen ſumens.

Hyſtoriographus per primũ|y|græcũ|ab hyſtoria & graphia ſcriptura uel grapheus ſcriptor.

Hytalia ẜm quoſdã ꝑ|h|&|y|græcũ|ſed cõtra uſum! Si uero ꝑ|y|græcũ ſine aſpiratiõe ſcribat̃|ſicut multis ĩ antiqs codicibus legi|hoc arti & diſciplinæ græcæ repugnat.Rectius itaqꝫ per i|latinũ ſcribit̃|in quo neqꝫ arti! neqꝫ uſui doctorum hominum derogatur.

HActenus de.h.nũc ad|i| litterã accedamus:ſi prius hæc ſubiecero|quæ apud Geliũ auctorẽ ſane & fidei pleniſſimũ & antiqtatis

curiosissimũ legi in secũdo suarũ noctiũ atticarũ libro qui de aspiratione in hũc modũ scribit. H. siue litterã siue illã spiritũ magis q̃ lrarũ dici oportet inferebãt eni ueteres nr̃i plerisq; uocibus uerborũ firmãdis roborãdisq; ut sonus earũ eẽt veridior uegetiorq; id uehemẽter fecisse studio & exẽplo linguæ atticæ satis notũ ẽ: sic lachrymas sic sepulchrũ sic ahenũ sic uehemẽs sic incohare sic helluari sic hallucinari sic honera sic honustũ dixerũt. In his enim uerbis oĩbus litteræ seu spiritus nulla rõ visa est nisi ut firmitas & vigor uocis quasi q̃busdã uerbis additis intẽderetur: & cõfirmat quãtũ ad id qd' dixit de hoc uerbo ahenũ auctoritate virgilii cũ dicit se ex fido optatoq; multi noĩs grãmatico romæ accepisse æneidos mirãdæ vetustatis a se emptũ in sigillariis viginti aureis quem ipsius Virgilii fuisse credebat. In quo duo isti uersus cũ ita scripti forent Vestibulũ añ ipm primoq; in limĩe pirrhus: Exultat telis & luce coruscus ahena. Additã supra vidimus h lrãm & haena factũ. Sic in illo quoq; virgilii uersu in optimis libris scriptum ĩuenimus. Aut foliis vnda tepidi despumat aheni. In vno duntaxat cũ honera aspirari dicit a Seruio discrepat: onus eni & quæ ab eo ueniũt excepto honustus sine aspiratione ß̃m Seruiũ sunt scribenda. Nũc ergo ad ea quæ ab i incipiũt: locus is admonet ut descẽdam⁹.

I Littera & uocalis est & cõsona uocalis cũ p se vocẽ faciat: ut itur ibatur Cõsona uero nunc simplex cõponit̃ in prĩcipio syllabæ alia ĩ eadẽ syllaba sequẽte dũ nulla alia uocalis ĩmediate ĩ eadẽ dictiõe p̃cedat: ut iuno & iupiter: nũc duplex cũ in medio duarũ ponit̃ vim suã seruãtiũ ut maior & troia. Male igit̃ qui existimat in huiusmodi noĩbus Gneius Põpeius ulterius & quotiens i duplex uocalis est i uocalem debere duplicari cũ nusq̃ tres in eadẽ syllaba uoces reperiãtur.

¶ Iacob per i latinũ & per b.

¶ Icarus sine h & simplex r filius dædali.

Icos sine h idem qd' signum.

Iconomica per i latinũ ubiq; & sine aspiratiõe: qd' græci œconomica p œ diphthõgũ dicũt: & est pars p̃hiæ moralis sic dicta ab icos qd' est domus & nomica lex uel regula. hẽt aũt icos duplicẽ significatiõẽ. capit̃ eni p signo & pro domo.

Iconomus per i latinũ sine h.

¶ Idalia p i latinũ & p simplex l sylua ut q̃busdã placet in ĩsula cypri

Idalium per i latinum & simplex l nemus cypri.

Idea per i latinum: idem qd' forma uel exẽplar: Inde Plato ideas uocauit species quasdã reꝝ æternas.

Idioma per i latinũ & est figura linguæ uel sermonis: ab idion qd' est

propriũ & oma quod est onoma: idest nomen uel sermo.
Idiota p/i/latinũ ab idion græce qđ ꝓpriũ sonat latine/q a ꝓpriũ nomẽ suæ terræ ignoret. uł dr̃ ab idus qđ est diuisio & iota qđ est/i/lr̃a minima/quasi diuisus a minimis lr̃is/ & tunc accipit̃ pro illitterato.
Idolũ p/i/latinũ & simplex.l.idest simulacrũ dei uel deæ humana effigiæ formatũ/ab idos quod est forma uel exemplum.
Idomeneus per/i/latinũ ꝓprium nomen ducis cretensis.
Idoneus ab idos.
Idus p/i/latinũ/idẽ qđ diuisio: mẽsis enim diuidit̃ in nonas/idus & kalẽdas. vide infra in none.
Iesse p duo.s.& /i/latinũ: ꝓpriũ nom̃ hebræũ: & fuit pater dauid.
Iesus p simplex.s.& p/i/latinũ: cõtra cõem usũ scribẽtiũ p.y.græcum : Nulla enĩ dictio ut dictũ ẽ põt ab y.græco ĩcipe nisi p̃cedat aspiratio: & dictio bisyllaba ẽm latios: apđ græcos uero scribit̃ cũ aspiratione in prĩcipio & p hypsilon: & est dictio trisyllaba: ita a græcis qbusdã viris audio.
Ilex ilicis p vnũ/l/& p/x/arbor qdam
Ilicet p simplex.l.idest ire licet/quo uerbo sacerdotes gentiles pfecto sacrificio uti solebãt ad populum cuius loco nr̃i. ite missa est: dicũt.
Ilico per simplex.l.idest subito.
Ilion p simplex/l & i/latinũ.i.troia.
Ilus per/i/latinũ & simplex.l. ꝓpriũ nomẽ Ascanii filii æneæ.
Illacrimor p duo.l.ex in & lacrimor p mutationẽ de/n/i/l. vide ĩ collaudo.
Illac p duo.l.aduerbiũ loci.
Illaudatus per duo.l.ex in & laudatus. vide ut supra.
Illecebra p duo.l.ex in & lecebra ab illicio cis: & est carnalis delectatio.
Ille/illa/illud ꝓnomen demõstratiuum & relatiuum.
Illepidus p duo.l.ex in & lepidus.
Illiberalis per duo.l.
Illicitus per duo.l.
Illic per duo.l.aduerbium loci.
Illido is/per duo.l.
Illixi p duo.l.& p/x.p̃teritũ de illido
Illitteratus per duo.l.& duo.t.iuxta usum antiquorum.
Illo per duo.l.aduerbium loci.
Illorsum per duo.l.
Illotus per duo.l.
Illuc per duo.l.
Illucusq; per duo.l.
Illumino per duo.l.
Illustris per duo.l.
Illuuies p duo .l.ex in & luuies.i.sq̃lor ac ĩmũditia: & quæcũq; alia cõponunt̃ ex ĩ & dictiõe ĩcipiẽte ab/l ẽm modernos. vide in collaudo.
Illyria p duo.l.& p secũdũ.y.græcũ ꝓuincia quæ hodie Sclauonia dr̃.
Illyricus p duo.l.& p secũdũ/y/græcũ ab illyria. Sũt tñ qui dicũt p primũ: tñ alii p tertium.y.græcũ tã illyria q̃ illyricus debere scribi/sꝫ male usũ græcoꝝ & uetustissimoruꝫ codicũ quẽ secutus sum in cõtrarium stante.
Imbecillis p.m.& duo.l.ex in & bacillus. vide in cõmeatus.
Imbellis p duo.l.ab in & bellũ. vi-

de in cõmeatus & in bellum.
Imago p|i| latinũ & simplex.m.
Imaginor p simplex.m.prima & pe nultima correpta.
Imitor p simplex.m.pria & penultima correpta|quis in secũda psona & in cæteris tetrasyllabis eiusdem uerbi dictiõibus pducat penult.
Immanis p duo.m.ab in & mania: qđ est furia|sed|n|mutatur in.m.vide in cõmeatus.
Immaturus p duo.m.ex in & maturus|n|mutata in|m.
Immemor p duo.m.ex ĩ & memor
Immineo p duo|m|ex ĩ & maneo.
Immitis p duo|m|& per simplex|t. idest crudelis: pducit penultimã.
Immolo per duo|m|& simplex|l|ab in & molo|& corripit mo.
Immotus per duo|m|ex in & mot⁹ penultima producta.
Immũdus p duo m|& p|u| ex in & mũdus.idẽ est de oĩbus cõpositis dicẽdũ|ex in & dictiõe ĩcipiẽte ab m|obseruãdũ.vide in cõmeatus.
Imo p simplex|m|sȝ modernos grãmaticos aduerbiũ eligẽdi:antiq tñ scribebãt p duplex m|ad dñiaȝ huius dtĩ siue ab|tĩ imo : cuius ntũs ẽ imus ima imũ|qđ nõnulli antiquitatis imitatores adhuc obseruant. pnũtiatio aũt leuior p|m|simplex videtur|magis fixa uero sed durior per duplex m.
Impar per|m|ex ín & par|n| mutata in|m.qđ in his quæ sequunt eadẽ rõne intelligendum est:vȝ.
Impatiẽs p|m|& p t.vide in patior.
Impedio per|m|ex in & pedio|qđ nõn est in usu|siue ab in & pedica quasi pedem capiens.
Impegi penul.pducta: pteritũ de Impigo p|m|añ|p|ex in & pegi.
Impendo per|m|ante|p.
Imperator per|m|ante|p|ex in & parator|a|in|e|mutata.
Imperitus per|m|ante|p.
Impero p|m|ante|p|ex in & paro|a in|e|uersa.
Impersonale per|m|ante.p.
Impertior uel impartior per|m.ante.p.ex in & partior.
Impertio uel ĩpartio|p.m.ante.p.
Impetro per.m.ante.p.ex in & patro as|a|in e conuersa.
Impetus per.m.ante.p.
Impiger p.m.añ.p.penul.correpta
Impigo p.m.añ.p.ex in & pingo.
Impinxi p.m.ante.p.& per.x.ex in & pinxi.vide in anxi.
Impius per.m.ante.p.
Imploro per.m.ante.p.
Implumis p.m.añ.p.ex ĩ & pluma.
Impluuiũ sm Asconiũ locus est in mediis ædibus ubi pluuia recipit qui locus a vulgo curtis dr: sm uero Papiã tectũ est vnde pluuia ruit|scribit enĩ p.m.ante.p.
Impolitus secunda breuis penult. pducta|p.m.añ.p.& p simplex.l.
Impono p.m.añ.p.ex in & pono.
Importunus p.m.añ.p.ex in & portunus:ab in qđ est nõ & portus:q̃si sine portu uel quiete.
Impos per.m.ante.p.
Imprecor per.m.ante.p.
Impræsentiaꝝ p.m.ante.p.aduerbium tpis ex in & psenti.& diph-

thõgať in secũda syllaba per æ.
Imprimo penultima correpta p.m. ante|p|ex in & premo|e i i mutata.
Improbus p|m|ante|p|ex in & probus.
Improperiũ p|m|añ|p|ex in & ppetiũ; uel ab ĩpropero improperas.
Improuisus per|m|ante|p.
Imprudẽs per|m|ante|p|ex in & prudens.
Impubes per|m|ante|p|ex in & pubes; penultima ꝑducta.
Impudens per|m|ante| p| penultĩa correpta.
Impudicus per| m|ante|p|penultĩa producta.
Impulsus per|m|ante|p.
Impune penultima ꝑducta per|m| ante|p|idem quod sine pœna uel vindicta.
Impunitus per|m|añ|p.& diciť ĩpunitus qui pœnã euaŝit.
Impurus per|m|ante|p. In qbus oĩbus & similibus|n huius ꝑpositionis in|mutatur in|m|ut dixi. Nunq̃ enim|n|poteſt ſtare ante|p|in media syllaba|siue dict°o simplex sit siue cõposita: ut dictum est.
¶ Inacus p|i|latinũ| ꝓpriũ nomen dei|cuiusdã fluminis græciæ patris Io virginis a ioue in uaccam uersa ut fingunt poetæ.
Incassum per duo|s|ideſt fruſtra|ab in & cassis. quia sicut uenatio sine casse eſt inanis; ita ẜm Seruiũ qđ i cassum fit inaniter fit.
Incesso is|per duo|s|ab incedo is|in cessi incessum. Et eſt idem qđ ad iram prouocare.
Incessus per duo|s.
Inchoo iuxta cõmunẽ usum & opinionem scribiť per|h|ante primũ o ab in & chaos. Secũdũ Seruium uero in tertiũ georgicoꝝ. Nullum uerbũ apud latinos eſt quod|o|ante|o|finalẽ habeat excepto ĩchoo: quod tamen maiores aliter scribebãt|aspirationẽ ĩterponẽtes duabus uocalibus & dicebãt Incoho: usus tamen communis poſt|o|primũ aspirationẽ ut dixi scribere cõsueuit|cum ab in & chaos|ẜm Papiam ueniat.
Incola per simplex|l| penultima correpta. vide in accolo.
Incolatus per simplex|l|penultima producta|idem quod locum aliquem habitans.
Index per|x|patet ex genitiuo ĩ cis.
India per|i|latinum utrobiq̃.
Indictio per|c|ante|t.
Indifferẽs per duo|f. cõponiť enim ex dis|& ferens|per mutationẽ de s|in|f|quod in omnibus similibus eſt intelligendum.
Induciæ per|c|ab induco cis.
Ineffabilis per duo|f|ex in & effabilis. Effabilis uero cõponiť cum ex & fabilis per mutatiõẽ de|x|in|f. vide in præceptis artis.
Iners sine|h|ex in & ars|a|in|e|mutata.
Infectus per|c|ante|t|ideſt non factus; tinctus; coloratus; infusus cõtagione siue peſte infectus.
Indefessus per simplex|s|& per duo s|ex in & defessus.
Inhabilis per|h|ante|a.

Inhereo per|h|ante primum|e.
Inhibeo per|h post|n|ex in & habeo cum aliis ab eo compositis: ut perhibeo: exhibeo: adhibeo: cohibeo & similibus.
Inhumanus per|h|ante|u.
Initior aris per|t. & fm quosdã initio as|ab ineo inis iniui initum.
Initium per|t|ab initum initu.
Iniquus per|q|& per duplex u|fm Priscianum: fm Victorinum posset etiam scribi per vnum tantum u. Sed usus vincit per duplex|u.
I nitus inita|initum: idest inceptus: per simplex|n|penultima correpta
Innocens per duo|n.
I nnocuus per duo|n|& duo|u.
Innoxius per duo|n|& per|x.
I nnuba per duo|n|ex in & nubo: & corripit nu.
Innulus per duo|n|& per vnum l. idest paruus ceruus & corripit nu.
Innuo per duo|n|ex in & nuo: quod non est in usu.
Ino per|i|latinum & per simplex|n| uxor athamantis.
Inops per|p|ab in quod est non: & ops quod est terra: quasi sine terra.
Inquilinus|per simplex. l. ab incolo, c. in. q. mutata quasi incolumis.
Inscitia per|s|ante|c|& per|t|ab in & scitum scitu.
Inscius per|s|ante|c.
Insilio per simplex|l|ex in & salio .p salto: & corripit si.
Insolens per simplex|l. idem quod superbus corripit enim so.
Insolesco per simplex|l|idest alien⁹ uel superbus fio.
Insomnis p|m|ante|n|sine|s|p|ab in & somnus. vide in alumnus.
Intellectus per duplex|l|ab intellectum intellectu.
Intelligo per duplex|l|ex inter & lego|sed|t|mutatur in|l. idem est p totam declinationem & in omnibus deriuatis dicendum.
Intẽtio per|t|ab intẽtum intẽtu.
Interiectio per|e| & per|c| ante|t|ab interiectum interiectu ubi|a|in|e| est mutata.
Intermitto is|per duplex|t| ex inter & mitto.
Interpello per duplex|l|ex inter & pello as|quod in simplicitate non est in usu.
Interpolo as|per simplex|l|ab inter & polus & corripit po.
Interstitium per|t|ab inter & sto as statum statu.
Interuallum per duo|l| ab inter & uallus.
Intolerabilis per vnuȝ|l| & corripit to. vide in tolero.
Intromitto p duo|t|ex ĩtro & mitto
Inueho inuehis per|h|post|e.
Inuexi per. x.
Inuectum per|c|ante|t.
Inuidentia per|t.
¶ Iocasta per|i| latinum| mater & uxor edippi.
Iocũdus per|u|post|c|antiqui tamẽ u. loco. o. in prima syllaba scribebant.
Iohachim per i latinum & cum aspiratione ante|a|& per ch|propriũ nomen.

32

Iohānes per duplex/n/ & per/h/ante a iuxta plurimorum usum. Reperit tñ etiam per simplex/n.
Iolaus per/i/latinū/ & per simplex/l/ proprium nomen.
Iole per/i/latinum & per simplex/l/ uxor Herculis.
Ionia per/i/latinum utrobiqꝫ proui cia quædam.
Ioniū p/i/latinū vtrobiqꝫ mare qddā ab Io virgīe in uaccā pmutata dr.
Ioppe per/i/latinū & duplex/p/ oppidum palestinæ.
Ioseph per/i/latinum & per/ph/ proprīū nomen.
Iosephus per/i/latinū & per ph/idē quod Ioseph.
¶ Ippocoon ſm Priscianū per du plex/p/proprium nomen viri.
¶ Iris per/i/latinum & per simplex r/ arcus cælestis/uel idea iunonis nuntia ſm poetas.
Ironiā ſine aspiratiōe p/i/latinū utrobiqꝫ & p simplex/r/ & est figura simulatā locutionē afferens & contrariā intētioni, ut si hippolitū incestum/ & Aeneam crudelem uocemus/uel atreium pium:
Ironicæ per/i/latinuꝫ & per simplex r/ab ironia.
Irrigo as/ per duplex/r/ penultima correpta ex in & rego/sed/m/mutatur in/r/idē est de his quæ sequuntur dicendum.
Irriguus per duo/r.
Irrito penul.cor.ab in & ratus/ pro euacuare: sed pro excitare ad iram ex ī & ritus/ qa cōtra ritū idest morē eius q irritat fit/ & tūc penultimā pducit! Et scribit per duo/r.
Irrogo per duplex/r/ penulti.corre.
Irrideo per duplex/r.
Irreuereor per duplex/r.
Irruo p duplex/r/ ex in & ruo.
¶ Isaac per/i/latinum & duo a/ proprium nomen prophetæ.
Isaias per/i/latinum utrobiqꝫ & per simplex/s/ proprium nomen.
Iscariotes p/i/latinū & ſine aspiratione nom hoīs uel vici: a quo iudas pditor iscariot dictus est. Corrūpunt ergo uerbū/ qui scariot dicūt
Ischiros per/i/latinū utrobiqꝫ & per ch/ nomen dei est.
Isis per/i/latinum utrobiqꝫ/ & p simplex/s proprium nomē deæ cuius dā gentiliū filiæ inaci quæ prius io/ a gentilibus dicebat.
Ismene p/i/latinū & p simplex/s/ soror antigones filia & edipi matre.
Ismenus p/i/latinū & simplex/s/ proprīū nomē fluuii nō lōge a thebis
Isocrates per/i/latinū & simplex/s/ & corripit penultimam/ ſm usum latinorum.
Ister p/i/latinū pprīū nomen fluminis: quod & danubius dicitur! a quo istria appellata.
Isthmos p/i/latinū & p th/ mōs est/ ī quo sita corinthus ciuitas est/ mare ionium ab ægeo separans.
Itaca p/i latinū/ & ſine aspiratiōe ſm quosdā: ſm alios uero p th / & est proprium nomen insulæ in qua regnabat ulixes.
Italia p/i/latinū & simplex l/ corripit enim ta/nam ta breuis est. Male ergo qui per/y/ græcum in principio

scribũt. Quære supra in. h. littera.
Iudicium per. c. a iudico cas.
Iudith per th iuxta cõem usum / q̃s uis ſm Priscianũ nulla dictio in / h / finiri possit / nisi / uah / ah / & proh. ſm modernos pene oẽs / de quo infra in proh plura. Sed cũ sit iudith no mẽ hebræũ / de q̄bus prisci. nõ ĩtel lexit cessat obiectio. Mos enĩ est la tinis / oĩa hebræa in. c. uel in. t. exe untia / semp in fine aspirare: ut Aba cuch / Melchisadech / iudith & simi
Iulius siue ꝓpriũ hoĩs sit siue (lia mensis per vnum. l.
Iuppiter per duo. p. cũ enĩ ueniat a iuno cuius pria breuis est / necesse fuit. p. geminare / & primá positiõe lõgá esse. Apud enim oẽs poetas iuppiter primá ꝓducit ſm alios ue ro nõ ꝓcedit hæc rõ cũ mutata cõ sonãte uocalẽ sequẽte / non sit ne cesse deriuatũ seruare quãtitatem primitiui. In ꝓsa tñ p simplex. p. q̄s dã scribẽdum aiunt / qđ usu repu gnãte nõ placet. paucissima enim sunt / quæ aliter in metro aliter in prosa scribãtur. Moderaẽ enim au tibus orthographia / quæ vno mo do assumiẽ in metro / alio in prosa / uarietatẽ paucis exceptis respuere
Iussi per duo. s. præteritũ de iubeo
Iussum iussu / p duplex / s / supinum de iubeo.
Iunxi per. x. vide in ango.
Iustitia ſm usum antiquoꝝ / & ſm Isidoꝝ p. t. scribi debet / cũ oibus latinis desinẽtibus in tia / nisi mani feste deriuẽtur a primitiuis habẽti bus. c. uel. x. ut socius socia / audax audacia. vide supra in arte ubi agi tur de his in q̄bus sonat. c. cũ per t. scribatur.
Iustitiũ a ius & status: Si uero a ius & taceo deriuationẽ sũmat per. c. scribẽdũ est. vide ĩ præceptis artis ubi de hoc noĩe iustitiũ solstitium equistatiũ / & similibus dictũ est.
Iuxta per / x / præpositio est: p / s / uero nomẽ est adiectiuũ generis fœmi nini in singulari: cuius masculinũ est iustus.
¶ Ixion p / x / & p i latinũ pr̃ pithoi.

Licet eandẽ vim habeat tam in so no uocũ q̃ in me tro potestatẽ cũ q / & / c. tñ in lati nis dictionibus / ut Vgutioni pla cet nunq̃ scribitur. Papias uero de hac littera in hũc modũ scribit k / ideo lr̃a diciẽ supuacua / qꝛ / c / possit k / officiũ implere. Nã antiq cũ / a / se quebaẽ / k / lr̃am præponebãt / cum uero / u / q / ante / u / collocabãt. Nũc aũt kartago / ka / lẽdæ / solum per / k / scribũẽ. his hoc adiicit & oĩa. s. græ ca qualicũq; sequẽte uocali per / k / posse scribi: qđ si ut sonat ĩtelligaẽ falsum est cũ alia p chi / litterá: cui⁹ loco ut sæpe dixi nos ch / scribim⁹ / alia ꝓut uerba curtas lr̃as diffini tasq; desiderãt / nũc vná nũc aliam desiderẽt. Sed hoc sibi Papias uo luit qꝛ licet quacũq; sequẽte uoca li apud græcos / k / præponere. sal uis aũt ludi idest grãmatice pueris tradẽdæ / magister hãc prius oĩum

53

latinis adiecit litterã. Quintilianus uero grauiſſimus auctor de hac lr̃a/k/prio ſuaꝝ inſtitutionũ inqͭ. Nã k qdẽ ĩ nullis uerbis utẽdũ puto/niſi quæ ſignificant etiã ut ſola ponat̃: hoc eo inqͭ nõ omiſi ꝙ quidã eã litterã quotiẽs a/ſequat̃ neceſſariã credãt/cũ ſit/c/ lr̃a quæ ad oẽm viꝫ ſuã uocales ꝓferat. Vſus tñ latinoꝝ in paucis a græcis in noſtrã lĩguã uerſis obſeruat/ ut per k/adhuc illa ſcribat videlicet.

℃ Kalendarium a kalẽdis dictum per ſimplex/l.

Kalẽdæ ꝑ ſimplex/l/a kalo qđ ẽ voco

Kalo onis/idẽ qđ portator lignorũ a kalon græce/qđ eſt lignũ latine.

℃ Kyrios ꝑ ſimplex/r/& per/y/græcũ in prĩcipio: ideſt dominus.

Kyrieleiſon ꝑ ſimplex/r/ſine h/ & ꝑ y/græcũ in prĩcipio tm̃ a kyrios qđ eſt dominus/& eleiſon ideſt miſerere. De chaos uero & chala.i.laxa. vide in/c/in qbus noĩbus catholicon & pleriqꝫ latini falluntur.

Littera cũ ſit conſona a uocali ĩcipiẽs ĩter ſemiuocales ponit̃/quæ ſi poſt mutã ĩmediate præcedẽtẽ ponat̃/facit præcedẽtẽ ſyllabã ſi naturaliter breuis fuerit/ĩdifferẽtẽ eẽ/ut tenebræ/qđ põne ſui & mutæ cõtigere nõ eſt dubiũ. Si uero liqueſcit ideſt vim ſuã amittit/qđ ĩterdũ accidit deficiẽte muta ſyllaba præcedẽs breuis ſi fuerit/nã q̃titatẽ quã habebat nõ amittit/ut patet in hoc uerbo erat/nõ hẽt ergo/l/aut/r/inquãtum vim retinet breuẽ nã ſyllaba ĩdifferẽtẽ facere: ſed cũ liqueſcũt ideſt vim ſuã amittũt. ponit̃ aũt ĩterdũ ꝑ/d/ut latũ ꝓ datũ/calamitas ꝓ cadamitas. ꝓ/n/etiã uetuſtiſſimi græcoꝝ ſcribebant vnũ ſignũ numeri qnquagĩta qđ ꝑ/l/illi ꝑ/n/ſcribũt. Illi nympha/nos lympha/ & ad hũc modũ nõnulla. de hac ergo lr̃a in qbus ſimplex ſit/& in qbus geminãdũ cõſequẽter eſt dicendum.

℃ Labellũ per duo/ll/diminutiuum de labrũ. vide in agellus.

Laberĩthus ꝑ th carcer a poetis fingit̃ diſcrimine viarũ ĩplicitus. Reperit̃ etiã laberinthus in creta/ naturalis nõ manu factus ſub mõte quodã ĩcredibili ambage viaꝝ implicitus quẽ noui magiſtratus a ſenatu veneto in eam ĩſulã miſſi hebræis ducibus accenſis funalibus uſqꝫ quo iter eſt peruium.

Labruſca ſcæ/ſine/m/ & ꝑ s/añ/c/a labrũ dr̃/& eſt vitis ſylueſtris in labris.i.extremitatibꝰ agroꝝ poſita.

Lacertellus ꝑ duplex.l.ideſt paruus lacertus/quære in agellus.

Lacertulus per ſimplex/l/& corripitu. vide in aluulus.

Laceſſo is/ꝑ duo/ſ/uerbũ deſideratiuũ & eſt cum deſiderio lacerare irritare uel prouocare.

Lacrimula per ſimplex/l/diminutiuũ de lacrima. vide in aluulus.

Lallo lallas/ꝑ duo/l/uerbũ facticiũ/ quo nutrices ĩ ſopiẽdo ĩfãtes vtũt̃

Lanifex ꝑ x/patet ex grõ in cis.

Lanx per.x.facit in gtõ lancis.

Lapillus lapilli per duo|l| diminutiuum.vide in aliquãtillus.

Lappa pæ|ꝭm Victorinũ p|duo|p| q̃q̃ ꝭm Ioãnẽ genuẽsem possit etiá p simplex|p|scribi. Sed male cũ tá usus|q̃ auctoritas Victorini q̃ p̃cipua ẽ repugnet|& ꝓducat primã

Largitio p|t|a largitũ tu|p mutationem de|u|in|i|addita|o.

Larissa p simplex|r|& per duplex|s| & ẽ ꝓpriũ nomẽ cĩtatis thessaliæ.

Lasciuio is|p|s|añ|c|q̃si luxurio a lu(xu.

Latex p|x|idest aq̃ uel vinũ latens in visceribus terræ uel ĩ vuis.

Latonius latonii penultĩa cor.fine h|idest phœbus latone filius|ponit enĩ possessiuũ p patronomico.

Lautitia tiæ|per|t|ꝭm Isidorum.

Laxo xas|per|x.

¶ Leccacitas p duo|c|a lingo gis.

Lechythus penul.ꝓducta p ch|p|y| græcum & p th|ita coĩs usus tenet| q̃q̃ forte artis rõ a græcis sumpta uellet|ut lecitus p c|sine aspiratione scriberet̃|cũ illi hoc nomen per kappa idest p|k|scribunt̃|nos uero loco eius|c|utimur nõ aspirato.

Lectica per|c|ante|t.

Lectio per|c|ante|t.

Lectisternium per|c|ante|t.

Lectito as|per|c|ante|t|quod nũc legito dicimus & quæcũq; ueniunt ab hoc supino lectum lectu.

Legitimus sine|p|scribi debet.nulla enim syllaba põt finiri in|p|nisi sequẽs quoq; a|p|ĩcipiat.nec|p| ĩ pricipio syllabæ sequẽtis rõ ulla poni concedit.huc etiam accedit ꝙ gi| breuiatur.

Lethe per th|palus ĩfernalis obliuionem animabus afferens.

Lethæus per th|a lethe.

Lætitia p|t|ꝭm Isidoꝝ & usum antiquoꝝ|& diphthõgat p|æ|i princi(pio.

Leucippus per duo|p|ꝓpriũ nomẽ.quære supra in alcippe.

Leuis a leuo prima breuis.

Lænis per diphthõgũ|æ|idest lubricus politus.

¶ Libella p duo|l|quære ĩ agellus.

Libellus p duo|l|quære in agellus.

Libellulus p duo|l|in medio & per simplex ultimo.

Libya p primũ|i latinũ & p secũdũ|y græcũ.vide ĩfra in hñtib⁹|y|græcũ

Libyc⁹ p zᵐ|y|græcũ|sicut & libya.

Licẽtia p|t|ab hoc dtõ licẽti addita|a

Lichas per ch|proprium nomẽ.

Lictor p|c|añ|t|a ligando dictus. Ita enĩ ualgius ruffus apud Geliũ noctiũ atticaꝝ.xii.ĩqt|nã cũ magistratus populi romani quẽpiá uerberari iusisset crura eius & manus ligar ĩ vnicuiq; a viatore solita sunt. Itaq; ex collegio viatoꝝ q officiũ ligãdi hẽt|lictor est appellat⁹utitur ꝙ ad eã rẽ testimoniũ Tullii uerba q; eius refert ex oratione quæ dicta est.p.C.rabirio lictor ĩqt colliga manus. S; tyro Tulli⁹.M.Ciceronis libertus|lictorẽ a lino uel a licio dictũ scribit quo cũcti lictores erant ad reoꝝ manus ligandas| & ad crura vincienda. Male itaque & inscite Vgutio & cæteri sequẽtes illũ.lictorem dicũt a litando dictũ|c|ĩterposita|quia reum litat &

54

interficit/quē aiūt ex officio gladiū uel securim aut impatorē portare illudq: iepte addūt lictorem q̄si legis mādatū/qd antiqtas nō approbat/licet colorata ratio sit.
Licymnius per scdm.y.græcū & p m/ante/n/& est funis candelæ uel lucernæ.
Ligurio p simplex.r.& est ligurire ligere/uel parūper deglutire uel cito deuorare: & est ꝑprie glutonū
Lilybæus p secūdū.y.græcū/mons siciliæ & p/æ/diphthongū in tertia syllaba: sed non debet talis diphthōgus ꝑferri. duæ enī sunt diphthōgi quæ scribi debēt sed non ꝑferri: scilicet æ/&/œ/uelut iam dictum est.
Limpha per/m/& per ph.ſm parmenidem uero scribit per.y.græcum vide in limphorris.
Lymones per.y.græcū & p simplex m.genus pomoꝝ acetosoꝝ.
Linquo per.q.patet ex secūda psona linquis.
Lynx per.y.græcum & per.x.
Lippio is/p duo.p.idest fieri lippum
Lippitudo p duo.p.putredo oculi.
Lippus p duo.p.ſm Priscianū in.2°
Lira ꝑ sulco p/i/latinū & simplex.r. sed ꝑ istrumēto musico p/y/græcū
Lisciuiū uii.per.s.ante.c.a lixeon ꝙ est aqua.
Littera ræ/p duo.t.ſm usū oīuꝫ antiquoꝝ & nr̄i tpis hoīum eruditissimoꝝ. Vgutio uero palā rephendit scribētes p duo.t.cū ab hoc supino litū tu/cuius pria breuiat ueniat. cui forte possꝫ hoc merito cōcedi nisi pria de lr̄a lōga eēt/quod nullo modo posset cōtingere nisi geminaret/cōmoti qdā hoc dūtaxat i metro obſuādū eē dicunt. In ꝓsa uero ad mutationē sui primiti ui p vnū.t.scribēdū: sed antiquoꝝ usus oī arte potētior ut sæpe dixi: nō nos hāc senrētiam cōcedere.
Litteralis p duo.t.& vnū.r.& vnū/l
Litterula p duo.t.vnū.r.& vnū.l.& si qua alia huiusmodi cōponuntur
Litigo as/p simplex.t.& corripit pe.
Litus si a lito litas/uel a ligo gas/uelut multis placet/trahit originē rōnabiliter debet in ꝓsa p vnū.t.scribi. In metro uero p duo.t.qa pria ꝓducit ut positione nō origīe q̄titatis eius attēdat. Si uero a lædo: uel a ludo litus ueniat: aut a lotuꝫ lotu: nulla cogit necessitas: ut per duo.t.scribat/cū absq: positione primā naturaliter ꝓducat: & ita uidet Ciceroni & oībus antiqs scriptoribus qui/auctoritatē eius secuti. Litus p simplex t/ubiq: scripserūt. Litus enī ut est i topicis eiusdē ad trebatiū: est qd fluctu eluditur: cuius hæc sūt uerba. Solebat eniꝫ Aqlius collega et familiaris meus cū de litoribus agerent/quæ oīa publica eē vultis: querētibus his ad quos ptinebat/qd eēt litus ita diffinire q̄si fluctus eludet. Donatus ī virgiliū: a litādo litus nomē dixisse satis videt asserere ea i pte qua scribit tā ꝑ litore maris q̄ pto loco ubi apd altare hostiæ litēt litus sūmi. Serui⁹ āt vir cū multaꝝ reꝝ tū maxīe græcæ ac latinæ grāmaticæ

doctissimus: ꝓpterea sñiaꝫ donati nõ ꝓbat: ꝙ pría huius nóis litus ẽ lõga & pría de lito breuis / qđ nõ taꝫ arbitror eũ dixisse: quia putauerit oia deriuata q̃titatẽ suoꝝ primitiuoꝝ necessario fuire cũ multa excipiant̃ cessãre ẽt põne qñ aptius ei visũ est litus ꝓprie maris a lædo q̃ a lito descẽdere. placet itaq; tã ĩ metro q̃ ĩ ꝓsa litus ꝑ vnũ. t. scribi contra multoꝝ usũ et opĩonẽ. qđ si a lito uel a lĩgo descẽderet cõcedẽdũ fere eẽt ut ꝑ duplex. t. littus in metro scribatur.

Lithostraton ꝑ th / et est locus ornatus uariis lapidibus: a lithos qđ ẽ lapis: et stratos uariatio.

Litoralis per simplex. t. et simplex. l.

Lixa per. x. a lixen qđ est aqua: et est mercenarius ferens aquam.

Lixo as / p. x. idẽ est ꝙ aquã coq̃re.

¶ Locellus per duo. l. diminutiuũ. vide in agellus.

Loculus ꝑ simplex. l. vide ĩ aluulus

Loquax per. x.

Loquela per simplex. l.

Loquor per. q. et. u. post. q.

Locuples ꝑ. c. et ꝑ. s. in fine a loco: uel a loculo et pleno: qd uerbum simplex nõ ẽ ĩ usu. Male igit̃ ne ab surde dicã q̃dã ꝑ. x. in fine scribunt qđ si ueꝝ eẽt tunc in cis / uel in gis / termĩaret genitiuũ / et nõ locupletis faceret. Et est locuples locis: id est prædiis plenus: uel plenos loculos habens.

Locutũ ꝑ c. oĩa enĩ uerba in quor ꝑ q desinẽtia / mutãt ſm Priscianũ / q in / c / in supino / ut loquor locutũ / sequor / secutũ & reliqua ab his ĩflexa. Secũdũ aũt Fabiũ Victorinũ ꝑ / q / potius q̃ ꝑ / c / loquutũ sequutũ & quæ ab his deriuãtur scribẽda sunt & ad originẽ suã referenda. Higidius aũt figulus ꝑ / c / potius scribẽdum putat. quære supra in cocus & infra in quotidie.

Lotio per t a lotum lotu / u / in / i / & assumpta o.

¶ Lucillus ꝑ duo / l / ꝓpriũ nomẽ.

Lucellũ per duo / l / paruum lucum. vide in agellus.

Luctificus ꝑ / c / añ / t / & simplex f.

Luctum ctu / supinum de lugeo / ꝑ c ante / t.

Luculētus ꝑ simplex / l / a luce / & leutos quod est plenum.

Luculus luculi per simplex / l / ꝑuus lucus. vide in aluulus.

Lucullus luculli ꝓpriũ nomẽ viri romani ꝑ duo / l ad drĩaꝫ appellatiui.

Lurchus per ch idẽ qđ auidus uel immundus deuorator.

Luscitania ꝑ sc / ꝑs quædã hispaniæ.

Luscitani ꝑ sc / populi q̃dã hispaniæ.

Lusi per s præteritũ de ludo.

Luxi ꝑ / x / ꝑ̃teritũ de lugeo & luceo.

Lupillus per duo / l / diminutiuũ de lupus. vide in aliquantillus.

Lutulentus per simplex / l / a lutum & leutos / qđ plenũ sonat.

Luxuria per / x / a luxos græce quod est luxus latine.

Luxus per / x in medio.

¶ Lycaon per / y / græcũ & sine aspiratione ꝓpriũ nomẽ regis licaoniæ & patris calistonis nymphæ.

Lycaonia ꝑ primũ / y / græcũ / & sine

aspiratione/ puincia quædã/ siue pars archadiæ/ a lycaone sic dicta.
Lycæus p/y/ græcũ & p diphthõgũ æ/ mons est archadiæ.
Lycia p primũ/y/ græcũ/ puícia qdã.
Lyciniũ p primũ/y/ græcum a lycius græce/ qd' est lux latine/ & est funis cãdelæ uel lucernæ. Repit̃ et lycinius p primũ/i/ latinũ & z^m/y/ græcũ in eodẽ sensu sed nõ tã in usu.
Lyconedes p primum/y/ græcum p prium nomẽ regis insulæ schyros Reperitur etiam per/m.
Lycos per/y/ græcũ/ & est idem græce quod lupus latine.
Lycurgus p.y.græcũ & p.c.añ primũ.u.cõtra usũ multoꝝ. Et est p priũ nomẽ cuiusdã regis lacedæmoniẽsiũ siue thraciæ. Duo enim Lycurgi fuerunt.
Lycus p.y.græcũ pprĩũ nomen cuiusdã thebani occisi ab hercule: de quo Seneca scribit prima tragœdia quæ hercules furẽs dicit.nihil tñ phibet ẽt alteri⁹ ppriũ nom ẽe.
Lycysca p utrũq;.y.græcũ. Catula ẽ ex lupo & cane nata; siue ex lupa & cane sic dicta a lycos qd' est lupus & cynos canis.
Lydia p primuʒ.y.græcum puincia quædam.
Lydius p primũ.y.græcũ hõ d lydia
Lympha p.y.græcũ p.m.& p ph.idest aqua. Nã qd græci nympha dicũt: nos p mutationẽ de/n/in/l/ ẽm Parmenidem lympha dicimus.
Lyra p ĩstrumẽto musico p primũ/y græcũ: & tũc prima corripit: sed p sulco p/i/ latinũ & ptimã pducit & utroq; modo scribit p simplex.r.
Lysanias per primũ.y.græcum proprium nomen.
Lysias p primũ.y.græcũ ppriũ nomẽ oratoris cuiusdã ĩsignis tpe socratis & platonis.
Lysimachus p primũ.y.græcũ/ & p ch. ppriũ nomẽ cuiusdã ducis alexãdri: quod latini p syncopã/i/ litteræ lysmachus dicũt.
Lysippus per primũ.y.græcũ & per duo.p.vide in alcippe.
Lysis p primũ.y.græcũ & ẽ idẽ q, solutio ẽm parmenidẽ.ide paralysis & paralyticus p primũ.y.græcum.

Macarius sine aspiratione: pprium nomẽ cuiusdam sancti. Nã macarios græce idẽ qd' beatus latine.
Maccabæi p duo c.apud hebræos pariter & apud græcos: sed græci scribunt p diphthõgũ æ.
Macche p ch.cũ oĩbus deriuatis & cõpositis: ut etimachus: thelemachus: symachus: & est idẽ qd' pu-
Machæra p ch/ & p æ/ diphthõ(gna. gũ. & est nomẽ græcũ qd latie cultellus sonat & corripit penultimã
Macheropus per ch.
Machaon p ch. ppriũ nomẽ viri.
Macellũ p duo.l.a macto as.
Machina p ch.& corripit penultimã
Machĩor ris p ch. et ẽ machĩare malũ cogitare uel cõtrahere & cor.p.
Mactus p.c.añ.t.idẽ qd' magis gloria auctus.

Magister p.g.& nõ p duo/i/cõtra catholicon: qa prima breuis est.
Magniloquus p.q.& per duo.u.
Maia p.i/latinũ mater mercurii.
Malchus p ch.ꝓpriũ nomen viri.
Mallẽtã optatiui q̃ subiunctiui per duo.l.Est eni syncopa tũ de malelẽ qd ĩtegrũ oino obsoleuit:iõ ĩter anormala suũ simplex qd est uolo cũ oĩbus cõpositis numerat.nã.e.uocali subtracta necesse est.l.tã in uolo q̃ ĩ cõpositis gemĩari q̃tũ ad pñs ptmimpfectũ subiũctiui mõi & pñs ĩfinitiui.Idẽ ĩtelligo de hoc uerbo fero & feror eius passiuo.
Malle ĩfinitiui modi per duo.l.
Malleolus p duo/l/in prĩcipio.idest paruus malleus/& ꝓducit penultimã & est etiã ꝓprium nomẽ viri.
Malleus per duo.l.a mollio is/quia mollit ferrum.
Malo mauis p simplex/l.nusq̃ enim uolo & ab eo cõposita geminãt/l/nisi in pñti optatiui: & ptõimperfecto subiũctiui & in pñti infinitiui.Idẽ est de fero & feror dicẽdum.
Mamilla p simplex/m/& duo.l.corripit enĩ primã cõtra naturã sui primitiui ut est apud Iuuenalẽ/Et nũ q̃ visis trigĩta clara mamillis.Et geminat etiã.l.qa diminutiuũ est.vide in aliquãtillus/& est virorꝶ/sicut & mama mulierum.
Mãma mæ/p duo.m.& est mulierꝶ:
Mammona p duplex.m.& sunt diuitiæ male partæ: quidã tñ antiqui per simplex/m/scribunt.
Manna indeclinabile/p duplex/n/cibus quidam populo dei cælitus in desertum missus.
Mannus manni/per duo/n/idest palafredus.
Mãtile mãtilis p simplex/l/& producit penultimam.
Mãto sine aspiratione filia thiresiæ/a qua mantua dicta est.
Mantys p.y.græcũ.Idẽ græce qđ uates latine.Inde mãto dicta/pleraqꝫ enĩ græcorꝶ noĩa si illustria cũ ꝓpria a latinis iudicentur appellatiuã qdẽ siue cõem rõnem hñt.ut Priamus hector Hecuba Andromacha & multa ad hũc modũ alia qbus tñ tanq̃ ꝓpriis etiã græci sæpe usi sũt talia noĩa p anthonomasiã quãdã p excellẽtiã/licet uelut ꝓpria lꝫ coĩa essent ĩponẽtes: extat liber platõis de noĩe ĩ quo de oĩbꝰ his subtiliꝰ uberiusqꝫ ab eo disserit.
Manumitto p simplex/n/& duo/t.
Marathon p simplex.r.& th/ciuitas quædã græciæ ĩsignis strage darii & victoriam milciadis.
Marcescibilis per sc/& simplex.l.
Marcha p ch/comitatus alicuius terræ/sed moderni dicunt marchia.
Marcellus per duo.l.ꝓpriũ nomẽ.
Marcomanꝰ sñ aspiratõe.ꝓpꝫ nom̃
Marsya per.y.græcum propriũ nomen fluminis.
Martellꝰ p duo.l.mediocris malleꝰ
Martha p th/ꝓpriũ nom̃ mulieris sã
Martinus sine aspiratione & p (ctæ i latinũ a mars martis.
Martyr per.y.græcum.
Massa per duplex.s.
Massagete p duo.s.corripit penul.
Massarius per duplex.s.

56

Maſſicus ꝑ duo/s/mõs qdã cãpaniæ
Maſtix per x/& ꝓdu. primã ĩ obliqs
Mathematica per primũ/p/aſpiratũ ſcĩa quadriuii ſic dícta a matho pñ ti ſubiuncti: qđ uerbũ græcũ deſcẽdit ab hoc indicatío manthano quod idem eſt quod diſco.
Mathematicus ꝑ prímũ/t/ aſpiratũ.
Matho ideſt diſcam per th/ præſens ſubiũctiui: per duplex uero/t/matto. Idem quod immergo.
Matriſſo ꝑ duo/s/uerbũ morale ſiue imitatiuũ. Reperiẽ etiam matrizo per/z.
Matrix per/x.
Matthæus ꝑ duo/t/& per/h/ ẽm Papiam/& per/æ/diphthongum.
Matthias per duo.t. & per.h. ſicut matthæus.
Mauortius ꝑ/t/a mauors tis.
Maxilla ꝑ/x/ & ꝑ duo/l/ diminutiuũ de malla/quæ re in aliquãtillus.
Maximus per/x.
¶ Meapte ꝑ/p/ideſt mea cauſa.
Mœchanicus ꝑ ch/in prĩcipio/q ſeruilẽ artem exercet.
¶ Mœchia ꝑ ch/&ꝑ/œ/in prĩcipio/ a mœchus chi: & eſt mœchia/idẽ quod adulterium.
Mœchor ris/ per.ch.
Mœchus ꝑ ch/& hẽt/œ/ diphthongũ in prĩcipio/& eſt mœchus græce/idem quod adulter latine.
¶ Medioximus per/x/a medius/& eſt ꝓprie/qđ iacet ĩter mediũ & extremum.
Meditulium per ſimplex/l/ideſt medietas: & eſt dictio ſimplex.
Medulla per duo/l.
Medullitas per duo/l.
Melancholia per ſimplex/l/utrobiq; & per ch.
Melãthus per th/ ꝓprium nomen.
Mella læ/ꝑ duo/l/nomẽ arboris uel fluuii/inueniẽ etiã per ſimplex/l/ ꝓ quadã ſpẽ ueſtis nigri coloris.
Mellis genitiuus de mel/cũ cæteris obliqs caſibus ab eo formatis/ & ntõ actõ & utõ pluralibus.
Mellifico per duo/l.
Mellifluus per duo/l.
Melodia per ſimplex/l/ a melos & oda cantus: quaſi dulcis cãtus.
Melos ꝑ ſimplex/l/corripit enĩ pri-
Memphis ꝑ/m/& ꝑ ph/& ꝑ/i/ la (mã. tinum ciuitas ægypti.
Menalippe ꝑ i latinũ & duo/p/regina q̃dã amazonũ. vide in alcippe.
Mentior per/t.
Meretrix per/x.
Meſſias ꝑ duo/s/idẽ qđ chriſtus & ꝓducit penultimã more hebræo/ ſed noſtro corripit/ſicut ezechias. vide illud theodelli: Hic bonus Ezechias meruit ter quinque per annos præſcriptũ ꝓferre diem.
Meſſis ꝑ duo/s a meſſum meſſu.
Meſſor per duo/s/a meſſum meſſu u/in/o/& aſſumpta/r.
Meſſoriũ uas eſcariũ. per duo/s.
Meſſui ꝑ duo/s/præteritũ de meto.
Metallũ per ſimplex/t/ & ſine aſpiratione & duplex l.
Meta ſine aſpiratione/ præpoſitio græca tantum ualens quantũ iuxta/& acuitur in fine.
Metamorphoſis ꝑ ph/a meta/quod eſt trans & morphos qđ eſt muta-

tio & proprie substantiae.
Metaphora per ph, figura quaedã.
Metior per.t.
Methodus p th/ & est idẽ qđ via cõ pendiosa/trãsumptiue aũt metho dus est ars breuis & facilis semitae proportionabilis. Sũt qui dicunt etiã p cantu nõ aspirari/ p termi no uero & via aspirãt/sed nihil di cũt irridenturq; a graecis & latinis peritioribus/licet catholicon p via sine. h. scribat sed male.
¶ Michael p ch/ quidã tñ antiqui sine aspiratione scribunt.
Mihi sine.c. scribẽdũ est/& per aspi ratione ante z^m/i iuxta sñiam apul leii Seruii Gelii & Quintiliani in quo graecos imitat̃/qui mihi sine chi/& sine kapa idest sine/c/scribũt dicũt enĩ emi grauãdo ultimã/& scribũt illud i p o/& iota/qđ apud nos sonat/oi/qua diphthõgo nos caremus/imo semp tñ in pferẽdo abiiciunt.c.& dicunt mi/nos uero quãtũ cõiectura possumus asseq loco talis diphthongi aspirationẽ añ secũdũ/i scribim⁹/& sic patet tã sm apulleiũ & alios ligũae latinae auctores praecipuos q̃ sm graecos drũm huius pnõis ego sine/c/scri bi debet. Cur etiã pferamus p h/ vide infra in nihil. Qui uero p ch/ scribũt/dicũt.c.p accidẽs idest eu phoniae cã interponi/sicut etiam in nihilum/& nihilo as/neq; hoc nisi apud antiqssimos obseruari/ut si ne.c.scribat̃. Nũc uero hoc abo leuisse qua opinio neq; artẽ neq; usum antiquorum redolet/hẽtq; ue tustatẽ erroris pro rõne. Idẽ dico de nihil. Qui uero scribũt mici si ne/h/aut nicil nullã rõnẽ oĩno hñt
Miles per simplex.l.
Milesii per simplex.l. populi quidã.
Milia per simplex.l.
Miliarium per simplex.l.
Militia p simplex.l.& p.t. formatur enim ab hoc drõ militi addita a.
Militaris per simplex.l.
Milito as per simplex.l.
Milito onis per simplex.l.
Milium per simplex.l.
Mille per duo.l.
Millenus per duo.l.
Millies per duo.l.
Millesimus per duo.l.& simplex.s. & deriuatur a mille.
Milleus genus calciamẽti p duo.l.
Millo as/idẽ qđ suere p duo.l.
Milo milonis/ppriũ nomẽ per sim plex.l. corripit enĩ primã. Lucanus in primo. pompeiana & cũ clause runt signa milonem.
Mirygo p secũdũ.y. graecũ populi quidã thessaliae socii Iasonis.
Myrra p.y. graecũ & p duo.r. arbor quaedam.
Myrrum per/y/graecũ & duplex.r.a myrra & est vnguentum odorife rum ex myrra factum.
Mirus ra/rũ/per/i/latinũ per vnũ.r. & quaecũq; ab eo deriuãtur/ut mi ror mirãs miratus mirator/& quae ab his cõponũtur aut deriuãtur.
Misceo sces/per.c. post.s.
Misellus per duo.l. diminutiuũ de miser. vide in agellus.
Misertimus per duo.r. cũ oĩbus su

perlatiuis in timus desinētibus / a qua regula vnum solū quod est plurimus excipitur.
Missum missu/per duo.s. supinum de mitto.
Missa missæ p duo.s.vnde cū dicit. Ite missa est: sic ītelligit oratio uel diuina celebratio/missa est ad deū idest completa.
Missenii per duo.s.populi quidam sic dicti.
Missia p duo.s.quædā puincia.
Missile p duo.s.& vnum.l. corripit enim si/& est idem qd' iaculum.
Mistū stu/sine.x.a misceo sces/teste Prisciano in.xi. Nullū eni supinū aut pticipiū a supino formatū pōt x.ante.t.hēre/nisi textū textu/textus texta textum & cætera ab hoc supino deriuata. Sed usus est in cōtrariū/& forte ratio a præterito sumpta/quæ suadet ut.c.in supio seruet/qd' in hac littera.x. cōtinet quæ hoc loco tantū ualet quantū c.&.s.Illud aūt ad auctorē Prisciani pōt responderi/ eū intellexisse de uerbis in xi facientibus in præterito & ista placet.
Mistus mista mistum per.s.
Misturus ra rum per.s.
Mistor mistoris per.s.
Mistura ræ/p.s.frequens tñ usus & Vgutionis opinio videtur in contrariū eē & potius p.x.q̄ per.s.supinū mixtū mixtu/cū oībus deriuatis & cōpositis/scribēdum. Cui opīoni minime assentiendū esset contra Priscianum latinæ grāmaticæ maximū auctorem/nisi usus pene oīum in contrarium esset.
Mitis per simplex.t.a molis deriuatur/& producit mi.
Mixtū xtu/p.x.ſm usu; frequētē & auctoritatē Vgutionis/licet cōtrarium Priscianus libro.xi.dicat & iubeat per.s.scribi.
Mitto is/p duo.t.cōtra usum multorū qui scribūt p.c.ante.t.qd' si uerū esset/tūc ſm Priscianū faceret pteritū in xi ut flecto flexi/uecto uexi/pecto pexi.Reperit etiā uexui/ & pexui per duo itaq; t/ hoc uerbū mitto est scribendum.
Mitylenæ per secūdum.y.græcū ciuitas quædam insulæ lesbos.
¶ Mnestheus p th/ppriū nom̄.reperitur etiā mnestheus q̄si syncopatū.
¶ Mola p simplex.l.a molo is/corripit eni mo/cū deriuatis & cōpositis
Molēdinū p simplex.l.a molo is.
Moles molis idē qd' magnum pōdus p simplex.l.&pducit mo.Sed molo molis/ a mola molæ corripit primam.
Molimen moliminis per simplex.l. & producit mo.
Molleo es/per duo.l.
Mollestra p duo.l.pellis ouina.
Mollitia per duo.l.& per.t.a molo is/molitum tu.
Molliculus per duo.l. in principio/ & corripit penultimam.
Mollio is/per duo.l. tempero / uel mansuetum reddo.
Mollis generis cōmunis per duo.l. a mollio & hēt neutrum in/e.
Molo is/per simplex.l.pria corre.& facit molui/& multū uel molitum

In supino penultima correpta.
Molosus per simplex.l.idē qđ magnus canis/est etiā ꝓpriū nomen viri qui pyrrhi filius fuit.
Monachus ꝑ ch.moderni tñ scribūt sine.h.patet ex gtō singulari/& nominatiuo & utō pluralibus/qđ vitiū frequēter & in his quæ a græcis sūpta sunt repit̄/sicut in his noībꝰ patriarcha chæ/monarcha chæ quæ oīa illi sine.h.& male scribūt Nam græcoꝝ doctrina iubet/oīa quæ cum archos cōponuntur per ch/scribi.quæ aūt ratio hūc errorē induxerit.vide in chiromantia.
Monarcha ꝑ ch/a monos quod est vnus uel solus/& archos prīceps/& tūc facit monarchæ ꝑ ch/in gtō.
Monarchia ꝑ ch/vnicus prīcipatus a moni qđ est sola & archia principatura uel principatio:
Monile lis/ꝑ simplex.l.a munio is. Quidā tñ gemināt.l.cui opinioni magis usus quorūdā q̄ ars repugnat.Idē est dicēdū de similibus: ut cubile:sedile:& si qua ad hunc modū inueniantur alia/quæ oīa si sint mere substātiua ꝓducūt penultimā/idest.i.ante.l.mifile aūt cum adiectiuum sit uel nō mere substātiuum penultimam corripit.
Monosyllaba per.y.græcum ꝑ duo l.dictio vnius syllabæ.
Moyses per.y.græcū propriū nom
¶Mugillo as per simplex.g.& duplex.l.& est asinoꝝ syluestrium.
Mulsi ptūm de mulgeo ꝑ.s.oīa enī secūdæ declinatiōis uerba in geo desinētia.l.uel.r.ante geo/hñtia/faciunt ptūm in si/ꝑ.s.ut mulgeo mulsi/& urgeo ursi.Reperit̄ etiā ſm quosdā mulxi per.x.teste Prisciano/causa differētiæ de mulceo quod mulsi facit.
Mulsum per simplex.s.supinuꝫ de mulgeo.
Mūmius ꝑ duo.m.ꝓpriū nomē viri romāi.Pleraqꝫ noīa ꝓpria viroꝝ gemināt cōsonātē in medio præferri cū sunt viroꝝ illustriū/ut Catullus ꝑ duo/l.Lucullus marcellus tullus Tullius/& Iullius ſꝫ quosdā/sed usus in cōtrariū.Hānibal ꝑ duo/n.Glaucippus ꝑ duo.p.& sic de aliis/nisi talis syllaba corripiat̄ut Lētulus:romulus:Edipus:& quæ sūt eiusmodi/quæ oīa excipiunt̄.
Mundo as/per.u.
Mundus di/ꝑ.u.q̄uis ueniat a moueo es/quod per.o.scribitur.
Mundus a/um/per.u.
Mungo gis/per.u.
Murena per simplex.r.ꝓpriū nomē
Muscipula ꝑ sc/ex mus & capio.
Musso idest dubito uel murmuro ſm Priscianum per duo.s.
Muso idest scio per simplex.s.
Mustela per simplex.l.
Mustelinus ꝑ simplex/l/&ꝓducit penultimā & oīa similia/ut Aqlinus: asininus:equinus & mille alia.
Mutilus la/lum/per simplex.l.& corripit penultimam.
Mutio per.t.facit enī mutis in secū
Mycenæ per.y.græcū ci (da ꝑsona. uitas quædā græciæ.
Myoparones per.y.græcum naues pyratarum.

58

Myriades per primū.y.græcū & ꝑ-
ducit penultimā: genus virgulti.
Myrmydones p utrūq;.y. græcum
populi qdā ex formicis ſm poetas
in hoīes cōuersi myrmyx enī græ
ce formica est latine.
Myron per.y.græcū ſm Parmeni-
dem vnguētum quoddam.
Myrtilus p primū.y.græcū ꝓprium
nomen.
Myrtus per.y.græcū sine aspiratiōe
species quædam arboris.
Mysia p primū.y.græcū & simplex/s
prouincia quædam.
Mysterium per primū.y.græcum.
Mythos p.y.græcū p th.i.fabula.
Mythologia p primū.y.græcū: & p
th.idest sermo de fabulis.

Aasson p duo.a.
& duo.s.nomē
ꝓpriū hebræū.
Naris p simplex/r
a narus/ra/rum.
q a p naresodo-
res cognoscim⁹
Narratio per duo.r.& p.t.a narratū
tu.u.in.i/& addita.o.
Narro as/per duo.r.
Narus p simplex.r.idest sapiēs a no
sco noscis/& sæpe addit.g.p ꝓthe
sim/& dicimus frequētius gnarus
redeūtes ad illā antiqtatē quā Vi
ctorinus suo tpe obsoleuisse dicit:
nos qdē inqt paucioribus lrīs scri-
bimus q̄ antiq scribebāt: ut narus/
nauus natus/nosco.Nā illi hasuo
ces/g/īterposita scribebāt: cui⁹ lo-
co cōsuetudīs nos uestigia retine
mus cū scribimus Ignarus/cogna-
tus/cognosco.hæc Victorinus: sz
pleraq; amissa repiunt: & quæ nō
sunt in usu aliquādo abolescent.
Nasci per sc/infinitiuus de nascor.
Nassa nassæ p duo/s/ instrumētum
ad capiendum pisces.
Natalicius p/c ab hoc dtō natali as-
sumpta eius/& puto fœmininum
eodē mō scribēdū/cū Isidorus ut
supius dixi/nō videat loqui nisi de
substātiuis quæ nō deriuant expſ
se a primitiuis hn̄tibus.c.sicut di-
ctum fuit in abstinentia.
Natalicia fœmininū de natalicius p
c/scribi debet.vide in natalicius.
Nathanael p th.ꝓpruim nomen.
Natio per.t.a natum natu.
Nauarchus p ch/idest prīceps nauis
a naue & archos qd est princeps.
Naxus p/x.īsula qdā baccho sacra.
Nazaræi p.z.& diphthōgum æ.ho
mines a ciuitate nazareth dicti.
¶ Nearchus p ch.ꝓpriū nom viri.
Necesse p simplex.c.& duo.s.
Necessitas per duo.s.
Necessitudo per duo.s.
Necromātia p/e/añ primū.c.& non
nigromātia p.i.&/g/ut coiter latini
dicūt.Et est ars diuinādi/sic dicta a
necros qd est mortuus & mantica
diuinatio.
Necto p.c.ante.t.
Nefandus p.f.a ne & fandus.
Nefas p.f.a ne & fas.Fas autē deri-
uat a for faris/cuius prima non est
in usu.
Nefarius per/f/& est sacrilegus.hoc
aūt ſm Quintilianū.Asconiū pe.
in uerrinas Ciceronis refert inter

nefariũ & nefandũ. Q đ & si am-
bo p.f. scribant̃ tñ deriuationē lō-
ge diuersam hñt. Nefariũ eni est
qđ sacra polluit farre pio solita ce
lebrari. Nefandum uero quasi nō
fandum dicitur.
Negocium per c quasi negans oci-
um. vide in ocium.
Neleus p simplex. l. ꝓpriũ nomen.
Neophytus nouiter plãtatus ꝑ; Par
menidē p ph & p y græcum.
Nescio p s ante. c. ex ne & scio.
Nessus p duo s ꝓpriũ nom cētauri
Nexibilis p x. a necto nexui nexum
nexu p simplex. l. vide i amabilis.
Nexibilis per. x. & per simplex. l. pe-
nulti na correpta.
Nexo per. x.
Nexui per. x. ptũm de necto. Oĩa
uerba in to desinētia & c. ante to
hñtia faciũt ptũm in xi p. x. ut fle-
cto flexi necto nexi uel nexui pe-
cto pexi uel pexui.
Nexus per. x. vinculum est.
Nicolaus sine aspiratione per i lati-
nũ per simplex. l ꝓpriũ nomen.
Nicomachus per secundũ. c. aspira-
tum proprium nomen.
Nihil sine. c. & p. h. inter duo i scribi
debet cōtra cōem usum moder-
noꝝ q ut in multis aliis etiã in hoc
de recta via scribēdi & ab usu ma-
ioꝝ declinauerũt. Secũdũ Seruiũ
uero vnũ tãtũ scilicet pulcher repi
tur in quo. c. aspirat̃ de quo pleni
us vide supra i icohoo. Nã ut pla
cet Prisciano. c. in latinis dictioni-
bus aspirari nō põt. Qui aũt scri-
bũt per ch dicũt. c. euphoniæ cau-
sa idest per accidēs iterponi quod
magis usus vulgarium ꝓbat q̃ aut
ars aut sapiētiũ consuetudo. Qui-
dã tñ in nihilũ in nihilo as anihilo
as cæterisq; ad hũc modũ forma-
tis ꝓpter isolētiã quãdã auriũ con
dunt ut. c. iterponat̃ nō q̃si sit ma
la de se euphonia sed qa vicio au-
riũ ut dixi hoc cōtigat quæ cũ as-
sueuerũt. c. añ. h. audire mala con-
sonãtia videt̃: si qs prædicta noĩa
ac v̄ba sine. c. añ. h. ꝓnũtiet i quo
licet ars repugnet tñ usui parendũ
eē iudicãt. Ego uero ut in arte di-
xisse memini cũ de huiusmodi noĩ
bus pãphilus nympha & similib⁹
ostēderē qua rõne idest utrũ p. m.
uel p n eēnt scribēda puto nō so-
lũ nihilũ nihilo as & similia sed ēt
mihi de quo paulo ante dixi p. h.
& sine. c. ꝑm artē & usum antiquo
rũ debere scribi: sed tñ p. c. aspira-
tũ ꝓnũtiari nulla alia rõne motus
nisi ut mos aurib⁹ gerat̃ quaꝝ iu-
diciũ minime ab his qui de rõne
scribēdi tractãt negligēdũ. In ple-
risq; tñ imo fere i oĩb⁹ & scriptura
uoci & uox ipsa scripturæ rõnabili
ter seruit. Nã ut visum est Victo-
rino homini doctissimo sicut color
oculoꝝ iudicio sapor palati odor
nariũ dignoscit̃. Ita sonus auriũ iu
dicio subiectus est. In paucissimis
itaq; nec alia ratione q̃ dixi ꝓnun-
tiatio a scriptura ipsa discrepat. c.
ꝑm antiquos & rectam scribendi
rõnem. vide in nihil.
Nihilominus per. h. & fine. c. corre-
pta penultima si sit tota vna dictio

59

si uero duo nihil & minus/licet mi syllaba corripiatur: tamen acuēda in pronuntiando est.
Nihilo as/p/h/& fine.c.q̄re in nihil.
Nigellus p duo.l.diminutiuū de niger.quære in agellus.sæpe tñ p pter ignorātes p̄dicta p ch.scribūt
Nigromātia per/i/ante.g.a nigꝝ & mātos ꝑm nōnullos: sed male: debet enī dici necromantia/a necros quod est mortuus & mātia diuinatio: quia ex ossibus mortuorū (ut dicitur) talis diuinatio fit.
Nilus per simplex.l.fluuius ægypti ī mare per nouen ora patens.
Niphates per/i/latinū &/per ph/fluuius medoꝝ.
Nisi coniunctio exceptiua.
Nisus p simplex.s.siue sit p̄teritum ad vires mētis ptinēs siue pprium nomen illius regis megarensis.
Nixus per.x.quando ad vires corporis pertinet.
Nobilis per simplex.l.& corripit penultimā.vide in amabilis.
Nobilito as/per simplex.l.
Nodellus per duo.l.diminutiuum de nodus.vide in agellus.
Noys per.y.græcum.idem q̄ mēs uel ratio.
Nola nolæ p simplex.l.tā pro ciuitate q̄ pro tintinabulo quodam: quod vulgus sonaliū uocat & an nectitur pedibus accipitrum.
Nolo per simplex.l.
Nondum per.o.ꝑm Papiā.usus tñ multoꝝ mutat.o.in.u.sed contra artem.
Nonne idest anne per duo/n/ex nō & ne.
Nonæ nonaꝝ per simplex/n.q̄dā dies mēsis/scilicet quintus uel septimus/& semp īcipit dies nonaꝝ immediate post kalendas. Quatuor tm̄ mēses hñt sex nonas.v3 Marci⁹ Maius Iulius October. Cæteri uero menses hñt q̄tuor. Incipimusq̧ tā in nonis q̄ in idibus semp a maiori numero descēdēdo quousq̧ ad nonas & idus. vbi grā scđa die ianuarii q̄rto nonas dicim⁹. tertia die ianuarii tertio nonas dicimus. q̄rta die pridie nonas dicimus. qnto uero die dicimus nonis. Simile est dicēdū de mēsibus hñtib⁹ sex nonas. Quæ loquēdi ratio similiter est ad idus referenda.
Nonnunq̄ p duo/n/& p.u.ī medio.
Nosce p.s.añ.c.īpatiuus de nosco.
Nosse p duo.s.& fine.c.īfinitiu⁹ de nosco p̄teriti plusq̄perfecti tpis: & syncopatur pro nouisse.
Nothus pro nato ex nobili patre & ignobili matre per th.
Notus/ta/tum sine.h.a noscis noui notum notu.
Nouellus p duo/l/diminutiuum de nouus.vide in agellus.
Nouerca sine.h.quasi nouarca: uel noua uolēs capita.
Nouercor sine.h.a nouerca.
Nouissimus p duo.s.q̄re ī ditissim⁹
Noxa noxæ idest culpa per.x.
Noxius per.x.a noxa.
¶ Nubilis p simplex/l/a nubo is/& corripit penultimā.vide ī amabilis
Nucilla nucillæ p duo/l/diminutiuū de nux.vide in aliquātillus.
Nullatenus p duo.l.penult.corre.
Nullus p duo.l.ex nō & ullus.uttrū

ꝙ enim ſm Victorinū ſcribēdum.
Numerus per ſimplex.m.corripit enim primam Virgilius in buccolicis. Tum uero in numerum fāunoſ ꝙ ferasq; uideres ludere.
Numus numi p ſimplex.m.q̄ſi nomus a noma qd eſt nomē:qa nomē pricipū in numis priſco more ī ſcribit. Qd uero a numa pōpilio: uel a numero numeras dicet / nō ꝓcedit cū numus hēat primā lōgā & numero uel numa ſuū primitiuū breuē:aliter neceſſariū eſſet ꝙ numus p duplex.m.ſcriberet:qd' ab Vgutiōe ꝓuiſū eē miror cū per ſimplex.m.ſcribēdū eē pcipiat:& tñ īter cæteras deriuationes in primis a numero as / originē acformationē ſuā trahere dicat:qua ratiōe plerique moti / uoluerūt per duo.m ſcribi / quibus antiquorum auctoritas & uſus ipſe repugnat.
Nuncubi per.u.
Nuncupo per.u.
Nundū p.u.penultima correpta.
Nunquis ex num et quis:ſ;.m.mutat in / n.vide in arte.
Nuntio as / p.t vide in nuntius.
Nuntius tii / per.u.et per.t.a nutu dictus:qa nutū ideſt uolūtatē mittētis ad eū ad quē mittit defert. īde nuntio as / per.t. Et ita in antiquis codicibus legi. Multi tamen ſ; male per.c.ſcribunt.
Nutrix per.x.
Nux per.x.
Nycodemus per.y.græcum / et ſine aſpiratione:ꝓprū nomen a græcis tractum.
Nycodeus per / y / græcum ſine aſpiratione ꝓprium nomen.
Nycticorax / auis quædā nocturna:per primum.y.græcum.
Nympha p.y.græcū:p.m.et p ph. ſ; p / n / añ / p / debet pferri.vide ī arte

Bba p duo / b / genus calicis.
Obex p ſimplex b / et p / x / ab obiicio cis:et corripit penultimam in obliquis.
Obiicio p duo / i / ſm Quītilianum ſm uſum uero multorum per ſimplex.vide in eiicio.
Oblecto as / per.c.ante.t.ex ob & lacto / a / in / e / mutata.
Oblitero ſm Vgutionē p ſimplex t / ab obliuio nis / tum / tu.
Obnixus per.x.
Obnoxius per.x.
Obſcenus per.c.poſt.s.ab ob & cenū:ſed īterponitur.s.cā euphoniæ i.durus turpis & ꝓprie de noīe dr̄ licet & de alia re īmūda & turpi dicitur.
Obſtetrix p.x.mulier adiutrix (cat in pariendo.
Obſtipus p ſimplex.p.ideſt inclinatus / ex ob & ſtipus.
Occaſus p duo.c.ex ob & caſus.b.in.c.mutata. Quæcūq; aūt cōponunt ex ob / uel ſub / uel ab / & dictione incipiēte a b / t.a p.a / c.ab / f.a / g. uel ab / m / mutāt.b.illius præpōnis in lrām ſimilē ſequēti / niſi rō metri uel cōcidētia repugnet:ut in omitto ī quo.b.abiicit / qa pría breuiat & ī opio / cū ſuo paſſiuo opior. Cōcidētiæ vo vitādæ cā / aliqñ vo remanet / b / ut abrado.aliqñ vo muta

60

tur in/s/ut asporto: aliquãdo mutať in/u/ut aufero & i aufugio. Dubiũ enĩ esset ne ex ad præpõne talia cõponerenť/qđ ne accidat placuit auctoribus grãmatice prædicta & eis similia a regula excipi/sicut in præceptis in arte scribẽdi satis admonuisse memini.

Occasio p duo/c/ab occido is/occasum occasu.

Occeanus ani/p duo/c/penulti. cor. Quidã tñ dicũt scribẽdũ esse per simplex/c/qa uenit ab ocis qđ est uelox/sed hoc est cõtra cõem usũ.

Occidens p duo/c/penultima correpta si ueniat ab occido/qđ est cõpositum ex ob & cado. Si uero ex ob & cedo producit penultimã.

Occido simpliciter p duplex/c/penultĩa correpta/ex ob & cado/sed ex ob & cedo pducit penultimã

Occiduus per duo/c/ab occido is/penultima correpta.

Occino is/penul. corr. per duo/c/ex ob & cano/p mutationẽ de a in/i/

Occipitiũ per duo/c/& per/t.

Occiput per duo/c/& per/t/patet ex genitiuo in tis/desinẽte.

Occo as/per duo/c/idem quod terram scindere.

Occulo is/per duo/c/& simplex/l/ex ob & colo is/o in/u/uersa/& corripit cu.

Occultus per duo/c.

Occumbo per duo/c.

Occupatio per duo/c/& per/t.

Occupo per duo/c.

Occurro per duo/c/& duo/t.

Occurso per duo/c.

Ocellus per simplex/c/& duo/l/diminutiuum de oculus/corripit primam. vide in agellus.

Ocior aris/per/c.

Ocis p simplex/c/idem qđ uelox: ex quo nõnullis placet ut superius dixi q occeanus scribať per simplex c/& non per duplex/cũ ab ocis/ueniat. Sed usus arte potentior vincit/ut per duo/c/scribatur.

Ocium per/c/& nõ p/t/contra usum multorũ. Si uero per/t/scriberet repugnaret his quæ de/c/añ/t/in pceptis de quãtitate syllabarũ leguntur.

Ocius per/c/ab ocis.

Octauus per/c/ante/t/ab octo.

Octo ber p/c/añ/t/& p/o/scribiť/qđ etiã doctorũ hoĩum usus attestať licet multi per/u/scribant/u/per/o/ponẽtes/morẽ forte Prisciani secuti: & producit penultimam.

Octussis p/c/añ/t/& duo/s/ab octo & assis: q̃si octo asses ualens.

Oculatus/p simplex/c/& simplex/l.

Oculus p simplex/c/& simplex/l/corripit enĩ primã & penultimam.

¶ Odorisequus p/q/& duplex/u/sẽ Priscianũ. Secũdũ Victorinũ uero liceret per simplex/u/scribere. Quære in locutũ & in cocus.

Odyssea per. y. græcum & duplex s/liber quidã Homeri: quasi Vlixea ab odysseus græce qđ est Vlixes latine: tractat enim de moribus & gestis Vlixis.

¶ Ofella p simplex/f/& duplex/l/excipiť enĩ a suo primitiuo offa/qđ gemĩat/f/qa primã cor. cõponiť ex ob/& fãs/qa fãti noceat. Cõposita enĩ ex ob & dictione ĩcipiẽte ab/f/

mutant.b.in.f. Vide supra in arte: & est offa panis humectatus.
Offa offæ per duplex|f.
Offendo is per duo f ex ob & fando: sed|b|mutatur in f quære i occasus. Idem intelligo de his quæ sequuntur videlicet.
Offensa per duo|f.
Offensio per duo|f.
Offero p duo f|& simplex|r|penultima correpta. vide in offero.
Offerris uel offerre p duo f|& duo r. secūda persona de offeror.
Offerrer tam optatiui q̄ subiūctiui modi per duo|f|& duplex|r.
Offerri infinitiuus passiui p duo|r.
Offerre infinitiuus actiui p duo|r.
Offero per duo|f|& simplex|r.
Officina p duo|f|pducit penultimā ab officio: quia ibi officium fit.
Officio cis|per duo|f|idem qđ noceo: ex ob & facio.
Ofiulcus p simplex|f. Serpens est & pōt scribi p ph|s̄m quosdā qđ magis placet|cū a græcis ductū sit.
¶ Olea per simplex|l|& quæ ab eo deriuantur.
Oleo es|per simplex|l.
Oleum per simplex|l.
Olla ollæ per duplex|l|quasi bolla| quia in ipsa bullitur aqua.
Ollula p duo|l|in pricipio|& p simplex i fine: corripit eni penultimā.
Olympias per primum, y. græcum: mater Alexandri.
Olympus per|y græcū: ab olon qđ est totū: & phos lux: qa totū lucet: & est propriū nomen montis.
Olyncus p|y|græcū sine aspiratione ciuitas quædam græciæ.
¶ Omasum per simplex|m.
Omen per vnum|m.
Ominor aris|p vnum|m|ab omen ominis idest auguror auguraris.
Omitto p simplex m|qa primā corripit|& per duplex|t. quære in occasio & in mitto.
Omnis p m|&|n|cōtra multos igno rātes qui per|n| tantum scribunt.
¶ Onero as|sine. h. vide i honust⁹
Onyx p|x|& per|y|græcum s̄m Parmenidem: gemma quædam.
Oenophorus p ph|&|œ| diphthongū in pricipio: ab œnos græce|qđ est vinū latine: & phoros ferre: q̄si ferens vinū. Est eni uas qđ fiascū a vulgo dicit. Et quia propius linguā græcā q̄ latinā attigit præstat ut per ph|q̄ per|f scribatur.
Onus sine|h. vide in honustus.
¶ Opacus p simplex|p|corripit eni primā|& pducit penultimā|& trahit originē ab hoc primitiuo ops| pro terra.
Opella opellæ p simplex|i|& duplex l|diminutiuū de opa: q̄re i agellus
Operior is passiuū de opio per simplex p. Opperior|pro expectare|& est deponēs trāsitiuū p duplex|p.
Operio is|p simplex|p|ex ob & pario. Sed|b|abiicitur ut dixi in occasus|quia prima corripitur.
Opifex per|x.
Opilio per simplex|p|q̄si ouilio|ponit eni|p|loco|u. & p simplex|l|qa pri corripit|& est custos ouium.
Opimus per simplex|p|ab ope: idē qđ opulentus|uel abundās: corri

pit enim primã/& ꝓducit penulti.
Opinio per simplex.p.
Opinor per simplex.p.
Oportet per simplex.p. ab opis & porto/pis/abiecta & corripit primã
Oppeto per duo.p.
Oppidũ ꝑ duo.p.inquãtũ dr̃ ab op pône muroꝝ! Inquãtũ uero dr̃ q̃si opé uel opes dãs/tũc videt̃ debere scribi ꝑ simplex.p. & ita videt̃ vgu tiõi placere. S; rõ primitiui q̃tũ ad metrũ repugnat/cũ pría de oppi dũ lõga sit/& pría de opis vel opes breuis. Scribẽdũ est igit̃ oppidũ ꝑ duo.p. & ita apud antiquos legi.
Oppignero ꝑ duo/p/ex ob & pigne (ro.
Oppleo per duo.p.ex ob & pleo/quod non est in usu.
Oppono per duo.p.ex ob & pono
Opportunus in metro necessario ꝑ duo.p.scribi debet cũ primã ꝓdu cat cõtra naturã sui primitiui opor tet. In ꝓsa uero cõueniẽs est ut ces sante necessitate ꝑ vnũ tãtũ.p. scri bit̃ sicut eius primitiuũ op; ! & ita de manibus Petrarce ĩ lib. de viris illustribus scriptũ cõperi. Quãuis usus seques etiã in ꝓsa gemiet.p.
Oppressum per duplex.p.& duplex s.ex ob & pressum.
Opprobriũ ꝑ duo.p.ex ob & ꝓbriũ
Oppugno ꝑ duo.p.ex ob & pugno
Opsoniũ p.p.ꝫ alios uero p.b.sed male. Est enĩ dictio græca! & ꝓprie accipit̃ ꝓ oĩ cibo quo utimur cũ pane/sicut patet ex Xenophõte in eo libro qui de vita cyri ĩscribitur.
Optinius p.p.& p/i/& nõ optunius p.u. Ita enĩ usus freques iubet ! & auctoritas Quĩtiliani! q tñ diuersis tpib⁹ mõ ꝑ/i/mõ p.u. scriptũ eẽ di cit! vba q̃ntiliani! atq paulũ supio res optinius maximus scripserũt ꝑ i/mediã lr̃am q̃ ueterib⁹.u. fuerat
Optio per.t.
Opulẽtus ꝑ simplex.p.& simplex.l. ab opes & lentos qđ est plenus.
¶ Ora sine.h. ꝓ extrẽitate uel regi one! sed qñ tps significat p.h.ẽ enĩ ora plurale hui⁹ singularis os oris
Oratio per simplex.r.& per.t.
Orcus sine.h.id est infernus! ab or cos græce qđ est arripe latie: licet antiq̃ssimi ẜm Seruiũ aspirent.c.
Orestes in codice ueteri sine aspira tione in pricipio/cõtra cõem usu;.
Orexis ꝑ simplex.r.& p.x.in medio & ẽ uomit⁹ siue acetositas stomaci
Organizo as/p.z.penultia ꝓducta.
Orichalcum ꝑ primũ.c.aspiratũ ẜm parmenidẽ spẽs metalli! Qđ nr̃i latini pleriq; aurichalcũ corrupte dñt & male cũ pría & secũda corri pitur. Oratius enim ad portas ori chalcon & nõ aurichalcum prout superius admonui dixit.
Orificiũ per.c.ab os oris & facio.
Orion ꝑ simplex.r.&ꝑ/i/latinũ pro priũ nomẽ uel signũ q̃ddã cæli & ꝓducit ꝓ signo cælesti tã primã q̃ penultimam/ vñ Ouidius/obstitit orion latona nitẽtib⁹ astris. Pro cy tharedo vo illo ꝑmã corripit/& pe nultimã ꝓducit. Virgilius ĩ bucco. orpheus ĩ syluis ĩter delphĩs oriõ.
Orithia ꝑ th/filia pãdiõis rapta a bo
Orphan⁹ ꝑ ph/nã ex g̃rco noĩe (rea sumptũ est/& scribit̃ sine dasea in

pricipio: male ergo parmenides iubet hoc nomē aspirari in pricipio.
Ortho per th græcum nomē|qđ latine sonat rectum cū oibus quæ ab eo deriuantur.
Orthographia p th|p ph|p|i| latinū.
Ortus sine.h.ab orior ris: quia herbæ & flores ibi oriuntur.
Ortygia sine aspiratione per primū y.græcū pprīū nomen virginis: & insulæ quæ delos dicitur.
Ortygones p.y.græcū fm parmenidē idest figura hñs oēs rectos angulos|usus tñ & rō de orthos nuper tradita vicit ut ortygones per o.non per.y.græcum scribatur videlicet ortogones.
¶ Osanna p duo|n|hebræū ē accētuat in fine|& est idē qđ saluifica.
Oscillū per.c.post.s.& duplex|l ab os & cilleo: qa totū os cillet idest mouet: & est ludus puellarȝ|quo sup funē hic & illic mouentur.
Oscines per.s.ante.c.& simplex n| aues augurales ab os & cano.& corripit penultimā.
Oscito as p c|post|s|ab os & cito as
Osiris per|i|latinū utrobiqȝ|deus quādā ægyptiorȝ|& pducit pēultimā.
Osseus per duplex|s|ab osse.
Ossillū per duplex|s|sine|c|& per duplex l|diminutiuum de os.vide in aliquantillus.
Ossis genitiuus de os|per duo|s.
Ostēdo sine h cū his quæ ab eo deriuātur: ut ostēto as|ostētator.
¶ Ouatio per t.
Ouile p simplex|l| & pducit penul.
Ouilla per duo|l| diminutiuum de ouis.vide in aliquātillus.
¶ Oxy per|y|græcū & per|x|nomē quod latine sonat acutum.
Oxygones per|y|græcū fm parmenidē|idest triangulus|oēs habens angulos acutos.
Oxymellū p|x p|y|græcū & duplex l|diminutiuū de oxymel|& ē mixtio ex melle & aceto.

Agella p duplex l|diminutiuū de pagina.vide in agellus.
Palāteū per simplex|l nomē oppidi in monte palatino.
Palatinus mons in urbe Romana per simplex|l sic dictus a palāte regis Euādri filio|de quo uariæ sunt opiniones|quas Boccatius vir curiosissimus narrat in libello|quem de montibus edidit.
Palatium per simplex|l| et per.t.a palo as|quod est uagari: et est domus ampla.
Palea p simplex|l|a pale dea pabuli
Paleare per simplex.l.et quæcūqȝ a palea ueniunt.
Pales per simplex.l.dea pabuli fm gentiles|et corripit primam.vnde Virgilius tertio georgicorum: Te quoqȝ magna pales et te memoranda per orbem.
Palæstina per simplex.l.regio quædam Iudeæ propinqua.
Palæstra per simplex.l.
Palilia per simplex.l.utrobiqȝ|festa pales.

62

Palla pallæ p duplex|l. genus uestis
Palladiũ p duo.l.fuit idolũ palladis
Pallas dis|ẜm Victorinũ p duplex|l
dea sapiētiæ a pallenæ insula thra-
ciæ:uel a gigāte quē occidit sic di
Palleo es|per duo|l. (cta
Pallex p duo.l.& p.x.idest adulter.
Palliatus p duo|l.idest pallio ornat⁹
Pallidus per duo|l.
Pallio per duo.l.
Palliosum per duo.l.
Palliũ p duo.l.ẜm Fabiũ Victori.
Pallor ris|per duo.l.
Palo as|p simplex.l.a pali qđ est au-
fugere uel uagari:ꝓducit primam
Palātes p simplex.l. idest fugiētes.
Palũbes p simplex.l.idest colũbus
syluestris a pabulo sic dictus.
Paulus p simplex.l.corripit primā.
Pamphilia utrobiq; p|i|latinũ cōtra
parmenidē q iubet p primũ|y|græ
cũ scribi.uenit enĩ a pan qđ est to-
tũ & philos amator.philos enim
ꝓ amatore semp scribit p|i|latinũ
ut pħs & pħia & sic de aliis.Si ue-
ro philos sumit ꝓ tribu|tũc scribit
p.y.græcũ & similiter ab eo cōposi
ta.qꝛ si pāphilia sumit ꝓ tota tribu:
tũc uera eēt parmenidis doctrina.
Pamphilus p|m|añ|p|& p ph.penul
timā corripit.vide ĩ amphiteatrũ.
Pampinus p m|añ|p|corripit pi.
Panegyricus per simplex n|& p pri-
mum.y.græcum.
Panis per simplex|n.
Pannus per duo|n|cum his quæ ab
eo deriuantur:videlicet
Pannosus.
Panniculus.
Pannucius idest vilibus pannis in-
dutus & similia.
Pantheon p th.a pan qđ est totũ &
theos deus:& erat tēplũ romæ oĩ
bus diis consecratum.
panxi per.x.vide in anxi.
Papa per simplex|p.
Pape p simplex|p.accentuat in fine
& est interiectio admirantis.
paphaglonia p ph.ꝓuicia quædā.
paphus per ph.ciuitas cypri.
papilla per duo.l.caput mamillæ.
Papyrus per|y|græcũ & per simplex
r.iũcus maris:& uenit ab hoc græ
co papyro.
Paradoxus a para quod est iuxta &
doxa gloria.
Paragraphus per vnũ.r.& per ph.
a para qđ est iuxta:& graphia scri-
ptura.
Paralellus per simplex.l.in prīcipio
& duplex in fine.uel paralellũ pa-
ralelli:& est circulus æque distans
ab alio.
Paralysis per primum.y.græcum:
morbus quidam a para qđ est iux
ta:& lysis solutio.
aralyticus per primum.y.græcum
ꝑpatiens paralysim.
Parapsis p simplex|r|& per|p|ante|s.
Parasceue p|s|ante|c|& est idē græce
qđ ꝑparatio latine:quo noīe dice-
bat sexta sabbati:quia tũc necessa
ria sequentis sabbati præparabāt.
Parca sine|h|idest mors a parco par
cis per antiphrasim.
parēthesis p th.figura quædam.
Paris p simplex|r|filius priami.
Parricida per duo|r|a parēticida ab-

lecta/e/ &/n/&/t/mutata in/r.
Parasitus p simplex.r.&/i/latinum a para qđ est iuxta et sitos cibus:q̄si iuxta cibū:et est idē qđ gluto.ſm Vgutionē uero p i latinum debet scribi cū ueniat a parapsis et situs; et sic penultimam corripit.
parthus per th.
Partialis per.t.
Partio per.t.idē qđ partior ſm Seruium in principio æneidoꝝ.
Partior per.t.
Partonopeus sine aspiratione ꝓprium nomē.qdam tñ græce docti iubēt per th.et per æ diphthōgū scribi sicut Bartholomæus.
Pascha p ch.p oēs casus.nam apud græcos p chi lr̃am scribit:cuius loco nos ch.utimur.ſ3 uero hebræos sine.h.videt debere scribi/ cū a phasce qđ ē trāsitus nomē hoc sūptū eē videat.cui opioni cū auctoritas græcoꝝ tū usus ipe auctoritate potentior repugnat.
Pasillus p simplex.s.& duplex.l.idest paruus palus.vide ĩ aliq̄tillus.
Pasiphe/per ph.uxor minois.
Passer per duo.s.& quæ ab eo deriuantur.
Passibilis per duo .s.& simplex:l.
Passim per duo.s.idem ubiq;.
passio per duo.s.a passum passu.u.in i/& addita.o.
passiuū per duo.s.et duo.u.et quæ ab eo deriuantur.
Pastillus per duo.l.diminutiuū de pastus.quære in aliquantillus.
Pascis p.c.post.s.secūda persona de pasco:et sic de aliis ad hūc modū formatis.
Patella per duo.l.parua patina.
Patera per simplex.r.cor.penultia3.
Patiens per.t.patet tā ex primitiuo eius patior q̄ ex genitiuo.
Patriarcha p ch/& facit patriarchæ similiter p ch/in gtō/& sic per oēs casus/ q̄uis multoꝝ usus corrupte scribāt sine.h.in gtō & dtō singularibus/& in dtō & abltō pluralib⁹ cōponit enĩ cū pater & archos qđ est prĩceps.Archos uero scribi debet per ch/nō est dubiū/ cū apud græcos per chi/litterā scribatur.
Patrisso p duo.s.uerbū morale siue imitatiuū.Reperit etiā patrizo p/z
Patruelis per simplex.l.ꝓducit penultimā filius uel filia patrui.
Paulus la/lum/per simplex.l.ubiq;.diphthōgus enĩ nō patit ſ3 prisciantū in tertio primū.l.geminari/ nec syllaba breuis secundum.l.
Pauprimus p duplex.r.oia enĩ superlatiua ĩ rimus/gemināt.r. excepto pauxillulus p.x.& duplex (plurim⁹ l.in medio:per simplex uero ĩ fine.
Pauxillus per.x.& duo.l.
¶Peccatum per duo.c.
Pecco as/per duo.c.cū oĩbus quæ ab eo deriuantur.
pecten per.c.ante.t.a pecto tis.
Pecto per.c.ante.t.
pectus per.c.ante.t.
pexui p.x.ptūm de pecto.vide ĩ uexi.
pecunia per simplex.c.
Pedullus per duo.l.paruus pes.vide in agellus.
Pedissequus p duo.s.&p.q.& duo u.q̄si pedes dñi uel dñæ sequens.

63

ꝯm Fabiũ afrũ pōt etiã ꝑsimplex u. scribi sed usus & auctoritas prisciani est in contrarium. vide in cocus & in locutum.
Pedissequa per duo. s. & per. q. a pes pedis & sequor: q̄si pedes sequēs.
Pelagus per simplex. l.
Pellex per duo. l. cũ etiã usus & rõ artis per duo. l. debere scribi ꝑsuaderꝫ uenit a pelliceo cis/ qđ per duplex. l. scribitur & ꝑducit primã.
Pelias per simplex. l. ꝑpriũ nomē
Pelicanus per simplex. l. auis quædã suo sanguine pullos alens.
Peleus ꝑ simplex. l. pater Achillis.
Pellacia ciæ per duo. l. & per. c. idest fallacia. a pellax cis.
Pellax cis ꝑ duo. l. & ꝑ. x. deceptor.
Pellectũ ctu/ per duo. l. & per. c. ante. t. supinum de pellicio.
Pellicea per duo. l.
Pellicio cis/ ꝑ duo. l. idē qđ decipio.
Pelliparius ꝑ duo. l. a pelle dictus.
Pellis per duo. l.
Pello as per duo. l.
Pello is/ per duo. l.
Peloponnesus per simplex. l. & per duo/ n/ pars quædam græciæ.
Pelluuium pelluuiĩ per duo. l. & ꝑ duo i/ in genitiuo: uas ad pedes abluendos.
Pelusium per simplex. l. oppidũ alexandrinum.
Pœna næ per simplex/ n/ pro supplicio: & diphthõgatur in prima/ pœna apud græcos.
Penna næ per duo/ n/ pro calamo: uel pluma auiũ: cũ omnibus quæ ab eo deriuantur.
Pennicillum per duo/ n/ & duo. l. instrumẽtũ ad uasa coquīæ tergēda
Pœnitẽtia per. t. ab hoc datiuo pœnitenti assumpta a.
Pennũ ni/ per duo/ n/ idest acutum.
Pēsilis ꝑ simplex. l. corripit primam
Pētheus ꝑ. h. rex quidã thebarum.
Penula læ/ per simplex. l. & unum/ n/ uestis quædam cum longis fimbriis: & corripit penultimam.
Penulatus per simplex. l. & unũ/ n.
Pepuli per simplex. l. penultia correpta. p̄teritum de pello.
Percello is/ per duo. l. vide in cello.
Percontor ris p. o. & fine. c. ante. t. idest inquiro. vide in contor.
Perculi ꝑ simplex. l. p̄teritum de ꝑcello: & corripit penultimam.
Percutio ꝑ. t. patet ex secũda ꝑsona
Perdix per. x. auis est.
Peremptus per. m. ante. p. vide in emptum.
Perennis per duo/ n/ & fine. m. a per & annus.
Perfectum ctu/ per. c. ante. t. cũ his quæ ab eo deriuantur.
Perfunctum ꝑfunctu/ per. c. ante. t.
Perhibeo es/ per. h. ante/ i/ & corripit i. a per & habeo.
Periclymene per secundum. y. græcum: ꝑprium nomen virginis.
Peristyla per secũdũ. y. græcũ: ratio tñ uellet ꝙ per/ i/ latinũ cũ a peri & stillo ueniat. sed usus potentior arte vult ꝙ ꝑ scdm. y. græcũ scribat
Periphrasis per/ i/ latinũ utrobiꝗ: & per ph. figura quædam.
Perissologia per/ i/ latinum utrobiꝗ & per duo. s. figura quædam.

Pernicies per.c.a pernecoas.
Pernix per.x.corripit penultimã genitiui pro re nociua: sed producit pro re ueloci.
Perpessum su|per duo.s.cum omnibus deriuatis.
Perpetior p.t.patet ex secũda psõa
Perpexus p.x.a per & pexus.
Perseuerantia per.t.
Perspicax per.x.
Perspicio p.c.patet ex scda persona
Perterrefacio per duo.r.& per|c.patet ex secunda persona.
Perterreo p duo.r.vide in terreo.
Pertinacia per.c.qa formatᷣ a pertiaci.vide in abstinentia.
Pertinax per.x.& est improbus.
Pessulum per duo.s.& simplex.l.& est sera lignea.
Pessum per duo.s.aduerbium loci idest sub pedibus.
Pessundo per duo.s.a pessũ & do.m.in|n|mutata.
Pestilẽs p simplex.l.corripit penult.
Petitio per.t.a petitũ petitu.
Petrella per duo.l.diminutiuũ de petra.vide in agellus.
Petulantia per simplex.l.& per.t.ab hoc datiuo petulanti.
Petulor ris p simplex.l.corripit enĩ penultimam.
Pexo pexas per.x.
Pexũ xu|supinũ de pecto per.x.
¶ Phalarides per ph.simplex.l.& r.et|i|latinũ:tyrannus agrigẽtinus
Phalanga per ph.et simplex.l.et ẽ lingua Macedonum idem qđ legio uel caterua.
Phalereus p ph.et simplex.l.pñus qdã:quẽ Cicero primo officiorũ Demetriũ phalereum appellat.
Phãtasia per ph.idest apparitio uel speties de cognitis figuratã in aĩo
Phares per ph.et per simplex|r|.proprium nomen hebræum.
Pharetra per ph.et simplex.r.et corripit naturaliter penultimam.
Phariseus p ph.et simplex|r|et p|i| latinum:secta quædã iudæorum.
Phasis p ph.fluuius colchos.
Phœbus per ph|et scribitur per|œ| diphthongum in prima syllaba.
Phædra per ph|nouerca hippoliti.
Phœnicia per ph|et per œ|diphthõgũ et p|c.uenit enim a phœnix: & quæcũq; noĩa quæ deriuantᷣ a desinẽtibus in|x|faciẽtia in cia|semper scribuntᷣ per|c|cum|x|tantum ualeat quantum|c|& s|uel|g.
Phœnissa p ph|p œ|diphthõgũ: et p duo|s|& fuit,ppriũ no.didonis.
Phœnix p ph|et per|x|Auis quædã vnica ĩ toto orbe|diphthõg:ᷣ p œ
Phæton per ph|et per æ diphthongũ filius climenes et phœbi.phiton vo est sͤpẽs a phœbo occisus.
Phitonissa per ph.et per|i|latinum: et duplex.s.sacerdotissa phœbi:a phitonte serpẽte sic dicta.
phiala per ph.et simplex.l.corripit enĩ penultimã.vas vitreũ.dr phiala qsi hiala.Est enĩ hialin idẽ qđ vitrũ ex quo phiala fit.
phidias per ph.per|i|latinũ utrobiq; qdã pictor atheniẽsis:ut placet Senecæ in declamationibus.
Phiduppus per ph.et duplex.p.proprium nomen.

64

Philadelphus per ph|in pncipio & in fine:& per|i|latinũ:a philos qđ est amicus & delphos frater.
Philãthropos p ph|p|i|latinũ p th: idẽ qđ amicus hoĩum|a philos qđ est amicus:& anthropos qđ est hõ
Philemon per ph|per|i|latinum proprium nomen.
Philippus per ph|p duplex|p|a philos qđ est amicus & hippos equus quasi amator equorum.
Philo per ph|per|i|latinum per simplex|l|proprium nomen.
Philocalia per ph|per|i|latinum & per simplex|l|amatio boni|siue amicitia boni|a philora qđ est amicitia & calon bonum.
Philocalus per ph|per|i latinum & per simplex.l.Amicus boni & corripit penultimam.
Philocrates per ph per|i|latinũ & p simplex|l|.pprĩũ nomẽ & cor.peñ.
Philomena per ph|per|i|latinum & per simplex.l.auis quædam.
Philopater per ph|& per|i|latinũ & per simplex.l.pprĩũ nomẽ|& corripit peñ.põt etiã appellatiuũ esse
Philosophia per ph|utrobiq:|& per i|latinũ ubiq: & per simplex.l. & interpretat amor uel amicitia sapĩæ.
Philosophus p ph|utrobiq:|& p|i|latinũ & simplex.l.amator sapiẽtiæ.
Philotetes per ph|per|i|latinum|& per simplex.l.socius Herculis.
Phineus p ph|&|i|latinũ pprĩũ nom
Phocca per ph|& duo.c.piscis marinus.
Phocis p ph|ciuitas quædã græciæ
Phocion p ph|.pprĩũ nomen cuiusdam philosophi.
Pholus per ph|& simplex.l.proprium nomen centauri.
Phorbus per ph|.pducit penultimã pprium nomen.
Phrygia per ph|& primum.y.græcum puincia quædam.
Phylateria per ph|per primũ.y.græcũ & simplex l.cuius singulare est philateriũ.Et sumit pprie pro mẽbranula|uel breuicello in quo scripta erat lex.trãsumptiue aũt capit pro iactãtia & uanitate.vnde illud euãgelicũ Dilatãt philateria sua & magnificant fimbrias.
Physica per ph|& primũ.y.græcũ:scĩa de natura rerũ|a physis quod est natura.
Physicus per ph|& p primũ .y.græcũ|qui scĩam reꝝ naturæ habet.
Physis per ph|& per primũ.y.græcũ idest natura|cũ oĩbus quæ ab eo deriuantur uel cõponuntur:ut physiologia:physiologus & silĩa.
Phytia per ph|per primũ.y.græcũ & per.t.Sũt enĩ sacra phœbi siue feriæ a phytone serpẽte.generaliter aũt obseruãdũ est|ut oĩa græca uel a græcis deriuata in qb⁹ sonat.f.scribãtur per ph|sicut dictum est supius|nisi cõsuetudo doctorũ hoĩum auctoritate cõfirmata:loco ph|ponat.f.ut in filius|fama|fero|& sic de aliis ad hunc modum quæ licet a græcis ueniant tamen a nobis usurpata non per ph|sed per.f.scribuntur.
¶ Pila læ|per simplex.l.& pducit primã pro taberna. Sed pro ludo

uel pede penitus corripit.
¶ Pilatus p simplex|l| ꝓpriū nōmē
Pilētū ti|p simplex|l| genus uehiculi
Pilleus pillei per duo|l|cū oībus de
riuatis. Dr̄ enī ḟm Vgutionē & ca
tholicon a pello uel a pilis: sed ma
le cū a græcis inflexum sit.
Pilo as|per simplex l.
Pilus li|per simplex|l|cū oībus de-
riuatis: corripit primam.
Pinxi præteritum de pingo per|x.
quære in anxi.
Pinna næ p duo|n|idē qđ sumitas a
pinnum quod est acutum.
Pinnaculū p duo|n|& simplex|l.
Pinnū ni|per duo n|idest acutum.
Pinus per simplex|n|magis usu q̄ ar
te probante|cū cætera uenientia a
pinnum geminēt|n. Dicitur enim
pinus a pinnum qđ est acutum.
Piritheus per utrūq; i| latinū & per
th|proprium nomē. Vsus tñ fre-
quēs peritheus per|e|& nō per|i|
scribit|quia pleraq; græca|i|haben-
tia mutant illud apud nos.
Pirus per simplex|r|& sine|h|pro ar
bore|& sic pix pro fructu ratio tñ
deriuationis uellet ꝙ per|y| græcū
scriberet|cū ueniat a pyr quod est
ignis|qa fructus acutos in fumo
ad modū ignis gignat. Sed usus
uult ut per|i| latinū scribatur.
Piscina per|c|post|s|a pasco scis|uel
a piscibus per antiphrasim.
Pisciculus per sc| & simplex|l|dimi-
nutiuum de piscis.
Pistillū p duo|l|uas ubi aliqd terit.
Pistellū per duo|l|idē qđ pistillum.
Pistrilla læ|per duo|l|idem qđ pistri
num|idest molendinum.
Pistrix per|x|ab hoc nomine pistor|
Sed pistris per|s|proprium nomen
fuit cuiusdam nauis æneæ.
Pithagoras per th|per|i|latinum ꝓ-
prium nomen philosophi.
Pithysis per th|per secundū|y| græ
cum| morbus quidam.
Pitisso as|p duo|s| idest occulte uel
palam bibo.
Pittacus per duo|t|philosophus mi
tylenius|uel auis.
Pix per x.
¶ Plagella per duo|l| idest parua
plaga. vide in agellus.
Plagilla p duo|l. vide ī aliquātillus.
Plagioxipus p|x|& ḟm quosdā per
duo|p|& est q acutā plagā infert.
Cōponit enī cū plaga & oxi acutū
Plantella per duo|l| diminutiuū de
planta. vide in agellus.
Plebicola per simplex|l. vide in co-
lo. corripit enim co.
Plebescitū per|c| post|s|q̄si plebis
scitum a scio scis.
Plectellum per|c|ante|t|& duplex|l
paruum plectrum.
Plectrum per|c|ante t|pēna qua cy-
tharæ fides pulsantur.
Pleiades p|i|latinū|signū qddā cæ-
leste iuxta genu tauri|& cor. peñ.
Plexui per|x|ptīm de plecto.
Plexum xu|per|x|cū his quæ ab eo
deriuantur supinū de plecto.
Plastellū per duo|l|puum plaustrū.
Plumella per duo|l| diminutiuum
de pluma. vide in agellus.
Plumula per simplex l. vide in al-
uulus.

65

Plurimus p simplex.r.vide in pau-
perrimus.
Plutarchus per ch/propriũ nomen
philosophi & hystorici græci.
¶ Podex per.x.idest anus.
Poléta p simplex.l.idẽ qđ puls.
Polio lis/per simplex.l.& per/i/ lati-
nũ cum oĩbus deriuatis & cõposi-
tis ab eo corripit primam.
Polybius per primum.y. græcum
per simplex.l.ꝓprium nomen.
Polycarpus per.y.græcum & p sim
plex.l.proprium nomen.
Polyditus per simplex.l.& per pri-
mum/y/græcũ proprium nomen.
Politicus per simplex.l. &/i/latinũ.
Pollen per duplex.l.a polleo es/ &
est tenuis flos farinæ.
Polleo es/per duo.l.
Pollex cis/per duo.l.& per.x.a pol-
leo polles.
Polliceor ris p duplex.l.ultro ꝓmit
tere! Seruius in prĩo æneidorum:
promitto rogatus.
Pollicitus per duo.l.
Pollinctor per duo.l. per.c. ante.t.
idest mortuorum sepultor.
Polluo is/per duo.l.
Pollutio per duo.l.& per.t.
Pollux p duo.l.& p.x.deus gẽtiliũ.
Polus li/per simplex.l.& p/s/& cor-
ripit primam.
Polycrates per simplex.l.& p.y.græ
cum proprium nomen.
Polydamas per simplex.l.&.y. græ
cum proprium nomen.
Polypus p simplex.l.& per.y.græ-
cũ & simplex.p.piscis est/uel naris
fedatio.
Polypteton p simplex.l.& p.y.græ-
cũ/& est pluralitas casuũ/uel nom
hñs plures casus dissimiles.
Polysyllabũ p simplex.l.prĩo' p du-
plex secũdo/& utrobiq; p.y.græcũ
Polyssenus per vnũ.l.p.y.græcum
per duo.s.a polys & scenus/ pro
sensus q̃si plures sensus habens.
Polys p simplex.l.& p.y.græcũ pro
multitudine ſm Parmenidem.
Polyxena per simplex.l.& p.y. græ-
cum & per.x.
Pomilio onis per simplex.l.
Põpa p.m .añ.p.vide in cõmeatus.
Pontellus li/per duo.l.idest paruus
pons.vide in agellus.
Pontius p.t.ab hoc datiuo põti.
Popellus per duo.l.diminutiuũ de
populus.vide in agellus.
Porphyrius p secũdũ.p.aspiratũ &
p primũ.y.græcũ ꝓpriũ nomen a
porphyria/qđ latĩe purpura sonat
Porrigo gis/p duplex/r/a porro & re
Porrigo ginis/penultĩa ꝓdu. (go.
& per duo.r.infirmitas porcoꝝ.
Porro aduerbiũ p duplex.r.idẽ qđ
cõsequẽter/uel certe/uel lõge / uel
ualde/uel sed:quo ultimo modo
est coniunctio.
Porrũ ri/per duo.r.sic dictũ/ quia in
lõgum sub terram porrigitur.
Portella p duplex.l. diminutiuum
de porta.
Portio p.t.a pars tis/quasi partio.
Porus ri/p simplex/r/subtile foramẽ
& nom ꝓpriũ/ut patet'i vita alexã
Posidonius p simplex.s.cõtra (dñ.
usum multoꝝ ꝓpriũ nomẽ phi.
Possessio per duo.s.utrobiq;.

Possessiuum per duo.s.utrobiq;
Possideo per duo.s.
Possum per duo.s.
Postela p simplex.l.pducit penul.
Posthac p.h.añ a/a post & hac.
Postheptimemiris per.h.ante pri
mũ/e/a post & heptimemiris.
Posthumus p.h.añ.u.a post & hu
mus/qa post humatũ patrẽ natus
Potior p.t.patet ex secũda psona.
Potissim⁹ p duo.s.vide ĩ ditissim⁹.
Potisso as/per duo.s.idem qđ fre
quenter & parum bibere.
¶ Præputium per.t.a præputo as.
Preruptus p.p.añ.t.a pruptũ tu.
Pres byter p.y.græcũ/ qsi presuiter
idest sacerdos.Est eni nom græcũ
uel a græco sũptũ.S; qa græci ca
rẽt.b.lr̃a/utũt loco ei⁹ u/cõsonãte
quã lr̃am ipsi appellãt vita.V bi er
go nos dicim⁹ psbyter illi dicũt p
suyter/qđ nomẽ apud nos idẽ est
qđ senex/& qa sacerdotes decet
eẽ senes morib⁹iõ psuyteri appel
lant.Male ergo ne ĩsite dicã nr̃i la
tini scribũt & ĩterpretant hoc no
mẽ psbyter/cũ p/i latinũ scribũt/&
ea rõne dictũ hoc nomẽ putant/q
aliis iter præbeat.Græca quidem
(ut sæpe dictũ est) ĩterpretationẽ
latinã (ßm Seruiũ)nõ accipiunt.
Præcello is/p duo.l.a pre & cello/&
diphthongat sicut oĩa a præ cõpo
Præceptor per.p.ante.t. (sita.
Præcurro is/per duo.r.vide ĩ curro
Præfatio per.t.a præfatum tu.
Præfectura per.c.ante.t.a præfacio
cis/præfectũ ctu/dignitas quædã
Præfectus p.c.ante.t.magistratus
quidam a præfectum ctu.
Prehẽdo p/h inter utrũq; e.
Prendo sine/h/& per simplex/e.Nã
& sine aspiratione per syncopã/&
cũ aspiratione sine syncopa scribi
põt.uerbũ simplex quod non ge
minat di/apud antiquos.
Præiudiciũ p/c/a præiudico as.
Præpolleo p duo/l/a præ & polleo.
Præpositio per/t/patet ex supino a
quo formatur.
Præsciẽtia p/c/post/s/& p/t/in penul
tia syllaba.patet ex hoc dtõ psciẽti
a quo format p assumptionem a.
Præscindo per/c/post/s/a præ & sci
do.quære in scindo.
Præscio per.c.post.s.a præ & scio.
quære in scio.
Pressoriũ p duo.s.idest torcular a p
mo/pressi pressum pressu.
Pressum pssu per duo.s.cũ oĩbus
deriuatis & compositis.
prætexta per.x.a prætexo xis.
Prætulit per simplex.l.& corripit pe
nultimam/ex præ & tulit.
Primitiæ p.t.a primitus & sũt pprie
fructus q primitus legunt/de qb⁹
olim supis sacrificabat. Sumit ẽt
p lectioribus fructibus & fœtib⁹
gregũ opimioribus/licet ĩproprie
Procax p.x.ĩportunus ad petẽdũ.
Procella p duo.l.a procello is.
Procello is/p duo.l.idest pcutio/a
p & cello is.dr̃ etiã & frequentius
procello in eadem significatione/
& similiter per duplex.l.
Proceres p simplex.r.& corripit pe
nultimam:idest princeps virtuosi/
qsi pcul a carie idest corruptione.

Procerus/ra/rum/per simplex.r. & ꝓducit penultimam/ idem quod altus & formosus.
Processus p duo.s.a pcessū pcessu.
Profundus per.u.post.f.
Proh cū aspiratione in fine ẜm usū fere omniū. Quāuis qbusdā eru ditis viris placeat sine aspiratione debere scribi. Quia nec prisciano ut aiūt libro primo enumerant ni si duæ īteriectiones.s. uah & ah cū aspiratione in fine. Nec in secūdo ubi q̄tuor īteriectiones aspirādas in fine.s. duas quas statim dixi: & oh & eh/cū īteriectiones sunt. De proh qcūq; dicat ab iis uerba eius dē referunt sūpta ex qntodecimo libro cū inqt: Proh quoq; tā ꝑposi tio est q̄ interiectio. Præpositio ut Virgilius in.xii. Pro latio obrestor pro maiestate tuoꝝ. Interiectio ue ro ut Lucanus in quarto. Proh si re measset in urbē. His alia ꝑpositio ni uerba adiiciūt ex.xiiii. libro re lata cū dicit. Necnō etiā iteriectio nis loco ꝑponit & circūflectit. ut Salustius in catilinario. Proh deū atq; hominū fidē. Qua auctorita te moti scribi dicūt hāc īteriectiōe proh cū aspiratione in fine. Ego ve ro memini legisse quibusdā in co dicibus enumeratā proh īteriecti onē libro primo cū ah & uah & ita usus pene omniū ut dixi obseruat cui satis ipsa ex eodē prisciano rō potita accedit. Scribit enim libro primo suū īteriectionis esse uocē abscōdita ꝑferri! Nec mirū cū in si rioꝝ ægyptiorūq; dictionibus so leāt etiā in fine aspirati uocales. In teriectionū aūt pleræq; cōmunes sunt naturaliter oīum gētium uo ces. nō itaq; solū prædictæ īteriecti ones dolentis: sed oēs etiā similes ẜm eūdē vident in fine aspirandæ. Cū aūt nulla alia sit de ꝑdictis in teriectionibus q̄ de proh ratio: & frequentior etiā usus de oh/ah/& eh siue oeh/ut alia prisciani habet lr̄a: miror qd illi docti viri secuti sūt Præsertim ut idē possit de.o. ut est aduerbiū uocādi & interiectio di ci. Scribit enim priscianus in.xv.o et īteriectio est & aduerbiū uocan di. In.ii. vero libro reponit oh cū ē īteriectio iter cæteras īteriectiōes quæ in fine aspirant/cū certum sit o/dum est aduerbiū uocādi nō as pirari: ex quo patet q̄ ꝑdicta ratio sumpta ex.xiiii. et.xv. uero conclu dat quo ad orthographiā: sed quo ad orationē ꝑut in diuersis ꝑtibus orationis talis dictio repit. Argu mētū aūt illud quo dicebat q̄ pri scianus nunq̄ posuit q̄ proh aspi ret/etiā si uerū eēt/tn̄ leue atq; ina ne est ꝑpterea q̄ nō ab iis quæ ab auctoribus ꝑtermissa in scribēdo sūt aut nō scripta: sꝫ ab affirmatis uel negatis locus ab auctoritate sumit de hac eadē dubitatione: si militer in arte quantum visum fuit scripsi.
Prohemium per.h/ante/e/a p & he mium quod est ornatus: ita latini aiūt. Græci uero a pro & heme via inflecti aiūt cū viam ad dicendum aperiat.

Prohibeo per/h/ante si.
Proiicio per duo/i. vide in eiicio.
Prolixus per. x.
Prometheus per th. ppriū nomen.
Prompsi per.m. ante. p. præteritum de promo. vide in prompsi.
Promptus per.m. añ. p. vide in emptum emptu.
Propello is p duo. l. ex/pro & pello
Propheta p ph. a pro qđ est pcul: & phoni quod est sonus: & nō phonos cōtra nostros. phonos enim idem est ꝙ homicidium.
Prophetia per ph. & per. t.
Proportio per. t. a pro & portio: q̄si partio a pars partis.
Propter p. p. añ. t. iuxta usum oīum Priscianus tñ libro. xv. videt̄ pcipe ꝙ sine. p. scribat̄ cū inqt: a præ enī videt̄ deriuatū esse pter quomō a sub subter: ab in inter: a p & pter: ex quo nō aliter videt̄ pter q̄ subter & iter scribēdū cū similē habeat deriuationē. vsus tñ oī arte poteti or: ppter p. p. scribit. Idē de pterea dici/ꝙ ita a pro ppter sicut pterea a pter inflexū pculdubio videt̄ ꝙ licet sine. p. scribendū sit sicut eius primitiuū pter. usus tñ. p. iterpōit.
Propterea p. p. añ. t. vide in ppter.
Prosopopiia p duo/i/ſ; græcos quorū primū scribit̄ p ita: secūdū uero p iota: sed primū apud nos mutat̄ in/e. et dicimus psopopeia. vide i septrum.
Protesilaus sine aspiratione pprium nomen.
Prothesis p th.
Proteus sine aspiratione.

Protos idest primus sine. h. cum oibus cōpositis: ut protomartyr: ptonotarius & sic de aliis. ptos aūt accentuatur in fine.
Protomartyr sine. h. & p. y. græcu; vide in ptos & in martyr.
Protonotarius sine. h. a ptos et notarius.
Prouintia p. t. vide in abstinentia.
Prouidētia p. t. patet ex hoc datiuo puidēti: a quo forma t̄ puidentia assumpta/a.
Prudentia per. t. a prudens tis/ti/p additionem a.
Psychi ſm parmenidem per primum. y. græcum & per ch/ & est idem quod anima.
Psychomachia idest pugna aīæ per primū. y. græcū/& utrobiꝙ p ch. psychi enim aīa/machia pugna dicitur qđ græci mache dicunt.
Ptolomæus sine aspiratione ſm græcā doctrinā scribi debet/ & ita usitatū in græcoꝝ codicibus repitur! In qbus per ita litterā nō p thita hoc nomē ptolomæus scribitur q̄uis frequens latinoꝝ usus per. t. aspiratū scribat. Habent enim græci ut in arte dixi & in. h. thita litteram quæ tantum ualet apud eos quantum apud nos th.
Puella per duo. l. diminutiuum de puera/quod nō est in usu.
puellaris per duo. l. a puella.
Puellus per duo. l. paruus puer. vide in agellus.
Pugillaris per duplex. l. a pugillo.
pugillus per duplex. l.
Pulcer sine. h. ſm priscianū & usu;

67

qui freq̃ues est/quæ est dictio lati- na quæ non pōt.c.aspiratum ha- bere/sicut in pulcher sequit̃.

Pulcher p ch/ſm Seruiũ in librum georgicoꝝ/& Aulu gelium libro secũdo noctium aticarũ. tria enim tm̃ inquit Seruius/ antiquos hẽre noĩa in quibus post.c. litterã/ut in nihil cõmemoraui sequeret̃ aspi- ratio/scilicet sepulchrum/ orchus/ pulcher/e quibus pulcher tantum hodie recipit aspirationem & ita in antiquis libris scriptum reperitur. Quid circa illa quo antiquitas de aspiratiõe sensit Gelius scribat re- petat̃ ex libro ut dixi secũdo. usus tñ seq̃ues modernoꝝ & ars ipsa a prisciano tradita ĩ cõtrariũ est. nul la enĩ dictio latĩa pōt cõsonãtẽ ul lã ſ priscianũ post se recipe: cui ẽt illud acceditq̃ a specie cutis ut no stris placet/dr̃ quasi speciosam cu tẽ hñs: ex quo rõnabilius sine aspi ratione videret̃ debere scribĩ q̃ cũ aspiratiõe nisi antiquoꝝ usus & tã illustriũ auctoꝝ q̃si maiestas/quæ dã repugnaret.

Pulchre p/c/aspiratũ ſm Seruiũ: & sine aspiratione ſm Priscianum.

Pulex p vnũ.l. & p.x. corripit primã

Pullatus/ta/tum idest pollutus per duo.l. a polluo is.

Pullulo as/p duo.l. ĩ media dictiõe

Pullus li/per duo.l.

Pumicellus p duo.l. puus pumex.

Punctũ ctu/per.c. ante.t. supinũ de pungo xi. vide in auctum ctu.

Pũctus masculini generis & pũctũ neutri/qđ magis usitatũ est ĩ eodẽ sensu pro signo quo ĩ scribẽdo uti mur post pfectã orationẽ p.c. añ.t cũ a pungo xi/utrunq̃ ueniat.

Pungo gis/ per/u.

Punxi per.u. & per.x. vide in anxi.

Pupilla læ/per duo.l.

Pupillus per duo/l.

Pupillaris per duo/l.

Puppis per duo/p.

Pusillanimus per simplex. s. & per duo.l. a pusillus & animus.

Pusillus/la/lum/per simplex.s. & p duo.l. corripit primam.

Pustella læ/p duo/l. ẽ hũor vlcerat⁹

Putatio per.t. patet ex supino.

Putulentus per simplex.l. idest fe- tulentus a puteo es.

¶ Pyla p.y. græcum & simplex.l. a pyli græce quod est porta latine.

Pylades p.y. græcũ & simplex.l. p- prium nomen.

Pylum per.y. græcũ & simplex.l. lã cea quæ manu iaculatur.

Pylus p.y. græcũ & simplex.l. istru- mẽtũ quo aliqđ ĩ pyla terit̃. p pi- lo uero qui expelle nascit̃ per/i/la- tinum scribitur.

Pyr per.y. græcum idest ignis.

Pyra p.y. græcum & simplex.r. idest strues lignoꝝ: corripit enĩ primã Virgilius ænei. At regina pyra pe netrali in sede sub auras.

Pyrrhatã p.y. græcũ & duo.r. & p/h post/r/si a noĩe pyrrh⁹ detiuat̃: ut q̃ busdã placet/sed ſm priscianũ lib. prio in græcis dictiõibus si.r. prĩci palis fuerit aspirat̃: ut rhenus rho- dan⁹ rhodos rhetor: sine.c. p eo q̃ rhetoricã scribitur/ docet. In media

vo dictiõe geminat cũ aspiratiõe
posita: ut pyrrh⁹ tyrrhen⁹ & silia. Ex
cipiũt uocalẽ pcedẽtẽ corripiẽtia:
ut pyra | q̃ p simplex. r. & sine aspira
tiõe iuxta usu; ãtiquorꝝ scribũt. iis
adiiciunt latinã adiectionẽ accipiẽ
tia: ut rhetoric⁹ rhetorica: theoric⁹
theorica & his similia.: q̃ p simplex
r | i media dictione & sine aspirati-
one ſm usũ latinũ sũt scribẽda. Si
uero descẽdat a pyr qđ est ignis &
ratis | qa ignẽ ĩ rate ferat | tũc scribit
p duplex. r. sine | h | cũ nec pyr nec ra
tis aspiret. pducit aũt hoc nomen
pyrrhata tã primã q̃ penultimã: ut
theoricus theorica | rhetoric⁹ rhe-
torica & similia quæ tãtũ p vnũ. r.
scribi ratio ex nostris ducta iubet.

Pyramides per. y. græcũ: signa sunt
lata deorsũ & acuta sursũ: q̃lia olĩ
sepulchra erigebantur.

Pyramus p. y. græcũ pprĩũ nomen
cuiusdã iuuenis q̃ thysben virginẽ
adamauit | ut ĩ fabulis apud Ouidi
um legit. & ẽt singulare huius plu
ralis pyramides de quo pxĩe dictũ

Pyrgus pyrgi p. y. græcũ: & ẽ lignũ
acutũ sursũ & latũ deorsum.

Pyrinei p. y. græcũ: mõtes sunt diui
dẽtes hispaniã a gallis.

Pyromãtia p. y. græcũ: & est scientia
diuinãdi cũ igne | a pyr qđ est ignis
dicta | & mantia diuinatio.

Pyrrhus ſm priscianũ p. y. græcũ &
p duo. r. & p | h | post. r. pprĩũ nomẽ
ſm Guarinũ aũt sine aspiratione |
cũ apud græcos nõ aspiretur.

Pystis per primum. y. græcũ ſm par
menidem idest fides.

Pythius p primũ. y. græcũ & per th |
pprĩũ nomẽ. Repit ẽt phyti⁹ p ph
et. y. græcũ idẽ qꝺ apollo | a phyto-
ne serpente | ab eo sagitta percusso
sic dictus.

Vadringẽti p. d.
et | n | aũ | g. c | in | g |
mutata. vide in
præceptis artis.

Quadruplex p
d | et per | x.

Quadrupes p | s |
in fine: aĩal habẽs quatuor pedes.

Quanq̃ p | n | ante | q. vide in am.

Quãtillus per duo | l | diminutiuum
de quantus. vide in aliquantillus.

Quasi p | s | cõtra ignorantes quosdã
qui nõ solũ hãc dictionẽ quasi | sed
etiã nisi | mos pro more: pessimus:
et multa alia per | x | scribũt | cũ scribi
debeant per | s.

Quasso as | p duo | s | ã quassum su.

Quater p vnũ. t. corripit primã | qđ
de his quæ ab eo deriuãt & cõpo
nunt est ĩtelligẽdũ. Excipit q̃ttuor
& q̃ ab eo ĩtegro cõpõnẽ accipiũt

Quattuor p duo. t. qa primã cõtra
suã originẽ pducit | ut placet papiæ
& q̃cũqꝫ ex eo ĩtegro cõponunt.
Multorꝝ tñ usus p simplex. t. scribit

Quæ nomẽ relatiuum per | æ | diph
thongum scribi debet.

Que cõiũctio sine diphthongo | li-
cet cõmuniter cõtrahat & fiat pũ
ctatum per hũc modum qꝫ.

Quod p. d. ĩ fine reltm̃ substãtiæ.

Quot vo p. t. relatiuũ nũeri.

Quondã per. q. debet scribi a quã
do dictum: non autem per. c.

Quæro per|æ|diphthongum.
Quæstio per|æ|diphthongum.
Quicunq; p|u|& n|añ|q;. vide ī am
Quicq̄ per|c añ|q. ex quid & q̄| sed d|ſm Priſcianū in hoc loco mutatur in|c. in cæteris|d| remanet / ut qdquid adquiro & in ſimilibus|licet uſus fere apud oēs modernos qcqd per|c|añ ſecūdū|q. & nō qdquid ſcribat. vide in præceptis artis|ubi ſm Victorinū p|c. ſ; Quītilianū uero videt per|d|potius ſcribēdū eſſe. Vtrūlibet feceris ſummis auctoribus|recte feciſſe / iure optimo tueri poteris.
Quīdenus per ſimplex|n|a quinq; & denus uel a quindecim.
Quinque per que ſine diphthōgo nō per q; pūctatū. dictiones enim nō pūctis|ſed ſyllabis & litteris cōſtāt. Antiq enī ut in prioribus admonui|neq; titulis neq; breuiationibus aliis utebātur|ſed oīa integra explicitaq; ſcribebāt. vide in p̄ceptis artis|ubi idē de hoc ſcripſi.
Quinquennis per duo|n|a quinq; & annis.
Quinquennium per duo|n.
Quinqueſſis p duo|s|a qnq; & as| aſſis·q̄ſi quinque aſſes ualēs.
Quītilis per ſimplex|l| penultia pducta & dicit̄ mēſis Iulii. Quem mēſem Marcus Antonius ſm Euſebium primus iuſſit Iulium a Iulio cæſare uocari. Quidam tamē per duplex l|nō alia ratione ſcribēdum putāt q̄ ſextillis. Qd̄ nomē ſi per duo ſcribēdum eſt|nihil dubium quin etiā quintillis duplicet l. Ego uero cum|i|longa ſit ante|ll non puto vitium ſi per duplex|l| utrūq; ſcribatur. Sed tamen quia huiuſmodi noīa ſtabilem habent originem|a quintus ue a ſextus uel a ſimilibus|& illa terminatio in lis|productio eſt quædam dictionis|nec eſt cōpoſitio·nō aliter dicēdum eſt de his q̄ de liberalis & legitimus|in quibus illud alis|uel timus|nihil ſignificat|ſed pductiorem ideſt longiorem dictionem & cōciniorem facit. nulla itaq; ratio ſuadet|q; magis in ilis|deſinentia geminēt|l|q̄ in alis. Quod uero in alis deſinentia|licet penultimam producant tamē per vnum l|ſcribātur. vide in præceptis artis| de deſinentibus in alis.
Quippe per duplex|p.
Quotidie per|q. & per vnum. t. ſm Quītilianū a quot & die uenit. Victorinus aūt tam per. c. q̄ per. q. licet a quot & die ueniat|ſcribi poſſe teſtat. Nigidius enim figulus in cōmentariis ſuis nec. k. poſuit nec q. nec. x. ex quo nihil mirū|ſi multa olim per. c. ſcribebantur| quæ a poſteriori ætate per. q. ſcripta cōperiūtur|quorum pleraq; adhuc tam per. c. q̄ per. q. opinione Victorini poſſe ſcribi minime debet mirum videri. vide in cōqueſſus|licet uſus eruditorum|& rō pro Quintiliano contra Victorinum ſtant.
Quotiens per|t.
Qur per. q. & per. c. poteſt ſcribi| per. c. frequentius cōmunis uſus q̄ per. q. ſcribit.

R Littera & semiuocalis est & liquida / quæ in latinis dictionibus sine aspiratione scribitur. In græcis uero / si in principio dictionis fuerit / debet aspirari / ut rhetor & hodos & henus. Si uero in media dictiõe / tũc debet geminari & post geminatiõnẽ aspirari / ut pyrrhus: pyrrhanus: tirrhenus & huiusmodi. Ita enĩ prisciano lin guæ grææ & latiẽ doctissimo placet. Excipiunt̃ a geminãtibus ĩ media syllaba / illa quæ latinã accipiũt additionẽ / ut rhetoricus rhetorica theoricus theorica / quæ tantũ per vnũ. r. ĩ media syllaba scribuntur. Nã in huiusmodi noĩbus rhetorica: logica: & quæ ad similẽ modũ terminãtur / nõ plus ꝑm Guarinũ hoĩem ĩ latinis lr̃is ita & in græcis eruditissimũ significãt q̃ ĩ liberalis / alis! uel ꝑ Ciceronẽ ĩ topicis / ĩ hoc noĩe legitimꝰ / illud timus. Sꝫ ꝓductiones quædã sunt siue elõgationes quædã dictionũ euphoniæ cã a latinis ĩuetæ. Verba autẽ Prisciani ex prĩo libro sũpta / hæc sunt. R / sine aspiratiõe in latinis ponit̃. in græcis uero pͣcipalis uel geminata in dictione media aspirat̃. quæ uerba ideo ex codice eius ad hũc locũ trãstuli / qa pleriq; negãt & ĩ græcis q̃bus nos utimur & geminari / & geminatũ in media dictiõe aspirari. Q đ nõ solũ ex græcoꝝ doctrina / sed etiã ex eoꝝ usu sumptũ ab hoĩbus græcaꝝ litterarũ doctis ꝓbe ĩtellexi / ne q̃s forte ista me finxisse presumat.

¶ Rabbi per duo / b / idest magister & acuitur in fine.

Rabboni p duo / b / & ẽ idẽ qđ rabbi

Ralla p duo / l / uestis quæ dr̃ rasilis.

Ranella p duo / l / dimĩutiuũ de rana

Rhadamãthus per / r / aspiratũ / & per t / aspiratum: ꝓpriũ nomen.

Raphael p / r / sine aspiratione & per ph / licet Parmenides / r / iubeat aspirari a parte post / cõtra usum oĩum modernoꝝ. Si tñ dictio græca eẽt præceptio supius de dictionibus græcis ab / r / ĩcipiẽtibus tradita vinceret / ut p / r / aspiratum iuxta sñiam Parmenidis scriberet̃. & ita græci licet hebræum sit obseruant: usus tamen artem vincit.

Raptũ raptu / per / p / ante / t / cũ oĩbus deriuatis & compositis.

Rasilis p simplex / l / cor. penultimã.

Ratio p / t / a ratum ratu / qđ firmũ sonat ac certũ. ratio enĩ ut Aristoteli in suis ad nicomacũ ethicis placet semper ad optima deprecatur.

Ratiocinatio / per / t / in pͥcipio & in fine / sed per. c. in medio.

Rationalis per / t / patet ex eius ꝓmitiuo / quod est ratio.

¶ Rebellis per duo / l / a re & bellũ vnde rebellio / onis.

Rector per / c / ante / t / a rego regis.

Reda redæ p simplex / d / genus uehiculi. & ꝓducit re. licet redeo corripiat. Vnde illud hypodamia redis / quæ scribẽdi ratio magis in ꝓsa q̃ in metro attẽdẽda est. Con-

ueniens enim videret|ut.d. gemi nata primã cõtra naturã sui primi tiui pduceret. qbusdã tamẽ erudi tis viris placet|siue a reddo siue a redeo ueniat semp per duo.d. debere scribi|in metro ppter necessi tatẽ|in psa euphoniæ causa.

¶ Rhea p.r. aspiratum | ppriũ nomẽ mrĩs romuli|quæ et Ilia dcã ẽ.

Rhenus pprium nomẽ fluuii germaniæ. & alius rhenus est penes Bononiã & urbem interluẽs. neq nos illud perturbet qđ paulo ante dixi|hanc litterã.r.ſm Priscianũ| nõ posse in latinis dictiõibus aspi rari|sed in græcis dũtaxat si in prĩcipio fuerit uel in medio geminata|tũc aspirata|nec accipere pptærea q multa latina a græcis sunt sumpta in quibus morẽ græcæ di sciplinæ|si nõ oĩno saltẽ pxime se quimur. maximo enim semper in honore græcæ lrã apud oẽs gentes fuerunt multo latinis|q̃ esse ut nostræ latino diffusæ. Q đ Cicero nõ minus græce q̃ latine edoctus ea ĩ orõne significat quæ archiana inscribit. græca enĩ inqt legunt in oĩbus fere gẽtibus latina suis fini bus exiguis sane cõtinent. Non itaq mirũ cuiq videat|si rhea rhenus & similia|cũ sint latina | tamen quia sunt a græcis usurpata| more illorum aspirantur.

Rhetor q rhetoricã docet p.h. post primũ.r. & fine.c. quidã aũt male scribũt per|t|aspiratum. Idem dico de rhetorica & rhetoricus.

Rhetorica p|h| post primũ|r|a rosis qđ ẽ locutio|qa ẽ scĩa de elocutiõe

Rhetoricus per|h|post primum|r.

Rhythimus dictio bissyllaba |per|y| græcum per|r| aspiratum & p th| cõsonantia quædã uocutio.

Rhoboam p|h|post|r| ppriũ nomẽ

Rhodopen per|h | post primum|r. mons thraciæ.

Rhodos per|h| post|r. Insula quædam famosa.

Rhoaxenes p|h|post.r. ppriũ nom

Rhut per.h.post.r. pprium nomẽ.

Reddo is|per duo.d.

Redditus ta|tũ|p duo|d|a reddo is| & est qđ possessio ex fructu reddit

Redeo redis per simplex.d. a re & eo is|sed interponitur.d. causa euphoniæ|& corripit re.

Reditus per simplex.d. a redeo is| & est idẽ|qđ exeo quo pgressus fueris loco ad illũ vnde discesseris reuersio|ut reditus Ciceronis de exilio in patriam.

Redibeo es|per simplex.d. ex re & debeo debes.

Redibitoria p simplex.d. & est actio qua qs tenet aliqd alteri restituer.

Redduco cis|p duplex|d|ſꝫ Priscianum. Reperit etiã per simplex.d. & corripit primã. Virgilius in.iiii. Amissã classẽ socios a morte redu

Redux per|x| & corripit du|in (xit. obliquis & in plurali.

Refectoriũ p simplex.f.p.c. ante.t.

Refello per simplex.f. & per duo.l. a re & fallo.

Reforcio per simplex.f. & per.c. a re & farcio. patet ex secunda persona quæ facit refercis nõ refertis.

Refocillo as|per simplex.f.&p duplex.l.penultia positione pducta. vide in focillo. Nunq̄ enim dictio cōposita cū re & alia dictione incipiente ab.f. geminant illud.f. cū nihil ibi mutetur:& re ubiq; corripiatur præterq̄ in reiicio| & refert pro distat.

Rhenus cum aspiratiōe post.r. ſm Priscianum in primo. Ex quo dictio quoq; græca ostendit| uel ad græcoꝝ morē aspirata| cū eodem teste nulla dictio latia habeat aspiratū. Sed puto hoc accidisse|cum Italia excepta|oēs pene q̄ nūc latina utunt lingua græca ſm Cicerone in Archiana olim uterentur. Et est rhenus nobilis fluuius ex lepōtiis qui alpes incolunt oriens | est & alius renus Bononiam legum matrem interfluens.

Reiicio p duo|i. vide in eiicio.

Reiectus p|c an̄|t|a reiectum ctu.

Relatio per|t|a relatum tu.

Relinquo per |q| patet ex secunda persona.

Reliqui sine|n|præteritum de relinquo|penultima pducta| sed reliq pluralis & singularis numeri de reliquis penultima producta.

Reliquiæ per simplex|l|in prosa|sed in metro aliquādo addit vnum.l. necessitatis causa. Virgilius in primo æneidos. Troas reliquias danaum immitis Achilli.

Religio per vnū.l.sed cā metri qn̄q; geminat. Vnde Virgilius secūdo æneidos. Corpora perq; domos & religiosa deoꝝ. Idem in eodem. Relligione patrum multos seruata per annos.

Reliquū ſm Priscianū per.q.& duplex.u. Secundum Victorinū uero per simplex.u. sed usus vincit ut per duo.u.scribatur.

Reluctor p.c.ante.t. a re & luctor cum oībus deriuatis.

Remetior p.t.patet ex secūda psona in qua.t.& nō.c.sonat.

Remex p.x facit eni remigis in genitiuo & est qui remū agit.

Remissus p duo.s.a re & missus.

Remitto p duo.t.a re & mitto.

Repello is|per simplex.p.& duo.l. cum oībus ab eo inflexis|exceptis præteritis|perfectis & plusq̄perfectis oīum modoꝝ & futuris subiūctiui & infinitiui supinis & participiis præteriti perfecti & plusq̄perfecti temporis & futuri & uerbalibꝰ| quæ oīa non solum per simplex p|sed etiam per simplex.l.scribunt ut repuli:repuleram: repulisset:repulerim:repulissem:repulisse: repulsum ire uel repulsurum esse:repulsum su| repulsus repulsurus| repulsor|repulsio & repulsa. Excipitur a præterito īdicatiui hæc tertia psona reppulit|quæ licet p simplex.l.scribat tn̄ geminat.p.

Reperio is| per simplex.p.& per vnum.r.

Repperi repperisti reppit|cū oībus ab hoc ptō deriuatis excepto supino|ut reppierā:reppissem: reppierim reppero reppisse per duo.p. In cæteris aūt quæ nō formāt ab hoc ptō repperi per simplex.p. cū tota

70

declinatiõe de reperio exceptis p̄teritis pfectis & plusq̄perfectis & futuro subiunctiui quæ duplicãt.p.
Reperior ris|per simplex.p.cũ tota sua declinatione sine ulla exceptione cum his duobus uerbalibus: repertor & repertrix:
Repilo p simplex.p.& vnũ.l.
Rettuli per duo.t.& simplex.l.
¶Rhedanus cum aspiratione post r.ad græcorum nominum imitationem|vide supra in rhenus.
Risi|per.s.præteritum de rideo.
¶Rubellus per duo.l.diminutiuum de rubeus.
Rumphea p.m.& p.ph.genus teli.
Ruricola p simplex.l.vide in colo.
Rutilus rutila rutilum |per simplex l.& corripit ti.

Aba p simplex|B|regio quædã orientalis:a qua Sabæi dicti.
Sabbatũ p duplex b|a sabbe ſm hebræos q̄d est scēptrũ|uel a sabba quod est lingua siriorum septem.
Sabburra p duo.b.& duo.r.īuenit̄ tñ p vnũ.b.apud Virgiliũ quarto georgicoꝝ:vt ambæ īstabiles fluctu iactãte saburrã.S; metri necessitate vnũ.b.subtractũ fuit:ne geminatio primã produceret.
Sabæi p simplex.b.& p æ|diphthõgum.populi sunt.
Sabelliani per simplex.b.& p duo.l populus sabinæ regionis.
Sabellius per vnũ.b.& duo.l.nom̄ proprium.
Saccellus per duo.c.& duo.l.diminutiuũ de saccus.
Sacco as|per duplex.c.
Sacculus per duo.c.& simplex.l.
Saccellum per duo.l.diminutiuum de saccum.
Sacrilegium per simplex.l.est rei sacræ usurpatio uel eiusdẽ violatio: & inuenit̄ pro scelere uel enormi facto:uel pro sacrificio dæmonibus facto.
Sacrilegus per simplex.l.a sacrum & lego.
Saccus sacci ſm victorinũ per duplex.c.cum omnibus compositis: & deriuatis.
Sadducæi per duplex.d.et p æ|diphthongũ:hæretici quidam.
Sadoch nomen Dei per ch|ſm hebræos:sed sine|h|ſm Priscianũ libro primo.Nulla enim dictio integra neq; latina neq; græca põt finiri in|h.ah enim uah & proh apocopant̄:nec sunt integræ cũ p aha uaha|pro ĩtegris dictionibus ponãt̄.
Sagitta tæ|per simplex.g.& duplex t.a sago gis et iactum tu.c.in.t.cõuersa.
Sagittella per simplex.g.duplex.t.& duplex.l.
Sagittula per simplex|g|duplex|t|& simplex.l.
Salamandra per simplex.l.animal ĩ igne viuens:siue ut Plinio placet sua frigiditate ignem extinguens:
Salamina per simplex|l.nomen ciuitatis græciæ.& est etiã alia in Cypro a teucro aiacis fratre fundata.

Salebra per simplex.l.a salio salis p salto saltas.
Saletinũ p simplex.l.oppidũ qddã.
Salio is p simplex.l.corripit primã.
Salio is|p simplex.l.pro saltare: & facit in pterito salui uel saliui uel salii p syncopã et in supino saltũ.& est neutrũ absolutum.
Sallio lis p duo.l.p sale aspgere: et facit in pterito salliui uel sallii p syncopã & in supino sallitũ:et est neutrum absolutum transitiuum.
Sallo is per duo.l.idest sal aspergo: et facit salsum in supino.
Samothracia p th|in medio: puĩtia quædam uel terra quædam.
Sancio p.c.fine|t cõtra usũ multorꝵ facit enĩ sancis in secũda psona: et est idẽ qđ statuere cõfirmare scm̃ facere.
Sanctus per.c.ante.t.
Sanxi per.x.pteritum de sancio.
Saphirus ri|p ph.pducit penultimã
Sapho per ph.poetissa quædam.
Sarcophagus p ph.sepulchrũ a sarcos qđ ẽ caro & phagiũ comedere qa comedit.i.cõsumat carnes mortuorꝵ.
Sardanapalus p simplex.l. cor.pe.ppriũ nomẽ regis assiriorꝵ
Satanas in codice græco uetustissimo fine|h.
Satelles p duo.l.
Satius per.t.idest melius.
Saturo p simplex.t.corripit tu.
Satyra p|y|græcũ et simplex.r.a satyris dicta qa dicax fit et nuda sine fictione rephẽsoria q̃les satyri semidei fingunt eẽ|et corripit penult.
Satyrus p.y.græcũ cor.peñ.aĩal qđ dã hñs nares aduncas|cornua in frõte et pedes captis similes|uelut refert Isidorus li.xi.ætymologiarꝵ. hũc gẽtiles deũ syluestrẽ putabãt
Saucius per.c.ßm cõem usum:sed pprie p.t.scribi debet a sanguĩe & haustus|nisi forte illud uolumus dicere magis ætymologiam esse q̃ compositionem.
Saxum per.x.
¶ Scabellũ p vnũ|b|& duo.l.
Scandella læ|per duo.l.genus annonæ idest bladi.
Scapha per ph.
Scarioth per th|ßm hebræos. vide in sadoch.
Sceda per|c|post|s|idem quod scriptura non emendata.
Scedulla per|c|post|s|& duplex|l|diminutiuum de sceda.
Scelus per.c.post|s.
Scelero as|p.c.post.s.& simplex.l.
Scelestus per.c.post.s.
Scema per.c.post.s.ornatus qdam rem occulte innuens.
Scena p.c.post|s|idest vmbraculũ.
Scenicus per.c.post|s.
Scenobates per.c.post|s.est q graditur per funem.
Scephos per.c.post|s|& p ph|idest uacuũ sepulchrũ.Sed male per|s| in quo latini græcarũ litterarꝵ inopia decepti fallunt.Cenon qdem nõ scenon græce uacuũ latĩe sonat & taphon sepulchrũ.vide in lr̃a.t.
Sceptrũ p.c.post|s q̃si sciptrion.ita enĩ græci appellant:nos uero per mutationẽ|k|i|c|sceptrũ dicimus. Quotiẽs enĩ græca dictio scripta per ita in latinũ uertit: semper ita: hoc est|i|in|c|conuertitur.

71

Sceuus ua|um|ideſt malus uel ini-
micus uel puerſus & ſcribit p ſc.
Sænanæ|ſine|c|& recipit|æ|diphthõ
gũ in prĩcipio ꝓpriũ nõm ciuitatis
Schopulus per ch|ſaxum durum &
aſperum eſt.
Scyron per ſc|& per.y.græcum.ꝓ-
prium nomen latronis.
Schola per ch|deriuat enĩ a ſchole
græco noĩe qđ p chi|lrãm ſcribit
cuius loco nos ch|facimus. Sonat
aũt ſchole apud græcos idem qđ
uocatio apud latinos. quia litte-
ris & bonis artibus ibi uocatur.
Scindo per|s|ante.c.
Scidi ſcidiſtĩ per|c|poſt s|& ſine|n|
ptũ; de ſcĩdo|cũ oĩb⁹ alioꝝ modo
rũ ptĩs & futuro ſubiũctiui ut ſci-
derã ſcidiſſem ſciderim ſcidiſſe ſci
dero:quæ oĩa ſine|n| ſcribẽda ſũt.
Scientia per ſc|& per|t.
Scilicet per ſc|idẽ quod ſcire licet ad
uerbiũ affirmandi uel coniunctio
expoſitiua.
Scylla p ſc|&.y.græcũ & duplex.l.p
piculo maris.uel pro puella in pe-
riculũ illud mutata a ſcyllas qđ eſt
caſus.Sed pro ꝓprio noĩe uiri Syl
la debet ſcribi ſine.c.& per.y.græ-
cum & duplex.l.Male autẽ qbuſ-
dã in codicibus antiqs|Sylla p.v.
ſcriptũ repit|errore potius librari-
orũ q̃ ulla arte ĩductũ:qa ꝓpter ſi
militudinẽ.v. iacteris figuræ p.y.
græce lrã.v.p hypſilo ſcripſerũt
Ita enĩ victorio viro antiqtatis do
ctiſſimo ſua in orthographia viſũ
videtur.
Scythia per ſc|& per.y.græcũ & per
th.regio quædam frigidiſſima.
Scitor ris|per ſc|a ſcio ſcis.
Scurra ræ|per duo.r.quaſi ſequens
curiã uel quaſi ſcutellã radẽs:& ẽ
leccator.
Scurrilis per duo.r.& ſimplex.l.cor
ripit penultimam.
Scurror ris per duo.r.
Scutella læ per duo.l.
¶ Secenti ſine.x.uel.x.mutat in.s.
ſcđm quoſdã|& dr ſeſcẽti:ſed uſus
fere oĩum ſcribit per.x.nec ualet
ratio in cõtrariũ cũ dicit tres cõſo-
nãtes nõ ſimul poſſe iũgi qđ quã-
do dicũt fieri ſi.x.vim duplicis cõ-
ſonãtis hẽat patet error eoꝝ: quia
nõ intelligit regula illa niſi cũ vna
& eadẽ cõſonãte duplicat ĩmedia
te ad aliã cõſonantẽ.vide in exan-
guis & in præceptis artis.
Seceſſus p duo.s.a ſeceſſũ ſeceſſu.
Secius p.c.a ſecus p cõparationẽ ut
dicit vgutio idẽ q aliter uel ualde.
Sæculũ ſine.c.poſt.s.& per æ|diph-
thongum in principio.
Sed cõiũctio aduerſatiua per.d.an-
tiqui enim dicebãt ſedum: qđ mõ
apocopatum eſt.
Seditio per.t.a ſedeo es|ſic dicta qſi
ſedatio p cõtrariũ|uel quaſi ſeorſũ
itio.Alii uero dicunt q uenit a ſe-
deo et itum uel itio|qa vnus it ſeſ-
ſum huc alius illuc.
Sela læ|per ſimplex.l.quaſi ſedã:qa
ſit ad ſedendum apta:ſed.d.ut pla
cet Seruio in primam æglogã vir
gilii mutatur in.l.L.enim &.d.inqt
ſibi inuicem cedunt:ut meditaris p
melitaris:& ſela pro ſeda. frequẽs

tamen usus duplicat.l.quod non recipitur nisi forte aliud uolumus dicere q̄ vnum.l.interponitur eu phoniæ causa. Idem est de oĩbus compositis & deriuatis dicendũ.
Semissis p̄ duo.s.a semis & as assis
Senectus per.c.ante.t.
Senex per.x.in singulari.
Senes per.s.in plurali.
Senilis per simplex.l.producit penultimam.
Sennacherib per duo|n|& per ch.proprium nomen Regis.
Sensilis per simplex.l.corripit penultimam.
Sententia per.t.ƒm Isidorum.
Sententiosus per.t.& vnum.s. oĩa enim in osus desinentia ubi plenitudinem significant scribuntur per simplex|s|ut numosus pecuniosus & similia.
Sæpe recipit æ.diphthongũ in principio.
Sæpissimus per æ.diphthongum in principio & duplex.s.vide in ditissimus.
Septentrio per|n|ante.t.
Septies per.t.a septem.
Septussis per duo.s.a septem & as assis: quasi septem asses ualens.
Sequor ris per.q.& simplex.u.ubi non sonat.u.post.q.ubi uero sonat debet ƒm Priscianum geminari|& ita usus tenet.ƒm autem Victorinum tam per simplex q̄ p̄ duplex licet scribere. Quære supra ĩ con.
Secutum tu|cum omnibus deriuatis ƒm priscianum per.c.ƒm Victorinũ per.q.vide supra in loquutũ.
Seraph per ph.angelus: quia ph.loco.ƒ.ponitur. Si uero alia littera p̄cederet|h.nõ posset aliqua dictio nisi interiectio siti in|h.finiri.
Seraphim per ph.& per.m.angelus vnus illius ordinis.
Seraphin per ph.& p̄|n|chorus angelorum primi ordinis.
Serpillum per duo.l.sic dictũ quasi herpillum per mutationem de.h. in.s.Ita enim placet Seruio grammatico.In multis enĩ noĩbus inq̄t quæ in græco hñt daseã uel illud signũ uel lr̃am significãtẽ nostram aspirationẽ p̄ aspiratione latini ponũt.s.ut serpillũ p̄ herpillon: sex pro hex: similiter septẽ p̄ hepta:& sic de aliis ad hũc modũ dictis.male igit̃ vgutio et catholicon dum a serpis nasci dicũt|nisi forte illud uelimus dicere serpo pro herpo græco uerbo poni.
Sera ræ per simplex.r.& est firmatura hostii.
Serra ræ per duplex.r.instrumentũ ad secandum ligna.
Sero is serui p̄ simplex.r.corripit se
Serro p̄ duplex.r.dũ põit̃ p̄ seco as
Sessilis p̄ duo.s.& simplex.l.
Sessilus|la|lũ|idest puus statura|a sedeo es sedi|sessum.quia nõ stare: sed sedere videtur.
Sessũ su|p̄ duplex.s.supinũ d' sedeo
Seth p̄ th.filiꝰ Adæ.vide i sadoch.
Sæuus.i.crudelis sine.c.a sæuio is|& recipit æ|diphthõgũ in p̄ria sylla ba.p̄ sinistro vero cũ|c|& sine diphthõ.scribi dꝫ.vide supra i sceuus.

72

Sex per|x|ab hex græco noíe|p mutationē de|h|in|s.vide in serpillũ.
Sexagessima per|x|& duo|s.
Sexagies p|x|cũ oíb⁹cõpositis a sex
Sexennis per|x| & duo|n| ex sex & annus.
Sexcenti per|x|& nõ secēti|uel ꝺm alios sescēti per|s|añ c|cũ usus pene oĩum per|x|scribat| nec ulla sit dicentiũ ratio cõtra usum frequentem.vide supra in secenti.
Sexies per|x|& sic de similibus.
Sexquialterꝝ a sexqui qđ est totũ & alterꝝ:q̃si totũ alicuius rei cõtinēs & ultra hoc medietatem & est proportio quædam.
Sextertiũ p.x.& p.t.ante i|& est põdus duarum librarum & semis.
Sextilis per|x & simplex.l.& ꝓducit penultimã.Reliqua vide in q̃ntilis
¶ Sibylla p secũdũ.y.græcũ & duplex.l.& iterpretat̃ mens siue cõsiliũ dei:a sios qđ ligua eolica dr̃ deus uel sanctus|& bolle consiliũ siue sñia|quasi diuina sententia.
Sibilo as|p simplex.l. corri.penulti.
Sica cæ|per simplex.c.contra usum multorum a seco as.& est gladius breuis in manubrio aliquo recõditus:quo latrones utuntur.
Sicani sine aspiratione:idem quod siculi a sicano rege dicti.
Sicarius per simplex.c.
Siccine per duplex|c|ex sic & ci|syllabica adiectione & ne.
Sicilia sine|c|post s ĩsula celeberrĩa
Sicco as|per duplex.c.& quæ ab eo deriuant̃ uel cõponunt̃:ut siccus siccea siccũ.exicco as|sine|s.Abiicit enim|s| quotiens dictio incipiens ab|s|cõponit̃ cũ ista præpõne ex| sicut plenius in arte diximus.
Siccus per duplex.c.vide ĩ sicco as.
Sichos p.ch|græce|latine ficus.
Sicyoni p secũdũ.y.græcũ populi a sicyone ciuitate græciæ dicti.
Sidonii per duo i|in fine.vide in p̃ceptis artis de desinētibus in ius| uel in ia|uel in ium.
Sigæum p|æ diphthõgũ:ꝓmontoriũ quoddã iuxta troiã:a quo eius dē urbis porta quædã sigæa dr̃.
Sigillatim p simplex.g.& duplex.l. & est diminutiuũ de signum.
Sigillo as|per simplex.g. duplex.l. Sed suggillo per duo.g.& duo.l. idest suffoco.
Silenus per|i| latinum & simplex.l. ídest alumnus bacchi.
Sileo es per.s.sine.c.
Silētium per|s|sine|c & per|t.
Silex p simplex|l & p|x|cũ suis deri
Simillimus p duplex|l.quæ: (uatis. re in difficillimus.
Sincerus per simplex.r.corri.ce.
Singulatim per|u|& per simplex|l.
Sitio p.t.patet ex secũda psona.
Siphylon per ph|& secundũ|y|græcum proprium nomen loci.
Sirios per|i|latinum utrobiq; sidus quoddã qđ etiam syrus dicit̃.
¶ Soccatus p duo|c|calciamētũ co
Socius p simplex|c|a soc (mœdorꝝ. cus:remota.c.metri causa q̃a pria breuiat̃:quia in vno calciamento | socii pedes videntur tenere.
Socia per|c|nec puto cõtra Isidorꝝ esse:ut dixi in abstinētia:cũ ueniat

a socius/& socius a soccus. Nõ enĩ
intellexit nisi de mere substãtiuis
quibus addebat tia/ut iustitia &
malitia amicitia. Nec geminat.c.q̃
uis a soccus utrũq; trahat originẽ/
cũ prima tam de socius q̃ de socia
breuis sit. Virgili⁹ ĩ p̃mo æneidoꝝ.
O socii/neq; enĩ ignari sumus an-
Solatiũ per simplex.l.& (te maloꝝ.
per.t.a solatum tu.
Solamen per simplex.l.
Solarium per simplex.l.
Solea p simplex.l.a solũ dicta.
Sollẽnis p duo.l.& duo/n qd mul-
tis in codicibus antiqs obseruari
vidi & nõnullos auctores latinos
ut ita scribat pcipere: ꝭm quos rõ
nabilius a soleo q̃ a solus deriuari
videt. Nã cũ pria de soleo breuis
sit/nõ aliter sollennis potuisset pri
mã pducere nisi.l. alteꝝ additũ fuis
set. idẽ ẽ de suis deriuatis dicẽdũ/
ut sollẽnitas sollẽniter & q̃ sũt hu-
iusmodi. Similiter dico de sollers
& sollertia & similibus. Plerisq; tñ
modernis placet per simplex.l. su-
pradicta scribi/cũ potius ueniãt a
solus qd hẽt primã lõgam q̃ a so
leo: quibus assentirem nisi ueteꝝ
usus & auctoritas repugnaret.
Sollers per duo.l.
Sollertia per duo.l.& per.t.
Sollicitus per duo.l.
Sollicito per duo.l. ꝭm Britonẽ.
¶ Smyrna per.y.græcum ciuitas
quædã ex qua homerus.
Smyrnæi per primũ.y.græcũ & per
æ/diphthongum/populi sunt a
smyrna ciuitate dicti.
Somnio as/sine/p. vide in damnũ.
Sophia per ph/& per/i/latinum con
tra usum multorum.
Sophisma per ph/& per/i/latinum.
Sorbillo as p duo l idest parũ sor-
beo. Oĩa enĩ uerba diminutiua in
lo/desinẽtia/ut anullo docillo: sor-
billo semp scribi debẽt p duo.l.
Sorex p simplex/r/& p/x/idest mus.
Sortior p/t/patet ex secũda psona.
¶ Sparta sine aspiratione/ciuitas
quædam in græcia.
Spatior ris/per/t/a spatium.
Spatiũ tii p.t ꝭm Isidoꝝ & Vgutionẽ
qb⁹ placet q, spta q̃si spatiosa dicta
sit. ꝭm uero Ioãnem ianuensem &
Alexandrum de villa dei spacium
& similiter spacior per/c scribunt.
Specto as/per/c/ante/t.
Speusippus p duo/p/phs/platõis ex
sorore ut dr nepos. vide ĩ Alcippe
Spissus per duo.s.
Sportella per duo.l. diminutiuum
de sporta. vide in agellus.
Spurcicia p c ante secũdũ/i/ꝭm Isi-
¶ Squaleo per simplex/l. (doꝝ.
¶ Stãnũ p duo/n/genus metalli.
Stagnum per/g/aqua stans.
Stella læ/per duo.l.
Stellio onis p duo/l/uermis viridis
lacerta maior & figura similis.
Stellionatus p duo/l/& est res male
facta uel fraudulẽta. vñ in iure ciui
li/crimẽ stelliõatus/doli & fraudis
Stella læ/p duo/l/a sto (crimẽ dr.
stas/qa in firmamẽto fixa stat.
Stellatus ta/tum/per duo/l.
Stello as/per duo/l.
Stephanus per ph. Est enim græcũ

nomen uel a græco inflexum.
Sterilis per ſimplex.l.peñ.cor.a ſte
ta qđ eſt pellicula in qua infans in
vtero matris inuolutus eſt: quæ ſi
ſuper terrā virentē ceciderit ſtatim
aridā atq; infructuoſam reddit.
Sterquiliniū per ſimplex.l.a ſtercus
& linio.
Stilla læ/per duo.l.a ſtiria quod eſt
gutta diminutiuum.
Stillicidium per duo.l.
Stiphalides p.m.añ.p.aues q̄dā ar
piæ noīatæ ſic dictæ a mōte quo-
dā archadiæ/q ſtiphalon appellat̃/
ubi fuerūt aues illæ ab hercule ſu-
Stipis grūs de ſtips/cū oībus (patæ
obliqs p vnū.p.& eſt qđdā pōdus
quo pecunia olim militibus pon-
derabatur/a qua ſtipe hodie mili-
tes ſtipēdiarii appellant̃.Sumit̃ tñ
interdū ſtips pro obolo ideſt par
uo numo/qui pauperibus ſolet in
elemoſynis errogari.
Stipo as/p vnū.p.idem qđ denſare
uel circūdare a ſtips ſtipis.oīa ab
eo cōpoſita ut cōſtipo obſtipo re-
ſtipo & ſimilia ſcribunt̃ p vnū.p.
Stipus pi/per ſimplex.p.ideſt medi
cus a ſtipo dictus/quia ſtipē ideſt
obolum mendicat.
Stix p/x/palus īferni triſtitiā ſignifi-
cans/quæ cū ſit fœlicitati deorum
cōtraria recte illud a poeta dcm̄ ē
Dii cuius iurare timēt & fallerē nu
Stomachus p ch/pprie a ſto- (mē.
mos/ & chilia uēter.nō eni; græci
ſcribūt.c.ſimpliciter/ſed hñt quā-
dā lr̄am ut ſæpe dixi quā chi appel
lant/cuius loco nos ch/ſcribimus.
Sūt tñ viri græcaꝶ litterarū doctiſ
ſimi qui dicāt nō eſſe cōpoſitū no
mē/ſed græcos hoc nomē ſtoma-
chos p chi/ideſt per ch/ſcribere/ &
tātū ualere ſ; græcā diſciplinā quā
tū os/& facit in gtō ſtomachi p ch/
cōtra uſu; latinū.cur aūt latini ſcri-
bāt ſine/h/ut patet ex gtō/quære in
præceptis artis.Male itaq; Vgu-
tio a ſtomos qđ eſt os/& cilia uē-
ter ſumptū hoc nomē putant.
Strophiū p ph/genus cinguli.
Strophos per ph/ideſt conuerſio.
Strymon per.y.græcū fluuius q̄dā
ex hemo thraciæ monte defluens
& diuidit macedoniā a thracia.
Stultitia per.t.ſm Iſidorum.
Stupa per ſimplex.p.a ſtipo as.vi-
de in ſtipo.
¶ Subarro arras/per duo.r.idem
qđ arram pro p̃tio latenter dare.
Subiicio per duo/i ſm Vgutionē.
Subicio per vnū/i/ſm cōem uſum.
vide in eiicio/& per.c.ſcribitur: pa
tet ex ſecunda perſona.
Subito p ſimplex.b.ideſt celeriter
uel iſpanter uel p̃ter expectationē
Subſelliū per duo/l/a ſub & ſella.
Subſtantia per.b.& per.t.a ſub &
ſtans ſtantis ſtanti aſſumpta a.
Subſiſto ſtis/a ſub & ſiſto.
Subſto a ſub & ſto.
Subſtituo p/b/a ſub & ſtatuo/a/in/i/
mutata.De ſuſtento/ſuſtineo/ſu-
ſtollo.vide infra.
Subtilis p.b.& ſimplex.l.peñ.pdu.
& dr̃ a ſubtel/qđ nomē mediā ſo-
nat partē pedis.Sutilis uero ſine
b.& per vnū.l.ſcribit̃/ & cor.peñ.

a suo is. vide infra in sutilis.
Succedo p duo.c.a sub & cedo per mutationē de.b.in.c. Quæ oīa cōposita ex sub & dictione incipiēte a.c.mutāt.b.in.c. Quære in præceptis artis de sub|ab|ob.
Succēdo p duo|c|a sub & cōdeo des
Succēturio as|p duo|c. Et ē pprie sucēturiare idē qđ sub ordinata acie se uel alios locare ad restituēdum aciem inclinatam.
Successor per duo.c.& duo.s.
Succido is peñ.p.a sub & cedo per
Succigo gis|p duo.c. (duo.c.
Succinxi per duo.c.& per.x.
Succino per duo.c. & simplex|n|a sub & cano: & cor. penultimam.
Succubo p duo.c.penultīa cor.
Succusso as|p duo.c. & duo.s.frequētatiuū de succutio uel de subq̄tio qđ succussum ꝯm Prisc.p duo c.facit.vide in arte et in cussum.
Succutio p duo.c.& per.t.a sub & quatio tis|b in|c|uersa.
Suffracino as peñ.cor.p duplex.f. idest subīpleo alias succigo a sub & fracino: sꝫ.b.mutat̄ ī.f. Oia enī cōposita a sub & dictōe īcipiēte ab f.mutāt.b.ī.f.q̄re ī pceptis artis.
Sucquatio p|c|añ|q. Nulla enī syllaba pōt in|q finiri|neqꝫ.q.gemiare ita sensisse videt̄ Priscianus in.ii. Si ergo dictio finita in.d.uel ī.b. lr̄am cōponat̄ cū dictīōe incipiente a.q.aut.d.illud.d.siue.b.īmutata remanet ut ī adq̄ro & q̄dq̄d ꝯm Priscianū.aut mutat̄ ī.c.ut in q̄cq̄ & sequutio ꝯm quosdā. Sunt tñ q putēt succutio tātū p duplex.c.scribendū|& uoce q̄dē a sub & cutio uenire: significatiōe uero a sub & quatio: quoꝝ opīo si uera eēt per duplex.c.ut dictū est scribi debet & ita cōmunis usus tenet.
Sufficio p duo.f.ex sub & facio.
Suffero p duo.f.& simplex.r. ubiqꝫ pterq̄ ī sufferrē & sufferre q̄ duplicāt.r. Idē ē ītelligēdū de passiuo.
Sufferor p duo.f.& vnū.r.ubiqꝫ pterq̄ sufferris secūdæ psonæ pñtis īdicatiui. Itē sufferrē tā optatiui q̄ subiūctiui modi|& hoc īfinitū sufferri|quæ oīa gemināt.r.vide ī ferre.
Sufflo per duplex.f.
Suffoco p duo.f.pe.cor.p extiguere. Sꝫ p strīgere guttur pe. pducit
Suffragor ris|p duplex|f|peñ. pdu.
Suffragiū p duo|f|penul. pducta.
Suffumigo p duo|f|mi|syllaba cor.
Suffundo per duplex|f.
Suffusus per duplex|f.
Suggero p duo.g.ex sub & gero|sꝫ b.mutat̄ ī|g.nā oīa cōposita a sub & dictiōe īcipiēte a.g.mutāt.b.ī|g vide ī pceptis artis de sub|ab|& ob
Suggestio per duplex.g.
Suggestus per duo.g. sedes|siue cathedra principis.
Suggillo per duo|g|& duo.l.i.guttura strigo uel suffoco uel cōdēno
Suggutto per duo.g.et duo.t.
Suillus per duo.l.paruus sus.vide in aliquantillus.
Sulphur per ph|ꝯꝫ catholicon. Sed male cū sit nomē latinū nec a græcis detortū.debet itaqꝫ per.f.et nō per ph|scribi. Idem est de sulphureus et similibus dicendum.

74

Sulphureus per ph.& simplex.r.S3 male.vide in sulphur.
Sulpicius per.c. proprium nomen.
Summitto per duo.m.& per duo.t. ex sub & mitto/sed.b.mutat i.m. vide in præceptis artis.
Sumministro as/per duo.m.vide in præceptis artis.
Summa mæ per duo.m.
Summo as per duo.m.
Summoueo es per duo.m.
Sumo is per simplex.m.
Sumpsi p ps/præteritum de sumo.
Sũptũ tu/p/p/añ/t.vide i emptũ tu.
Sumptuosus per/m/& per/p.
Summus/ma/mum/per duo.m.
Sumus uerbũ p simplex.m.numeri pluralis huius uerbi sum es/est: & corripit su/cũ oĩbus cõpositis: ut adsumus/& quæ sũt his similia.
Supellex per simplex.p.& duplex.l. & per.x.corripit enim primam.
Superstitio per.t.a super & sto.
Supino as/p simplex.p.cor.primã.
Supinus/na/num/per simplex.p.
Supparus per duo.p.ornamẽtũ uelorum/uel genus manicæ.
Suppedaneus p duo.p.a sub & pedaneus.& ẽ q uestigia alteri⁹ seqt.
Suppedito per duo.p.idẽ qđ ministro/uel sub pedibus calco.
Suppeto per duplex.p.
Supplanto per duplex.p.
Suppletio per duplex.p.& per.t.
Supplex per duo.p.& per.x.
Supplicium p duo.p.& per.c.a supplico cas.
Supprimo per duo.p.
Suppono/per duplex.p.
Sura p simplex/r/& est pulpa tibiæ.
Surrẽtes per duo.r.oppidũ qđdam
Surrepo p duo.r.& p simplex.p.pe. pducta ex sub & repo:sed.b.mutat i.r.qm̃ oĩa cõposita a sub & dictiõe icipiẽte ab.r.mutant.b.in.r. vide in pceptis artis.
Surrigo p duplex.r.penultĩa corre.
surripio per duplex.r.
susceptaculum per.c.post.s.
Suscipio p/c/post/s/a susũ & capio. Est eni susũ ppõ quæ nõ est i usu in simplicitate.
Suscito p/c/post/s/a susum & cito.
Suspico p/c/a susum & spicio: quod non est in usu.
Sustẽto sine/b/a susũ ppõne quæ ut dixi i simplicitate nõ est in usu/& tẽto as/qđ est frequẽtatiuũ de teneo
Sustieo es sine/b/nõ eni cõponit cũ sub:s3 cũ susũ & teneo.e.in/i/uersa
Sustollo per duo/l/a susum & tollo sed raro in usu.
Sustuli per simplex.l.a susum & tuli:et corripit tu.
Susurriũ rii/p duo i/in gtõ et p duo r/qđ alii susurr9 dicũt et cor.primũ
susurro as/p vnũ.s.et duo.r. (su.
Sutilis pe.cor.sine b/et p simplex.l. a suo is.Repit ẽt subtilis p b/pe.p du.a sub et tela siue a subtel media pte pedis.vide supra i subtilis.
Suxi p/x pteritũ de sugo.
¶ Sychomachia chiæ p primum.y græcũ et p ch utrobiq3 q̃si psychomachia.psyche enim græce sonat aĩa latine:et mache pugna:q̃si aĩæ pugna.ex qbus duobus hoc nomẽ sycomachia subtracta/p/lr̃a de

principio dictionis et a/uocali fini addita resultat sychomachia.
Sycomorus p/y/græcũ et sine aspiratione. arbor q̃dã ficus a nobis dcã
Sycophãta p/y/græcũ et p ph/falsus calũniator uel comestor ficuũ: ut nostris placet.
Syenes p y/græcũ citas q̃dã ægypti
Sylla sine/c/et p/y/græcũ et duplex/l inq̃tũ est ꝓpriũ nomẽ viri. idẽ græce qđ albũ siue cãdidũ latie. Fuitãt primus ille q̃ Sylla dict⁹ est pp singularẽ cãdorẽ sic uocat⁹. Male igiť q̃busdã i codicibus antiq̃s ut placet Fabio Sulla ꝓ sylla repiť. Qui error ex similitudine. v. &. y. græce litteræ ꝓcessit.
Syllaba p/y/græcũ et duplex. l.
Syllepsis p/y/græcu; et duplex. l. Et scribiť sine/m/ante/p/cõtra cõmunẽ usum. Et est quædã figura.
Syllogismus p primũ/y/græcũ: et p duplex/l. spẽs quædã argumẽtationis cõstãs ex duabus ꝑmissis et cõclõne certo nũero ac figͣ ordĩatus
Symachus p/y/græcũ et p ch/ꝓpriũ nomẽ. et est idẽ græce qđ socius latine. sed ab appellatione ad ꝓprium nomen translatum est.
Symbolũ p/y/ græcũ et p simplex. l. et cor. penul. Et est ꝓprie collectio pecũiaꝝ cõuiuii grã a singulis collataꝝ. a syn qđ est simul et bolus: q̃a q̃libet suũ bolũ idest preciũ uel pecuniã i cõem cõuiuium cõfert. Trãsũptiue aũt ꝓ collectiõe ſmonũ diuersaꝝ ꝑsonaꝝ capitur: ut in symbolo apostoloꝝ ĩ quo duodecĩ articulos fidei cõtieri videmus.
Symeon p/y/græcũ ꝓpriũ nomẽ he
Symme p/y/græcũ et duplex/(bræũ m. et est camera curua. trãsumiť et ad capellas q̃s poetæ symmas appellãt: idest nasum curuũ uel retusum habentes.
Symphonia p primũ/y/græcũ et p ph. a syn qđ est simul et phone sonus. nõ phonos ut nr̃i dicunt: sed male: et est ꝓprie cõsonãtia in musica. q̃uis etiã pro quodã instrumẽto musico accipiatur.
Symposium per primũ/y/græcũ & per. m. añ. p. & est ꝓprie cõpotatio quo uocabulo plato sæpe utiť/& oẽs græci symposiũ dicentes/sicut nos latini cõuiuiũ quod honestiore uocabulo magis q̃ accurate/ut Cicerõi placet/nos latini dicimus.
Syn per. y. græcum præpositio græca/quæ tãtũ ualet quantũ con/uel simul/cum oĩbus cõpositis.
Synagoga per. y. græcũ & ĩterpretatur cõgregatio/a syn quod est simul & ago idest cõgrego.
Syncathegoreuma per. y. græcum & per th/idest significatiuum.
Syncope per. y. græcum & per simplex. p. figura litteram/uel syllabã de medio dictionis auferens.
Syndicus p primũ. y. græcũ & sine aspiratiõe: a syn & dico. dicit enĩ ꝑ singulis a q̃bus mittiť & ꝓ oĩbus aliis agit. Et dr̃ syndicus q̃si singuloꝝ dicens causam/sed ætymologia magis est q̃ cõpositio: aliter p i/latinũ potius esset scribendum.
Synæresis per primũ. y. græcũ per æ/diphthõgũ in secũda syllaba/&

75

per simplex.t.quædam figura.
Syngrapha per.y.græcũ & per ph| scriptura in qua debitor | creditor & testes simul se subscribũt.
Synœdoche per.y.græcũ & p ph| & diphthõgatur in secũda syllaba per|œ|& est figura quædam.
Synodus p.y.græcũ|& p vnũ|n|pe nultiã cor.gñis fœminini|idẽ proprie qđ coet⁹ senũ uel p̃sbyterorꝝ quẽ solent episcopi & prælati facere. Synodus dicit a syn quod est simul & odos via|quia oẽs vna via ad eundem finem tendunt.
Synonyma p.y.græcũ utrobiq;.
Synthesis per primum.y.græcũ & per th|figura quædã|& oĩa cõposita a syn præpositione græca|scribũtur per.y.græcum.vide in syn.
Syphax per.y.græcũ & per ph|propriũ nom̃ regis cuiusdã numidiæ
Syracusæ p.y.græcũ & per|æ|diphthõgum in fine.ciuitas quædã famosa Siciliæ|& olim caput.
Syria per primũ|y|græcũ & simplex t.pars quædam terrarũ orientalis| siue prouintia.
Syron ut quibusdam placet per.y. græcum & fine.c.sed contra cõem usum: & fuit latro a quo saxa quædã scyronia| uel ut alii dicũt schyronia dicta|sꝫ p sch scribi nõ ꝓbatur a græcis:nisi uolumus ad morẽ græcorꝝ scribere per.k.post.s. cõtra latinorꝝ usum : qui.c. pro.q. in talibus ponũt.Sunt tñ q dicãt k.græcũ|qđ ipsi kapa dicunt nihil aliud esse q̃|c|latinum.
Syros p|y|græcũ homo de syria.
Syrus per|y|græcũ & per simplex|t| idem quod syros.
Systole p y græcũ & p simplex |t|& corripit penultimã.figura quædã.

Littera si supiorẽ finit syllabã necesse est sequentẽ quoq; ab ea icipe: ut mitto p duplex|t|& attinet. Quotiẽsvero|t|ponit in latinis dictiõibus añ i purã sequẽte alia uocali tũc recipit sonũ de|c|ut Boetius: Oratius si ab oro uenit. Si uero ab Oraco amico per|c|scribẽdũ esset: lectio amatio: & quæ huiusmodi sũt. Excipiunt ab hac regula quæcũq; habẽt|s|añ|t|ut corithius:uel cõcidẽtia ut litiũ gtũs pluralis de lis litis : ubi|t|sonũ suũ retinet ne si|t|assũat sonũ de|c|aliud significare uideat Repit etiã litiũ litii|in quo|t|sonuꝫ hẽt de.c.dictũ est autẽ in dictionibus latinis:qa in græcis nunq̃|t.sonum suũ amittit:ut phitius.
Tabella tabellæ per duplex.l.parua tabula.vide in agellus.
Tabellarius per duo.l.qui tabellas portat.
Tabellio onis p duo.l.idest notari⁹
Tabellula per duo|l|primo:& secũdo per simplex.l.
Talamus sine aspiratione licet coĩs usus aspiret|t.ſm parmenidẽ a talamos græce quod sonat cubiculum latine.
Talentum per simplex.l.
Talus sine|h|idẽ qđ taxillus|ps etiã

posterior pedis.
Tanays sine h fluuius scythiæ a tanao olim scytharum rege noīatus. ex ripheis mōtibus oriēs. & secundum quosdam per. y. græcum.
Tantalus sine aspiratione & per simplex. l. proprium nomen.
Tātillus per duo. l. diminutiuū de tātus. vide in aliquantillus.
Tantologia sine aspiratione & per simplex. l.
Tantundem per. u. & n. ex tantum et idē abiecta i & mutata m in n.
Taxatio per. x. & per. t. (vide in am.
Taxillus per. x. & duplex. l. diminutiuum de talus.
Taxo taxas per. x.
Taxus per. x. arbor tartarei.
Taygeton per. y. græcū & sine h. oppidū a taygetis mōtibus laconū dcm.
¶ Techna per ch. et est idē quod ars fallendi uel fallacia.
Tectū ctu per. c. ante. t. supinū de tego xi. hoc tectū cti nomen per. c. ante. t.
Tædium per æ. diphthongum ī prima syllaba.
Tegella læ per duo. l. diminutiuum de tegula.
Tellus per duo. l. a tollo tollis.
Telonæū sine aspiratiōe per simplex l. et producit penultimā quia per æ diphthongatur. Est enī locus ubi exigitur tributū pro magnis mercibus. Telon quidē græce idē quod tributū latine
Temno is sine. p. vide in cōtemno & in præceptis artis.
Tempsi per. p. ante. s. vide in contēno.
Temptum per. p. ante. t. vide in cōtēno compositum enim magis est ī usu quam simplex.
Tenedos sine aspiratione īsula parua non procul a troia.
Tenellus per duo l diminutiuum de tener
Terentius per simplex. r. et per. t. proprium nomen.
Tersichore per ch. proprium nomē cuiusdam musæ.
Tertius tia tium per. t. contra usum multorum a tritos græco noīe quod in latinū cōtortū tertius dicitur.
Teres per simplex. r. idest lōgus & rotundus sicut hasta: & corripit re in obliquis.
Tero teris triui per simplex. r. cū oībus cōpositis & deriuatis. corripitur re.
Terra ræ per duo. r. a tero ris: sed iterum ponitur vnū. r. quia nō aliter posset producere primā cū ueniat a primitio
Terreo res per duplex. r. (cor. primā.
Terrestris per duplex. r.
Terribilis per duo. r. et vnū. l. a terreo
Terrigena a terra per duo r. (terres.
Terrulētus per duplex. r. & simplex. l. a terra & lentos plenum.
Thessalia per th. & duplex. s. prouintia quædam græciæ macedoniæ.
Thessalus a um per th. & per duplex. s.
Tessera per duplex. s. a tessero græce quod latine sonat quatuor.
Testilis per. s. post. e. et per simplex. l. a testa & producit penul. Textilis vero per. x. post. e. aliud significat vt statim
Tetis per dea maris sine as (patebit. piratione secundum parmenidem.
Textilis per. x. et vnum. l. a texo texui textū tu. corripit penultimam.
Tetrarcha per ch. a tetra quod est quatuor et archos princeps.

76

Tetrasyllabus|a|um|a tetras qđ est quatuor|q̃li q̃tuor syllabas hñs.
Tetrastrophos p ph|genus metri di uersarũ sp̄erũ|icipiens post q̃tuor uersus iterum a prĩo genere. Strophos enim idē est qđ cõuersio|& tetra quatuor ut dictum est.
Teucer sine aspiratiõe. ꝓpriũ nom̄
Texera cõtra cõem usum p|x|a texo texis|& ē signũ bellicũ uel mēsura quædã.
Texo is|per|x.
Textrix per|x|a texo texui.
¶ Thais cum aspiratione|& per|i| latinum meretrix.
Thalamus p th|ē enĩ nom̄ a græcis sumptũ|aspiraturq; apud eos. dcm̃ a thalamos græce|qđ cubiculũ sonat latĩe. q̃a cubiculĩ lectus|siue ip sũ cubiculũ.
Thales per th ꝓpriũ nomē p̄hi q̃ vnus ex septē sapiẽtibus quos græcia illa uetus tulit.
Thalia per th|& simplex|l|ꝓpriũ nomē cuiusdã musæ|& corripit primã. Virgilius æcgloga sexta. nr̃a neq; erubuit syluas abire thalia.
Thamyris per th|& per primum y| græcũ ꝓprium nomen hebræum.
Thara per th|pater Abraæ.
Tharsus per th|ciuitas.
Theatrum per th|locus spectaculi.
Theatralis per th|a theatro.
Thebe per th|ciuitas quædam.
Theberinthus per|t|aspiratũ utrobiq; genus aromatis.
Theca per th & per|c|sine|h|idest repositio|cum oĩbus cõpositis.
Thema per th.
Themistius per th| ꝓprium nomē.
Themistocles per th|& per|d|ante secũdũ e|ꝓpriũ nomē ducis atheniẽsium & corripit penultimam.
Thensa p th|s̃m Seruiũ in primum æneidorum. & est currus|quo deorum simulacra portabantur.
Theocrit⁹ p th|ꝓpriũ nom̄ poetæ siculi.
Theodolus p th|ꝓpriũ nom̄.
Theologia per th|scĩa de deo|a theos quod est deus & logos sermo
Theophilus p th|& p ph|& per|i|latinũ|a theos deus & philos amator
Theophrastus per th|& per ph|ꝓprium nomen cuiusdam p̄hi.
Theopõpus p th|ꝓpriũ nomē viri
Theorema per th|idest elegans regula: & producit penultimã.
Theos per th|idem qđ deus|cũ oĩbus ex eo compositis.
Thermæ per th|balnea naturaliter calida uel artificiose. Thermo enĩ græce idē quod calefacio latine.
Thermodõta p th|thermodon qđ ē fluuius est apud calibes populos cuius ripæ ab amazonibus diu habitatæ fuerũt|ex quo multi decepti amazoniæ fluuiũ putauerũt.
Thermophile p th|& p ph|& per|y| græcũ. mõtes sunt græciã per mediũ diuidẽtes famosi virtute leonide spartanoꝝ ducis & strage xerxis
Thersites per th|propriũ nomen.
Thesaurarius p th|& p|s|& non per x idest auri custos ac recõditor.
Thesaurizo per th|& per|s|&|z|in penultima littera.
Thesaurus per th|& per|s.
Thesander per th|ꝓpriũ nomē.
Theseus p th ꝓpriũ nom̄ ducis athe
Thesis p th|cũ oĩbus cõ po-

sitis et deriuatis: et est idē qđ posi tio & qō nullis circūstātiis īuoluta
Thespis per th|ciuitas quædā.
Thessalia per th|& duplex.s.& simplex.l.pars quædā græciæ.
Thessalōica p th|& duo|s|cītas qdā
Thessalus p th|& duo|s|& vnū.l.
Thetis p primū|t|aspiratū inqtū sumit̃ p matre achillis s̄m Parmēidē
Thias per th|sacerdos Bacchi.
Thiasos per th|et per|i|latinū|gen⁹ pilei sacerdotalis|a sacerdote bacchi qui thias dr̄ nomen trahens.
Thoas per th|proprium nomen.
Tholomæus per th|qđ si ptolomæus per|p|añ|t|dicamus|debet sine aspiratiōe scribi s̄m usum græco℞ q per ta lr̄am nō p thita hoc nom̄ scribūt|sicut ab hoibus græcarū lra℞ doctissimis accepi. Quidā tñ eadē rōne dicūt etiā tolomæus si ne|t|aspirato scribēdū.ʒ usus ī cōtrariū.
Thomas p th.nomē ꝓpriū.
Thomos per th græce: idem quod diuisio latine.
Thorax p th et p.x.ps emīnētior p̄ toris sic dicta|a thorus qđ ē pulpa
Thorus per th.
Thracos p th|hoīes uel ppl̄i thraciæ
Thracia p th|ī antiqs codicib⁹ repit̃
Thrachia per th|et per ch.
Thrasibolus p th|ꝓpriū nomē ducis atheniēsis.
Thraso p th|ꝓpriū nomē de quo terētius ī eunucho
Thucydides per th|et per primum y.græcū proprium nomen.
Thuribulum per th|et simplex.r.et per vnum.l.
Thus per th|s̄m Seruiū aūt melius sine aspiratione scribit̃|cū a tundeo tundes ueniat.
Tero teris per simplex.r.& corripit primā. Virgilius in.iiii.æneidorū.
Quid struis aut qua spe libycis teris ocia terris.
¶ Tigillum per duo|l|/ puū tignū.
Tigris per|i|latinū|qđ etiā per primū|y|græcum reperitur. Animal uel fluuius Armeniæ maioris.
Timeus sine aspiratiōe ꝓpriū nom̄.
Timole⁹ sine aspiratiōe ꝓpriū nom̄.
Timon sine aspiratiōe ꝓpriū nomē.
Timotheus p th|ī medio ꝓpriū no mē.
Tinnio is|per duo|n|idē qđ liquide siue clare sonare.
Tinnitus per duplex|n.
Tīnulus a|um|per duo|n|& vnū.l.
Tirrhenus p duo|r|aspiratū post sicut pyrrh⁹. Ita enī iubet Priscian⁹ libro grāmatice suo prio. qdā tñ græcis ībuti lr̄is sine aspiratiōe scribēdū putāt: ʒ Prisciani auctoritas maior.
Tiro sine|h|p vnū|r. Anti qui teste Quintiliano aspirabant.
Titan sine|h|sol est.
Titanus per simplex|n.
Titanis per simplex|n.
Titillo as|p duo.l.sine aspiratiōe|& est idē qđ ad uoluptatē īcitare|ut cū uer aues titillat|idest ad uoluptatem cantus incitat. uel idem est quod ad luxuriam stimulare.
Tithonus cōiunx auroræ p secūdū t|aspiratū|q̄uis in antiquissimo codice satis perite scripto omnino sine aspiratione lectum sit.
Titillatio per duo.l.
¶ Togilla togillæ|per duo.l.dimi

t

nutiuum de toga.
Tolerabilis per simplex.l. utrobiq;
Tolero p simplex.l. corripit primã.
Tollũ p duo.l. lignũ puteorum.
Tollo per duplex.l.
Tolo is|p vnũ.l. sumitas tẽpli.
Tõsilla p duo.l. idẽ qđ forpicula.
Topes sine aspiratiõe cũ oibus de=riuatis & compositis.
Topographia p ph|in penultĩa sylla ba & p|i|latinũ. figura loci descripti ua|a topos locus| & graphia scri=
Torax p|x| idest pectus sine ꝯptura. h reperitur etiam cum.h.
Torcular per simplex.l. ꝓducit cu=
Torrẽs p duo.r. Torreo p duo.r.
Torresco scis|per duplex.r.
Torridus per duplex.r.
Torris per duo|r| lignũ incensum.
Toxicũ per.x. Totiẽs per.t.
❡ Tracia sine aspiratione ẜm quos dam & per|c|a trax tracis. vide in abstinentia.
Tractatio per|c|añ|t|& per|t|in fine.
Traditio per|t| in fine.
Traiicio p duo|i| ex trãs & iacio per abiectionẽ de ns| & p mutationẽ de a|i|i| sine aspiratiõe ẜm quosdã.
Tranquillus per duplex|l.
Trãsitio p simplex|s| & per|t.
Transumo is|p vnũ|s|& vnũ|m| ex trãs & sumo| abiecta prĩa lr̃a|s. Nũ q̃ enĩ vna & eadẽ cõsonãs põt alia ĩmediate sequẽte uel pcedẽte ge=minari|nisi 3ª sit|l|uel.r. vide ĩ arte.
Trãsumptio p simplex|s p|p|ante|t| extrãs & sumptio. vide ĩ trãsũpsi.
Trax per|x| homo de tracia.
Trigesimus per simplex|s.
Triplex per.x.
Tripolis per simplex.l.ã tris & po=lis quod est ciuitas.
Tristitia p|t|& nõ per|c| ẜm Isidoꝝ.
Triũphus p ph|a tris & phoni sonꝰ.
Trochæus per ch|pes cõstãs ex pri=ma longa & ultima breui.
Trochus per ch|ludus pueroꝝ| si=ue instrumẽtũ ludo eoꝝ aptũ.
Trophæum per ph.
Trophos per ph.
Truculentus per simplex.l.
Trulla læ|per duplex|l| instrumẽtũ cõmentariorum.
Trusum trusu|per vnũ|s| supinum de trudo.
Trutãnus ni per duplex|n| & est qui uerbis alium trudit.
Trutina næ|per simplex|n| & corri=pit ti| & est statera.
Trux per.x. idem quod crudelis| & violentus a trudo trudis.
❡ Tuli per simplex.l. corripit tu.
Tullius per duplex|l|ẜm Priscianũ.
Tumulus p simplex.m.& sine.h.
Tunicella p duplex.l. parua tunica.
Turbella per duplex.l. parua turba.
Turbulentus per simplex.l.
Turbiloquus p.q.& duo.u. ẜ; Pris. & usum pene oium. S; ẜ; Victori nũ ẽt p vnũ.u. vide ĩ locutũ| & co=cus.
Turris per duplex.r.
Turricula per duo.r.& simplex.l.
Turritus per duplex.r. produ.peñ.
Tuscia per sc|a tuscus|a|um.
Tussis per duplex|s.
Tussicula p duo|s|& vnũ.l. pua tus=sis.
Tussitus per duo.s.peñ.ꝓdu.
Tutela per simplex.l. producit te.

Tyaia p primũ|y|græcũ ornamẽtum capitis|quo reges utebantur olim & sacerdotes.
Tyber per.y.græcũ fluuius romanus|qui prius tabula dicebat.
Tyestes per.y.græcũ ppriũ nomẽ.
Tymbre⁹ p.y.græcũ & p.m.idẽ qđ Apollo|sic dictus a tymbra herba q̃dã|quæ abũdat ĩ phrygia iuxta tẽplũ ei⁹. Alii a loco ita appellatũ putãt|sicut litius a litia|delus a delo.
Tympanũ p.y.græcũ & per|m|añ|p corripit peñ. Instrumẽtũ musicũ. Si uero a tinio dicit per|i|latinum.
Tyndarea per.y.græcum.Helena tyndarei putatiui patris filia.
Typho p|y|græcũ & pph|ppriũ nomẽ.
Typicus per primũ.y.græcũ. Idẽ quod figura uel exẽplum.
Tyrãnicida per primũ.y.græcũ per vnũ.r.& duo|n|ꝫm Parmenidẽ|& cõponitur ex tyrãnus & cedo|is.
Tyrãnicidiũ p pmũ.y.græcũ p vnũ r.& duo|n|idẽ qđ tyranni occisio.
Tyrãnis per primum.y.græcũ per simplex.r.& per duplex|n|idem quod principatus tyrannicus.
Tyrãnus p.y.græcũ p vnũ.r.& per duo|n.Idẽ græce qđ rex latie.ꝫm Seruiũ olim nomẽ fortis pricipis fuit ut apud Virg.vii.æneidorum Pars mihi pacis erit dextrã tetigisse tyrãni.nũc vo q violẽter regnat oĩa ad libidinẽ tẽperãs tyrãnus dr.
Tymiama per primũ.y.græcũ|uasa terrea|& sine aspiratiõe|contra Parmenidẽ qui vult.t.aspirari.
Tyro p.y.græcũ & vnũ.r.nouus miles uel fortis. Est enim ex græco sumptum.
Tyrius p primũ.y.græcũ hõ de tyria.
Tytius per primũ.y.græcũ|& per.t.in medio|propriũ nomen.

Littera interdum uocalẽ eẽ iterdũ cõsonantẽ testis Priscianus est libro de partibus orõnis.prio qa|v littera græci loco b.utunt dũ cõsonãtis simplicis vĩ apud eos tenet|& vita ab eis appellat. Solẽt itaq illi.v.scribere ubiq nos.b.scribimus.& q nos basilica basileos basilea dicimus.Illi uasilica uasileos uasilca & dicũt & scribũt. Vocalis ẽ dũ p se uocẽ facit|ut vnus ullus & filia. Cõsonãs est dũ cõponit ĩ pricipio alicuius syllabæ|alia uocali ĩ eadẽ syllaba immediate sequẽte.Reliq̃ ex Prisciano repetãt.Ego enĩ ad ĩstitutũ meum.i.ad ordinẽ dictionũ ꝫm alphabetũ reuertor.
Vacca p duo.c.
Vaccula per duo.c.& vnum.l.
Vah p.h.ĩ fine & ẽ iteriectio deridẽtis uel gaudẽtis.Mos vo ab antiqs fuit scribere hãc ĩteriectionẽ cum aspiratiõe ĩter vtrũq a|ut vaha.idẽ dico de ph & ah|cũ h|nullius latie uel græce ꝫ Pris.naturaliter sit termĩalis:sed pfigurã q̃ apocope dr hmõi ĩteriectiões scribũt p|h|ĩ fine qa suũ ĩteriectiõis est|uti sæpe de mẽte prisciani dixi uoce abscõdi ta pferri.
Vallis per duplex.l.
Vallo as p duo.l.a uallus li.
Vallus li per duo.l.idest palus li.

78

Valeo es/per simplex/l.
Vappa pæ/p duplex.p.ville vinũ.
Varix p/x/& corripit penultimã gtĩ.
¶ Vectigal lis/per.c.ante.t.& pducit ti/iuxta cõmunẽ opinionem.
Vecto as/p.c.añ.t.a ueho is/xi/ctũ.
Vectura per.c.ante/t.
Vae ĩteriectio pro ue.ĩ codice græco diphthõgatũ: sed ue cõiũctio copulatia sine diph.qa prima cor.
Vehemens per/h/ante secũdum/e.
Vehiculum per/h/ante i.
Veho per/h/ante/o.
Vellico as/p duplex.l.penultia cor.
Vello is/per duplex.l.
Vellus ris/per duplex.l.
Velo as p simplex.l.a uelum li.
Velox per simplex.l.& per.x.
Velũ li p simplex.l.a uolo as/& producit primã/licet uolo cor.q̃ rõne qdã moti rectius p duplex.l.q̃ per simplex putauerũt uelũ in metro scribiť ut positio naturã primitiui: uel frãgeret uel ĩmutaret: q̃q̃ uelũ a grãmaticis ĩter excepta a suis primitiuis poniť.vsus cois p vnũ l.scribere sibi uendicat.
Velifico as/per simplex.l.
Velut p t/p ex ei⁹ deriuatio veluti.
Venetia p.t.ab Eneto rege ex Illyria pfectus/qa a suo noie Enetiã appellauit: sed a posteris.v.lr̃a addita est.hæc Seruius ĩ prio æneĩ.
Verax p.x.a uero ueras.
Verrĩs p duo.r.sus non castratus.
Verriculũ p duplex.r.& simplex.l.
Verror ris/per duplex.r.
Verruca cæ/p duplex.r.pustula nascẽs ĩ carne/a uerro tis.sumiť ẽt p quodam uehiculo.
Verriculus p duo.r.plen⁹ uerrucis
Versipellis p duo.l.a uerto & pellis
Vertex per.x.a uerto tis.
Veru per simplex.r.
Vexillũ li/p.x.& p duplex.l.dimĩuti uũ de uelũ.quære ĩ aliquãtillus.
Vexo per.x.a ueho is.
¶ Vibix per/x/genus fruticis.
Vicia p/c/deriuať a vice: qa vice panis olĩ ea utebanť.nec obstat pceptũ Isidori.vide in abstinentia.
Vicissim per duplex.s.
Victima per/c/ante/t.
Victũ ctu/p/c/añ/t/cũ oĩbus deriuatis uel cõpositis: & est supinum de viuo vixi.
Videlicet per/t.
Vilis p simplex l/quãuis deriueť a villa hñte duplex/l/qd iõ cõrigisse arbitror ne si duplicasset/l/concideret cũ hoc dtõ siue abltõ pluralĩ villis a villus li: qd nomẽ ẽ pilũ sigť.
Villa læ/p duplex/l/q̃si ualla: cũ uallata sit munitione uallorꝝ nõ murorꝝ.
Villico as/per duplex/l.
Villicus ci/per duplex l.
Villus li/p duplex/l/pilus lanæ.
Villosus per duplex.l.
Villula p duo/l dimĩutiuũ de villa.
Villũ per duplex/l/paruum vinum
Vinellũ p duplex/l/idẽ quod villũ.
Violentia per/t.
Virago p simplex/r/virgo fortis: q̃si vires agẽs: idest viuẽs more virorũ.nã q nomẽ ideo putãt dictũ qꝛ vires hoĩs agat/nõ satis pite sẽtiũt cũ virago primã cor.vires ãt pd.
Viruletus p simplex r & simplex.l.
Viscera p.s.añ.c.vide ĩ adolescens

Viscero as|per.s.ante.c.
Vitellus li p duplex.l.& simplex.t.
& est pars rubra oui.
Vitio as per.t.a vitium tii.
Vitiũ tii p.t.a ueto as.uel a vito as
qa uetitũ est uel vitari debet. & pt
etiã scribi viciũ per.c.a vinco vicis
qa vincit idest ligat hominem.
Vitricus ci sine.c.añ.t.idem qđ vit
mr̃is:q̃si vitreus:qa nõ uerus pr̃ sʒ
appens est:& ut vitrũ i amãdo fra
Vlixes per.x. (gilis.
Vllus p duplex.l.diminutiuũ đ vn⁹
Vltrix per.x.
Vlulo as p simplex.l.utrobiq;.
Vmbelicus per.m.ante.b.& ꝓdu-
cit penultimam.
Vmbrella per duplex.l.
¶ Vncia p.c.ab vns vncis:nec cõ
tinet in regula Isidori cum mani-
feste deriuetur a primitiuo habẽ-
te.c.vide in abstinentia.
Vnq̃ per|n|ante|q.vide in am.
¶ Volucer p simplex.l.a uolo as.
Volũtas p simplex.l.& p.u.post.l.
Voluptas p.p.idest corporis dele-
Vortex p|o|post|u|q̃si vtex.(ctatio
Vox per.x.
¶ Vpupa p vnũ|p| auis ex fetido
viuẽs|quæ a magis diuinatorib⁹
auis dæmonis appellat|eo q. imũ
dis spiritib⁹ imolare eã cõsueuert
¶ Vrania p simplex.r.musa quæ-
dam poetica.
Vro uris|p vnũ r|ab ur|qđ lingua
chaldæa idẽ ẽ qđ flãma uel ignis.
Vrsellus per duo|l|Diminutiuum
de ursus.vide in agellus.
¶ Vssi per duo|s|ptũm de uro.

Vsufructus p.u.añ.f.ab usus & fru
ctus.Reperit etiã usofructus.
Vsurella per duplex.l. parua usura.
¶ Vtilis per simplex.l.corripit ti.
¶ Vulsi per|s|ptũm de vello.
¶ Vxor per.x.quasi vnxor.

Littera(ut vult ca
tholicon) usq; ad
tp̃s Augusti ĩ usu
nõ erat apud lati-
nos|& digne eo
tpe assumptũ esse
inqt|quo chr̃i no-
mẽ ĩnotuit:qa in figura crucis.x.
scribit ut crucis figurã significaret
a qua lr̃a nomẽ christi ĩcipe dicit.
Quæ opinio duplicẽ hẽt errorẽ.
Puto prĩo q apud græcos hæc lit
tera.x.quã ipsi xi|appellãt| multis
annoꝝ curriculis natiuitatem dñi
nr̃i iesu christi antecessit|& latini
usi fuerũt.Secũdo qa nulla rõ pa-
tit|ut chr̃s per.x.scribat|vñ uero
hic error tã late apud latinos au-
ctores pateat dixi in antichristus.
Græci enĩ hñt q̃dã litterã|ut sæpe
dixi|quæ chi appellat & videt nr̃o
x.assimilari!cuius lr̃æ loco nos
ch|scribimus.Et qa littera.r.quam
ipsi græci ro|appellãt|nr̃o.p.assi-
milat.Et suũ|s|qđ ipsi sima nũcu-
pãt|nõ multũ in figura nostro.s.
differt latinitas huiusmodi græcis
figuris decepta|scribit xp̃s:scilicet
per.x.p.s.cũ titulo supra.Corrigẽ
dus itaq; est hic error ĩueteratus!
nec latinos pudeat sero potius q̃
nũq̃|vitiũ suũ reliquere & scribe
re hoc nomẽ chr̃s p ch|& non p.x.

neqꝫ p.p.cũ nullus oĩo son⁹ de.x.
aut de.p.repſentet̃ in hac dictione
chr̃s. Sʒ hæc ſatis. Quæ ãt ſequũ
tur in pricipio per.x.ſcribi debẽt.

Xenocrates per.x. pħus quidam.

Xenophães p.x.& p ph ꝓpriũ nom̃

Xenophon p.x.& p ph|Platonis cõ

Xeropellina per.x.& (diſcipulus
duplex.l.ueſtis uetus.

Xerxes per.x.utrobiqꝫ ẜm Priſcia.
ꝓpriũ nomẽ cuiuſdã regis perſiæ

Xylobalſamũ liquor ex ligno bal=
ſami ſudãs.& ſcribit̃ p.x.&.y.græ.

Xylon per.x.&.y.græcũ lignum.

Xyngraphia p.x.&.y.græcũ & p ph|

Littera|quã græci hypſilõ appellãt|nunq̃ in dictionibus mere latinis ſcribi debet: teſte enim Priſcião hac lr̃a græcoꝝ dũtaxat cã utimur.nec tã in oĩbus græcís noĩbus hãc lr̃am facimus. Vtunt̃ enĩ græci his trib⁹ lr̃is: videlícet iota|ita|& hypſilõ.q̃ lʒ figura noĩe & ptãte nõ nihil diſ=ferãt: tñ apđ latinos ita|& iota|nullã drĩam accipiũt: qđ nõ circa hypſilon accidit: ſʒ multã hẽt a nr̃o|i|uarietatẽ|ſicut potuit de multis locis patere ſupi⁹|ubi dictiões q̃ p hypſilõ ſcribẽdæ ſũt ſepatĩ quẽdã ab aliis locũ tenẽt: & q̃ p|i|latinũ ſcribũt q̃s q aliter ſcriberet ĩ vitiũ caderet pſertĩ ĩ latinis uerbis ſi hypſilon p nr̃o|i|poneret: niſi a græcis deducta eẽnt: ut ſylla ſyllaba & ſimilia.q̃ lʒ facta ſint latina tñ rõne origĩs p hypſilõ ſcribim⁹.uelut ſupius ſuis locis patuit. Sed qa lõgũ eẽt neqꝫ ad hoc ĩſtitutũ attinet grecoꝝ diſciplinã euoluere illud dicã|nullã oĩno dictionẽ ab|y|græca lr̃a ĩcipe niſi|h|uelut in pceptis artis admonuimus pcedat: ut hyp: hypbole: hypbatõ: hypboreus: hypmeter: hyppo: hypothesis: hypotheca: hymn⁹ & ſi q̃ ſũt his ſimilia. Nõ recte igit̃ latini qdã dicũt de ætymología tractãtes ẜm alphabeti ordinẽ|cũ ad hypſilon uenerũt multa poſuerũt noĩa ab|y|græca lr̃a ĩcipiẽtia: cũ potĩus reponi debuerĩt ĩter dictiões ĩcipiẽtes ab aſpiratiõe. Nemo itaqꝫ miret̃ ſi more cõſueto nõ deſcribo noĩa ĩcipiẽtia ab hypſilo ideſt ab|y græca.& qa Catholicon & Vgutio q̃dã ponũt noĩa a tali lr̃a ĩcipiẽtia cũ debeant ſcribi p|i|latinũ|ne q̃s fallat̃|breui admonebo|q̃ ſũt illa ĩ qb⁹|i|latinũ ſcribit̃: cõtra eoꝝ opionẽ|& ĩ qbus ẜm ueritatẽ ĩ|y|græcũ. Sed illud qđ dixi nõ eſt negligẽdũ|ut ẽt q̃ p y|græcũ ſcribenda ſũt ĩ pricipio dictionis aſpirent̃ Sũt itaqꝫ p|i|latinũ ſcribẽda contra cõmunẽ uſum quæ ſequunt̃.vʒ

Idaliũ nemus in inſula Cypri.

Idos ideſt exemplum|inde idoneus

Idea|forma rerum omnium.

Idioma idẽ qđ modus ẜm patriam
uel prouintiam loquendĩ.

Idolatria cultus idolorum.

Iliades troianæ mulieres.

Ilus proprium nomen.

Ilius|a|um troianus|na|num.

Iris nũtia iunonis uel arcus cæleſtis

Ironia. Isaias per duplex a.
Ischyros p ch|& p|y|græcũ ĩ medio.
Ixion ꝓpriũ nomẽ patris perithoi.
Ixionides patronomicũ ab ixiõe for
matũ. De his ergo vide supra in|i|
lr̃a. Quæ ãt sequunt̃ licet p|y|græ
cũ et nõ p|i|latinũ ĩ pr̃ia lr̃a scriben
da sũt: tñ aspirationẽ necessario añ
se recipiunt: ut Hyper: Hyperbole:
Hypbaton: & oĩa cõposita ab hyp:
hyppo. Hypothesis cũ oĩbus ab
hyppo cõpositis: uel deriuatis. Hy
mnus & quæcũqꝫ ab eo deriuant̃:
quære ubi de hypsilo tractare ĩce
pimus. Reliq̃ ex iis cũ de ĩcipienti
bus ab aspiratiõe scripsimꝰ repetãt̃
ibi latius ea sũt enũerata quæ ab|y
sũt ĩcipiẽda. Reliq̃ vero quæ aduer
sus cõem usũ scribunt̃ ĩ mediis syl
labicis aut ĩ primis sꝫ nõ ĩ prĩcipio
dictiõis p|i|latinũ cũ p|y|græcũ scri
bi debeãt: uel p.y. græcũ cũ p|i|lati
nũ repetẽda sũt ex his quæ diuers̃
locis ſm ordinẽ lr̃aꝝ describimus.
deĩceps de .z. breuiter tractabimꝰ

In pegrinis dicti
onibus ſm Pri
scianũ lib. ii. sẽp
ĩ prĩcipio ĩuenit̃
syllabæ: & si añ
cedat alia sylla
ba necesse ẽ eã
uel ĩ uocalẽ definere: ut gaza: uel ĩ
n|ut melã zopos qđ tenebras sõat
uel ĩ .r. ut ariobarzanes rex qdã ca
padociæ: qđ uerũ est ĩ latis dictiõi
bus & græcis q̃ pegriæ sũt: ĩ hebre
ĩs uero nihil ꝓhibet in .z. syllabã fi
niri|ut achaz & q̃ ad hebræoꝝ mo
dũ a latĩs ꝓferunt̃. q̃ oĩa apud nos
ĩdecliabilia sũt. hẽt ãt|z|cõueniẽtiã
magnã cũ |s| duplice|ut maza ꝑ mas
sa: & ĩterdũ põit̃ ꝑ duplici cõsonã
te. Cõuenit ẽt ĩ sono cũ .c. lr̃a seq̃n
te .e. l. i. ponit̃ .c. nisi ꝯ leuiꝰ q̃. c. ꝓ
fert̃. Fuit aũt hæc littera .z. cã noĩ
nũ barbaroꝝ prĩcipaliter ĩuẽta. nõ
nunq̃ tñ ẽt ĩ latis repit̃ noĩbus: ut
Mezẽzius: Barzizia nomẽ oppidi
galliæ cisalpĩæ|ex quo hi q orti sũt
Barzizii ut a prĩcipio dixi appellãt̃
& pleraqꝫ ad hũc modũ alia. Sæpi
us aũt ĩ hebræis dictiõibus hac lit
tera z. latini utunt̃|uelut in plerisqꝫ
noĩbus quæ ſm ordinẽ sequũt̃. vꝫ
Zaba per simplex. b. & est monũ
tũ in ꝓlio viroꝝ fortium.
Zabel p vnũ. b. idẽ quod splendor
Zaberna per simplex. b. & simplex|r
repositorium uestium.
Zabulinus p simplex. b. & vnũ. l. di
mĩutiuũ de zabulus & ꝓducit pe.
Zabulon per simplex. b. & vnum. l.
quod nomen pulchritudinis habi
taculum interpretatur.
Zabulus per simplex. b. et simplex|l
idest cõtrarius ipse & diabolus.
Zacharias p ch. et simplex. r. idẽ qđ
iustus uel memoria dñi.
Zacheus p ch. ꝓpriũ nomen.
Zalata per vnũ. l. idest grãdo uel gẽ
ma instar grandinis formata.
Zamia per simplex. m. fraus uel de
ceptio quælibet.
Zanne p duo|n|sõs ĩ africa uoces ca
nores faciẽs.
Zar idẽ qđ aprilis.
Zara p simplex. r. idẽ qđ oriens uel
suadẽs: uel ſm alios sudans.

Zaradalus ꝑ vnū.r.idē qđ īfirmus.
Zabbe per duplex.b.idē qđ lupus
❡ Zebe per simplex.b.idē qđ ho-
stia quam lupus suffocat.
Zebedæus & nō zibideus ut qdā
corrupte dicūt/ ꝓpriū nomen qđ
donatus siue fluēs īterpretatur.
Zelor ris/idem quod zelo as.
Zebur per simplex/b/ musca. Inde
belzebuth vir muscarum.
Zelotes ꝑ vnū l idē qđ emulator.
Inde simō apostolus zelotes dict⁹
Zelo as/per simplex.l.idē qđ ama-
re:inuidere:feruere.
Zelotypia per simplex/l/ & primū/y
græcū & per vnum.p.
Zelotypo as/per simplex/l/& per/y/
græcum & simplex.p.
Zelotypus ꝑ y/græcū & simplex.p.
idest amās cū suspitiōe / uel q su-
spectā uxorē uel amicā hēt. & dr̄
a zelo/& typo forma/quasi formā
amans uel pulchritudinē.
Zephyrus ꝑ ph/& ꝑ/y/græcū/florēs
interpretat̄/qa flatu eius flores ori
antur/ & corripit penultimam.
Zelpha ꝑ ph/idē qđ os labens.
Zeta littera est/uel camera quæ cō
clauis uel secessus dicitur.
Zetenio ꝑ simplex/n/idē qđ q̄stio.
Zeto ꝑ simplex/t/idē quod quæro.
Zezabilis ꝑ vnū/l/ fluxus sanguis.
Zentis ꝑ vnū/t/ ꝓuītia ubi est karta
go magna īter bizātiū & mediā si
ta/alia a kartagine didonis.
Zezoa idem quod caput.
❡ Zimblas ꝑ/i latinū idē qđ trifoliū
Zimos ꝑ simplex/m/& est idē qđ fer
mētū:inde panis azimus id est di
ctus/quia sine zimo:idest fermen
to sit confectus.
Zinzalia per simplex/l/idē qđ culex
Zinzalariū per simplex/l/ idē quod
tentorium prohibens zinzalas.
Zinzania in singulari fœminini gn̄is
in plurali uero neutri & fœminini
Zinziber genus radicis aromaticæ
Zinzanare per simplex.r.& est pro-
prium pardorum.
Zinzinium per simplex/n/idē qđ lo
lium/nūc uero etheroclitū est.
Zizona ꝑ simplex/n/idē qđ porcus
❡ Zoa idem quod vita.
Zodia græce latine animal; uel ꝯm
quosdam signum.
Zodiacus sine aspiratiōe/idē quod
aīaliū/uel signoꝝ octauæ spæ cir-
(culus.
Zographia per ph/& per/i/
latinum/idē quod scriptum.
Zographium per ph & per/i/latinū/
idem quod scriptum.
Zona per simplex/n/cingulū latum
uel portio quædā cæli/cui pars ter
rarum/subiecta plaga dicit̄.
Zonella per duplex/l/diminutiuum
de zona.quære in agellus.
Zonula ꝑ vnū/l/diminutiuū de zo-
na.q̄re i desinētib⁹ ī ullus īter ar-
(tis ꝑcepta.
Zoro per simplex/r/idē
qđ astrū uel sydus uel magister.
Zoroastes ꝑ vnū/r/ ꝓpriū nomē au
ctoris q de arte medēdi scripsit.
Zorobabel ꝑ vnū/r/magr̄ babylōiæ
ex zoro & babel/qđ ē babylonia.
Zoticus ꝑ simplex/t/ & sine aspiratio
ne/idē qđ vitalis & corripit peñ.

Finis

